

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חלק רל"ט

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַקְדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com



הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֻּלָּה כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבֵא בְּכַתִּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמֵהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", מֵה עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כִּסֵּא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאֲדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אֲדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמֵה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאֲדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", וּמֵה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", לְמֵה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וַיִּשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִחַף הַיְיָ" תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמֵהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּרֹן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

גִּקְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה מכרח למסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שקשה לך מאד מאד להיות בשמחה, עם כל זאת עליך לדעת כי כל המזל וההצלחה של האדם תלויה בשמחה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח' את' ידך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אף' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממן סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את השמחה שיש לי שלקחת לידך את היזמה לעורר את האברכים להפיץ את "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב",

שְׁמַדְבַּר מְכַל הַבְּעִיּוֹת שֶׁרַק יֵשׁ לְאָדָם וְכוּ', וּמִתְרַץ אֶת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁרַק יֵשׁ לָהֶם, וּמַגְלֶה לָהֶם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמָּה, אֲזִי כְּדַאי לַעֲסֹק בְּהַפְצָתָם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב עוֹבֵר עַכְשָׁיו כָּל כֶּף הָרֶבֶה מְרִירוֹת וְיִסוּרִים וְסִפְקוֹת בְּאִמּוּנָה וְעִקְמוּמִיּוֹת בְּלֵב אֶצֶל רַב אַנְשִׁים, וְדִיקָא אֵלּוּ הַסְּפָרִים מִתְרַצִּים לָהֶם אֶת כָּל הַקְּשִׁיּוֹת, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שֶׁיַּעֲסֹק בְּהַפְצַת "שְׂאֵלוֹת וְתִשְׁבוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלֵב", אֲשֶׁר עַכְשָׁיו יֵצֵא כַּרְף אַחַר כַּרְף, וְאֲשַׁרִי מִי שֶׁיִּפְיֵצִים, וְשִׁכְרוּ גְדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי לְהַצִּיל נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּכֹר כְּדַאי לָרֶדֶת לְזֶה הָעוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שֶׁיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גִּקְנָז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר הַבְּהֵלְתָּךְ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נוֹרוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שָׂמַח לְקַבֵּל אֶת הַדו"חֹת שֶׁהִתְחַלַּת לְכַתֵּב לִי, וְזֶה מְשַׁמַּח אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְנַקוֹת אֶת הַקְּהֵלָה מִהַעֲשָׁבִים שׁוֹטִים, כִּי זֶה לִי חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים מֵהַ שְׂאֵנִי בּוֹנֵה קְהֵלָה נִפְלְאָה מְאֹד חֲמֵמָה שֶׁל אִמּוּנָה, וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְדַעַת כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנוֹזְכָה לְהַצְּלִיחַ בְּזֶה בְּגְדוּל.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְּךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזַק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְירוֹת וּבְדִכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרְחַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן

חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

תראה לעשות לעצמך שעור במשניות כסדרן, וכן תעורר את הבחורים שיגרו בכול יום הרבה פרקים משניות, ואם יזכו לסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, אין למעלה מזה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכניס שם, ולכן אשרי מי שיגרו בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משננה אותיות נשמנה, משננה עולה כמספר פרנסה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע.

אתה צריך ללכת ביד חזקה עם הבחורים כי הם לא מבינים שפה אחרת, ומי שלא מצית צריכים להוציא אותו פשוטו כמשמעו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גקנח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שתהיה חכם ופקח ואל תכניס בוכוחים עם הכלה שלך וכו', כי אם אתה מתחיל להתוכח כבר עכשו עמה, מה יהיה אחר החתונה? ואתה למדת אצלי איך שצריכים לכבד וליקר את האשה בכל מחיה, ולכן אל תתן שההורים שלך יסיתו אותך נגדה, כי עד שמצאתי לך

שדוף טוב ומצין, למה תאבד את זה בידיים? ולכן תהיה חכם ואל תערב את ההורים שלך בהנשואין שלך, ואני אומר לך פתוח כי אתה תאבד את השדוף הכי טוב, ולמה אתה צריך את זה? ואני תמיד אומר לזוגות צעירים אשר אין עוד דבר טוב ובריא לזוג כשמתחתנים, כמו לא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלהם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", זה הכי בריא שלא צריכים את העזרה של ההורים, וכך לא מחיבים להם כלום וכו' וכו', אף שעל פי רב לזוג טרי זה מאד מאד קשה, כי בתחלת הנשואין צריכים את העזרה של ההורים וכו', עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להסתדר לבר.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי בזה, כי כך תציל את הזוג שלך, ואני יודע מה שאני מדבר, ולכן תצית אותי, ואל תתן שיסיתו אותך נגדה.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

גְּקִנְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֵז, וְאֲנִי כְּתַבְתִּי לוֹ וְהוּא לֹא יִתּוּכַח אֶתְךָ,
רַק תִּתְאַזְרֵי בְּסִבְלָנוֹת וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמַּחוֹת תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לָתֵת אֶת
הַעֲצָבוֹת וְהִדְכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסְמֵךְ מ"ם רוּצָה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם
וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וְדִכְאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד
מְאֹד עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִיּוֹן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילֵי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה,
אֲשַׁרֵּי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכִּילֵי וְתִצְלִיחֵי.
הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקִס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

נסיתי כמה פעמים להתקשר אליה, וכנראה שְׁהִיָּה לי רק את הטלפון הישן שלי, ולכן לא יכלתי לדבר איתה.

לדעתי הכי טוב שתביא את הפועלים שלך ותגמרו את זה כך בכמה ימים, כי חכמינו הקדושים אמרו (עירובין ג.) הינו דאמרי אינשי קדרא דבי שתפי לא חמימא ולא קרירא; ולכן רציתי שכל המקוה יקרא על שמה, וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש אגדה) המתחיל במצוה אומרים לו גמר; ולכן רציתי שאתה תביא את הפועלים שלך, וככה נגמר את זה על צד הכי טוב בלי התערבות מבחוץ, יעזר הקדוש ברוך הוא שתעשה לי נחת רוח גדול מאד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

גקסא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם הצלחה מפלגת לבנות בית משתפת, ושיהיה לכם גם הכנסה מזה, וכל מה שתעשו תשכילו, העקר ראוי למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת,

וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׁמָחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגִדְלוֹת הַמַּחְיִין וּכְבָר לֹא יִחָסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גְּקִסְבַּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיְחִיו נְצַח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַדְּבָר הַרְאִישׁוֹן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם עוֹרְךָ דִּין טוֹב, כִּי אַחֲרַי יְכוּלִים לְמַכֵּר לָכֶם חֲתוּל בִּשְׂקֵי וְכו', וְתִקְחוּ אֶת הָעוֹרְךָ דִּין שֵׁשׁ לִי, וְהִיא תִגַּן עֲלֵיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְפִלְגֵת בְּכָל מָה שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים, וְהַעֲקֹר שְׂתוּכְלוּ לְבָנוֹת בֵּית מְרוּחַ, גַּם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַכְּנָסָה טוֹבָה מְזֵה, כְּדֵי לְשַׁלֵּם אֶת הַמִּשְׁכָּנָתָא וְכו', וְאֲנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם שְׁכָל מָה שְׂתַעֲשׂוּ תְצַלִּיחוּ וְתִשְׁכִּילוּ, הַעֲקֹר רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת הַשְׁמָחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמָחָה, וְכָל כֵּךְ קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְׁמָחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וּלְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הַעֲקֹר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלָכֵן עַל שְׂמָחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נִפְשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְׁמָחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאֵין הַשְׁמָחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַי לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיָשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוהר"ן חֵלֶק ב' סִיּוֹן י')

מָה שְׂבִנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת

חֶסֶד וְיִשְׁרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכַּלְּוּ
וְתִצְּלַחוּ.

הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתַּפְּלִל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכַּלְּוּ
וְתִצְּלַחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם

גְּקִסָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הַהַעֲלָתָה ט"ו סִיּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָרַם יוֹטָה עַל כָּל הַסֵּכָה בַּחוּץ וַיְהִי סָגוֹר מִכָּל
הַצְּדָדִים, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִכְנַס יוֹתֵר יְתוּשִׁים וְגַם נְכַנִּיס שְׂמָה מְאֹרְרִים שְׂיִהְיֶה
נְעִים לְשִׁבַּת וְלֵאכֹל, וְלִכְּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּיֵתֵר שְׂאֵת בְּיֵתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָהּ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתָהּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה,
מִשְׁנָה: לְגַרְסַּת בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשַׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ
הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ):
"וּבְבִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד;
שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֵא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֵתָהּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם עוֹבֵד
עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדִכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל
יַדִּי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁמַכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכְּן אֲתָהּ

מְכַרְח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוּ שְׂאֵמֶר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרָן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵינִי יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׂמִיחָה, וְלִכְּנֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִין וְכִבָּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקִסְד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְבָּה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבַנְכֶם וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ.

בְּעִנְיַן הַפְּחָדִים שְׁנִכְנְסוּ בְּךָ וְכו', לְדַעַתִּי זֶה צְרִיף לְקָרֵב אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי רוֹאִים מָה שְׂאֵמֶר הַחֶכֶם מְכָל אָדָם (קַהֲלַת א') "מָה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שְׂיַעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: דוֹר הַלֶּךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת", וְהַחַיִּים כָּל כֶּף קְצָרִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשֵׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כִּצֵּל יִמִּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מִקְוֶה, וְהַלּוֹאֵי כִּצְלוּ שֶׁל כֹּתֵל אוֹ כִּצְלוּ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כִּצְלוּ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כִּצֵּל עוֹבֵר, וְאֵין מִקְוֶה, וְאֵין מִי שְׂיִקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּנֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מְכָל רַע, כִּי גִמְרֵא' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גִבְרִיאֵל מִיְכָאֵל רִפְאֵל אוֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ

מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום עירובין ע"ז, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייהך, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייהך, כי דף גמרא ליום זה שמירה לאדם שלא יקרה לו שום רע, ואשרי האדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, שאין למעלה מזה, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כה) במחשכים הושיבני כמתי עולם אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בכל; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחשך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דיקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחשך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותנו? על זה אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בכל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ד) שנהקלפה המחטאת את העולם בכל מיני לכולוך נקראת לילי"ת, שעולה כמספר תלמוד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חושך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

גקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁבְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן לֹא לְלַכֵּת עִם הַיְלָדִים לְטִיּוֹל
בְּמָקוֹם שֵׁשׁ שָׂמָה חֲלוּל שַׁבַּת, כִּי גְדוּלֵי הָרַבָּנִים אָסְרוּ לְלַכֵּת בְּמָקוֹם שֶׁמִּפְרָסֵם
שֶׁמְחַלְלִים שָׁם שַׁבַּת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְזֶה אֶחָד מֵהַעֲקוּרֹנוֹת
שֵׁשׁ אֲצִלִּי לֹא לְתֵת לְהַרְוִיחַ לְמִי שֶׁמְחַלֵּל שַׁבַּת, כִּי בְּזֶה נַעֲשִׂים שְׁתַּפִּים אִתָּם.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁלֹא יֵצֵא תַקְלָה מִתַּחַת יְדֵינוּ.

הַמְּאֻחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, אַתָּה מְכַרְח לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה
כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲתָ"ךְ
הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתֵחַ אֶת 'יְדָךְ', יּוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו)
וְהִיטֵ' אֶדְךָ שִׁמְחָה, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן אַתָּה צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד
מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת עַצְמָךְ, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְךָ וּמֵר
לְךָ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם
דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֹּאמֵר
בְּמָה יֵשׁ לִי לְשַׂמַּח? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לְךָ שֶׁחֲכַמֵּינוּ
הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מא.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן
דַּעַת, כִּי הַמְּאֻמִּין הָאֲמִתִּי שֶׁמְאֻמִּין שְׁאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֲלֵקוֹת

גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נֶעֱשָׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כִּדֵּי כֶּף שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חִילִּין ז'): אֵינן אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדְם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תָּמִיד שֹׂמֵחַ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָהּ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשִּׁפְעַ וְהַפְּרָנֶסָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִישָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת ק"כ): "וּבְבִיתִי אֵין לְחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שִׁלָּא לּוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גְּקִסָּז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלִיתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְבָּכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּכָל מִינֵי כַחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּמִדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוּת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִדָּה יוֹתֵר יִפָּה מִזֶּו, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּיֵטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) שְׁלֹזְכוֹת לְאָרִיכוֹת אִפִּים שֶׁהִיא הַמִּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוּת, זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה, שְׁאָדָם צְרִיךְ לְהֵאֱמִין בְּאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת,

אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֵמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חִילִין ז'): אֵינן אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קֵדָם מִלְמַעְלָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְאָזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָכֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכֵרוּ מַה שְׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנֵינוּ צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעוּ לָכֶם כְּשְׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אֶפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדַרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ אֱלִיוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאִשָּׁה שֵׁלָא יִהְיֶה לָּהּ מִשְׁהוֹ תְּרַעַמַת עַל בַּעְלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעְלָהּ, וְהַבַּעַל הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתֵּיהֶם, וְלִכֵּן לְמַה צָרִיכִים לְהִתְעַצֵּב וְלָרִיב בְּבֵית?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גְּקִסָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסִדְרֵי הַבְּהִעֲלָתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֲזוֹ, וּסְתֵם לְפַל בְּיָאוֹשׁ וּבְחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת זֶה עֲצַת הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כִּף חִזֵּק לְהַפִּילוֹ

בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכְאֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אֶתְּךָ מְכָרְח לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדְּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שֶׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שֶׁבִּנְי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדְּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

תְּרַאֶה לְקָרֵב אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ וְכוּ', וְאִם מְבַקְשִׁים מִמֶּךָ כֶּסֶף תִּתֵּן לָהֶם וְכוּ', לָמָּה הֵם צְרִיכִים לְסָבֵל מִהָאֵמָּא שֶׁלָּהֶם וְכוּ'.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשְׁתֵּי הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמַּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

גְּקִסְט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֶתְךָ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ שֶׁהִיא הַשְּׂדוּף שֶׁלָּךְ וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִהָעֶבֶר כָּלֵל, רַק חֶזֶק וְאֲמִץ מְאֹד וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזָה, וּמוֹהֲרֵנִי ז'ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמְּיָדָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחַ, לֹא תִרְאֶה פָּנָי גִּיהֶנֶם, וּיְכוּלִים לְהַכִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז'ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אוֹ גִּיהֶנֶם אוֹ גֵּן עֵדֶן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוּבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מִמְרָמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיהֶנֶם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי אֵין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֹּו שֶׁאָדָם מְסִתּוּבֵב מִמְרָמֵר וּמְדַכָּא וְעֵצוּב וּמֵיֵאֵשׁ וְכוּ', וְזֶה בְּעֵצְמוֹ הַגִּיהֶנֶם שֶׁאָדָם מְסִתּוּבֵב בְּעֵצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמִיחָה לְיוֹם מְחָרָת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמִיחַ הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמָחָר לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנֶּת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֵצְמְךָ מִהַגִּיהֶנֶם שֶׁאֵתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

נא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזוּק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ב). "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שֶׁאֵין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזָה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

גְּקַע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלִתְךָ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי על הצלחתך, ואני מברך אותך שתמיד תצליח בכל מה שאתה עושה, ואתה צריך לדעת שעקר ההצלחה תלוי רק בשמחה, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח' את' ידך', יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקודת הדרושה שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, וגמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
 המאחל לך שבת שלום

גקעא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תדאגי יבוא הזמן ואני יקח גם את הבנים שלך, כל דבר יש לו את
 הזמן שלו.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את
 העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם
 ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד
 מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח
 את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה
 זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות
 בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש
 ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני
 הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה,
 אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
 המאחל לך שבת שלום

גקעב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך ט"ו סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

כל הצרות שלכם זה רק מחמת שאתם בעצבות ובמרירות ובדכאון, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר, והרגע שתהיו בשמחה עצומה שתיכם ביחד, יכנס בכם דעת ותזכו לעבר לדירה מרוחת, ותצאו מכל הצרות, העקר להיות בשמחה, כי זה יסוד מוסד בחיים, ואי אפשר להצליח בלי שמחה, ואתם צריכים לדעת כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתם צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים ממות וכו', מרב עניות ודחקות שעובר עליכם עכשו וכו', עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר, אלא תסתבכו יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמרו במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מ' סוף פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם

נִקְדַּת יְהוּדוּתְכֶם שֶׁנִּבְרָאתֶם יְהוּדִים וְשֵׁלָא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְּׂמֵחָה
וְהָאֱמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָכֶם כָּל צְנוּרֵי הַשְּׂפַע וְהַפְּרָנְסָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקַעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי תַעֲשׂוּ אֶת הַבֵּר מְצוּהָ כְּמוֹ שֶׁתִּכְנַנְתֶּם בְּיוֹם חֲמִישֵׁי אֶצֶל הַצִּיּוֹן
הַקְדוּשׁ שֶׁל הַתְּנַא רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וַיַּעֲלֶה שָׁמָּה לְתוֹרָה עִם הַמְּשַׁפְּחָה
מְצַמְצָמָת, וְתַעֲשׂוּ שָׁמָּה סְעוּדַת מְצוּהָ קְטַנָּה, וּבְיוֹם רֵאשׁוֹן תַּעֲשׂוּ מַשְׂהוּ לְכָל
הַכֶּתֶה, כִּכְהָ שֶׁהֵילֵד לֹא יִרְגִישׁ מְקַפָּח, הָעֶקֶר לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, כִּי כָּל בְּעֵינָי
יֵשׁ לָהּ פְתָרוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת
אֶצְלָכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גְּקַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתָךְ ט"ו סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא לָךְ אֶת כָּל הַחֲסְרוֹנוֹת וְכוּ', וַיִּתֵּן לָכֶם שְׂפַע

שְׁתוּכְלוּ לְקִנּוּת בְּגֵדִים צְנוּעִים, וְתֵהִי הַכִּי מְאֹשֶׁרֶת בְּחַיִּיהָ, הָעֶקֶר לֹא לְהַכְנִס בְּלֶחֶץ וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם דְּבָר.

אֲנִי שָׂמַח מְאֹד מְאֹד שְׂאֵת הוֹלֶכֶת בְּעִרְבֵי שְׂמֵחָה, וְזֶה מְשַׂמַּח אוֹתָךְ, כִּי הָעֶקֶר הוּא שְׂמֵחָה, וְתַכְף וּמִיד כְּשֵׁישׁ שְׂמֵחָה יֵשׁ הַצְּלָחָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

תְּמַשִּׁיכִי לַעֲסֵק בְּעֵסֶק הַזֶּה שְׂמוֹשֶׁף אוֹתָךְ לְצִירָה, כִּי אָדָם צָרִיף לַעֲשׂוֹת וּלְהִתְעַסֵּק רַק בְּמָה שֶׁהוּא אוֹהֵב.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, רַק תֵּהִי רְגִילָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמֵאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קְלָה, וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטַּבֵּעַ; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לוּרְיָא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבָרְסֵלָב, רַבִּי נִתָּן מְבָרְסֵלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרֹת תֵּהִי רְגִילָה לֹמֵר אֵת זֶה מִדֵּי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאֵי שְׂתוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם שְׁבֻזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזִכּוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאִזְכָּה לַעֲבֹר אֵת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשּׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנָךְ, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי"י צוּרִי וְגֵאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

בְּעֵינַי ... וְכוּ', אֲנִי מֵבִין שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ הַיּוֹם לְהַפְגִּישׁ אֶתְּךָ וְכוּ', אֲנִי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן לֹא רוֹצֵה לְוַתֵּר עַל הַשְּׂטִחַ הַעֲנֵקִי תַּחַת הָאוֹלָם סְפוּרֵט וְכוּ', שְׁלֹא יִסְפָּר שְׂאִין לוֹ כְּסָף, כִּי גַם אֶצֶל ... וְכוּ', צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ הַמוֹן, וְלִכְּן אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִתְפַּשֵּׁר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, רַק עַל הַשְּׂטִחַ תַּחַת הָאוֹלָם, אִם יֵשׁ לוֹ רְצוֹן הוּא יִכּוֹל, אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתִּבְצַע אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר

מָה אִמַּר לָךְ אִין טוֹב מִתּוֹרָה, כְּמֵאֲמָרִים ו"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט:) אִין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה שְׁנֵאָמַר (מְשַׁלֵּי ד' ב') "כִּי לְקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזוּבוּ"; וְעַל כָּל פְּסוּק שְׂאָדָם לּוֹמֵד בְּמִקְרָא, וְעַל כָּל מְשֻׁנָּה שְׂאָדָם לּוֹמֵד בְּמִשְׁנֵיאוֹת, וְעַל כָּל מִימְרָא שְׂאָדָם לּוֹמֵד בְּגִמְרָא, וְעַל כָּל הַלְכָה שְׂאָדָם לּוֹמֵד בְּשִׁלְחָן עֲרוּךְ, מְקַבֵּל עַל זֶה שְׂכָר שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מָה זֶה לְמוֹד תּוֹרָה, הִיָּה תּוֹפֵס כָּל יוֹם מְעַט וְעוֹד מְעַט וְעוֹד מְעַט וְכוּ', וּמִחֲמַת שְׂאִין אָדָם יוֹדֵעַ אֶת הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל לְמוֹד תּוֹרָה, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְתַרְשֵׁל לְגִמְרִי, כִּי הוּא חוֹשֵׁב שְׂצָרִיכִים מִי יוֹדֵעַ מָה לְהַשְׁקִיעַ, וְיַעֲזֵן שֶׁהוּא שְׁבוּר וְכוּ', אֲזִי הוּא לֹא לּוֹמֵד כָּלֵל, וּבִקְאֵת זֶה טְעוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מִתְחַשְּׁבִים עִם לּוֹמְדֵי תּוֹרָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי רַאשׁ הַשָּׁנָה פֶּרֶק ד' הַלְכָה ח') כִּיֹּן שְׁקִבְלֵתֶם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה מְעַלָּה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלּוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִימֵיכֶם, אָדָם שְׁנִכְשַׁל עִם כָּל כֶּף הִרְבָּה עֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אִם הוּא לּוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא

מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן אני שואל אותך האם זה לא כדאי ללמד תורה, שבוזה נתכפר לו כל עוונותיו? ומה גם שלמוד תורה מביא לו פרנסה בשפע, אם רק יהיה חזק בזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ג') כל המקבל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ, ובא לו הכל בנקל, ואמרו בזהר (הקדמה י"א). תא חזי כמה הוא חילא תקיפא דאורייתא, וכמה הוא עילאה על כלא, דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעילאי ומתתאי, ולא דחיל ממרעין בישין דעלמא, בגין דאיהו אחיד באילנא דחיי ויליף מיניה בכל יומא, דהא אורייתא תוליה לבר נש למיזל באורח קשוט, תוליה ליה עיטא היך יתוב קמי מאריה לבטלא ההיא גזרה, דאפילו אתגזר עליה דלא יתבטל האי גזרה, מיד אתבטל ואסתלק מניה, ולא שריא עליה דבר נש בהאי עלמא, ובגין כך בעי ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא ולילי ולא יתעדי מינה, הדא הוא דכתיב (יהושע א' ח') "והגית בו יומם ולילה", ואי אתעדי מינה דאורייתא, או אתפרש מינה, כאלו אתפרש מאילנא דחיי, [בא וראה כמה חזק הוא אלו שלומדים תורה, כמה זה עולה על הכל, כי כל מי שלומד תורה, הוא לא מפחד לא מעליונים ולא מתחתונים, ולא מפחד משום דברים רעים שיש בעולם, מפני שהוא קשור באילן החיים, ולומד את התורה הקדושה, שמלמדת את האדם איך ללכת בדרך הנכון, ומלמדת לאדם עצות טובות איך לשוב להקדוש ברוך הוא, ואפילו שנגזר עליו גזרה, על ידי למוד תורה כבר מתבטלת כל הגזרי דינים מעליו, ולכן צריך כל אדם להשתדל ללמד תורה ביום ובלילה, ולא להפרד ממנה, ואם נפרש מן התורה, כאלו הוא נפרש מאילן החיים], ולכן אל תהיה בטלן, אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה חזק לכל הפחות בשלש למודים האלו ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ב). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

והנה מוהרנ"ת ז"ל מביא (לקוטי הלכות בציעת הפת הלכה ה' אות ג') עקר

הַטְהָרָה מֵהַבְּגָדִים הַצּוֹאִים הַנֶּאֱחָזִים בְּכָל אֶחָד, שֶׁמֵּהֶם כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) עֶקֶר הַטְהָרָה מֵהֶם, הִיא רַק עַל יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁנִּקְרָאת בְּאֵר מֵי חַיִּים, וְנִהְרָ שְׁאִינוּ פּוֹסֵק וּמַעְיָן הַמִּתְגַּבֵּר, כִּי אֵלּוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, שֶׁיֵּשׁ לְכָל אָדָם כָּל זְמַן שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאִיו, וּבִפְרָט מִי שֶׁנִּתְלַכְלַךְ כְּמוֹ שֶׁנִּתְלַכְלַךְ, רַחֲמָנָא לִיבְרַךְ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מִתְעוֹרְרִין וּמִתְגַּבְּרִין עָלָיו הַמְּנִיעוֹת וְהַמְּסַכִּים בְּכָל פַּעַם וּמִשְׁתַּטְחִים לְפָנָיו וּמִפְסִיקִים מְאֹד מְאֹד בֵּינוּ לְבֵין הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ נִהְרָ הַמְּפָסִיק מִמֶּשׁ, וְאֵלּוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים הֵם יוֹן מְצוּלָה, הֵינּוּ טֵיט הַיּוֹן, שֶׁמִּתְדַבֵּק מְאֹד בְּכָל פַּעַם בְּאָדָם, וּמִשֶּׁם בָּאִים כָּל הַנְּפִילוֹת וְהַהִתְרַחֲקוֹת שֶׁל הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִפְלוּ אִם מִתְעוֹרֵר לַפְּעָמִים לְשׁוֹב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּכְף מִשְׁתַּטְחִים כְּנִגְדּוֹ וְאֵינָם מְנִיחִים אוֹתוֹ לְהִתְקַרֵּב, וְכֵן בְּכָל פַּעַם, וְעַל זֶה צָעַק דּוֹד הַמְּלֶךְ בְּשִׁבִיל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל (תְּהִלִּים ס"ט ג') "טִבְעָתִי בֵּיוֹן מְצוּלָה וְאֵין מַעְמָד בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּנִי" וְעֶקֶר הַתִּקּוּן לְזֶה הִיא רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא מְקוּר מֵי חַיִּים, שֶׁמִּטְהַרֵת מִכָּל הַגְּלוּלִים וְהַטְּנוּפִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִחְזָקָא ל"ו כ"ה) "וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מֵי טְהוֹרִים וְטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם", וְזֶה צְרִיף כָּל אָדָם לִידַע, שֶׁאִפְלוּ אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, אִם יִבְרַח בְּכָל פַּעַם אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵן הַרְבֵּה אוֹ מְעַט עַל כָּל פְּנִים, אִם אֵי אִפְשָׁר לוֹ מִחֲמַת פְּרִנְסָה אוֹ שְׂאָר מְנִיעוֹת וְכוּ', עַל כָּל פְּנִים כְּשִׁיבּוֹעַ עֲצָמוֹ עַל הַתּוֹרָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם אֶיךָ שֶׁיְהִיָּה וְיַעֲבֹר עָלָיו מֵהַ וְכוּ', אֲזִי בּוֹדָאִי סוּף כָּל סוּף יְהִיָּה נְטָהָר מִכָּל הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וְיִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמְתָּ, כִּי אִף עַל פִּי שֶׁהֵם נִסְבָּבִים מְאֹד בְּהָאָדָם, וּבְכָל פַּעַם שֶׁמִּתְעוֹרֵר הָאָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הֵם מִתְגַּבְּרִים בְּיוֹתֵר, עִם כָּל זֹאת אִם רַק יִקְבַּע לַעֲצָמוֹ קְבִיעוֹת לְלַמַּד בְּכָל יוֹם אִפְלוּ מְעַט תּוֹרָה, עַל יְדֵי זֶה סוּף כָּל סוּף הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה תּוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַבֶּץ שֶׁנִּפְּל לְזֶה, וְיִזְכֶּה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּשִׁלְמוֹת, וּמֵה גַם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס דְבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

תִּאֲמִין לִי שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי כְּזֶה, שֶׁלֹּא עוֹזֵב אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם, וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד אוֹתָנוּ מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ לֹא לְהִתְנַתֵּק

ממנו יתברך, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה אתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקעז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר שלח י"ז סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מה אמר לך את צריכה מאד מאד לשמח על נעם חלקך שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, שהסמך מ"ם הרשע רק רוצה להכשיל אותנו ולהפיל אותנו וכו' וכו', אבל הוא לא יחיה לראות את זה, כי תהלה לאל בכל פעם נכנסים משפחות חדשות, והקהלה הקדושה שלנו שבנינו ביזע ובדם ובמסירות נפש הכי גדולה, רק גודלת וגודלת וכו' וכו', ותהלה לאל הילודה הטבעית גם כן מתרבה אצלנו, כן ירבו, כל שבווע יש אצלנו שמחות, יעזר הקדוש ברוך הוא שהשמחות האלו יביא כבר את השמחה הגדולה שנוזכה להגאל בגאלת עולם, ונראה כמו עינינו בגלוי שכינה.

והנה כדי שאדם יזכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, את הזיו והנעם האלקי, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"א) צריכים להרבות בצדקה וחסד, כי הצדקה והחסד שאדם עושה, זה כלי לקבל בו את הנעם העליון, ולכן אני מאד מבקש אותך שתרגילי את עצמך לעסק במדת החסד, אשר אין למעלה מזה, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמר ז"ל (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שבא הקדוש ברוך הוא לברא אדם הראשון, נעשו המלאכים כמות כמות, מהם אומרים יברא ומהם אומרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים; ואל איזה חסד את חושבת אני מתפונ? חיוך לחברה או לשכנה וכו', דבור טוב לחברה או לשכנה וכו', זה הצדקה הכי גדולה שרק יכול להיות, כמאמר ז"ל (כתובות קיא:) טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב שנגמר (בראשית מ"ט י"ב)

"ולבן שנים מחלב" אל תקרי לבן שנים אלא לבון שנים; הינו כשאשה מחיכת לזולתה ומקבלה בסבר פנים יפות ומראה לה את שניה הלבנים, זה יותר חשוב מלתת לה לשתות כוס חלב, כל כך יקר לקבל את פני חברתה עם חיוך ולהראות לה את השנים, כי בזה שאשה תמיד מחיכת יכולים לראות בתוך הפנים שלה את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל, ואם היית יודעת איזה נחת רוח את גורמת להקדוש ברוך הוא כשתראי פנים שמחות פנים עליזות לאשה אחרת, לא היה לך בכלל נסיון על זה, כי זה הצדקה הכי גדולה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקויטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) על הפסוק (תהלים מ"א) "אשרי משכיל אל דל", הינו כשהוא בקטנות המחין, ומשכיל עצמו לבוא לגדלות המחין, אזי "ביום רעה ומלטהו הוי"ה" נמתקין כל הדינין. ואם לא יכול בעצמו לבוא לגדלות המחין, עצה לזה, שישכיל אחרים, ועל ידי זה נתעורר גם אצלו; ולכן בזה שתחכי לחברה או לשכנה וכו', בזה יכנס גם בך שמחה אמיתית, ולכן אל תהי בטלנית, תצאי מעצמך ותשתדלי מאד מאד לשמח נשים אחרות, ועל ידי זה גם לך יהיה שמחה, ואני מאד מבקש אותך שתראי לבוא בערבי שמחה ולשמח ביחד עם שאר נשות אנשי שלומנו, ולרקד ביחד וכו' וכו', העקר לצאת מעצמך, כי המרירות והדכאון וכו', זה הורס את האשה לגמרי, ולכן אשרי האשה שתמיד שמחה ועליזה, ומשמחת גם את אחרות, שזה החסד הכי גדול שרק יכול להיות, וזה מה שאני מבקש ממך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקעה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר שלח י"ז סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שרבנו ז"ל אמר (לקויטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט) שהצדיק הוא השדכן, וידוע שכל מי שנוסע אצל ציון רבנו ז"ל ומתעקש, רואה הרבה

נסים ונפלאות, וכן מי שמרגיל את עצמו לומר ארבעים יום את התפלות של הקנטרס "מציאת הזיוג", מוצא את זיוגו.

תמיד תזכר מה שהיה כבר היה וכו', פתגם עממי ידוע "לא בוכים על חלב שנשפך", אם אתה יכול עדין לחזור ולקשר קשר אתה, מה טוב ומה נעים, ואם לא זה סימן שזה לא היה שלך וכו', אבל בכלליות צריכים לדעת טוב טוב מה רוצים בשדוף?

הכלל הראשון והעקרי צריכים לדעת שהעקר במציאת הזיוג הוא לחפש רק את המדות טובות של הבחורה, שזה העקר, כי בלי מדות טובות זה כלום וכו', כי יכולים להיות חיה בצורת אדם מי שאין לו מדות טובות וכו', ועל פן רק על זה צריכים להשים את הדגש שהבחורה תהיה עדינה, עם מדות טובות, ובעלת דרך ארץ, טובת לב, לא קמצנית וכו' וכו', אלו הם המעלות היסודיות של בחורה שרוצים להתחתן עמה וכו', ולא תמיד היפי החיצוני מראה שגם הפנימיות מתקן וכו', ולכן אשרי מי שיש לו את השכל להסתכל על העקר ולא על הטפל וכו', וכמאמר התנא הקדוש (אבות פרק ד') אל תסתכל בקנקן, אלא במה שיש בו. יש קנקן חדש מלא ישן, וישן שאפלו חדש אין בו;

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם אתה רוצה להצליח בחייה, תהיה רק בשמחה תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקעט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר שלח י"ז סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת ששתי החסידיות הם לא מנגודות אחד להשנייה, אדרבה ידוע גדל האהבה שהיה בין רבנו ז"ל לבין הבעל התניא זי"ע, וקרא אותו שר האלף וכו', והפליג מאד במעלתו, ולכן אסור שיהיה ביניכם וכו' ובענין החסידיות וכו', הבעל צריך לחזק את האשה, והאשה צריכה לחזק את בעלה, העקר לא להכנס במריבות, שזה לא מביא לשום דבר טוב, כמאמר ז"ל (שמות רבה פרשה ל' סימן י"ז) על הפסוק (שמות כ"א) "כי יריבן אנשים והכה איש את רעהו" אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה, קין לא נגע באחיו אלא מתוך מריבה; ולכן אשרי הבעל והאשה שמתרים אחד להשני, ולא מתוכחים על שום דבר, ומכל שכן על חסידות וכו', כי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע בא רק לאחד את כלל נשמות ישראל, שיכירו את הקדוש ברוך הוא בגלוי עצם עצמיות אלקותו יתברך וכו', והסמ"ך מ"ם מאד פחד ממנו ולכן הוא גרם שיהיה כל המחלקת והפרודים בין החסידיות וכו'.

ידוע שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע יצא פעם עם תלמידיו ביצור, פתאום נעמד על יד אילן אחד, והתחיל לבכות מאד מאד ודפק את ראשו על האילן, והתלמידים עמדו מרחוק ומאד מאד נבהלו, ולא ידעו מה זה ועל מה זה וכו', וכשחזר אליהם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר הסמ"ך מ"ם לוחם נגדי מאד קדם ביאת המשיח יקים הרבה מפרסמים של שקר, והראה לתלמידיו על הענפים ועל העלים וכו', ואמר כמו שאתם רואים שעל האילן הזה יש

כל כף הרבה עלים וענפים וכו', כף יתרבו המפרסמים של שקר שיטעו את העולם, ועל זה אני בוכה, ובאמת רואים שנתקנים דבריו לצערנו הרב, שזה הגלות הכי גדול.

ולכן אם כבר מתקרבים אל חסידות שיש להם שרשים עוד לפני מאתים שנה, צריכים לשמח מאד מאד, ולא להטעות את עצמו, ולכן חבל מאד אשר דיקא בשביל חסידות צריכים לריב הבעל והאשה, אדרבה צריכים לדעת שהחסידות האמתית מגלית רק את הקדוש ברוך הוא שאדם רגיש תמיד את עצם עצמיות אלקותו יתברך שנמצא ואין בלעדו נמצא, וכל דבר קטן הכל משגח בהשגחה פרטי פרטיות, אשרי הבעל והאשה שהם תמיד בשלום ואהבה, ומותרים אחד להשני, ועוזרים אחד להשני. כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

את צריכה לדעת כי חסידות חב"ד וברסלב אף פעם לא היו מתנגדים אחד להשני, ואדרבה כל אלו שבקיימים בדבר ידעו שבזמנים הכי קשים שהיה תחת הקומוניסטים ימח שמם רק חסידי חב"ד וחסידי ברסלב החזיקו מעמד ביהדות במחתרת, ועזרו להפיץ יהדות תחת האף של האנטישמיים הארורים, ולכן לדעתי את לא צריכה לעשות שום עסק מהחלוקי דעות, ואת צריכה להשתדל שלא יהיה חלוקי דעות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עוקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום. שנאמר (תהלים כ"ט) "הוי"ה עז לעמו יתן הוי"ה יברך את עמו בשלום".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גִּקְפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ד סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם כִּי הַכֹּל הֶבֶל הֶבֶלִים, אֵין בְּזֶה שׁוּם יְסוֹד וְקֶשֶׁר וְכוּ', וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר, וּכְבָּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין 10): אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן לְמָה נִקְרָא שְׁמֵן כְּשָׁפִים שְׁמִכְחִישִׁין פְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה; כִּי כָּל עַגִּין כְּשׁוּף הוּא לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְחָשֵׁב שֶׁהַכֹּל טָבַע מִקְרָה וּמִזָּל, וְהִרְגַע שֶׁהָאָדָם יוֹדֵעַ אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ אָמַר עַל זֶה רַבִּי חֲנִינָא אָפְלוּ לְדַבֵּר כְּשָׁפִים, זֹאת אוֹמְרַת הִרְגַע שָׂאָדָם מְכַנִּים בְּעַצְמוֹ שְׂאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אֲזִי כָּל הַכְּשׁוּף וְהַדְּמִיוֹנוֹת נַעֲלָמִים לְגַמְרִי, וְלֹא יְכוּלִים לְשַׁלֵּט בּוֹ, וּמִסְפָּרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הֵיחָא אֵיתְתָא דְהוֹת קָא מְהַדְרָא לְמִשְׁקַל עֶפְרָא מִתּוֹתֵי כְרַעֲיָה דְרַבִּי חֲנִינָא אָמַר לֵה אֵי מְסַתֵּיעַת זִילֵי עֲבִידֵי אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ כְּתִיב; [שְׂאִשָּׁה אַחַת רָצָה לַעֲשׂוֹת כְּשׁוּף לְרַבִּי חֲנִינָא וְהוּא אָמַר אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא מִפְּחַד מִמֶּךָ], וְלָכֵן גַּם אֵת תַּתְּחִזְקִי בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְהַכֹּל הֶבֶל הֶבֶלִים.

מָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן שְׂיֵהִיָּה לְבִרְכָה, מָה אֲכַפֵּת לָךְ שְׂיֵהִיָּה בַת אוֹ בֶן, צְרִיכִים אֵת שְׂנִיָּהִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיַעֲבֹר הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת, הָעֶקֶר אֶל תְּבַלְבְּלֵי אֵת עַצְמָךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּבַדְּקוּ אֵת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵם כְּשָׂרִים, שְׂאֹז בּוֹדָאֵי לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָכֶם שׁוּם דְּבַר רַע, כִּי הַמְּזוּזָה שׁוֹמְרַת עַל הָאָדָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר עַל יְדֵי תַפְלָה יֵשׁ עֲנִינְ שֶׁהֵכַל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹכָה, וְלִכְּן אֵל תַּפְחָדִי הֵכַל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹכָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְגָּל לְלִדָּה קָלָה, וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק חֲלַק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים יִכּוֹלִין לְהֵבִיא שְׁנוֵי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשִׁנּוֹת הַטָּבַע; וְלִכְּן טוֹב שֶׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֱהֲרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבֵּי יִצְחָק לֹוֹרִיא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבֵּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבֵּי נֶתָן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת תְּהִי רְגִילָה לֹאמֹר אֶת זֶה מִדֵּי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֶת הַתַּפְלָה הַזֹּאת, וְתֵרְאִי שְׁתוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁהַזְכָּרַתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צַדִּיקְתֶּם וְתוֹרַתֶם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֵךְ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכָּה לְעֵבֵר אֶת הַהֲרִיִּין בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכָּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְפָּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם חֲזַרְתָּ בְּתַשׁוּבָה וְקִבַּלְתָּ עַל עֲצֻמְךָ לְהִתְנַהֵג כְּפִי עֲדוֹת הַמְזֻרָח כִּי עַל יָדָם חֲזַרְתָּ בְּתַשׁוּבָה, אֲזִי תִשָּׂאֵר כְּכֹר עִם גִּסְח עֲדוֹת הַמְזֻרָח.

הַעֲקָר אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ, כִּי מַעֲלַת חֲזַרְהָ בְּתַשׁוּבָה אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, עַד כְּדִי כֹךְ שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תַשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב פְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תַשׁוּבָה שְׁכִינֹן שְׂאֲדָם מְהַרְהֵר בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תַשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֲשָׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מֵהַלָּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמְדַת לְפָנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסְמִיךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּחָד מִבֶּן אָדָם שְׁחֻזֹר בְּתַשׁוּבָה, כִּי בִינֹן שְׂאֲדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ שֶׁהוּא עֲשָׂה עַד עֲכָשׁוֹ מֵהַ שֶׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתְוֹדָה וּמִתְחַרֵט עַל כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכֹר מְקַבֵּל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלַעַם הִיָּה רָשָׁע עָרוֹם וְיֹדַע שְׂאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרָעֲנוֹת אֲלֵא תַשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחֻטָא וְאוֹמֵר חֲטָאֵתִי, אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ לְגַע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵהַ לָּךְ לְחֻזֹר בְּתַשׁוּבָה? וּמֵהַ לָּךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׁמִי שְׁחֻזֹר בְּתַשׁוּבָה וּמִתְוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמְּוֹת לְגַע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תַשׁוּבָה.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁעֲקָר הַתַשׁוּבָה הוּא עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תְפִלָּה, כְּמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם בְּתַפְלַת שְׁמוֹנֶה עֲשָׂרָה, "הַשִּׁיבֵנו אֲבֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָנוּ מִלְכָנוּ לְעִבּוֹדָתְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ" כִּי לְחֻזֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה צָרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְלַעֲסֵק

בתפלה, ולכן תשתדל מאד מאד לא לעשות מהעקר טפל ומהטפל עקר, בעל תשובה צריך להרבות בתפלה ותחנונים, וכן להרבות בלמוד תורה הקדושה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גִּישׁוֹר

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמרי על הבריאות שלך, שזה מצות צעה של "ונשמרתם לנפשותיכם" ועקר השמירה על הבריאות זה המנוחה, את צריכה הרבה לנוח, והעולה על הכל להיות רק בשמחה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה, ובזה שתהי שמחה ועליזה זה יקרב את ההחלמה המהירה שלך, ותהלה לאל יש לך במה לשמח עם בעל מסור כל כך שיש לך, וכן ילדים חמודים שנתן לך הקדוש ברוך הוא, ובפרט שעכשו קבלת מתנה בת חמודה, יש לך במה לשמח, ואני מאד מאד מבקש אותך אל תקחי שום דבר אל הלב, אלא מה שהיה כבר היה וכו', הקדוש ברוך הוא החזיר לך את החיים ואת בריאה, ואת צריכה להיות אמא בריאה להילדים החמודים שלך, רק תשכחי את העבר וכו', ותתחילי לראות את הנסים והנפלאות שעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ועושה אתך בכל יום ובכל שעה ובכל רגע.

באמת רב האנשים שעובר עליהם מה שעובר, הוא מפני שלא שמים לב את גדל הנסים שעושה אתם הקדוש ברוך הוא, עד שחושבים שהכל טבע מקרה ומזל שצריך כך להיות וכו', ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה כ"ד סימן א') בא וראה כמה נסים עושה הקדוש ברוך הוא עם האדם

והוא אינו יודע, שאלולי היה אוכל פת כשהיא חיה, היתה יורדת בתוך מעיו ומשרטת אותו, אלא ברא הקדוש ברוך הוא מעין בתוך גרגרתו שהוא מוריד את הפת בשלום; אדם חושב שזה טבע שאוכל ובולע את האכל וכו', ואינו שם לב את הרטיבות שיש בתוך פיו וכו', שעולה לו רק וכו', וזה כמו מעין שפרא לו הקדוש ברוך הוא בגרונו, כדי שהאכל תרד בשלום, וזה נס בתוך נס, אדם חושב שזה טבע, ובאמת הכל משגח בהשגחה פרטית, ולכן את צריכה לתת תודה להקדוש ברוך הוא על כל פרט ופרט, ותמיד לשמח ולשמח את בעלך ואת הילדים, ותהי אשה בריאה ואמא בריאה, והכל יסתדר על צד הכי טוב, ואני תמיד מתפלל עליך שתחלימי מה שיותר מהר, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקפד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר שלח י"ז סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת אין הפרש ביניהם כלל, אלא בשאלות ותשובות "אשר בנחל" שם לא מזכר השאלה, ובשאלות ותשובות "חסידות ברסלב" שם כן כתוב השאלה, וכנראה שזה יותר מסקרן את האדם, כי לכל אחד יש לו קשיות וספקות וכו', עקמומיות ובלבולים וכו', ולכן כשואה את השאלה אזי תכף ומיד מודה גם הוא עם אותו בעיה, הן בעיות של שלום בית, והן בבעיות של חסרון פרנסה, והן בעיות בקשיות על אמונה וכו', וזה ההפרש ביניהם, כי בשאלות תשובות "אשר בנחל" צריכים להבין מתוך התשובה מה היה השאלה ולא כל אחד מסגל להבין את זה.

והנה ספרי שאלות ותשובות "אשר בנחל", יש בזה מעלה, כי זה כבר קרוב לחמשים שנים מאז שהתחילו לכתב מכתבים אלו, ורואים ומבינים את

מֶה שֶׁעָבַר עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב בְּמִשְׁךְ הַחֲמִשִּׁים שָׁנִים הָאֲחֵרוֹנִים, אֵיךְ נִבְנָה וּנְתַפְּשֵׁט הַחֲסִידוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלֵה, וְאֵיךְ שֶׁמִּקְבוּץ קֶטֶן נַעֲשֶׂה תְהִלָּה לְאֵל חֲסִידוֹת לְכָלל יִשְׂרָאֵל, וְיֵצֵא עַל הָרְחוֹב וְכו', עַד כְּדֵי כִּךְ שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בָּאִים כְּבָר קְרוֹב לְאַרְבָּעִים אֶלֶף אָנָשִׁים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כֵּן יָרְבוּ, כִּי בְּכָל רֵאשׁ הַשָּׁנָה נִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי יָדוּעַ אֲשֶׁר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲזִי הוּא זְמַן קְבוּץ לְכָל, כְּמוֹ שֶׁהַזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל, מְלַבֵּד זֹאת מֶה שֶׁבְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה בָּאִים תִּפְרִים מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְנִתְפָּרְסָם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ וְכו'.

וּבְמִכְתָּבֵי שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" יְכוּלִים לְרַאוֹת יוֹם יוֹם, שְׁבוּעַ שְׁבוּעַ, חֹדֶשׁ חֹדֶשׁ, שָׁנָה שָׁנָה, אֵיךְ נִבְנָה הַחֲסִידוֹת אַחַר הַשׁוּאָה וְכו', לֹאט בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה וְעֲצוּמָה, וְאֵיךְ שֶׁעֲסַקְנוּ לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, בְּשָׁעָה שְׁלֹא הָיָה בְּנִמְצָא סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזָכִינוּ לְהַדְפִּיסוֹם וְלְהַפִּיעֵם בְּכָל שְׁכָבוֹת הָעַם מִמֶּשׁ בְּפִירוֹטוֹת וְכו', וְאֵיךְ שֶׁעַל יָדֵי זֶה נִתְקַרְבוּ אֲלֵפִים וּרְבָבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ מְכֻלּוֹם וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה זָכִינוּ לְהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלַחֲלֻקְם בִּיעֶקֶב וְלְהַפִּיעֵם בְּיִשְׂרָאֵל, וּמִמִּכְתָּב לְמִכְתָּב רֹאִים אֶת הַמִּסִּירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁהָיָה לְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל עַד עַכְשָׁיו.

וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל יְכוּלִים לְרַאוֹת מִהַמִּכְתָּבִים מֶה עָבְרָנוּ בְּיַבְנָאֵל, שֶׁזָּכִינוּ בְּמִשְׁךְ חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים לְהִקָּים שֵׁם קְהֵלָה קְדוּשָׁה הַמוֹנָה כְּהַיּוֹם לְמַעְלָה מֵאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת, וּמוֹסְדוֹת חֲנוּךְ עַל טְהֵרַת הַקֶּדֶשׁ שֶׁבּוּ לוֹמְדִים לְמַעְלָה מֵאֶלֶף בָּנִים עִם פְּאוֹת, וּבְנוֹת עִם צְנִיעוֹת כְּמוֹ בְּאַחַת הָעָרִים הַגְּדוּלִים יְרוּשָׁלַיִם בְּנֵי בְּרַק אֲשֶׁדוּד וְכו', אוּ בְּרוֹקְלִין וְכו', בְּשָׁעָה שֶׁבָּאֵנוּ לְיַבְנָאֵל לְפָנֵי עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנִים לֹא הָיָה שֵׁם זָכַר מִיְהוּדוּת, וְהַצָּרְכָנוּ לְלַחֵם עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּיְהוּדוּת, כְּמוֹ בְּרוּסְיָה תַּחַת שְׁלִטוֹן הַקוֹמוּנִיסְטִים, הַמְקַוָּה שֶׁל הַנְּשִׁים סָגַר עֲלֵינוּ זֶה שֶׁהָיָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַנָּה עַל הַדָּת, בְּמַעֲנֵה שֶׁהַסְּפָרְדִּיּוֹת מְבִיאֹת כְּנִים וְכו', וְהַצָּרְכוּ נִשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְצִאת לְהַפְגִּין בְּחוּצוֹת, תִּפְתָּחוּ לָנוּ אֶת הַמְקַוָּה, דְּבַר כְּזֶה עוֹד לֹא הָיָה מִיּוֹם קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, שְׁנֵשִׁים יֵצְאוּ לְהַפְגִּין תִּפְתָּחוּ לָנוּ אֶת הַמְקַוָּה, וְזֶה שֶׁמְמַנָּה עַל הַדָּת יֵשֵׁב לוֹ וְצָחַק [הַכָּל מְסֻרֵט בְּסֻרֵט וַיֵּשׁ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט תְּמוֹנוֹת], וּלְבִסוּף אַחַר כָּל מִינֵי לְחָצִים כְּשֶׁתִּפְתָּחוּ אֶת הַמְקַוָּה

נתגלה לנו מראה נורא ואים אשר בהמאגר של המי גשמים בכלל לא היה מים, נמצא שהמקנה היתה פסולה לגמרי, שטבלו באמבטיה רחמנא ליצלן, והכשיל את כלן באסור כרתות החמורה, מלבד זאת הצרכנו ללחם שיהיה ערוכ כשר, כי הרגע שרצינו לתקן את הערוב, כבר פתח תיק במשטרה נגדנו, עד שהשופט שהיה דרוזי ראה שזה סתם עלילת שוא הלך וקרע את התיק, וזרק את זה בפח, ומה שעברנו על החנוף וכו', זה אי אפשר להסביר בשכל אנושי כלל, ואיך שעצרו את שמונה המורות מכל הכתות, והוליכו אותן אזורות בנידות משטרה וכו', וזה אף אחד לא יאמין שהיה דבר כזה אי פעם, ועוד צרות ויסורים ומרירות ומכאובים מה שעברנו במשך כל השנים, וגדל המסירות נפש שהיה לנו, ועדין יש לנו, וכל זה יכולים לראות במכתבים מכתב אחר מכתב של שאלות ותשובות "אשר בנחל", מה שרק עברנו ועוברים שם במשך כל השנים וכו', ועל הכל יש לנו תמונות וכו', וזה ההפרש של שאלות ותשובות "אשר בנחל", ששם יכולים לקרא קצת היסטוריה על חסידות ברסלב בכלליות, מה שעבר במשך החמשים שנים האחרונים וכו', ועל קהלת חסידי ברסלב ביבנאל, מה שעברנו שם, ועדין עוברים שם, צרות ויסורים ומרירות ומכאובים וכו' וכו', ואף על פי כן בנינו קהלה קדושה ונפלאה כזו שאין בכל העולם כלו, בלי שום גזמא כלל, כי הקהלה הקדושה שלנו כלולה מכל מיני עדות וכו', ואף על פי כן מתפללים יחד באותו בית הכנסת, דבר כזה אין בשום מקום בעולם וכו', מה שאין כן "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", זה יותר מה שעובר עכשו על בני אדם בפרטי פרטיות, שכל אחד פונה עם הבעיות שלו וכו' וכו', אבל באמת אין הפרש ביניהם כלל, ואשרי מי שעוזר להדפיסם ולהפיצם בין נשמות ישראל, כי רבות רעות צרות גדולות ויסורים ומרירות וכו' וכו', עוברים על בני אדם, ואשרי מי שמפיץ את הספרים האלו לנשמות ישראל, ועוזר בהדפסתם, שעל ידי זה יש לו חלק בזכות הרבים, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּקִפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי שְׁלַח י"ז סִינּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, שְׁזֵה שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה, אֲסוּר לְבַקֵּשׁ אֲנִי רוּצֵה דוֹקָא אֶת פְּלוֹנִי וְכוּ', כִּי אִזּוֹ יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂבָאָמֶת לוֹקָחִים אֶת הַזְּוֹג שֶׁל הַשָּׁנִי, שְׁעַל זֶה אָמְרוּ (מוֹעֵד קָטָן י"ח:): שְׂמָא יְקַדְּמֵנוּ אַחַר בְּרַחֲמִים; וּמוֹבָא בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּן י"ד) שְׂאֲחַד נִדְחָה מִהַשָּׁנִי, וְלָכֵן אֲסוּר לְהַתְּפַלֵּל שְׂאֲנִי רוּצֵה דוֹקָא אֶת פְּלוֹנִי, כִּי זֶה גוֹרֵם רַבּוֹת רַעוֹת וְכוּ', צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ תְּבִיא לִי אֶת הַזְּוֹג שְׁלִי מִשְׁרֵשׁ נִשְׁמַתִּי, וְמָה שְׁיִתֵּר מֵהָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצָּא בֶּן זִוְגָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחֻת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי שְׁלַח י"ז סִינּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאֵמֶת צְרִיכִים לְהַתְּרַחֵק מִכָּל מִינֵי מִכְשֵׁירֵי טְמָאָה וְכוּ', בּוֹדְאֵי עִם הַמִּכְשֵׁירִים יִכּוֹלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ גַּם מִצַּד הַקְּדוּשָׁה, אֲבָל יְדוּעַ שְׁהֲרַע גּוֹבֵר עַל הַטּוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן זֶה מְאֹד מְסָכָן, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חִוּלִין מ"ד:): הִרְחַק מִן הַכַּעֲזוֹר וּמִן הַדּוּמָה לוֹ; וְעַל כֵּן אֲשֵׁרִי מִי שְׁבוֹרַח מִכָּל הַכְּלִי מִשְׁחִית שֵׁישׁ הַיּוֹם, מִחֲשָׁב (מִכְשָׁף) שְׂמַחְבֵּר לְאִינְטֵרְנֵט, וְכֵן אִיפֹד, אִיפּוֹן, בְּלִקְבֵּרִי, גְּלִקְסִי וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֵה קְלָפָה עֲצוּמָה שְׂכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חִלְקָה טוֹבָה,

וּמְקַרְרֵת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֵת הַיִּרְאָת שְׁמַיִם מִבְּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת
וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי יְכוּלִים לְשַׁמֵּעַ שְׁמָה כָּל דְּבַר אֶסוֹר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ד) שֶׁהַדְּבוּר הוּא כְּלִי הַשֹּׁפַע
שֶׁבָּהֶם מְקַבְּלִים אֶת הַשֹּׁפַע, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים א') "וַיִּבְרָךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
לְכֶם", הֵינּוּ לְפִי הַדְּבוּר כֵּן הַשֹּׁפַע, אִם הַדְּבוּר הֵינּוּ הַכְּלִי הַשֹּׁפַע הוּא בְּשִׁלְמוֹת
וּבְמִלּוּאוֹ, אֲזִי יְכוּלִין לְקַבֵּל בְּהֵן רַב שֹׁפַע, רוֹאִים מִזֶּה שֶׁהַעֲקָר הוּא הַדְּבוּר, כִּי
לְכַאוֹרָה לְמָה אָדָם צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל, הֲלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת?
אֵלֹא הַדְּבוּר כְּלִי הַשֹּׁפַע, וְכִשְׂאָדָם מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו שִׁירְחֵם עָלָיו, וַיִּתֵּן לוֹ מָה שֶׁצָּרִיךְ, כְּכֹל שֶׁיִּבְקֵשׁ יוֹתֵר,
אֲזִי הוּא בּוֹנֶה יוֹתֵר כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשֹּׁפַע, וְכִמוֹ כֵּן צָרִיכִים תָּמִיד לְהוֹדוֹת
וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפֶה מְלֵא דִּיקָא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי
הַדְּבוּר, וְלֹא מִסְפִּיק בְּמַחְשְׁבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּהֲיֶה תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמַּח וְתוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ
שֶׁתּוּכַל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁתִּצְטָרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כְּשִׁזּוּג מִתַּחַתָּנִים, בְּהַתְחַלָּה זֶה מָאָד מָאָד קָשָׁה לָהֶם, לְפַעְמִים הָאִשָּׁה עֲדִין חוֹזֶרֶת בְּכָל פַּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, וְהֵם אֶצְלָה חֲשׁוּבִים יוֹתֵר מִבְּעָלָהּ, וְזֶה כּוֹאֵב מָאָד מָאָד לְהַבְעֵל, מְדוּעַ אֶת לֹא נוֹתֵנָת לִי אֶת הַתְּשׁוּמָת לִב? מְדוּעַ אֶת רְצָה תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאִמָּא מֵאֲשֶׁר אֵלֶי? וְכֵן לְהַפְךָ לְפַעְמִים הַבְּעַל חוֹזֵר בְּכָל פַּעַם אֶל הַהוֹרִים שְׁלוֹ, וְהֵם אֶצְלוֹ יוֹתֵר חֲשׁוּבִים מֵאֲשֶׁר, וְזֶה כּוֹאֵב מָאָד מָאָד לְהָאִשָּׁה, מְדוּעַ אֶתָּה לֹא נוֹתֵן לִי אֶת הַתְּשׁוּמָת לִב? מְדוּעַ אֶתָּה רֵץ תְּמִיד יוֹתֵר אֶל הָאִמָּא מֵאֲשֶׁר אֵלֶי? וְלִכֵּן זוּג שְׂרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּנִשׁוּאֵיהֶם, אָסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי לְמָה עֲדִין רְצִים יוֹתֵר אֶל הַהוֹרִים וְכו', כִּי כָךְ טַבַּע הָעוֹלָם שֶׁנִּמְשָׁכִים בְּמָקוֹם שֶׁנִּתְּנָהוּ לָהֶם חֵם וְאֵהָבָה בְּיוֹתֵר וְכו', וְלִכֵּן עַד שֶׁהַזּוּג מְכִירִים אֶת עַצְמָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִבְנָה בִּינֵיהֶם חֵם וְאֵהָבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, זֶה לּוֹקַח זְמַן, וְאָסוּר לְקַנְאוֹת אֶחָד בְּהַשְׁנִי וְכו', וְלֹא לְחִיוֹת בְּקִטְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ הוּא אוֹהֵב אֶת הַהוֹרִים שְׁלוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכו', אוֹ כְּאֵלוֹ הִיא אוֹהֶבֶת אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכו'.

אֲנִי מָאָד מָאָד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתּוֹתְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִבְאוּ לְעֶמֶק הַשְּׁוֹה, כִּי אִם רוּצִים נִשׁוּאֵין בְּרִיאִים, צְרִיכִים תְּמִיד לְזַכֵּר אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה מְכַרְחִים לְהִיוֹת וְתִרְנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמָת לִב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֵהָבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, אֲבָל הִרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוֹלָת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסְּמ"ך מ"ם שְׂבָא לְשִׁבֵר אֶת הַבֵּית, הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פִּלְג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתַּחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הִינֵנו שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מָה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוֹלָת, זֶה הַסְּמ"ך מ"ם, הִינֵנו שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכו', וְהִרְגַע שֶׁהַבְּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהִהוּא פְּחוֹת

ממני עם עֶשֶׂר אַחוֹז, זֶה כָּבֵד נִקְרָא סֶמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכְּנֵן כָּל מִי שְׂרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אֲמִתִּי, צְרִיף לְדַעַת שְׁהַאִישׁ וְהַאֲשָׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוּ שְׁאֲמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכְּנֵן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמִתִּי, צְרִיף לְהִיּוֹת מְשֻׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהַאֲשָׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצֵי חֲצֵי שֶׁתְּפִים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵי נְשׂוּאֵיהֶם.

וְלִכְּנֵן תִּרְאוּ לְבוֹא לְעִמְקַ הַשְּׁוּה, הַעֲקָר אֶת צְרִיכָה לְרְאוֹת אֵיפֹה בְּעֶלְףֵךְ יֵשׁ לוֹ פְּרָנְסָה בְּנִקְל, שֶׁם תְּגוּרוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמוֹ שְׁלוֹם (שְׁבַת י) יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתִבּוֹאוּ לְעִמְקַ הַשְּׁוּה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְפֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח י"ז סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרְחַ לְהַגִּיד לָךְ כִּי הַיְלָדִים מְכַרְחִים לְקַבֵּל חֵם וְאַהֲבָה מִהַהוֹרִים, וְאִם הֵם לֹא מְקַבְּלִים אֶת זֶה מִהַהוֹרִים, אִזִּי הֵם יוֹצְאִים לְחַפֵּשׂ אֶת הַחֵם וְהַאֲהָבָה בַּחוּץ וְכוּ', וְאִזּוּ מִתְחִיל הַבְּעִיּוֹת שְׁלָהֶם וְכוּ', וְכֵן הַבְּעִיּוֹת שֶׁל הַהוֹרִים וְכוּ'.

אִם רוּצִים יְלָדִים טוֹבִים וּמְשֻׁמְעִים, צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיִּצְלִיחוּ עִם הַיְלָדִים, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא הוֹלֵךְ, וְכָל אֶחָד שִׁישׁ לוֹ יְלָדִים טוֹבִים, כִּי הוּא בְּכָה הַרְבֵּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, וכבר ספרו לנו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחץ בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכוער, מה היה עושה, בכל יום ויום היה מכניסן לבית פנימי, וישב ומשמרן בבית החיצון, ומתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחץ בלשונו עפר כדי שלא יהא אחד מהן בא לידי עברה ולידי דבר מכוער, אמרו, לא יצאת אותה שנה ולא שנתה ולא שלשה, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבבל, והעלה אתו כהן עמקם, לא נכנס אתו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהנה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו, ועליו הכתוב אומר (תהלים ל"ז ג) "בטח בהויה ועשה טוב וגו', וזה מרחים כל ההורים לדעת כדי שיהיה להם ילדים טובים, וצריכים לשפך הרבה דמעות להקדוש ברוך הוא, שיצליחו עם ילדיהם, והדבר השני צריכים לשפך עליהם הרבה אהבה וחם, ולקרובם מאד מאד, בפרט בעתים הללו שהדור פרוץ מאד וכו', מסתובבים ברחובות כל מיני טיפוסים וכו', תמהונים וכו', ומקלקלים וכו', ומסממים וכו', שפקלות יכולים לשכנע את הילדים לדרך הרע וכו', ולכן ההורים מרחים לשפך הרבה אהבה אל הילדים, והעקר מה שצריכים אליהם זה סבלנות כמו ברזל ופלדה וכו', לצערנו הרב ההורים טרודים על המחיה ועל הפלפלה וכו', ובעצמם סובלים כל מיני סבל והשפלות וכו', ומזה בא שאין להם את הסבלנות האמתית לילדיהם, וכך מאבדים אותם רחמנא ליצלן, וילדים מהבתים הכי טובים יוצאים לתרבות רעה רחמנא ליצלן, ולכן ההורים צריכים בשתי דברים להיות חזקים, א', הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא, להצלחת ילדים, ב', סבלנות כמו ברזל ופלדה אליהם, ולתת להם המון חם, אף שאני יודע שזה מאד מאד קשה, עם כל זאת זה הפתרון היחידי.

יעזר הקדוש ברוך הוא שעל כל פנים מעכשו את ובעלך תקימו את זה, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבִמוֹת כ"ה): אָדָם קָרוֹב אֶצְלָ עֲצָמוֹ וְאֵין אָדָם מְשִׁים עֲצָמוֹ רְשָׁע; וְלִכְּנֵן בְּזֶה שֶׁהוּא אוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ שִׁישׁ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה עֲדִין לֹא אוֹמֵר שֶׁזֶה כָּכָה, אֶת צְרִיכָה לְשָׂאֵל אֵינְפוֹרְמַצְיָה בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים מִמִּי שֶׁמְכִיר אוֹתוֹ וְכוּ', וְלֹא מְסַפֵּיק מָה שֶׁאָדָם מַעֲיֵד עַל עֲצָמוֹ וְכוּ', זֶה לֹא תוֹפֵס כְּלוֹם וְכוּ', אֵיזָה אָדָם יִגִּיד עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא אִישׁ רַע וּבִלְעֵל וּבַעַל מִדּוֹת רְעוּת? וְלִכְּנֵן אֶת מִכְרָחָה לְשָׂאֵל אֶת הַשְּׂכָנִים שְׁלוֹ, וְאֶת הַחֲבֵרִים, בְּצוּרָה כּוֹז שְׁלֹא יִבִּינוּ שֶׁזֶה בְּשִׁבְלֶךְ וְכוּ', וְרַק כֶּךָ אֶת יְכוּלָה לְדַעַת אֶת הָאָמֶת, וּבַפֶּרֶט מֵאֲחֵר שֶׁנִּפְלְתָ כָּבֵר בַּפֶּח וְנִכְוִית וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר אֶת הַפְּתָגִם הָעִמְמִי "הַנִּכְוָה בְּרוֹתְחִין חוֹשֵׁשׁ מִן הַפּוֹשְׁרִין".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ שְׁלֹא תִפְלִי בַּפֶּח, וּכְבָר תְּהִי הִכִּי מֵאֲשֶׁרֶת בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד מְשִׁג "דִּינָא דְמִלְכוּתָא דִּינָא" כְּמוֹ בְּכָל מְדִינָה שֶׁתִּקְנֶנוּ חֵק כְּמָה מְהִירוֹת מִתָּר לְנִסְע, אַף מְדִינָה לֹא עוֹשָׂה אֶת זֶה מִרְשָׁעוֹת, אֲלֵא פְּשוּט כְּדִי לְמַנַּע תְּאוּנוֹת דְּרָכִים, תְּאוּנוֹת קְטָלְנִיּוֹת, כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי בְּרוֹכּוֹת פָּרָק ד' הִלָּקָה ד') כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִכְנָה; וְזֶה לֹא מְשַׁחֵק יְלָדִים,

כי רכב נִשְׁק שִׁיכוֹל לְהֵרֵג וְלְהֵרֵג וְכוּ', וְלִכְּן מִי שֶׁנֹּוֹהֵג רֶכֶב הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּעֵל אַחֲרִיּוֹת, אֲסוּר לְנִסֵּעַ מֵעַל הַמְהִירוֹת הַמְתַּרְת, כִּי אִזּוּ הוּא מְפַקֵּר לְגַמְרֵי, וְרֵאוּי שִׁישְׁלִלוּ לוֹ אֶת הַרְשִׁיּוֹן, וְכֵן הַמְצִיאוֹת מֵרֵאָה אִם לֹא חוֹגְרִים אֶת עֲצֻמוֹ בַּחֲגוּרָה וְכוּ', אָדָם נִזְוֵק וְכוּ', וְזֶה מַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם שִׁישׁ תְּאוֹנָה מִי שֶׁלֹּא הָיָה חֲגוּר הוּא עָף בַּחוּץ רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, וְלִכְּן זֶה לֹא צָחוּק יְלָדִים מִי שֶׁנֹּוֹהֵג רֶכֶב הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת בֵּר דַּעַת גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל הַרְחוּבוֹת נוֹסְעִים כָּל מִינֵי מְטָרְפִים וּמְפַקְרִים, שֶׁעַל חֲיִיָּהֶם הֵם לֹא חֲסִים, אִיךְ יַחוּסוּ עַל חֲיֵי זוּלָתָם? וְעַל זֶה מְתַאִים פְּתוּגָם הָעַמְּמִי "תְּהִיָּה חָכָם וְלֹא צוֹדֵק", רוֹאִים אֶחָד נוֹסֵעַ לְכוּוֹן שְׁלֵף, אֵף שְׂאֵתָה נוֹסֵעַ עַל הַמְסָלוֹל הַנִּכּוֹן, אֲבָל אִם אֶחָד בָּא נִגְדָה, אִזִּי תִטָּה מִהַמְסָלוֹל כְּדִי לֹא לְהַתְנַגֵּשׁ אֹתוֹ, וְאֵף שְׂאֵתָה צוֹדֵק וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חָכָם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת חָכָם, אִם הוּא נוֹסֵעַ בַּחֲסֵר אַחֲרִיּוֹת וּמֵעַל הַמְהִירוֹת הַמְתַּרְת וְכוּ' וְכוּ', בְּוֵדָאֵי יְהִיָּה לוֹ תְּאוֹנָה וְכוּ', וְלַפְעָמִים קְטַלְנִית הַשֵּׁם יִשְׁמֵר, וְלִכְּן מִי שֶׁעוֹבֵר עַל הַחֻק בְּעֵת הַנְּסִיעָה, הוּא פְּשוֹט מְפַקֵּר, וְרֵאוּי שִׁישְׁלִלוּ לוֹ אֶת הַרְשִׁיּוֹן הַנְּהִיגָה, וְכֵךְ הָיוּ מוֹנְעִים מִהִרְבָּה אֲסוּנוֹת שֶׁל תְּאוֹנוֹת קְטַלְנִיּוֹת, וְהָיוּ מְצִילִים הַמוֹן אֲנָשִׁים, וְזֶה דְּבַר פְּשוֹט, וּמוֹבָן לְכָל מִי שִׁישׁ לוֹ רַק שְׁכָל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֵר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְיִתֵּן לְכֶם דַּעַת וְשְׁכָל לְנַהֵג עַל פִּי הַחֻק.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְצָב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁלַח י"ז סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ח) רֵאוּי לְאָדָם שִׁיעֵבֵר וְיִלָּךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, וְלִלְמַד כָּלֵם כְּדִי שִׁיְהִיָּה בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָא

הַשָּׂרִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהוֹלְכִים וְעוֹבְרִים בְּמַדִּינוֹת, וּמוֹצִיאִים הוֹצָאוֹת רַבּוֹת עַל זֶה כְּדֵי שְׂיוּכַל אַחַר כֵּן לְהִתְפָּאֵר וְלוֹמַר שֶׁהִיא בְּמַדִּינוֹת כְּמוֹ שְׂדֵרֶךְ הַשָּׂרִים לְהִתְפָּאֵר וְלוֹמַר: הִיִּיתִי בּוֹרְשָׁא וְכִיּוֹצֵא בָּזֶה. כְּמוֹ כֵּן רְאוּי שִׁיְהִיהָ הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדֵי שְׂיוּכַל לְהִתְפָּאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁהִיא בְּכָל מְקוֹם דֵּהִינּוּ בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וּלְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא מְזַכֵּרִין אוֹתוֹ כֹּל מָה שֶׁלָּמַד בְּעוֹלָם הַזֶּה; וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים כִּשְׂאָדָם זוֹכֶה לֵהִיּוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לוֹמֵד כְּסִדְרָן אֶת הַתַּנְ"ךְ, אֶת שֵׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְאֶת בְּבִלֵי יְרוּשְׁלַמִי תוֹסֵפְתָא, וְאֶת רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כְּלָם, וְסְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֶפְלוּ הוּא שׁוֹכֵחַ, עִם כָּל זֹאת לְמַעַלָּה בְּשִׂמְיִם יִזְכָּרוּ לוֹ הַכֹּל מָה שֶׁהוּא לָמַד, וְכָךְ אָדָם כִּשְׂחֹזֵר לְעוֹלָם הַבָּא, יֵשׁ אֹתוֹ תַנְ"ךְ, שֵׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּבִלֵי יְרוּשְׁלַמִי תוֹסֵפְתָא וְכוּ' וְכוּ', כֹּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְאֵז הוּא הַכִּי מְאֹשֵׁר, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרֻשָּׁה ג"ט סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מְשַׁלֵּי ל"א) "עֲזוּ וְהִדְר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן" עַז וְהִדְר לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֵימְתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת מִתֵּן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבָא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרֻשָּׁה ג"ב סִימָן ג') אֵימְתִי הַתּוֹרָה מִשְׁחַקֶּת לָמִי שֶׁהוּא עֲמַל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן הַיּוֹי וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן; כִּי אֵז בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלָּמַד כֹּל יוֹם תּוֹרָה, אֶפְלוּ שֶׁעֶבֶר עָלָיו מָה שֶׁעֶבֶר, הוּא שׁוֹחֶק מְכַל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן בָּזֶה שֶׁתְּחֹזֵר פֶּרֶק אֶחָד וְדָף אֶחָד, זֶה תִּלְמַד כֹּל יוֹם וְכוּ' וְכוּ', בְּאִפְּן כְּזֶה אֵף פַּעַם לֹא תִסֵּים אֶת כֹּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֶכֶם וְתִתְנַהֵג עַל פִּי סֵדֵר דְרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) לְלַמֵּד כְּסִדְרָן ש"ס דָּף אַחַר דָּף פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק מִסְכְּתָא אַחַר מִסְכְּתָא, וְכִשְׂיִגְמַר אֶת הַש"ס יִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְזֶה הִיָּה שִׁיטַת רַבֵּנוּ ז"ל לְלַמֵּד כְּסִדְרָן אֶת כֹּל הַש"ס, וְכֵן אֶת ד' חֻלְקֵי שְׁלְחַן עֲרוּךְ, וְכֵן אֶת כֹּל הַלְמוּדִים, וּבְאִפְּן כְּזֶה יִזְכֶּה לְעֵבֵר וּלְטִיֵּל וְלֵהִיּוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵז כִּשְׂיַעֲלָה לְמַעַלָּה לְאַרְךְ יָמִים וְשָׁנִים, יִהְיֶה לוֹ אוֹצְרוֹת וְאוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה מְחַכֶּה לְאָדָם לְמַעַלָּה בְּשִׂמְיִם כִּשְׂזֻכָּה לְסִים אֶת כֹּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ, וְעִם רִצּוֹן טוֹב וְלִצִּית אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לָזֶה, אֲשֶׁר רַבִּים וּשְׁלָמִים זְכוּ כְּבָר לָזֶה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקצג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר שלח י"ז סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

בזה העולם יש תכלית אחת, והוא להכיר את הקדוש ברוך הוא מכל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, ורק בשביל זה נברא האדם, שמכל דבר יכיר את הקדוש ברוך הוא, בשביל זה נתן לנו את מצוותיו רמ"ח מצוות עשה כנגד האברים של אדם, כי על ידי כל מצוה ומצוה הוא ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא, וכן הזהירנו על שס"ה מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידים של אדם, ועל ידי שגזרה לא לעבר על איזה לאו בתורה, על ידי זה האור אין סוף חודרים דרך העורקים שלו, ואז דיקא הוא חי חיים מתוקים ונפלאים מאד, והוא תמיד שש וששמח.

ולכן כל ההמצאות של האדם בזה העולם, צריך להיות רק המצאה אחת, איך אני יכול לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא ולקיים מצוותיו יתברך, ואיך אני יכול לשמח עם מצוותיו, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, כי שמחת המצוה מראה את טהר הלב של האדם, שפונתו לעשות רצונו יתברך באמת בלי שום חשבונות פְּרִטֵים.

אשרי האדם שהוא ממציא המצאות חדשות בכל יום בכל שעה ובכל רגע ממש איך זוכים להיות בשמחה, ולא לבלבל את עצמו מהבלי העולם הזה שהנה אנחנו פה, ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל

או כִּצְלוּ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כִּצְלוּ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תהלים ק"ד) כִּצְלוּ עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׁיִקְוֶה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְמִי שֶׁמִּסְתַּפֵּל עַל הָעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה וְכוּ', הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שְׂבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ, וְהֵנָּה שָׁנָה וְכוּ', הַכֹּל פּוֹרֵחַ וְכוּ', אֵיךְ יִכּוֹלִים לְהַמְצִיא הַמְצָאָה כְּזוֹ שְׂאָף פֶּעַם לֹא יִשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר, וְאָף פֶּעַם לֹא יִתְבַּלְּבַל מִשּׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תְּמִיד יִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל נֵעַם חֲלָקוֹ שֶׁנִּבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְזוֹכָה לְשִׁמְרָה שְׂבֵת, וְזוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְזוֹכָה לְאָכַל כֶּשֶׁר וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר מִי שְׁיִכּוֹל לְהַמְצִיא הַמְצָאָה כְּזוֹ לְהִיּוֹת רַק שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם קִיּוֹם הַמְצָאוֹת, זֶה הַחֲדוּשׁ הַכִּי גָדוֹל בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁחָנַן אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם דַּעַת כְּזֹה לְהַמְצִיא הַמְצָאוֹת חֲדָשׁוֹת בְּכָל פֶּעַם וְכוּ', אֲדַרְבֵּה תִּהְיֶה אֵתָּה הַמְּמַצִּיא הַמְּצָאָה הַזֶּה אֵיךְ יִכּוֹלִים תְּמִיד רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם, וְאֵז תִּקְבֵּל אֶת הַפֶּרֶס הַכִּי גָדוֹל, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁמְכַנֵּס דְּבוּרִים אֵלּוּ בַתּוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז יִרְאֶה מָה שֶׁשְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ הִחְכֵם מְכַל אָדָם הִיָּה צוֹדֵק בְּזֶה שְׂאָמֵר (קִהְלַת א) "מָה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: דוֹר הַלֵּךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֲמֻדָת", וְאָמֵר (שם ב) "וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי כִּמְקַרְהָ הַכֶּסֶל גַּם אֲנִי יִקְרַנִּי וְלָמָּה חִכְמָתִי אֲנִי אֵז יִתֵּר וְדַבְּרָתִי בְּלִבִּי שֶׁגַם זֶה הֶבֶל: כִּי אֵין זְכוּרוֹן לְחִכְכֶם עִם הַכֶּסֶל לְעוֹלָם בְּשִׁכְבְּךָ הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁכַּח וְאֵיךְ יָמוּת הַחִכְכֶם עִם הַכֶּסֶל", לְדַעַתִּי אֵין מָה לְהוֹסִיף עַל דְּבָרִים הָאֵלּוּ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת זֶה בַתּוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבָא כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְצָד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר שֶׁלַח י"ז סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה תְּלִמִּידָה בֵּית סֵפֶר "בֵּית פֵּיִיגָא"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה וְגֵאָה בְּךָ שֶׁעֲבַרְתָּ אֶת הַחִידוּן שֶׁל "סֵפֶר הַמְּדוּת", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל בִּקְשׁ אוֹתָנוּ מְאֹד שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּכֵיס שְׁלָנוּ, כִּי

הַמְדוּת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, וּבְהַמְדָּה שְׂאָדָם מוֹדֵד בּוֹ מוֹדְדִים לוֹ, כִּי הָעֵקֶר לְקִנּוּת לְעֶצְמוֹ מְדוּת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂזִכִית לְלַמֵּד וְלַחְזֹר וְלִשְׁנֹן אֶת "סֵפֶר הַמְדוּת", וְאֶת גּוֹרְמַת לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִי בֵּת מְצַלַּחַת עַד מְאֹד, וְצַדִּיקַת וּבְעֵלֶת יִרְאֵת שָׁמַיִם וּמְדוּת טוֹבוֹת, וְנִזְכָּה תְּמִיד לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ רַק טוֹב.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקִצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח י"ז סִינֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

חָסֵר, (כִּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִידיש, הַנִּלְיָדְפֶסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחֵל בְּיִידיש).

חֶסֶר, (כָּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִידיש, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בַּעֲזֵרַת ה' בַּחֲלָקֵי אֲשֶׁר בַּנְּחָל בְּיִידיש).

גַּקְצֵט.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שֶׁלַח י"ח סִיּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

חֶסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחָנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבֵּי אֲמַת פְּזָה, רַבֵּי נוֹרָא וּנְפֵלָא שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, כִּי מָה הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל? וְזֶה צְרִיכִים תְּמִיד לְזַכֵּר, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁאֲדָם מִתְחִיל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמַת, עַל יְדֵי זֶה לְבוּ בּוֹעֵר מְאֹד מְאֹד, וּכְמֵאמֶר הַחֶכֶם "אֵין לָךְ חֲזֵק בְּתַחֲלַת הַחִסְדוֹת", אַבֵּל אַחַר כֵּךְ לֹאט לֹאט מִתְחִיל לְהִתְקַרֵּר הַתְּקַרְבוֹת וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁחוֹשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר מְקַרֵּב מְזֻמָּן וְכוּ', וְאִם כֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ כְּבָר אֵת הַכֵּל וְכוּ', וְזֶה טְעוֹת חֲמוּרָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִיּוֹן ס"ב) שְׁצְרִיכִים לְבוֹא בְּכָל פַּעַם אֶל הַצְּדִיק בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, כְּאִלוּ עֲדִין אַף פַּעַם לֹא הִתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק וְכוּ', וּבְצוּרָה כְּזוֹ הוּא תְּמִיד יַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְ"אֵין לָךְ חֲזֵק בְּתַחֲלַת הַחִסְדוֹת", שְׁאֵז תְּמִיד יִבְעַר הַלֵּב שֶׁלֹּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁהַעֲקָר תְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם לְהַשְׁלִיךְ אֵת הַמַּחַ הַמְּדַמָּה שֶׁלֹּא וּלְצִיַּת אֵת הַצְּדִיק כֵּל אֲשֶׁר יֹאמֶר כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִיּוֹן קכ"ג) הַעֲקָר וְהִיסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְּדִיק שְׁבִדוֹר, וּלְקַבֵּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֶר כִּי הוּא זֶה, דְּבָר קָטָן וְדְבָר גְּדוֹל. וְלְבִלֵּי לְנִטוֹת, חֶסֶ וּשְׁלוֹם, מְדַבְּרָיו יְמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרֵי פֶרֶשֶׁת שְׁפָטִים) אֲפִלוּ אוֹמֵר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תְּצִיַּת אוֹתוֹ, וְלִהְיוֹת לְךָ מֵאֵתוֹ

כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׂכָל, בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצַּדִּיק וְהָרַב שְׁבַדוֹר. וְכָל זְמַן שֶׁנֶּשְׂאָר אֲצִלוֹ שׁוֹם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצַּדִּיק; כִּי הֵעָקָר לְבַטֵּל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְדוּי לְגַמְרִי, וְלַצִּיּוֹת אֶת הַצַּדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת, וְאִם רַבְּנוֹ ז"ל גָּלָה לָנוּ מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ שְׂאָדָם צָרִיף לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲזִי צָרִיכִים לְזַרֵּק אֶת הַשְּׂכָל לְגַמְרִי, וְלְדַבֵּר בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה שְׁלֵמוֹת עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְלַכֵּת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְּׂכָלוֹת כָּלֵל, וּבַפְּרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשְׂאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שְׂכָלוֹ וְחֲכָמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלֵ בְטָעוּתִים וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבוֹא לְיַדֵי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת, חַס וְשָׁלוֹם. וַיֵּשׁ שֶׁקְלָקְלוֹ הִרְבֵּה, כִּגְזוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד הַמְּפָרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֵּל הָיָה עַל יַדֵי חֲכָמָתָם וְשְׂכָלָם. וְעָקָר הַיְהוּדוּת הוּא רַק לִילֵף בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, וְלִהְיוֹת כָּל דָּבָר שְׁעוֹשֶׂה, שֶׁיְהִי שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לָאוֹ לָאוֹ, וְאֲזִי בְּדַאי לֹא יִכְשַׁל לְעוֹלָם, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְדַעַת מֶה זֶה כְבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ? עַל יַדֵי לְמוֹד הַלָּכָה, כְּשְׂאָדָם לּוֹמֵד שְׁלַחַן עֲרוּךְ זֶה הָאוּרִים וְתַמִּים שְׁלוֹ, וְלָכֵן הַקְּמַתִּי בְּהַקְהֵלָה הַקְדוֹשָׁה שְׁלָנוּ "בֵּית הוֹרְאָה" עִם אַרְבַּע דִּינָיִים מְמַחִים, בְּאִפְּן שְׂכָל שְׂאֵלָה בְּהַלָּכָה שִׁישְׂאָלוֹ, שְׁזֶה יְסוּד הַיְהוּדוּת רַק לְהַתְנַהֵּג כְּפִי הַהַלָּכָה, כְּפִי שְׂכָתוֹב בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ כָּל דָּבָר קָטָן תִּשְׂאֵל אֶת אֶחָד מֵהַדִּינָיִים, וְאִי אֶפְשֶׁר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לְסַמֵּךְ עַל דַּעַת עֲצָמוֹ, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד נַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גר.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר שלח י"ח סיון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתקפיד על הצניעות שזה הא' ב' של
היהדות, כי בפרוש הזהירנו התורה הקדושה (דברים כ"ג) "כי הו"ה אלוקיך
מתהלך בקרב מחנה להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנהך קדוש ולא
יראה בך ערות דבר ושב מאחריו", כי אין השכינה שורה במקום פרוץ וכו',
הינו נשים שהולכות בפריצות וכו', עם בגדים צמודים וכו', או שקופים
וכו', או שאר אפנת הגויים וכו', את צריכה לזכר שהקהלה שלנו היא קהלה
קדושה, קדש הקדשים, חממה של אמונה, יסוד של חסד, והסמ"ך מ"ם
רוצה רק להכניס בנו הפקרות וכו', ופריצות וכו', ולכן אני מאד מתחנן
אליך חוסי וחמלי עלי, כי כל הבריאות שלי תלוי בזה, שיהיה צניעות וחסד
בקהלתנו, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתקמי את רצוני, ותהי הכי מאשרת
בחייה, ותעזרי לי לבנות את הקהלה שתהיה לשם ולתפארת לכל הארץ
ובכל העולם.

ודעי לך שהסמ"ק מצוה נ"ז כותב שהצניעות בהאשה היא מצוה
דאורייתא, וזה לא רק חמרא, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא וישלח)
על הפסוק (תהלים מ"ה) "כל כבודה בת מלך פנימה", אמר רבי יוסי כשהאשה
מצנעת את עצמה בתוך הבית ראויה להנשא לכהן גדול ותעמיד כהנים
גדולים, שנאמר "כל כבודה וגו', אם תכבד עצמה בתוך הבית, ממשבצות
זהב לבושה", תנשא למי שכתוב בהן "ושבצת הכתנת שש", אמר רבי פנחס
הכהן בר חמא בזמן שהיא צנועה בתוך הבית כלשם שהמזבח מכפר כך היא
מכפרת על ביתה, שנאמר (תהלים קכ"ח) "אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך"
ואין ירכתי אלא מזבח, שנאמר (ויקרא א') "ושחט אתו על ירך המזבח", דבר
אחר "אשתך כגפן פריה" אימתי היא "כגפן פריה", בזמן שהיא "בירכתי
ביתך", ואם עשתה כן, "בניך כשתלי זיתים" תעמיד בנים נמשחין בשמן
המשחה סביב; ואני מאד מאד מבקש אותך שתציתי אותי בזה, כי עכשו
הדור מאד מאד פרוץ, ואשה שהולכת בצניעות דיקא בזכותה נגאל, ובפרט

שְׁכַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלִּי תְלוּי בְּזֶה, כִּי כְשֶׁרֹאִים קֶהְלָה כָּל כֶּךָ יָפָה, וְנָשִׁים הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת, וְלֹא כִּמוֹ אַפְנֵת הַגּוֹיִים וְכוּ', לְצַבֵּעַ אֶת הָעֵינַיִם וְכוּ', אוֹ עֲגִילִים מְשָׁנִים וְכוּ', אוֹ שְׂאֵר מִיַּי אַפְנוֹת שֶׁל שְׂגִיוֹנוֹת שֶׁלֹּא מֵתַאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', זֶה נוֹתֵן לִי אֶת כָּל הַחַיִּים, כִּי מִסְפִּיק סְבֻלְתִּי וְעֵדִין אֲנִי סוֹבֵל פֶּה מֵהַסֶּמֶךְ מ"ם הַרְשָׁע, שֶׁהוּא רַק רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל קֶהְלַתְנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלַיךְ תַּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל הַצַּנִּיעוֹת, וּבְזֶה תִּגְרַמֵּי לִי שֵׁם טוֹב וְחַיִּים בְּרִיאִים.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵפְלוֹ גִבֵּר הַזֶּהִיר רַבְּנוּ ז"ל לֹא לְעֶשֶׂן סִיגְרִיּוֹת, וּמְכַל שֶׁכֵּן אֲשֶׁה אֶסוּר לָהּ לְעֶשֶׂן מְטַעְמֵי צַנִּיעוֹת וְכוּ', וְזֶה פְּרִיצוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיסֵי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַּתּוֹךְ לְבָךְ, וְתַעֲשֵׂי לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְאֶקְוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שֶׁלַח י"ח סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּפִרְשַׁת מִשְׁפָּטִים אִם אֶחָד מִכֶּר אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת עֶבֶד, וְאַחַר שֵׁשׁ שָׁנִים הוּא לֹא רוֹצֵה לְצֵאת לְחֻפְשֵׁי הוּא רוֹצֵה לְהִשָּׂאֵר עֶבֶד, אֲזַי כְּתוּב (שְׁמוֹת כ"א ו') "וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל הָאֱלֹקִים וְהִגִּישׁוּ אֶל הַדֹּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדָנָיו אֶת אֲזָנוֹ בְּמַרְצֵעַ וְעִבְדוֹ לְעַלְמִים", רוֹאִים מִזֶּה שֶׁלְרָצַע אֶת הָאֲזָן וְלִהְיוֹת עֶבֶד זֶה מְרָאָה שְׂאֵדָם הַזֶּה מִסְכֵּן גְּדוֹל חֶסֶר דַּעַה, וְרוֹצֵה לְהִשָּׂאֵר עֶבֶד לְיִצְרָו וְכוּ', וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים דְּבַר פְּלֵא (קִידוּשִׁין כ"ב:) רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַאִי הִיָּה דוֹרֵשׁ אֶת הַמַּקְרָא הַזֶּה כְּמִין חֲמֵר, מֶה נִשְׁתַּנֵּה אֲזָן מְכַל אֲבָרִים שְׁבַגְנוּ? אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲזָן שֶׁשְׁמַעָה קוֹלֵי עַל הַר סִינַי בְּשַׁעֲהָ שְׂאִמְרֵתִי "כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים", וְלֹא עֲבָדִים לְעִבְדִים, וְהֵלֶךְ זֶה

וְקָנָה אֲדוֹן לְעַצְמוֹ יִרְצֶע, וְרַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן רַבִּי הֵיָה דוֹרֵשׁ אֶת הַמְּקָרָא הַזֶּה כַּמִּין חֲמֹר, מָה נִשְׁתַּנָּה דַּלְת וּמְזוּזָה מְכַל כָּלִים שְׁבִיבִית? אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דַּלְת וּמְזוּזָה שֶׁהָיוּ עֵדִים בְּמִצְרַיִם בְּשַׁעַה שְׁפַסְפַּחְתִּי עַל הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְאָמַרְתִּי "כִּי לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים" וְלֹא עֲבָדִים לְעֲבָדִים, וְהוֹצֵאתִים מֵעֲבָדוֹת לְחֲרוּת, וְהִלֵּךְ זֶה וְקָנָה אֲדוֹן לְעַצְמוֹ יִרְצֶע בְּפִנְיָהֶם; כִּי בְּאֵמַת בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא בֶן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם", שְׁנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם חֵלֶק אֱלֹקֵי מִמֶּעַל מִמֶּשׁ, וְאִין עָלָיו אַף אֶחָד רַק עֵצִם עֲצָמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׁנוּפֵל וּמְדַרְדֵּר לְמִטָּה עַד שְׁנִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁגָעוֹן, וּמוֹכֵר אֶת עַצְמוֹ לִהְיוֹת עֶבֶד לְיִצְרוֹ, עַל יְדֵי זֶה מְכַבֵּה מִמֶּנּוּ אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרוֹצֵעַ אֶת אֲזֵנוֹ וּמְכַנְּסֵי שְׁמָה עֲגִיל לְגַלוּת לְכֻלָּם "אֲנִי הוּא עֶבֶד לְיִצְרִי, בְּרַחֲמֵי מִקּוֹנִי", עֲכָשׁוּ אֶשְׁאֵל אוֹתָךְ הֵאֵם אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת עַל עֲצָמְךָ חוֹתֶמֶת כְּזוֹ שֶׁבְּרַחֲמֵי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְנַעֲשִׂיתָ עֶבֶד לְיִצְרָךְ?

וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתֵּי פְּרָשָׁה כ"א) שְׁאֵלוּ תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַפְאִי וּמָה רָאָה הָעֶבֶד לִירְצֶע בְּאֲזֵנוֹ מְכַל אֵיבְרִיו? אָמַר לָהֶם אֲזַן שְׁשֻׁמְעָה עַל הַר סִינִי "אֲנִכִּי הִוְיָה אֱלֹקֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים", וְקִבְּלָה עָלֶיהָ עַל מַלְכוּת בְּשֵׁר וְדָם, אֲזַן שְׁשֻׁמְעָה לְפָנֵי הַר סִינִי "לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי", וְהִלֵּךְ זֶה וְקָנָה אֲדוֹן אַחַר, לְפִיכָךְ תְּבוֹא הָאֲזַן וְתִרְצֶע שְׁלֹא שְׁמֵרָה מָה שְׁשֻׁמְעָה, שְׁעֵבֵר הָיוּ יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים לְעֲבָדִים מְכַאֵן וְאֵילָךְ הֵם עֲבָדָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (וַיִּקְרָא כ"ה נ"ה) "כִּי לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" וְגו'; וְכֵן אָמְרוּ (מְכִילֵתָא מִשְׁפָּטִים) רַבֵּן יוֹחָנָן אוֹמְרָה כַּמִּין חֲמֹר אוֹמֵר אֲזַן שְׁשֻׁמְעָה (שְׁמוֹת כ') "לֹא תִגְנַב" וְהִלֵּךְ וְגַב, הִיא תִרְצֶע מְכַל אֵבְרִיו בְּמִרְצֵעַ.

הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנָיךְ שְׁמִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם עֲגִיל הוּא מְסַכֵּן גְּדוֹל, כִּי הוּא מְפָרְסֵם לְכֻלָּם שֶׁהוּא גָּנַב וְגָנַב וְכוּ', וְכֵן נַעֲשֶׂה עֶבֶד לְיִצְרוֹ וְכוּ', וְעַקֵּר אֶת עַצְמוֹ מֵאֲדוֹן הָאֲדוֹנִים מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵאֵם אִין זֶה בּוֹשָׁה שְׂאָדָם הוֹלֵךְ וּמְפָרְסֵם אֶת עַצְמוֹ לְפָנֵי כָלָם שֶׁהוּא גָּנַב וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה עֶבֶד לְיִצְרוֹ

שְׁמַתְגַּבְרַת עָלָיו וְכוּ', אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה כְּשִׁמְגֵלָה לְכֹל הָעוֹלָם מִי הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ר.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח י"ח סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה שְׂאֵלָה רְצִינִית שְׁשִׁיכֶת לְרַב, הֵינּוּ שְׂצָרִיכִים לְשֶׁאֵל שְׂאֵלָה זֹו מְרַב מִפְּרָסָם בְּהִלְכָה וּבִירָאֵת שָׁמַיִם, כְּדֵי לְדַעַת אֶת הַפְּרָטִים בְּפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר עַל אֵלוֹ שְׁמַתְאֲבָדִים, שִׁיְדַעוּ פַּעַם וּלְתַמִּיד שְׂזָה לֹא פְתָרוֹן, כִּי כֵךְ אָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימֵן פ"ד) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (אָבוֹת פָּרָק ד') "וְאֵל תֵּאמַר וְאֵל יִבְטִיחֶךָ יִצְרָךְ שֶׁהַשְּׂאוֹל בֵּית מְנוֹס לָךְ" כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה שִׁישׁ לְהֵאָדָם טְרָדוֹת וְעַל הַפְּרָנְסָה, יְכוֹל לְהִיּוֹת שִׁיעֶקֶץ וְיִנְשֶׁךְ אוֹתוֹ פְרַעוֹשׁ וְהוּא לֹא יִרְגִישׁ, מַחְמַת שְׁמַחֲשֶׁכְתוֹ טְרוּדָה בְּאִיזָה מַחֲשָׁבָה שֶׁל פְּרָנְסָה וְכִיּוֹצֵא. אֲבָל שֵׁם בְּקָבֵר שְׂאֵז אֵינן לְהֵאָדָם שׁוֹם טְרָדָא וְשׁוֹם מַחֲשָׁבָה אַחֲרַת, אִז הוּא שׁוֹמֵעַ אֲפִלּוֹ הֶרְחִישָׁה וְהִהְלוּךְ שֶׁל הַתּוֹלְעִים אִיךְ הֵם רוּחֵשִׁים וּבְאִים אֵלָיו, וּמְרַגִישׁ הַצַּעַר שֶׁל כָּל נְשִׁיכָה וְנְשִׁיכָה. וְאֵינן שׁוֹם דְּבַר שִׁיְטְרִידֵהוּ וְיִמְנַעֵהוּ מִגְדֵּל צַעֲרוֹ הַקָּשָׁה רַחֲמָנָא לִיצְלָן; אָדָם חוֹשֵׁב שְׁבֹזָה שֶׁהוּא יִתְאָבֵד, וְיִכְנִסוֹ אוֹתוֹ בְּקָבֵר נִגְמַר הַצְרוֹת שְׁלוֹ, הוּא לֹא יוֹדַע שְׂאֵז מִתַּחֲלִילִים הַצְרוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', כָּל זִמֵּן שֶׁהוּא חֵי הוּא יְכוֹל לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וְיְכוֹל לְצַאֵת מִכָּל הַסְּבוּכִים שֶׁהִסְתַּבֵּךְ בָּהֶם וְכוּ', כִּי אֵינן בְּעֵינָה שְׂאֵינן לְזֶה פְתָרוֹן, אֲבָל שֵׁם בְּקָבֵר מִתַּחֲלִיל עֵנִין אַחַר לְגַמְרִי, קִדָּם כֹּל אִיךְ שְׁקוּבְרִים אֶת הֵאָדָם בְּאִים עֲכַבְרֵי שְׂזָה שְׁמַתְחִילִים לְאָכֵל אֶת הַבֶּשֶׂר הַטָּרִי, וּמִבְטָנוּ מִתַּחֲלִיל לְצַאֵת תּוֹלְעִים וְכוּ', וּמָה שֶׁהֵם מְשִׁאִירִים בְּאִים נַחֲשִׁים וְעַקְרָבִים וְכוּ', וְכֹלֵם עוֹשִׁים סְעוּדָה מְגוּפוֹ וְכוּ', וְאֵל תֵּאמַר כְּשִׂאָדָם

מת הוא כָּבֵד לא מְרֻגֵשׁ, כי בַּפְּרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שבת י"ג:) קָשָׁה רָמָה לְמַת כְּמַחַט בְּבֶשֶׂר הַחַי שֶׁנֶּאֱמַר (איוב י"ד כ"ב) "אֵךְ בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנִפְשׁוּ עָלָיו תֵּאָבֵל", וְלִכְּנָן אֵין זֶה פְּתוּרֹן לְהִתְאָבֵד בְּשַׁעֲהָ שֶׁהִסְתַּבֵּף בְּאִיזָה סְבוּף שָׂרֵק יִהְיֶה וְכוּ', אוּ עֵבֵר עָלָיו אִיזָה מִשְׁבֵּר בְּחַיִּים, אֲהַבָּה נִכְזָבֵת וְכוּ', אוּ נִכְנַס בְּחֻבּוֹת וְכוּ', לְהִתְאָבֵד זֶה לֹא פְתוּרֹן כָּלֵל, זֶה בָּא רַק מִחֻמַּת יְאוּשׁ וְדִכְאוּן פְּנִימִי, וְעַל זֶה שָׁלַח לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדוּרוֹת אֱלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַרּוּפָא שִׁיכוּל לְרַפְאוֹת אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּלֵל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְפִיחַ רוּחַ חַיִּים בְּכָל אָדָם, וּמְחַזֵּק וּמַעֲוֹדֵד וּמְשַׁמֵּחַ אוֹתוֹ, וּמְרַאֶה לוֹ דֶּרֶךְ אֵיךְ שִׁיכוּלִים לְצִאֲת מִכָּל בַּעֲיָה שֶׁבַּעוֹלָם.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא אָב הַרְחֻמֵן הַמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְאִם אָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְקוֹת, אֲזִי הוּא יָכוֹל לְצִאֲת מִכָּל הַסְּבוּכִים שָׂרֵק הִסְתַּבֵּף בְּחַיִּים, וְדוּד הַמֶּלֶךְ שֶׁר (תהלים כ"ג ד') "גַּם כִּי אֶלְךָ בָּגִיא צִלְמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֲתָה עֲמָדִי שֶׁבִטָּךְ וּמִשְׁעֲנִנְתֶּךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי", אֶפְלוּ שְׂאָדָם נִמְצָא בָּגִיא צִלְמוֹת מִמֶּשׁ וְכוּ', בְּכֹלֵא וְכוּ', אוּ הַצֶּרֶף לְבָרַח וְכוּ', אִם הוּא מִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיוֹן, אֲזִי הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר, כִּי אִיפֹה רַק שִׁיחִיָּה וְכוּ', הוּא יְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ יִשְׁמַר עָלָיו, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ שְׂזָה מְכַנְּסִים לְאָדָם בְּטַחֲוֹן עַצְמִי, שְׂזָה מִבִּיא לְאָדָם שְׂמֻחָה אֲמִתִּית, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֻחָה כְּשִׂמְחָה זֹו שְׂאָדָם מֵאִמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִכְּנָן כָּל אַחַד שָׂרֵק הִסְתַּבֵּף בְּאִיזָה סְבוּף, עָלָיו לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שִׁיזְכֹּר אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר וְנִכְנַס לְשִׁיר עַצְמִי "כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ גֹשֶׁר צַר מְאֹד וְהַכָּלֵל וְהַעֲקָר לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל", כִּי כָּל הַצִּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שִׁישׁ לְאָדָם שֶׁהוּא נִכְנַס בְּקִטְנוֹת הַמַּחִין, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֱלוֹ אֲבֵד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּנּוּ, וְכִבֵּר לֹא רוּאָה שׁוּם אוֹר בְּקִצְהָ הַמְּנַהֲרָה, וְנִדְמָה לוֹ שְׁכָלֵם רוּדְפִים אוֹתוֹ, וְכָלֵם שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ, וּשְׂאָר מִינֵי דְמִיוֹנוֹת שֶׁנִּדְבַּק בּוֹ, עַד שֶׁהוּא מְחַלִּיט שֶׁהוּא כְּבֹר לֹא שׁוּה לְשׁוּם דְּבָר, וְלִכְּנָן רַחֲמָנָא לִיצְלָן הַפְּתוּרֹן הַיְחִידִי שֶׁמוּצָא זֶה לְהִתְאָבֵד, וְזֶה טְעוֹת חֲמוּרָה,

כי כל זמן שאדם חי הוא יכול להפוך מההפך אל ההפך, עד שיכול להתעלות בתכלית העליה להיות דבוק בחי החיים בו יתברך, וימשיך על עצמו זיו חיות אלקותו יתברך, אשר אין עוד ערבות ונעימות יותר מזה שאדם מרגיש את עצם עצמיות אלקותו יתברך, ואז יתפרדו כל פועלי און, ויוכל לשחרר את עצמו מכל הקשרים שנקשר על ידי הסטרא אחרא שקשרו אותו על ידי עוונותיו המרבים, עד שנדמה לו כאלו הכל שחור, וכאלו אין מנוס ותקוה לו.

אשרי מי שמטה און קשבת אל הלמודים העמקים של רבנו ז"ל שצעק בקול עמק (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, כי מכל דבר יכולים לצאת, ובפרט מי שמרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשיחה בינו לבין קונו בתמימות ובפשטות גמור, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראסטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה. ומשיח הרבה בינו לבין קונו, ואמר תהלים הרבה בפשיטות. ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל כך בעבודתו עד שמה שהיה עושה ועובר השם יתברך בשנה כלה היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת, ואמר איי פראסטיק. גם אמר שדבר עם כמה צדיקים גדולים ואמרו גם כן שלא הגיעו למדרגתם כי אם על ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו'. ועל ידי זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

וספר לי יהודי נצול השואה, שהוא הצליח להמלט מגיא ההריגה, שראה כמו עיניו שבכל יום הולכיו מאות ואלפים אנשים אל תאי הגז ואחר כך שרפו אותם במשפחות וכו', והוא הצליח בנס בתוך נס להמלט על נפשו עד שהגיע לאיזה יער ושם התחבר עם הפרטיזנים, ויום אחד הוא שומע כמה בני אדם מתוכחים ביניהם, שכמה אמרו שיותר טוב לחזור ולהרג מלהשאר פה ביער בכדידות שזה הורג את האדם יותר מהכל, ואחרים נסו לדבר על לבם פה נשרד את המלחמה, אבל שמה בודאי יהרגו אתכם, וככה

הִיָּה הוֹכֹחַ בִּינֵיהֶם וְכוּ', וְהִנֵּה יוֹם אֶחָד הַצֵּטְרֵף לִיעַר חֲסִיד בְּרִסְלָב שְׂאֵבֵד אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת יְלָדָיו וְאֶת כָּל מְשֻׁפְחָתוֹ, אָבִיו וְאִמּוֹ וְאֶחָיו וְאֶחָיוֹתָיו וְהוּא נִשְׂאָר גְּלָמוֹד, עִם כָּל זֹאת הִיָּה מִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקוֹל רִם, וְהִיָּה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה וְכָל תְּפִלוֹתָיו הִיָּה רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם וְכִנִּי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלֹא לְשִׂכְחַ מִמֶּךָ כִּרְגַע שְׂאֵתָה אָב הֶרְחַמְנוּ, וְכָל מָה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה זֶה בּוֹדָאֵי לְטוֹבָה, וְכִנִּי לְזָכֹר אֶת זֶה טוֹב טוֹב, וְלֹא יִכְנַס בִּי שׁוֹם הֶרְהוֹר כִּנְגָדָךְ, וְאֶהְיֶה חֲזַק בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בְּךָ יִתְבָּרַךְ, וְכֻלָּם הָיוּ שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים וְהִסְתַּכְּלוּ עָלָיו בְּתַמְהוּן מָה זֶה עִם הָאָדָם הַזֶּה? חָשְׁבוּ שֶׁהוּא יֵרֵד מִדַּעְתּוֹ וְכוּ', אָבֵל הוּא הַתַּחֲמִיל לְדַבֵּר אֶתְּם דְּבוּרֵי הַתַּחֲזָקוֹת וְאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְגִלְהָ לָהֶם אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵי שְׂאָדָם צְרִיף לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵז הוּא אֶף פַּעַם לֹא לְבַד, וְלֹא צְרִיף לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאַף אַחֵד, וְגִלְהָ לָהֶם שֶׁהָאֲרִיז"ל אוֹמֵר עַל הַפְּסוּק (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' כ"ט י') וְיִכְרַךְ דְּוִיד אֶת הַיּוֹי"ה לְעִינֵי כָּל הַקְּהָל וַיֹּאמֶר דְּוִיד בְּרוּךְ אַתָּה הַיּוֹי"ה אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוֹ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם; שְׁזֵה רֹאשֵׁי תַבּוֹת וְדֵ'א"י, שְׂאָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל כֶּף חֲזַק בְּאִמּוֹנָה, עַד שִׁיְהִיָּה לוֹ בּוֹדָאוֹת שֵׁישׁ מְצִיאֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֵז הוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִשְׁבַּחוּ וְלַהֲדוֹת לוֹ לְפָנָי כָּל הַקְּהָל, וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ, וְהֶרְבֵּה לְדַבֵּר עַל לִבָּם, וְהִיָּה שֶׁר אֶתְּם נִגּוֹנִים שֶׁל שִׂמְחָה, וְזֵה מָה שֶׁהַחֲזִיק אוֹתָם בִּיעַר כָּל יָמֵי הַבְּדִידוֹת שְׁלָהֶם, וְאוֹדוֹת הַחֲסִיד הַזֶּה הוּא נִשְׂאָר בְּחַיִּים, כֶּף סִפֵּר לִי הַיְהוּדֵי הַזֶּה מָה שֶׁהוּא וְחַבְרָיו הָיוּ כְּבָר לְאַחַר יָאוֹשׁ וְרְצוּ לְחַזֵּר אֶל מְוֹת בְּטוֹחַ, מִלֵּה שְׂאָר בִּיעַר בְּבִדִידוֹת, עַד שֶׁבָא הַחֲסִיד בְּרִסְלָב הַזֶּה שֶׁשִּׂמְחָה אוֹתָם וְגִלְהָ לָהֶם אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵי, הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּבּוֹדוֹת.

וְרֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שֶׁמִּכָּל צָרָה יְכוּלִים לְצַאת, הָעֵקֶר רַק לֹא לְהַתִּיַּאֵשׁ וְלֹא לִפְלַל בְּבִדִידוֹת, שְׂאֵז יִהְפֵּךְ אֶת כָּל הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת, הַיָּאוֹשׁ לְתַקְוָה, הַחֲשָׁף לְאוֹר וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.רג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ח סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂאֵתָה מִלְּמַד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ח): עַל הַפְּסוּק (דְּנִיֵּאל י"ב) "וּמְצַדִּיקֵי הָרַבִּים פְּכוּכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלוֹ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, כִּי הֵם לֹאֵין סֵפֶר, כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת שְׂמַחְדִּירִים בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִרְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂהַעֲרַב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעַקֵּר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה מְנַעֲרֵי וּמְבַנּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מִלְּמַד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמְחַדִּיר בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכּוּתוֹ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאֵין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכוּת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים.

וְהִנֵּה הָעֵקֶר מָה שֶׁמִּלְּמַד צָרִיךְ לְהַחְדִּיר בֵּין הַנַּעַר הוּא סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲשֶׁר בְּפְרוּשׁ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שְׂסַפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחַשְׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְּדִיק שְׂמִסְפָּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בְּעַת שְׂמִסְפָּרִין מִהַצְּדִיק, וְהִיא מְעוֹרְרַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים לְהִיּוֹת רַגִּיל וּלְסַפֵּר סְפוּרִים לְהַתְלַמִּידִים, שְׁזֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהָרַב הַקְּדוּשׁ מְצַאֲנֵו זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שְׂאֵל פַּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנָיו הָאֵם הֵם לּוֹמְדִים אֶתְם מוּסָר? וְהַשִּׁיבוּ כֵן! וְכִשְׂשָׂאֵל אוֹתָם אֵיזָה סְפָרֵי מוּסָר? עֲנּוּ וְאָמְרוּ "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת". עֲנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא לָזֶה הַתְּפוּנָתִי, אֲלֵא תְּסַפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מִהַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זי"ע וּמִהַרְבֵּי רַבֵּי זוּשָׁא מְאַנִּיפְאֵלִי זי"ע. רוֹאִים מְזֶה אֶת גְּדֹל הַכַּחַ

שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשָׁךְ אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לַחֲקוֹת אוֹתָם, וְלִכְן רַק סְפוּרֵי צְדִיקִים תִּסְפָּר לְהַתְלַמִּידִים, שְׁזֵה יִמְשֶׁךְ אֶת לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

"שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב" יֵשׁ שְׁמָה הַמוֹן שְׂאֵלוֹת שְׁלֵא שִׁיךְ בְּכָלֵל לְגִיל צְעִיר, כִּי מְדַבֵּר מִכָּל מִינֵי בְעֵיּוֹת אִישִׁיוֹת וְכוּ', וְכוּ', שְׁזֵה לֹא שִׁיךְ לַיְלָדִים, וְלִכְן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ עִם תְּלַמִּידֶיךָ, רַק תִּסְפָּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וּתְחַזֵּק וּתְעוּדֵד אוֹתָם לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַעֲקֵר תִּהְיֶה רְגִיל לְשִׁיר אֶתְּם שִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת, תִּלְמַד אוֹתָם כָּל מִינֵי שִׁירוֹת וְזִמְרוֹת הַעֲקֵר שִׁיְהִי תָמִיד אוֹרֵרָה שֶׁל שְׂמִיחָה בְּהַפְתָּה, וּבְזֵה תְצַלִּיחַ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרָד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח י"ח סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי נֶגֶד גְּרוּשִׁין, בְּאֵתִי לְזֵה הָעוֹלָם רַק לְבָנוֹת בְּתִים וְלֹא לְשִׁבְר בְּתִים, וְלִכְן קֶשֶׁה לִי מְאֹד מְאֹד לִיעֵץ לְךָ.

כִּי בְּאֵמַת מִי שִׁישׁ לוֹ שֶׁכֵּל, יִכּוֹל לְהִמְנַע מִגְּרוּשִׁין לְגַמְרִי, כִּי כְּשׁוֹזֵג מִתְחַתְּנִים תָּמִיד צְרִיכִים לְדַעַת שְׁעַכְשׁוֹ מִתְחַבְּרִים שְׁתֵּי הַפְּכִים לְגַמְרִי, כִּי כֶּךָ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֵק א' סִימָן פ') שְׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם הוּא כְּשִׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים בְּדַעַת אַחֶרֶת, וְאִיךְ יֵשׁ עוֹד שְׁתֵּי הַפְּכִים כְּמוֹ בְּנֵי זוּג, הוּא בָּא מְרַקֵּעַ אַחַד וְהִיא בָּאָה מְרַקֵּעַ אַחֶרֶת וְכוּ', וְצְרִיכִים לְחַבֵּר אוֹתָם יַחַד וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָם לְחִיוֹת בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וּבְהַבְנָה הֲדָדִית, וְאַחַד יוֹתֵר לְהַשְׁנִי, וְזֵה לֹא הוֹלֵךְ מִיּוֹם לְחַבְרוֹ, זֶה עֲבוּדָה קֶשֶׁה שְׁשִׁנֵּי בְּנֵי הַזּוּג צְרִיכִים

לְהַשְׁקִיעַ בְּזֶה, וְצָרִיכִים לְדַעַת וּלְהַבִּין לָמָּה הִתְחַתַּנּוּ? כְּדֵי לְבַנוֹת בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂרָשְׁרוֹת הַזֶּהָב שֶׁל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת וּלְחַנֵּךְ אוֹתָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט ב') "חֲסֵדֵי הוֹי"ה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי", אֲשֶׁרֵי הַזּוּג שְׁמִכְנִיסִים אֶת הַדַּעַת הַזֶּה בְּעֶצְמָם שֶׁבְּהִתְחַלָּה יֵלֵךְ לָהֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם בְּאִים מְשֻׁנֵּי עוֹלָמוֹת וְרַקְעִים שׁוֹנִים וְכוּ', וּמָה גַם מַעֲדוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', וּמְכַל שְׁכֵן שֶׁהַהוֹרִים מִתְעַרְבִים תְּמִיד בֵּין זוּג טְרִי וְכוּ', וְעַל הַזּוּג לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר וְשָׂאת וְיֵתֵר עַז בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְאַהֲבָה וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּלְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם הַבְּנָה הַדְּרִית, וְאִזּוֹ שׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר וּלְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, שֶׁזֶה קָשֶׁר בְּרִיאָה וְשָׁלֵם, אֲשֶׁרֵי הַזּוּג שְׁמִקְיָמִים אֶת זֶה.

וַיַּעַן שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת שֶׁהַגְּרוּשִׁין תְּהִלֵּךְ אַרְךָ וּמְכַעַר וְכוּ', וְאֵת רוּצָה לְהִתְפַּטֵּר מִזֶּה וְכוּ', וְאִם הִיָּה לָךְ כָּף מֵר וּמְרוּר אֲתוּ וְכוּ', וְאֵת רוּצָה לְצִאת מִהַסָּבֵךְ הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', לְדַעַתִּי תוֹתָרִי עַל הַכֹּל הַעֲקָר שִׁיעֲזֹב אוֹתְךָ לְמַנוּחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שֶׁלַח י"ח סִינן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יָאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זֶה שְׁדוּד הַמְּלָךְ נִסְתַּלַּק בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל חַג הַשְּׁבֻעוֹת זֶה בְּטוֹחַ, כִּי כָּל הָעֲנִין שֶׁל יוֹם טוֹב שְׁנֵי שֶׁל גְּלִיּוֹת הוּא רַק מִפְּנֵי סְפִיקָא דְיוֹמָא, עִם כָּל זֹאת שְׂיֵשׁ שְׂרוּצִים לְהוֹכִיחַ שְׁזֶה הִיָּה בְּיוֹם טוֹב שְׁנֵי, כְּדֵי לְהִרְאוֹת אֶת גְּדֵל כַּח חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׂיֵשׁ לָהֶם כַּח לְעַקֵּר וּלְתַקֵּן וְכוּ' וְכוּ', כִּי הִרִי אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכַמוֹת ע"ו) שְׁדוּאָג הָאֲדוּמִי רָצָה לְפַסֵּל אֶת דְּוֹד הַמְּלָךְ מִלְּבֹאוֹ בְּקִהָל

וכו', ואמר דואג האדומי עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבוא בקהל אם לאו, מאי טעמא? דקאתי מרות המואביה, אמר לו אבנר תנינא עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית; שהיה כח לחכמינו הקדושים לדרוש דרשה כזו מואבי ולא מואבית וכו', כדי שדוד המלך פן ראוי לבוא בקהל, וכך יש לחכמינו הקדושים כח להוסיף עוד יום מפני ספיקא דיומא.

על כל פנים אצל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע זה חידה ופליאה, כי סך הכל זה לפני מאתים וחמשים שנה, והשאיר ששים גבורים תלמידים, ולכל אחד היה המון תלמידים, ואיך יכול להיות שיהיה ספק וכו', כי אחרים אומרים ביום ראשון, ואחרים אומרים ביום שני.

והנה מקבל אצל צדיקים מדור דור שנפטר ביום ראשון בצהריים, וחכו עם הקבורה עד הלילה, והתעסקו בזה רק תלמידיו, ומתצדיק נפלא מסקעליא זי"ע שמעתי שספר שמקבל אצלו בשם הרבי רבי ברוך ממעזבוז' זי"ע, שנפטר בין יום ראשון לבין יום שני בדיוק בשעה שתים עשרה בלילה, שאז נפסקו כל השעונים מלעבד, על כל פנים פלא על גבי פלא שדבר זה נעלם מעיני כל, ואמרו צדיקים על זה שעליו נאמר (דברים ל"ד ו) "ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה", הינו מתי נפטר ומי קבר אותו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.רו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה, כי השמחה זה המפתח להגיע לכל הטובות בגשמיות וברוחניות גם יחד, וכל הכשלונות של אדם, שיש לו בחייו, זה רק מחמת עצבות ומרירות ודכאון שמשכב אותו, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הדגיש

מֵאֵד מֵאֵד עַל שְׂמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהָרִין חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּלְהִתְגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּחוֹ, כִּי כָל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כְּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מְזָה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנִי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תַּכְּף וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אַזִּי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עֹף דְכָתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׂיִקְוֶה שְׁלֹא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גְּמַרְיָא הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גְּבַרְיָאֵל מִיְכָאֵל רַפָּאֵל אִוְרִיָאֵל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּכָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׂשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַת וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עִירוּבִין פ"א, אֵף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיף מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂתִלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שְׂתִהְיֶה חַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ, כִּי בְּשָׁעָה שְׂאָדָם לּוֹמֵד גְּמָרָא, וּמְזַכֵּר אֶת שְׂמוֹת הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים, הֵם אֲשֶׁר מְמַלִּיצִים טוֹב עָלָיו, וְלִכֵּן אֲשָׂאֵל אוֹתָךְ

לא כדאי בשביל זה ללמד דף גמרא? ובפרט בשעה שאדם מכניס את המוח שלו בתוך הדרך גמרא, אותו רגע הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, ואפילו ששוכח אחר כך מה שלמד, אבל באותו דקה שאדם לומד את הדרך גמרא, ומכניס את ההלכות שהם חלק ממנו יתברך בתוך מוחו, אזי פכיכול נכלל בו יתברך, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ הוֹדִי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרז.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

כמה שאני לא יחזר על ענין הצניעות אצל הנשים, זה לא מספיק, כי חכמינו הקדושים אמרו (קידושין פ:) וְנָשִׁים דַּעְתָּן קְלוֹת עֲלֵיהֶן; ולכן צריכים לחזר על זה כל יום כמה פעמים, כי הצניעות של האשה מהפאר והיפי של האשה, וזה שלמות של האשה כשהיא צנועה בלבושה ובהתנהגותה ובדבורה, כאשר בנות ישראל צריכות להיות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחזק להיות בשמחה עצומה, כי אשה כשהולכת בצניעות היא גורמת נחת רוח לו יתברך, וכן מקדשת את שמו יתברך ברבים, והקדוש ברוך הוא מתפאר אתה לפני כל מלאכי מעלה וכו', ואומר להם ראו האשה הזו יש לה נסיונות קשים להתחזק בהצניעות, ואף על פי כן היא מוסרת את נפשה עבורי וכו', ואם היית יודעת איזה נחת

רוח את גורמת להקדוש ברוך הוא בזה שאת מקפדת על צניעות הלבוש, ועל צניעות הדבור, היית נזהרה בזה מאד מאד.

מה אמר לך חכמינו הקדושים אמרו (מגלה י"ג): בשכר צניעות שהיתה בך ברחל, זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיה בו בשאול, זכה ויצאת ממנו אסתר; והיא הצילה את כלל ישראל מכליון שהיה נגזר עליהם, רואים מזה שבת אחת שמתנהגת בצניעות, היא יכולה להציל את כלל נשמות ישראל, ותמיד תחשבי אולי את הבת ישראל הזאת שבזכותך, ובזכות הצניעות שלך, נזכה להגאל גאלת עולם.

היום יש כל כך הרבה מחלות בנשים צעירות וכו', והכל בא מחמת שהולכים אחר אפנת הגויים, שאמר הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מרימנוב זי"ע שבכל דור ודור הגויים ממציאים אפנה חדשה, ועל ידי זה גורמים מחלה חדשה שיבוא לעולם, ואינה מתחילה אלא מן הנשים הצעירות וכו', מפני שהן לא מקפידות על צניעות הלבוש וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך תהי בת ישראל גאה, ללכת רק עם בגדים צנועים, שבזכות זה תזרזי את הגאולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.ר.ח.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מצטער לשמע שאת מתחצפת למורות וכו', ומה גם שאת לא הולכת בצניעות וכו', וזה כואב לי מאד מאד, ולכן אני מאד מבקש אותך תהי בת ישראל כשרה, ושתהי בעלת דרך ארץ גדולה, ותעשי לי נחת רוח גדול, ותראי שלא יקח הרבה זמן שאני יביא לך חתן, ותוכלי לבנות בית נאמן בישראל, רק שתנהגי בצניעות גדולה מאד, ולא להסתובב סתם ברחובות וכו', כמו שכתוב (תהלים מ"ה י"ד) "כל כבודך בת מלך פנימה

ממשבצות זהב לבושה" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה א' סימן ג') מכאן אמרו אשה שהיא מצנעת עצמה אפלו היא ישראלית ראויה היא שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים שנאמר "ממשבצות זהב לבושה"; ואני מאד מבקש אותך שאל תצבעי את הצפרנים וכו', שזה פריצות מאד גדולה, תשתדלי לעשות לי נחת רוח גדול מאד, ואזכר לך את זה לטובה.

המאחל לך תשובה שלמה

ג.ט.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מבקש אותך שתתנהגי בצניעות גדולה מאד, ואל תלכי ברחובות בלי גרבים שזה פריצות מאד גדולה, ומכל שכן חצאית קצרה, כי בזה את מצערת אותי מאד מאד, ואני מאד מבקש אותך שתקחי את עצמך בידיים, ואני יביא לך חתן נפלא שתוכלי לבנות בית נאמן בישראל כמו החברות שלך שהן כלן מאשרות, רק תתנהגי בצניעות גדולה מאד, ולא להסתובב סתם ברחובות וכו', כמו שכתוב (תהלים מ"ה י"ד) "כל כבודך בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה א' סימן ג') מכאן אמרו אשה שהיא מצנעת עצמה אפלו היא ישראלית ראויה היא שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים שנאמר "ממשבצות זהב לבושה"; ואני מאד מבקש אותך שאל תצבעי את הצפרנים וכו', שזה פריצות מאד גדולה, תשתדלי לעשות לי נחת רוח גדול מאד, ואזכר לך את זה לטובה.

המאחל לך תשובה שלמה

גרי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סיון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ג"ב) שְׁצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ קִדְמָה עַל מִדָּה אַחַת, וּכְשֶׁשׁוֹבְרִים אֶת הַמִּדָּה הַזֹּאת, אִזְ צָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל עַל מִדָּה שְׁנִיָּה, וְכֵן לְבַקֵּשׁ בְּכָל פַּעַם עַל מִדָּה אַחֶרֶת עַד שֶׁיִּבְטַל מִמֶּנּוּ כָּל הַמִּדּוֹת וְהַתְּאוּרוֹת רְעוּת, עִם כָּל זֹאת עֲדִין יְכוֹל לְהִשְׁאָר אֶצְלוֹ הַיִּשּׁוּת וְהַגְּאוּת, כִּי אַחֲרֵי שְׁשׁוֹבְרִים אֶת כָּל הַמִּדּוֹת רְעוּת וְהַתְּאוּרוֹת רְעוּת, עֲדִין נִשְׁאָר מִמֶּנּוּ מַעַט יִשּׁוּת, וְזֶה קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד לְהוֹצִיא מֵאֲדָם וְכוּ' וְכוּ'.

נִשְׁאָלָה הַשְּׂאֵלָה בְּמָה צָרִיכִים לְהִתְחִיל לְבַקֵּשׁ? אִיזָה מִדָּה רְעָה צָרִיכִים לְתַקֵּן יוֹתֵר מִהַשְּׁנִיָּה? אִזִּי הַתְּרוּץ פְּשׁוּט, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן מֵה שְׂאֲדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַק עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי תִכְףּ וּמִיד כְּשִׁישׁ לְאָדָם שְׂמִחָה יֵשׁ לוֹ כְּבָר אֶת הַכֹּל, וּמִבְטָל מִמִּילָא אֶצְלוֹ אֶת כָּל הַמִּדּוֹת רְעוּת שְׂרַק יֵשׁ בְּעוֹלָם, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה, וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמַּח בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אִזִּי מוֹחֲלִין לוֹ כָּל עוֹוֹנוֹתֵינוּ, וּמִתְבַּטְּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הָעוֹוֹנוֹת וְהַתְּאוּרוֹת רְעוּת, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם", כִּי הָעֶקֶר לְשִׂמַּח בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה הַדְּבָר הַכִּי קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ, כִּי הוּא מְסַגֵּל לְהִתְעַנּוֹת תְּעַנּוּת וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל מִינֵי סְגוּפִים וְכוּ', אֲבָל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם נִקְדַּת יְהוּדוּת, זֶה בָּא לְאָדָם יוֹתֵר קֶשֶׁה מִהַכֹּל, וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ רַק לְבַקֵּשׁ עַל שְׂמִחָה, וְהַרְגֵעַ שְׂיִזְכֶּה לְשִׂמְחָה מִמִּילָא יִתְבַטַּל מִמֶּנּוּ כָּל הַתְּאוּרוֹת רְעוּת וְהַמִּדּוֹת רְעוּת, וְהַיִּשּׁוּת וְהַגְּאוּת וְכוּ', כִּי לְמָה אָדָם לֹא שְׂמַח, כִּי נִדְבֵק בּוֹ יִשּׁוּת וְגִאוּת, אֲנִי וְעוֹד פַּעַם אֲנִי וְעוֹד פַּעַם אֲנִי וְכוּ' וְכוּ', אִיךְ נִכְשַׁלְתִּי? וְאִיךְ נִפְלַתִּי? וְהוּא לֹא יְכוֹל לְמַחֵל לְעַצְמוֹ, אֲבָל תִּכְףּ וּמִיד כְּשִׁישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁשׁ וְשִׂמַּח, עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדְבָקוּת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹכָא בְּזוּהַר (תַּצְנוּהַ קפ"ד): תָּא חֲזִי עַלְמָא תַּתְּאָה קַיְמָא לְקַבְלָא תְּדִיר, [בָּא וְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה

עומד לקבל תמיד] והוא אקרי אבן טבא, [והוא נקרא אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט] ועלמא עלאה לא יהיב ליה אלא כגונא דאיהו קימא, [והעולם הבא לא נותן אלא כמו שמכניס את עצמו מלמטה] אי איהו קימא בנהירו דאנפין מתתא, [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מעילא, [כך מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיות ודבקות וכו'] ואי איהו קימא בעציבו, [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה] יהבין ליה דינא בקבליה. [אזי משיך על עצמו דינים] כגונא דא (תהלים ק"ב) "עבדו את הוי"ה בשמחה", חדוה דבר נש משיך לגביה חדוה אחרא עלאה, [השמחה של אדם בזה העולם, ממשכת עליו שמחה מעולם הבא] הכי נמי האי עלמא תתאה, כגונא דאיהי אתערת הכי אמשיך מלעילא, [כך הוא העולם הזה, כפי שאדם מתנהג בזה העולם, כך משיך על עצמו מעולם הבא], ולכן כשאדם רק בשמחה ומכריח את עצמו כל הכחות להיות בשמחה, על ידי זה הוא משיך על עצמו שמחה מעולמות העליונים, ולכן אל תהיה בטלן, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר צרות ויסורים מרירות ומכאובים, תשתדל להיות בשמחה עם כל הכחות, ואז תראה שכל מזלך יתהפך לטובה, הלואי שתכניס את הדבורים האלו בלבך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גריא.

בעזרת השם יהברך יום שלישי לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת ולהכניס טוב טוב בדעתך שאין לאדם בזה העולם חבר, אסור להאמין לאף אחד בשום פנים ואופן, וכך פרשתי את המשנה

(אבות פֶּרֶק ב') הָיוּ זְהִירֵינִי בְּרִשׁוֹתַי, שְׂאִינִי מִקְרִבִּין לֹא לְאָדָם אֲלָא לְצַרְף עֲצָמִין. נִרְאִין כְּאוֹהֲבֵינִי בְּשַׁעַת הַנְּאֻתָן. וְאִין עוֹמְדִין לֹא לְאָדָם בְּשַׁעַת דְּחִקוֹ; אָדָם צְרִיף לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד בְּדָבָר שְׂבָרִשׁוֹתַי, שְׂזֵה "הָיוּ זְהִירֵינִי בְּרִשׁוֹתַי", הִינּוּ הִרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכַף וְכוּ' וְכוּ', לְשֹׁמֵר מְאֹלוֹ שְׂקוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם חֲבָרִים, "שְׂאִין מִקְרִבִּין לֹא לְאָדָם אֲלָא לְצַרְף עֲצָמִין", מַה שְׂמִקְרָבִים אֶת הָאָדָם וְעוֹשִׂים אֶת עֲצָמָם כְּאֵלוֹ הֵם הַחֲבָרִים שְׁלוֹ, זֶה כָּל זְמַן שְׂיִכּוּלִים לְנַצֵּל אֶת הַזּוּלָּת, "נִרְאִין כְּאוֹהֲבֵינִי בְּשַׁעַת הַנְּאֻתָן", הֵם מְרָאִים עֲצָמָם כְּאֵלוֹ הֵם אוֹהֲבִים אוֹתָךְ כָּל זְמַן שְׂיִכּוּלִים לְהוֹצִיא אִיזָה הַנְּאֻה מִמֶּךָ וְכוּ', אֲבָל תִּכְף וּמִיד כְּשִׁרְוֹאִים שְׂכַבְרֵי לֹא יִכּוּלִים לְהוֹצִיא מִמֶּךָ מַה שְּׂרָצוּ, אִזִּי זוֹרְקִים אוֹתָךְ, וְעֲלִיו הָרְאִיָּה "וְאִין עוֹמְדִין לֹא לְאָדָם בְּשַׁעַת דְּחִקוֹ", כִּי חֲבֵר אֲמַתִּי הוּא נִשְׂאָר עִם הָאָדָם אֲפֵלוּ בַּעַת שְׂאִין לֹא הַנְּאֻה מִהַזּוּלָּת, וְעוֹזֵר לוֹ דִּיקָא בְּשַׁעַת שְׂהוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק, זֶה מְרָאָה שְׂהוּא חֲבֵר אֲמַתִּי, וְלִכְּן צְרִיכִים תְּמִיד לְזַכֵּר שְׂאִין דְּבַר כְּזֵה חֲבָרִים אוֹ חֲבֵרוֹת וְכוּ' וְכוּ', תִּכְף וּמִיד כְּשִׁלָּא יִצְטָרְכוּ אוֹתָךְ וְכוּ', יִזְרְקוּ אוֹתָךְ וְכוּ', וְעוֹד יִהְיֶה טַעֲנוֹת עֲלֶיךָ.

וְלִכְּן כָּל אָדָם צְרִיף לְדַעַת שְׂאִין דְּבַר כְּזֵה חֲבָרִים אוֹ חֲבֵרוֹת, הַחֲבֵר אוֹ הַחֲבֵרָה הַכִּי טוֹב זֶה הַבַּעַל לְהֵאֲשֶׁה וְהֵאֲשֶׁה לְהַבַּעַל, כִּי רַק הֵם נִשְׂאָרִים בְּיַחַד תְּמִיד אִם יֵשׁ לָהֶם שְׂכָל.

בְּעֵינֵינִי כְּפִיּוֹת טוֹבָה, כְּבָר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ז) "מִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא יִמוּשׁ רָעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ", כִּי אָדָם שְׂמִשְׁלָם רַע תַּחַת טוֹבָה, כְּזֵה הוּא מְרָאָה אֶת גְּרִיעוֹת נַפְשׁוֹ, וְאִיף שְׂהוּא רְקוּב מִבְּפִנִּים וְכוּ', וְאִף שְׂהוּא מְרָאָה פְּרָצוּף שֶׁל תְּמִים וְכוּ', הוּא מְשַׁחַת מְאֹד, וְהַגְּאוֹן הַצְּדִיק הַסְּטִיפְלָעַר זִי"ע מְאֹד מַגְנֵה בְּאֶחָד מִמִּכְתָּבָיו עַל מִי שְׂמִשְׁלָם רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְקוֹרָא אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאי וְכוּ', וְאוֹמֵר שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּרוּעַ מְזֵה שְׂאָדָם מִשְׁלָם רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

וְלִכְּן עֲצָתִי שְׁלָא תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל אִף שְׂזֵה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, אֲבָל זֶה הַמְּצִיאוֹת שֶׁל הַחִיִּים שְׂאִין דְּבַר כְּזֵה חֲבָרִים אוֹ חֲבֵרוֹת, כָּל זְמַן שְׂיִכּוּלִים לְהוֹצִיא מִמֶּךָ מִשְׂהוּ יוֹצִיאוֹ, אֲבָל אַחַר כֵּךְ יִזְרְקוּ אוֹתָךְ לְכָל הַרוּחוֹת, וְלִכְּן

הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרָאוּ לְשׁוֹר מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת כָּל כֶּף קֶשׁוֹר לְהַשְׁנִי רִגְשִׁית, כִּי לְבִסּוֹף יִהְיֶה לוֹ אַכְזָבוֹת גְּדוּלוֹת.

בְּעֵינַי שֶׁהִיא אִמְרָה שָׂרָב אָמַר לָהּ לַעֲזֹב אוֹתָךְ וְכוּ', מִי אוֹמֵר שֶׁזֶה רַב? הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי שְׂקָנִים ר' מְאִים צ'בוּעִים שְׁעוֹבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם רַבָּנִים, וְלְבִסּוֹף הֵם סֵךְ הַכֹּל שְׂרָיִן' הַשְׂרִיץ עַל הָאָרֶץ, שְׁעוֹבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם, זֶה מִצְחִיק מְאֹד מֶה שֶׁקֹּרָה הַיּוֹם שֶׁכָּל מֵאֵן דֶּהוּא וְכוּ', עַמִּי הָאֲרָצִים גְּמוּרִים קוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם רַבָּנִים וְכוּ', אַף פֶּעַם לֹא קִבְּלוּ סְמִיכָה לְרַבָּנוֹת וְכוּ', וַיֵּשׁ שְׁנַעְשׂוּ רַבָּנִים כְּשֶׁעָדִין הִיא רוֹקִים וְכוּ', אִיךָ זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת? אִיךָ הוּא יָכוֹל לְפַסֵּק שְׂאֵלֹת נָשִׁים בְּדִינֵי נְדָה וְכוּ'? יֵשׁ אֵלּוֹ שֶׁקֹּרְאִים אֶת עֲצָמָם רַבָּנִים שֶׁכָּל הָרֹאשׁ שֶׁלָּהֶם אִיךָ מוֹצִיאִים תַּקְצִיבִים עַל עֲמֻתוֹת פִּיקֻטִּיִּים וְכוּ', וְהִלּוּאֵי שֶׁהִיוּ עוֹשִׂים סוּף לְהַפְקֻרוֹת הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן אֵין לָךְ מֶה לְהַתְּבַלְּבֵל, כִּי זֶה לֹא רַב, וְסֵתָם אִיזָה פּוֹשֵׁטֵק וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן אָסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, תִּרְאֵי לְשִׁמְחָה עִם בְּעֵלָךְ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד שֶׁיִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֻוּהַ וְרַעוּת, שָׂרָק הוּא הַחֲבֵר שֶׁלָּךְ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שֶׁכִּינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׁכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׁכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שֶׁיִּהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אִם מְכַנִּיִּים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִינּוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנַכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הייתי מִיעֵץ לָךְ לְהַבְדִּיק בְּבֵית חוֹלִים לְנִיאָדוֹ בְּנִתְנִיָּה, אוֹ בְּבֵית חוֹלִים מְעִינֵי הִישׁוּעָה בְּכַנֵּי בְּרַק, שֶׁשָּׁם הֵם מְאֹד מְאֹד רְצִינִים, וְלֹא יִגִּידוּ לְעֲשׂוֹת הַפְּלָה אֲלֵא אִם מְכַרְחִים, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תִפְנִי לְשִׁמָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אוֹתָךְ, וְיִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת שֶׁשׁוּם דָּבָר לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת מָה שֶׁאָמַר רַבֵּי עֲקִיבָא (בְּרַכּוֹת 5:) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם רְגִיל לומר כָּל דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטָב עֵבִיד; וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מַאֲרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, וְתִמִּיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסִדִּים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרִיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר שֶׁלַח י"ט סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֶיךָ
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵן אָמַת זֶה בְּעִיָּה גְדוּלָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק שְׁתִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ בְּעַל נִפְלָא וְיִלְדִים נִפְלָאִים, שֶׁהֵם מִקְבָּלִים אוֹתָךְ כְּמוֹ שְׁאֵת וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג, רַק לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת בִּיתֵר עֲז, וְהַיּוֹם יֵשׁ רוֹפְאִים מְמַחִים בְּתַחוּם זֶה וְכוּ', שֶׁיִּכְוָלוּ גַם לְהִתְקִין מְכַשִּׁיר שְׁמִיעָה מְשַׁכְּלֵל שְׁבֻקְשֵׁי יְכוּלִים אֶפְלוּ לְרֹאוֹת אֶת זֶה.

הַעֲקֵר רַק תִּהְיֶה תְּזַקָּה בְּזֶה שְׁתִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ מִשְׁפָּחָה נִפְלָאָה, בְּעַל טוֹב, וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וּבְזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, וְתִמִּיד רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטוֹב בְּחַיִּים, עַל חֲצֵי כּוֹס הַמְּלֶאָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִינּוּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה אֵתָּה לְקַחְתָּ אֶת זֶה וְכוּ', כִּי הִפְרוּשׁ שְׂאוּמְרִים
לְמַלְאָכִים בְּלִיל שַׁבָּת, "צִאֲתֶכֶם לְשִׁלוֹם מִלְאָכֵי הַשָּׁלוֹם" וְכוּ', וְכוּ', זֶה אוֹמְרִים
לְהַמְלָאָכִים שִׁיֵּצְאוּ מֵעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהַגִּיעוּ לְכָאן וְכוּ', וְלֹא כִּמוֹ שְׂמִפְרָשִׁים
שְׂאוּמְרִים לְמַלְאָכִים תֵּצְאוּ מִכָּאן לְחַיִּים וּלְשִׁלוֹם וְכוּ', וְכוּ', זֶה טְעוֹת חֲמוּרָה,
וְלִכְּן אֵין לָךְ וּלְאִשְׁתְּךָ מִה לְפַחַד לְהַשִּׁיר "צִאֲתֶכֶם לְשִׁלוֹם מִלְאָכֵי הַשָּׁלוֹם".

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁמְכַל הַמְצוּוֹת וְהַמְעַשִּׂים טוֹבִים שְׁעוֹשֶׂה כָּל יָמוֹת
הַשְּׁבוּעַ, נִבְרָאִים מִזֶּה מִלְאָכִים, כָּל דְּבוּר וְתַפְלָה שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, נִבְרָאִים מִזֶּה מִלְאָכֵי עֲלִיּוֹן, כְּשִׁלּוּמְדִים תּוֹרָה נִבְרָאִים מִזֶּה מִלְאָכֵי
עֲלִיּוֹן, וּכְשִׂאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹת נִבְרָאִים מִזֶּה מִלְאָכֵי עֲלִיּוֹן, מְכַל דְּבַר טוֹב
שְׂאָדָם רַק עוֹשֶׂה וְכוּ', וְאִפְלוּ רַק חוֹשֵׁב, נִבְרָאִים מִזֶּה מִלְאָכֵי מַעְלָה וְכוּ',
וּבְלִיל שַׁבָּת כָּלֵם מִתְקַבְּצִים יַחַד וְהֵם בָּאִים לְלוֹוֹת אֶת הָאָדָם, וְלִכְּן שָׂרִים
לְפָנֵיהֶם "שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְאָכֵי הַשָּׁרֵת" וְכוּ', "בּוֹאֲכֶם לְשִׁלוֹם מִלְאָכֵי הַשָּׁלוֹם"
וְכוּ', "בְּרִכּוֹנֵי לְשִׁלוֹם מִלְאָכֵי הַשָּׁלוֹם" וְכוּ', "צִאֲתֶכֶם לְשִׁלוֹם מִלְאָכֵי הַשָּׁלוֹם"
מִלְאָכֵי עֲלִיּוֹן" וְכוּ', וְלִכְּן לֹא צָרִיכִים לְפַחַד, אֲדַרְבָּה צָרִיכִים רַק לְשִׂמְחָה עִם
הַמְלָאָכִים שְׂמֵלוּיִם אֶת הָאָדָם בְּלִיל שַׁבָּת הַבֵּיתָה, וְנִמְצָאִים עִם הָאָדָם כָּל
הַשַּׁבָּת.

בְּשַׁעָה שְׂאָדָם יוֹצֵא עַל הַדְרָךְ, רְאוּי לּוֹ לומר תְּפִלַּת הַדְרָךְ, וְכֵן יֹאמֵר
"בְּשֵׁם הַיְיָ" אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל מִימִינִי מִיכָאֵל מְשִׁמָּאֵלִי גְבַרְיָאֵל מְלַפְנֵי אוּרִיאֵל

וּמֵאַחֲרֵי רַפְאֵל, וְעַל רֵאשֵׁי שְׂכִינַת אֵל" וְכֵן אוֹמְרִים אֵת זֶה לְפָנַי הַשָּׁנָה כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ד') שֶׁזֶה נִקְרָא קֶשׁוּר הַמְרַכְּבָה שֶׁשׁוֹמְרִים אֵת הָאָדָם בַּעַת הַשָּׁנָה, נִמְצָא שֶׁמֶפֶל דְּבָר טוֹב שֶׁאָדָם רָק עוֹשֶׂה לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִבְרָאִים מְלֹאכִים, וְהֵם מִתְקַבְּצִים יַחַד בְּלֵיל שַׁבָּת, וְנִמְצָאִים עִם הָאָדָם כָּל הַשַּׁבָּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׂמֵחַ מְאֹד מְאֹד עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה וּמְקִיִּים וְכוּ', כִּי מִכָּל דְּבָר טוֹב שֶׁאָדָם עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם, נִבְרָאִים מְלֹאכִים שֶׁהֵם מְמַלְצִים טוֹב בַּעֲדוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרְטוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם מְדַבֵּר עִם בְּחוּר כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת וְכוּ', בַּעַל מְדוּת טוֹבוֹת, וְלֵב רַחֵב לֹא קִמְצָן וְכוּ', בְּחוּר מִיַּחַד בְּמִינוֹ בְּכָל הַתְּחוּמִים וְכוּ', אֲזִי אֵין מָה לְפַתּוֹד מִהַפְּרֵשׁ שֶׁל הַגִּילָאִים וְכוּ', אֲבָל אִם זֶה סֵתֵם בְּחוּר שְׁלֵא יוֹדְעִים עָלָיו כְּלוּם וְכוּ', אֵין לוֹ עֲבוּדָה וְהוּא עֲצָלוֹ, קִמְצָן וְכוּ' וְכוּ', צְרִיכִים לְבָרַח מִזֶּה מְאֹד, כִּי אֲפֹלוּ בְּגִיל צְעִיר צְרִיכִים לְבָרַח מִבְּחוּר כְּזֶה.

הַעֲקָר בְּשִׁדּוּכִים הוּא תְּפִלָּה, וְרֵאוּי לְכָל בַּת יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָה מִשְׁרָשׁ נִשְׁמָתָה, וְשְׁלֵא יִתְחַלְפוּ הַזִּוּוּגִים, וּבְכָל יוֹם תֹּאמַר אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזִכְנִי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוּגִי, וְאֵתָהּ בַּעֲצָמָךְ יוֹדַע שֶׁאֲנִי מוֹכְנָה כְּכֹר לְהַתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִל מִעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֶךְ מִפְּנֵי

מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאַת זְווגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרֹוֹי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרֹוֹי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרְטֶט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מִקְבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, חֹזֵר וַיְהִיבְנָא לֵיהּ בֵּת זְווגִיהּ, וְהִנְנִי שָׂבָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זְווגִי, וְאֲזַכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ וְלִגְרָם לָךְ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְאֲזַכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנִעְמִים, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרְטֹז.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתַעֲבְרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת, אֵל תִּפְנִסִי בְּלַחֲץ כִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת, רַק תְּהִי רִגְלֶיךָ לְוֹמֵר בְּכָל יוֹם שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְּגָל לְדָדָה קֵלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֲלַק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֶת שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׂתֵאֲמְרִי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׂמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֱהָרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לֹרִיָא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּינְגָא מְבַרְסֵלָב, רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֵלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל

מיני שמות של הצדיקים שאַתְּ רק זוכרת תהי רגילה לומר אַתְּ זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי אַתְּ התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר אַתְּ ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו אַתְּ רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי אמן כן יהי רצון.

אַתְּ יכולה לנסע אַל ציון רבנו ז"ל, אַשֶׁר אין עוד דבר יותר חשוב מזה, שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך.

ידוע שרבנו ז"ל הפליג במעלת אמו הצדקת פייגא ע"ה שבעת שהיא היתה בהריון עמו וכו', אזי כל יום הלכה אַל הציון של הסבא הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, והתפללה על הצלחת העבר, ורבנו ז"ל החזיק לה טובה גדולה על זה, רואים מזה שזה דבר גדול אשה כשהיא בהריון שהולכת אַל קברי צדיקים לבקש שבזכות הצדיקים האלו היא תוליד בן או בת צדיקים וצדקניות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אַשֶׁר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הָרַב הַחֲסִיד ר' אֲשֶׁר פְּרִינָד זצ"ל הָיָה מְאֹד מְאֹד מְקַשֵּׁר אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה דְבָרִים וְכו', וּבִפְרָט כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת שֶׁהוּא זָכָה לְהֵאִיר בְּאֲנָשָׁיו שׁוֹמְעֵי לְקוֹחוֹ אֶת כָּל זֶה הוּא קַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל, וְיֵשׁ בְּזֶה כֹּמֶה וְכֹמֶה סְפוּרִים וְכו' וְכו'.

בְּעֲנִיָּן חֲסֵד הוּא הָיָה אָדָם מוֹרֵם מֵעַם, וְהוּא הָיָה הֶרָאוּשׁוֹן שֶׁהֶעֱלָה אֶת הָרַעִיוֹן לְחֵלֶק סְלִי מְזוֹן לְעֲנִיִּים עַל שְׂבֵת, וּמִמֶּנּוּ לְמַדּוֹ עוֹד הַרְבֵּה אֲרָגוּנִים, הוּא הָיָה הֶרָאוּשׁוֹן שֶׁהִתְחִיל בְּזֶה, וְאָף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מְזֶה.

תְּמִיד הָיָה מְחֻזַּק וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמַּח אֲנָשִׁים שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים וְכו', וְהַחֲזִיק אוֹתָם חֻזַּק בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן שִׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פְּעֻלוֹ שֶׁפָּעַל הֶמוֹן אֲצֵל אֲנָשִׁים שְׂבוּרִים, וְלִכֵּן חֻזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תְּמִיד, וְגַם אֶת תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עַז בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִדְעַת אֲשֶׁר הַכֹּל לְכָל מְשֻׁגָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי דְבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים

(חולין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; זאת אומרת אפלו מכה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שנכרז קדם מלמעלה בשמים, וכן אמרו (יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך ישיבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא, זאת אומרת אף אחד לא יכול לגע במה ששייך להשני, אם לא שהכריזו קדם בשמים, וכן אמרו (ברכות נח.) אפלו ריש גרייתא מן שמיא מנו ליה; זאת אומרת שאפלו עבודה בזויה ופשוטה כמו לנקות בויב וכו' וכו', אדם לא יקבל משרה כזו, עד שמכריזין קדם בשמים וכו', רואים מכל זה את גדל השגחתו הפרטי פרטית על כל בן אדם, אין העולם הפקר כלל, אלא הכל משגח בהשגחה פרטית ממנו יתברך, ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שנוסעת עגלה מלא תבן וקש, ונפלה חתיכת קש בדיוק במקום הזה וכו', גם בזה יש כונה עליונה ממנו יתברך, אין דבר בלי השגחתו הפרטי פרטית, ולכן אסור לך להשבר משום דבר מה שעובר עליכם בענין פרנסה, כי הכל זה ברוחם וזפוכים ותקונים וכו' וכו'.

מה שאתם צריכים זה רק לעבד על נקדת השמחה, שזה סגלה לפרנסה בנקל, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אף שמח, ולכן הדבר הראשון אתם, את ובעלך צריכים להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמכם, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לכם ומר לכם החיים מאד מאד, מרב הנסיונות הקשים שעברו ועוברים עליכם וכו' וכו', עם כל זאת עליכם לדעת אשר עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבואו לשום דבר וכו', אלא תסתפקו יותר וכו', ולכן תשתדלו מאד מאד להיות רק בשמחה, ואם תאמרו במה יש לנו לשמח? הרי אנחנו עניים ואביונים ומלאים חובות? אלא דעו לכם שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות קמז סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לכם כל צנורי

הַשְּׁפַע וְהַפְרִינָסָה, וְתִזְכּוּ לְהַתְפַּרֵּן בְּכַבּוֹד, וְכָל מָה שֶׁתַּעֲשׂוּ מֵהַיּוֹם תִּצְלִיחוּ
בְּגִדוֹל, וְלִכֵּן אֵין לָכֶם מָה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח י"ט סיון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ שְׂזָכִיתְ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה,
כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ה) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים,
שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְרַב
כְּהֵנָא) גְּדוֹל כֹּחַהּ שֶׁל תִּשׁוּבָה שֶׁכִּיּוֹן שְׂאָדָם מְהֵרָה בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה,
מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד
מִהֲלַךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת
לְפָנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסְמָךְ מ"ם מֵאֵד מֵאֵד מִפְּתוֹד מִבֶּן אָדָם שֶׁחֲזָר בְּתִשׁוּבָה,
כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפֹלוּ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁיו מָה
שֶׁהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְנַדֵּה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מָה שֶׁעֲשָׂה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּכָּר
מִקְבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלֻעָם הִיָּה רִשְׁעַ
עָרוֹם וְיָדַע שְׂאֵין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעְנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁחֲוֹטָא וְאוֹמֵר
חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ לַגַּע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מָה
לְךָ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה? וּמָה לְךָ לְהִתְנַדֵּדוֹת? כִּי הוּא יוֹדֵעַ שְׂמִי שֶׁחֲזָר בְּתִשׁוּבָה
וּמִתְנַדֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמּוֹת לַגַּע בּוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נח) אֵין מִכָּה בְּעוֹלָם שְׂאֵין לָהּ רְפוּאָה, רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר
הָרַע תִּשׁוּבָה, וְעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה לְהִיּוֹת רְגִיל בְּדוּדֵי דְבָרִים, תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְיוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מִה שֶׁעָשָׂה, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') שֶׁעוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים עַל עֲצוּמוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִחְזָקָאל ל"ב) "וַיְהִי עוֹנוֹתָם חֲקוּקָה עַל עֲצוּמוֹתָם", וְזֶה מִה שֶׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ל"ד) "תְּמוֹתַת רִשְׁע רָעָה", וְעַל יְדֵי דְבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצוּמוֹתָיו הַחֲטָאִים שֶׁחֲקוּקִים עֲלֵיהֶם; וְכַתֵּב הַרְמַב"ם (פָּרָק א' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבְּתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֶבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזוּזֵן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֲטָאוֹ חֵיב לִהְיוֹת לְפָנָיו הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתְדוּ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים, וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, כִּי צִדַּד מִתּוֹדִין, אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם חֲטָאתִי עוֹיְתִי פִשְׁעִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כְּךָ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה, וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְרָבָה לִהְיוֹת וּמֵאָרֶץ בְּעִנְיָן זֶה הָרִי זֶה מִשְׁבַּח.

בְּעִנְיַן הַסְּבֵתָא אֵין עֲצָה אַחֲרַת אֲלָא תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, כִּי מִה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג. ר. כ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲקָרוֹן הַסִּפֵּר "שִׁיחַ שְׂרָפִי קִדְשׁ" הַשִּׁיחוֹת הַמוֹכְאוֹת שֶׁם הֵם יָפִים מְאֹד, אֲבָל יֵשׁ בְּזֶה חֲסָרוֹן גָּדוֹל, כִּי זֶה שֶׁהַעֲתִיקָא אֶת הַשִּׁיחוֹת שֶׁשָּׁמַע מֵהָרֵב הַחֲסִיד ר' לִוִי יִצְחָק בְּנֵדֶר ז"ל, אֵלּוֹ הַשִּׁיחוֹת שֶׁהוּא אָמַר הֵם הָיוּ כְּבָר לְעַת זְקֵנוֹתוֹ, וְיֵשׁ הַמוֹן שִׁיחוֹת שִׁישׁ לְזֶה הַתְּחִלָּה וְגַם סוּף וְכו', הֵינּוּ שֶׁנֶּדְפַס רַק הָאֲמִצָּע שֶׁל הַשִּׁיחָה, וְכִנְרָאָה שֶׁהָרֵב הַחֲסִיד ר' לִוִי יִצְחָק ז"ל בְּעַת זְקֵנוֹתוֹ אָמַר רַק אֶת

זֶה שֶׁשָּׁמַע הַכּוֹתֵב, וַתְּהִלָּה לְאֵל אֲנִי שִׁמְעֵתִי מִמֶּנּוּ רַב הַשִּׁיחוֹת לִפְנֵי עֲשָׂרִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה מִקֶּדֶם, וַיֵּשׂ אֶצְלִי אֶת כָּל הַשִּׁיחוֹת בְּשִׁלְמוֹת, אֲבָל זֶה שֶׁהֶעֱתִיק אֶת הַשִּׁיחוֹת כְּמוֹ שֶׁהֵם, הֵם גַּם כֵּן טוֹב, רַק שֵׁיִשׁ כְּמָה שִׁיחוֹת שֶׁהֵם נִגְדַּ הִלְכָה שָׂאִין לְזֶה שׁוֹם מְקוֹר, וְזֶה הִיָּה רְאוּי לְמַחֵק וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ הִרְבֵּה שִׁיחוֹת מֶה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, כָּתַב אֶת זֶה בְּשֵׁם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְכֵן מֶה שֶׁרַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן ז"ל אָמַר, כָּתַב אֶת זֶה בְּשֵׁם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְכוּ', אֲבָל בְּעִקְרוֹן זֶה שִׁיחוֹת מֵאֵד מֵאֵד נִצְרָכוֹת, כִּי הֵם מְעוֹרְרוֹת אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי הָאֲבָרָךְ שֶׁרָשַׁם אֶת זֶה וְכָתַב וְהִדְפִּיס אֶת זֶה.

הַעֲקָר צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּקִיָּאִים יִשְׂר וְהַפּוֹךְ, וְהַפּוֹךְ וְיִשְׂר, בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁרָשַׁמְם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת הַרְ"ן" "חַיֵּי מוֹהֲרַנְ"ן", שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל עַל הַשִּׁיחוֹת הָאֵלוֹ הַעֲקָר מֶה שֶׁהִפְרָתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה עַל יְדֵי שִׁיחוֹת חֲלִין שְׁלוֹ, וְהֵן הֵן אֵלוֹ הַשִּׁיחוֹת שֶׁרָשַׁמְם מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת הַרְ"ן" "חַיֵּי מוֹהֲרַנְ"ן".

וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲרַנְ"ן סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מִשִּׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמָנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵהָ אִישׁ כְּשׁוֹ, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמוֹר כָּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֶה (אֲזוּי וּוִיא אִיךְ מִיִּין אִיִּין גּוֹטְעַר יִיד) אִם יִרְצֶה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְנִגַּם אֶפְלוּ עַכְשָׁו כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, לְמִי שֶׁיֵּשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדְבָרָיו וְלִשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מֵאֵד וְדָרְךְ יִשְׂרָה וְנִכְוֵנָה מֵאֵד לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָה שִׁיחָה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָה עֲלִיוֹנָה מֵאֵד יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נִפְלָאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךְ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה חֵס וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁרַק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׂרָה וְעִצּוֹת נְכוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נִפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדְבָרָיו הֵיטֵב, וְיִקַּיֵּם אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיחָתוֹ בָּהֶם].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְכָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּוֹשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים ק"י): כָּל דְּקַפִּיד קַפְדֵי בְהַדְרִיה וְדָלָא קַפִּיד
לֹא קַפְדֵי בְהַדְרִיה וּמִיָּהוּ לְמִיחַשׁ מִיבְעֵי; עִם כָּל זֹאת לֹא נוֹהֲגִים לְחַשׁשׁ מִזֶּה
כָּלֵל, כִּי אֵין לְדַבֵּר זֶה סוּף, כִּי אִם יִתְחִילוּ לְחַשׁשׁ עַל כָּל דְּבַר קָטָן, זֶה יִכְנִיס
אֶת הָאָדָם בְּלַחֲץ עַל לֹא דְבַר, וְלִכֵּן לֹא מְקַפִּידִים בְּבֵית בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ כָּלֵל.
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבַבִּית שְׁלֹכֶם יִהְיֶה רַק אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְכָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּוֹשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְחַתֵּר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם
תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה עַל יְדֵי זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְשַׁפֵּיעַ עֲלָיו שְׁפַע גְּדוֹל, וְאָמְרוּ בְּזֵהר (הַקְדָּמָה י"א). תָּא חֲזִי כַּמָּה הוּא חֵילָא
תְּקִיפָא דְאֲוִרִיתָא, וְכַמָּה הוּא עֵילָאָה עַל כָּלֵא, דְּכָל מֵאֵן דְּאֲשַׁתְּדֵל בְּאֲוִרִיתָא

לא דחיל מעילאי ומתתאי, ולא דחיל ממרעין בישין דעלמא, בגין דאיהו אחיד באילנא דחיי ויליף מיניה בכל יומא, דהא אורייתא תוליף לבר נש למיזל באורח קשוט, תוליף ליה עיטא היך יתוב קמי מאריה לבטלא ההיא גזרה, דאפילו אתגזר עליה דלא יתבטל האי גזרה, מיד אתבטל ואסתלק מניה, ולא שריא עליה דבר נש בהאי עלמא, ובגין כך בעי ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא יממא וילי וילא יתעדי מניה, הדא הוא דכתיב (יהושע א' ח') "והגית בו יומם ולילה", ואי אתעדי מניה דאורייתא, או אתפרש מניה, כאלו אתפרש מאילנא דחיי, [בא וראה כמה חזק הוא אלו שלומדים תורה, כמה זה עולה על הכל, כי כל מי שלומד תורה, הוא לא מפחד לא מעליונים ולא מתחתונים, ולא מפחד משום דברים רעים שיש בעולם, מפני שהוא קשור באילן החיים, ולומד את התורה הקדושה, שמלמדת את האדם איך ללכת בדרך הנכון, ומלמדת לאדם עצות טובות איך לשוב להקדוש ברוך הוא, ואפלו שנגזר עליו גזרה, על ידי למוד תורה כבר מתבטלת כל הגזרי דינים מעליו, ולכן צריך כל אדם להשתדל ללמוד תורה ביום ובלילה, ולא להפרד ממנה, ואם נפרש מן התורה, כאלו הוא נפרש מאילן החיים].

והנה אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שגיעת שניהם משכחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון; ולכן זה לא נורא ללמד גם אמנות כדי להתפרנס מזה, כמאמרם ז"ל (קידושין כ"ט). כל שאינו מלמד את בנו אמנות מלמדו לסטות; וידוע מה שאמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם; ולכן מה טוב ומה נעים שיהיה לך את שתייהם, והעקר רק תהיה בשמחה ולא לבלבל את עצמו משום דבר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְכָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּוֹשֵׁעַ ג'
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיֶּקֶר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכָא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֵׂה יוֹתֵר מִן
הַעוֹשֶׂה; בְּזֶה שְׁמֻזְכִּים אֶת יְהוּדִים אַחֲרֵים לְתַת צְדָקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אָדָם
בְּעֶצְמוֹ נוֹתֵן צְדָקָה, וְלָכֵן רְצִיתִי מֵאֵד מֵאֵד שֶׁתִּכְנַס בְּעִבּוּדַת הַקְדוּשׁ לְהִיּוֹת
שֶׁד"ר וְלַחֲלֹק קָפוֹת בֵּין שְׂכֻבוֹת הָעַם וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ תֵּאָסֵף אֶת זֶה, וְתוּכַל גַּם
כֵּן לְהַתְפַּרְנֵס מִזֶּה בְּכַבוֹד, וְכֵךְ נוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְהַחְזִיק אֶת הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה
שְׁלָנוּ שְׂזֶה הוֹצֵאָה מֵאֵד מֵאֵד גְּדוֹלָה, וְחָבַל שֶׁלֹּא תִכְנַס בְּזֶה עִם יֵתֵר חֶשֶׁק וְכַח,
כִּי אַתָּה יְכוּל לְהִרְחִיב אֶת פְּרֻנְסָתְךָ, וּמִלְבַּד זֹאת זֶה מְצוּה גְּדוֹלָה מֵאֵד מֵאֵד.

יִדוּעַ אֲשֶׁר בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה נִגָּאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה א' כ"ו) "צִיּוֹן
בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשָׁבִיָּה בַצְּדָקָה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרָשׁ זוֹטָא שִׁיר
הַשִּׁירִים א') הַדּוֹרוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְדָקָה, שְׁכֵן הוּא אוֹמֵר (מִשְׁלִי י' א
ג') "צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לְהַיְוִ"ה מְזֻבָּח", כֵּן הַנּוֹתֵן צְדָקָה אֶפְלוּ הִיְתָה בְּיָדוֹ
עֲבָרָה וְנִחַתְם דִּינֹו לְאַבֵּד וְנִתְּנָה רְשׁוּת לְמִלְאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרָעָנוֹת לִילֵךְ
וְיִפְרַע מִמֶּנּוּ אִינֹו יְכוּל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹ (מִשְׁלִי י' ב') "צְדָקָה תִצְלִי
מִמּוֹת", וְיְכוּל לְהִיּוֹת מְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם שְׁנֵאֵמֵר (תְּהִלִּים פ"ט ט"ו) "חֲסֵד
וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פְּנִיךָ" וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לְמִלְאָךְ שֶׁל פְּרָעָנוֹת אֵל תִּגַּע בּוֹ
מִצְּאִיתִי לוֹ זִכּוֹת לְמַחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

וְלָכֵן תִּצָּא וְתִזְכֶּה נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קָפוֹת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְאַחַר
כֵּךְ תֵּאָסֵף אֶת זֶה, וְיִהְיֶה לְךָ הַכְּנֶסֶה יָפָה מֵאֵד וְתִתְפַּרְנֵס בְּכַבוֹד.

נָא וְנָא תַעֲשֵׂה כָל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ,

מִשְׁנֵה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ).
 "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד;
 שְׂזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְכּוּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, אָבִל אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵת צְרִיכָה לְהַקְפִּיד יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל צְנִיעוּת, וְלֹא לְלַכֵּת אֶל נָשִׁים קְלוֹת דַּעַת, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא סוֹבֵל אֶפְלוּ רִיחַ שֶׁל נְאוּף, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר חַלֵּק ב' סִימָן ל"ב) שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל דְּבַר זֶה, וְלִכֵּן תִּקְבְּלִי עַל עֲצֻמָּךְ לֹא לְהַתְחַבֵּר עִם נְשׁוֹת קְלֵי דַעַת, וְאַדְרָבָּא תַעֲוֹרְרִי אוֹתָם עַל צְנִיעוּת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרָכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִינּוֹן הַתּוֹשֵׁעַ"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ לְקִרְאת הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה וְהַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי רַק בְּשׂוּרוֹת טוֹבוֹת.

... תַּחֲזִיה, אֵל תְּפַחְדֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לומר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלֵדָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֵּׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרְיָא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלָב, רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלָב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת תְּהִי רְגִילָה לומר אֵת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדִיקְתֶּם וְתוֹרַתֶם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֵךְ, שֶׁתְּעֹזֵר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרְיו, וְאַזְכָּה לְעֵבֵר אֶת הַהֲרִיוֹן בְּקִלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיִן הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ "יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. ... נְרוֹ יֵאִיר, אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה חֶזֶק בְּלִמּוּד דָּךְ הַיּוֹמִי גְּמֵרָא בְּכָל יוֹם חַק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפִלּוּ שְׂאֵתָהּ לֹא מִבֵּין הַכֹּל, תְּקִים מֶה שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זְרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְהֵדֵר לִיסְבָּה, וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר, וּפְרַשׁ הַמְהַר"ל

מִפְּרָאג זי"ע (חדושי אגדות) וְכֵן הַחֵיד"א זי"ע (פתח עינים) הִינּוּ שְׁאֲמִירַת אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תּוֹכֵף אֶת נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן תַּחֲטֵף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֵה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשָׁרֵי מִי שֶׁלֹּא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, הֵייתָ מִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי דָּף גְּמָרָא שׁוֹמֵרֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל פְּגָעֵי וְנִגְעֵי הַזְּמַן וְכו', גְּמ'ר'א' זֶה רֵאשִׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבְרִיאֵל, מ'יכָאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרִיאֵל, שְׁמֵי שְׁחֻזַּק בְּלַמוּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְוּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֶיךָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְקִרְאָת מַכְתְּבֶךָ, אֶת יְכוּלָּה לַעֲשׂוֹת עוֹד שָׁנָה שְׁמִירָה וְכו', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ.

בְּעֵינַי אַחוֹתֶךָ וְכו', רְאֵי לְדַבֵּר עַל לְבָבְךָ וְכָךְ אֲמַצָּא לָהּ שְׁדוּף טוֹב.

נָא וְנָא רְאֵי לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּבָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וְדְבָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִיּוֹן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה

זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שֶׁאֲדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבַּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַיִחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְכּוּז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שֶׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהַכְּנִס בְּחוֹבוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִיּוֹן קכ"ב) שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּכֹר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם בְּשִׁבִיל הַפְּרֻנְסָה כְּנֶהוּג עֲכָשׁוּ. וְהַכְּוִנָּה כִּי אָמַר זֹאת לְעַנְיֵן הַנְּהַגַּת הַבַּיִת בְּפְרֻנְסָה וּמְלַבּוֹשִׁים וּשְׂאֵר צְרִיכֵי הַבַּיִת שֶׁעַל פִּי רַב חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לָזֶה חֶסֶר מְלַבּוֹשׁ פָּשוּט, וַיֵּשׁ שְׁחָסֵר לָהֶם מְלַבּוֹשִׁים חֲשׁוּבִים אוֹ דִירָה וְכוּ'. שְׂצָרִיכִין לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבַלִּי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עַרְוּבִין יג:) לְמִלְאוֹת הַחֶסֶר וּמִיָּה. רַק צְרִיכִין לְהִמָּתִין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֶּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אֵיזָה דְּבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שִׁיְהִיָּה דוֹקָא תְּכַף, הָיָה צְרִיךְ לְלוֹוֹת לְעֲצָמוֹ וְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב עַד שֶׁהָיָה מְכָרַח לְהִיּוֹת נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל. כְּמוֹ שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים עַנְיֵן הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מְכָרְחִים תְּמִיד לְסַע עַל הַמְּדִינָה מִחֲמַת שֶׁהֵם תְּמִיד בְּעֲלֵי חוֹבוֹת, וְעַנְיֵן זֶה צְרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצְרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בָּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל

אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מכל שכן מקבלים אפלו החשובים והגדולים. וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעה והזמן. ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו, אף על פי שמכרח לו אל ידחק השעה ללוות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אך ימתין עד שיבוא עתו. וטוב לסבל דחק אפלו במזונות וכל שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב. ומוטב שיהיה בעל חוב לעצמו או לבניו ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחננו או לאחרים. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו".

צריכים לשמר מאד מאד לא לקפץ ברבוי אור וכו' וכו', כשנכנס השפעה וכו' כבר הדבר הראשון לכל בעל חוב קצת וכו', וכך נפטרים מהחובות.

הקדוש ברוך הוא יוציא אותך מכל החובות, ויתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד, רק חזקי ואמצי מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרכת.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הייתי מאד מאד שמח אם הייתם באים כבר לפשרה וכו', כי לא טוב ששכנים יריבו ביניהם, ובכלל כבר אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל' סימן י"ז) על הפסוק (שמות כ"א) "כי יריבן אנשים והכה איש את רעהו" אין דבר טוב ואין שלום יוצא מתוך מריבה, קין לא נגע באחיו אלא מתוך מריבה; ולכן למה לכם לריב, תעשה כל מה שבידכם להגיע לפשרה, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך כשיש שלום ואחדות בין נשמות ישראל, אשרי מי שתמיד שמח ושלום עם הזולת, ואז לא יחסר לו שום דבר.

אני מאד מבקש אותך שתהיה חזק בלמוד דף היומי גמרא בכל יום חק ולא יעבר, אפלו שאתה לא מבין הכל, תקים מה שאמרו חכמינו הקדושים הקדושים (עבודה זרה י"ט) לעולם ליגרים איניש והדר ליסבר, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ופרש המהר"ל מפראג זי"ע (חדושי אגדות) וכן החיד"א זי"ע (פתח עינים) הינו שאמירת אותיות התורה תזכך את נשמתו, ולכן אל תהיה בטלן תחטף בכל יום דף גמרא, שזה חיות לנפש, ואשרי מי שלא מטעה את עצמו, ואם היית יודע מה זה ללמד דף גמרא ליום אפלו בגרסא, היית מקפיד על זה מאד מאד, כי דף גמרא שומרת את האדם מכל פגעי ונגעי הזמן וכו', ג'מ'ר'א' זה ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל, מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, שמי שחזק בלמוד דף גמרא ליום ממשיך על עצמו את הארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרכט.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... ו... שיחיו
לנכון קבלתי את מכתבכם.

זה היום עשה עמכם הקדוש ברוך הוא את החסד חנם שאתם זוכים להכניס בכם לעל המצוות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוו רב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצאי חלציתכם, ותהיו תמיד שמחים ועליזים, ועל ידי זה תצליחו בחייכם.

מזל טוב חמה ולבבית מקרב לבי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ר.ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתִתְּנֶנְהִי בְּצַנִּיעוֹת גְּדוֹל, וְאִז אֲמַצֵּא בְּשִׁבְלֶךָ שְׂדוּךְ טוֹב, וְתוֹכְלִי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְדַעִי לָךְ שְׂאֲצֹלוּ וְתִבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב צַנִּיעוֹת, וְלִכְּן תִּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַצַּנִּיעוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִגְרְמִי לִי הַרְּבָה נַחַת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ר.ל.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח י"ט סיון התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִמְּלִיץ לָךְ עַל מְנִיעָה וְכוּ', וְאֶת צְרִיכָה לְלַכֵּת אֶל רוֹפֵא נְשִׁים שְׂמִתְמַחָה בְּתַחוּם הַזֶּה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּקַלּוֹת, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת
הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֶּמֶךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבַּר אֶת הָאָדָם
וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד
מְאֹד עַל מַדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה
זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה,
אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בָּזָה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּרְלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח י"ט סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׂתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְחַזֵּק אֶת
עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּלְקַבֵּל עֲלֵיכֶם קְבוּלוֹת טוֹבוֹת, וּבִזְכוּת זֶה
תִּהְיוּ שְׂמוֹרִים מִכָּל רָע.

נְרוּ יְאִיר, נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא:
מִפְּרֹשֶׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגֵרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת
חֻזֵּק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִישָׁה
לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

(שְׁבַת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י' רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרלג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר שלח י"ט סיון התשע"ג

חסר, (פאן היו מכתבים ביידיש, הנ"ל ידפסו בעזרת ה' בחלקי אשר בנחל ביידיש).

גרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שְׁסוּף סוּף כָּל
נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ מִתְקַבְּצוֹת פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ בְּעַרְבֵי שְׂמֵחָה, לְשִׂמְחָה יַחַד,
שְׂזָה מָה שְׂרָצָה רַבְּנוּ ז"ל, הָעֶקֶר לְהַכְנִיס שְׂמֵחָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּרוּשׁ
גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י') עַל יְדֵי מַחִיאַת כַּף וְרַקוּדִין מִמְּתִיקִים
אֶת כָּל הַגְּזוּרוֹת, לְצַעֲרָנוּ הָרַב יֵשׁ כָּל כַּף הָרַבָּה גְּזוּרוֹת, נְשִׁים צְעִירוֹת, יְלָדִים
קִטְנִים וְכוּ' וְכוּ', מִמְּלֵאִים אֶת הַבְּתִי חוֹלִים וְנִדְבָקוּ עִם סֶרֶטָן וְכוּ', שְׂצָרִיכִים
לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים רַבִּים בְּכָל יוֹם עַל כָּל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִיָּה לָהֶם רַפּוּאָה שְׁלֵמָה
בְּתוֹךְ שָׂאָר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב תַּפְלוּת יִשְׂרָאֵל
שְׂמִתְפַּלְלִים עַל הַזּוּלָת, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה מֵאֵד מֵאֵד תְּמִיד לְהַתְפַּלֵּל
עַל עַצְמָנוּ וְעַל הַזּוּלָת וְכוּ', וְהָעֶקֶר מָה שְׂגִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֵחָה
וְרַקוּדִין נִמְתָּקִים כָּל הַדֵּינִים, וְלִכֵּן זֶה אֲצִלִּי שְׂמֵחָה מֵאֵד גְּדוּלָה שְׁסוּף סוּף
כָּל נְשׁוֹת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה מִתְקַבְּצוֹת פְּעָמִים
בְּשָׁבוּעַ, וּשְׂמֵחוֹת וְרוֹקְדוֹת יַחַד, שְׂזָה גוֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוּל בְּשָׂמִים, וּבַפְּרָט
עֲכָשׁוּ שֵׁישׁ כָּל כַּף הָרַבָּה גְּזוּרוֹת כְּלָפְלִיּוֹת שֵׁישְׁפִיעַ הָעֶקֶר לְשִׂכּוּבוֹת הַחֲלָשׁוֹת
וְכוּ', שְׂחוּשְׁבִים שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִחְסְכוּ כֶּסֶף וְכוּ', זֶה הֵכֵל דְּמִיּוֹן אַחַד גְּדוּל וְכוּ',
כִּי הַכֶּסֶף בָּא רַק מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּחִי ב' ח') "לִי הַכֶּסֶף וְלִי
הַזֶּהָב נְאֻם הַיְי"ה צְבָאוֹת", וְהַשְּׁלִיחַ טוֹב זֶה הַדּוּד מֵאַרְצוֹת הַבְּרִית וְכוּ', אֲזִי
הוּא יִשְׁתַּרֵּר עוֹד כֶּסֶף וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כְּבָר שְׂשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה וְכוּ',
עִם כָּל זֹאת קִטְנֵי דַעַת וְכוּ', חוּשְׁבִים שֶׁבְּזָה שֵׁישְׁמוּ גְּזוּרוֹת עַל הָעֲנִיִּים, יִקְצְצוּ
בְּתַקְצִיבֵי הַיְלָדִים, יִכְנֵס יוֹתֵר כֶּסֶף וְכוּ', וְזֶה גְּזָרָה מֵאֵד גְּדוּלָה, כִּי פְּשוּט זֶה

אבוד דעת ושכל וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שתשתדלי להתאסף יחד עם נשות אנשי שלומנו בכל ליל ראשון וליל שלישי, שהם ערבי שמחה בקהלתנו, ורק לשמח ולרקד שעל ידי זה ימתק כל הדינים מעם ישראל, ואם היית יודעת איזה נחת רוח את גורמת להקדוש ברוך הוא בזה שאת שמחה ועליזה ורוקדת עם שאר נשות אנשי שלומנו, לא הייתן מפסיקות לרקד.

הרב הקדוש רבי מנחם מענדיל מרימנוב זי"ע אמר, בכל דור ודור מתחדשות אפנת הגויים ופריצות ועזות גדולה וכו', ואם נשות ישראל מחקות אותן, על ידי זה מתחדשות מחלות חדשים, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי מאד לא לחקות את אפנת הגויים בשום דרך ואפן כלל, רק להתנהג בצניעות הלבוש וצניעות הדבור, ובזכות זה תהי שמורה מהכל, הינו מכל מיני מחלות וחלאים רעים, וימשך עליכם ברכה והצלחה בתוך ביתכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרמב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שלח כ' סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעבד על נקדת השמחה, וכמה שלא נחזור על דבר זה, זה לא מספיק, כי טבע של אדם שנמשך מאד מאד אחר העצבות והעצלות והמרירות והדאגות וכו', ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להכריח את עצמו להיות בשמחה, שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות

תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר רק זה הבית מנוס של אדם, להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לו כל מה שמעיק ומציק לו, אשר אין טוב מזה, והלואי שהיו בני אדם מרגילים את עצמם לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לו יתברך את כל מה שמעיק לו, כי תפלה שבר ישראל מתפלל להקדוש ברוך הוא, עושה רשם בכל העולמות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תפתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן אל תהיה בטלן, תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שצריכים רק לפתח את הפה ולספר לו יתברך בפרטי פרטיות מה שעובר עליו, ודע והאמן שכל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, נשמע ונתקבל בכל העולמות, אבל על זה צריכים אמונה ברורה ומזככת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיהו ו'), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע

מקִּשָּׁה אֶת לְבוֹ לִפְלֵי בְרָעָה; וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁמֵרְחֶכֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְחֻזְקֶת אֶת הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְרַחֵב לְבוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסֵי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבוֹ וּמְקִימֵם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרְמָג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח כ' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה לְחֹשֶׁב פְּעָמִים אִם אֶת כְּבֹר מְבַשְׁלֵת לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', פִּי אִם יֵשׁ בִּינֵיכֶם אֲהָבָה חֻזְקָה וּגְדוּלָה מְאֹד, אָבֵל אַתֶּם לֹא בְטוּחִים וְכוּ' וְכוּ', זֶה סִימָן שֶׁאֶחָד מִשְׁנֵיכֶם עָדִין לֹא מְבַשְׁלִים לְהִתְחַתֵּן, וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׁשֻׁנֵיכֶם לֹא מְבַשְׁלִים לְהִתְחַתֵּן וְכוּ'.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ה') בֵּן שְׁמוּנָה עָשָׂרָה לְחֹפֶה; וּנְפֹסֵק לְהִלְכָה (שְׁלַחן עֲרוּךְ אָבֹן הַעֲזָר סִימָן א' סַעִיף ג') מִצְוָה עַל כָּל אָדָם שֶׁיִּשְׂא אִשָּׁה בֵּן שְׁמוּנָה עָשָׂרָה; וְכִתְבוּ הַפּוֹסְקִים שֶׁהַפְּנוּגָה הוּא בְּתַחֲלַת שְׁמוּנָה עָשָׂרָה, הֵינּוּ כִּיּוֹן שֶׁמִּגִּיעַ גִּיל שֶׁבַע עָשָׂרָה וַיּוֹם אֶחָד, הוּא נִכְנָס כְּבֹר בְּשֵׁנֵת הַשְּׁמוּנָה עָשָׂרָה, אִזּוֹ הוּא צְרִיף לְהִתְחַתֵּן, וְכֵן הוּא הַחֹק הַקָּיָם בְּהִרְבֵּה מְדִינּוֹת.

וְהִנֵּה כְּתוּב בְּשְׁלַחן עֲרוּף (שֵׁם סַעִיף א') חֵיב כָּל אָדָם לִשְׂא אִשָּׁה כְּדֵי לְפָרוֹת וּלְרַבּוֹת וְכָל מִי שֶׁאֵינּוּ עוֹסֵק בְּפִרְיָהּ וּרְבִיָּהּ כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵף דָּמִים וּמִמַּעַט אֶת הַדְּמוּת וְגוֹרֵם לְשִׁכְיִנָּה שֶׁתִּסְתַּלַּק מִיִּשְׂרָאֵל, הִגָּה: וְכָל מִי שֶׁאֵין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא בְרָכָה בְּלֹא תוֹרָה כּוּ' וְלֹא נִקְרָא אָדָם וְכִיּוֹן שֶׁנִּשְׂא אִשָּׁה עֲוֹנוֹתָיו מִפְּקָקִים שֶׁנֶּאֱמַר (מְשַׁלֵּי י"ח כ"ב) "מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפֶּק רְצוֹן מֵאֵת הַיְוָי"ה"; וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכָל עֲנִין נִשְׂוֹאִין הוּא מִצְוָה רִאשׁוֹנָה בְּתוֹרָה, וְזֶה לֹא סֵתֵם לְהִסְתַּוֵּב עִם בְּחוּר אוֹ עִם בְּחוּרָה שֶׁיְהִיו חֵבֵר אוֹ חֲבֵרָה, בְּר

ישראל מכרח להתחתן כדי שיקרא אדם השלם, וכן שיהיו שמורים מן החטא, וזה תכלית החתונה ולפרות ולרבות ולהשמר מחטאים, ויהיה מחו נקי ללמד תורה הקדושה, כמאמרם ז"ל (יומא עב:) על פסוק (תהלים יט) "יראת הוי"ה טהורה עומדת לעד" אמר רבי חנינא, זה הלומד תורה בטהרה מאי היא? נושא אשה ואחר כך לומד תורה.

ויען שאני לא יודע את הגיל שלכם, ואתם עדין לא בטוחים וכו', זה סימן שאתם עדין לא מבשלים להתחתן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרמד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שלח כ' סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בענין מה שקרה בהשואה האימה שמאז ברא הקדוש ברוך הוא את הבריאה לא היה רציחה המונית כמו שהיה בהשואה, אף שעם ישראל סובלים כבר אלפים שנה בגלות הן מבני עשו הנוצרים, שהרגו ושחטו ושרפו על לא דבר נשמות טהורות אנשים נשים וטף חפים מפשע על לא דבר, רק שלא רצו לקבל את אמונתם הטפלה וכו', והן מבני ישמעאל למיניהם שהרגו וטבחו את נשמות ישראל במיתות משנות מיתות אכזריות מפני שנאה עמקה וכו', וכו', עם כל זאת עם שצריכה להיות הסמל של הנאורות בעולם, שיקחו מיליונים אנשים נשים וטף וירצחו אותם עם כל מיני רציחות ומיתות משנות, שאפלו אם עושים את זה על חיות הוא נקרא רוצח אכזרי ומתעב וכו', ומכל שכן שעשו את זה על אנשים חפים מפשע שלא עשו רע אפלו לזכוב, אין על זה שום מחילה ושום הסבר בשכל אנושי,

והיום כבר מתגלה שהיה הרבה יותר ממש מיליון יהודים, וכבר לא מדברים
מה שסבלו תחת הרוזן סטאלין ימח שמו וכו'.

אני מקרח להגיד לך שאין על זה שום הסבר, ושום נחמה שיכול לנחם
על זה, ולהסביר את זה בשום פנים ואופן, וזה לא יפה ולא הוגן לחטט אחר
עוונות וכו', וידוע מה שאמרו חכמינו הקדושים (מגלה כ"ה:) מעשה באדם
אחד שהיה קורא למעלה מרבי אליעזר (יחזקאל ט"ז ב') "הודע את ירושלם את
תועבתיה", אמר לו עד שאתה בודק בתועבות ירושלים צא ובודק בתועבות
אמה, בדקו אחריו ומצאו בו שמץ פסול; ואם רבי אליעזר אמר את זה על
אחד שחטט על תועבות ירושלים וכו', על אחת כמה וכמה שיכולים להגיד
את זה על מי שמחטט אחר עוונות של נשמות ישראל, שנאספו במיתות
משנות מיתות אכזריות שאי אפשר לקלט בשכל אנושי וכו', אנחנו צריכים
לדעת שאנחנו לא יודעים כלום, ולא מבינים כלום, כי לעם ישראל לא
הגיע מיתות משנות ואכזריות כאלו, והכל נשאר תעלומה וכו', ולדעת שאין
יודעים כלל וכו'.

עם כל זאת כדאי ללמד לקח מכל זה, מי הם בני עשו ובני ישמעאל,
ואל מה הם מסגלים וכו', שהיום הם באים להטיף לנו מוסר וכו', ורוצים
להדריך אותנו איך לחיות ולהתנהג וכו', ורוצים שאנחנו נתבולל ביניהם
וכו', הם אותו רוצחים אבל בלבוש אחר, ולכן הגיע הזמן שעם ישראל
יתאחדו יחד יותר ויותר ויפסיקו עם המריבות והמחלוקות והופוחים וכו',
וכו', כי עדין בני עשו ובני ישמעאל חורקים שניהם על עם ישראל, לא תקום
צרה פעמים.

אני תמיד מעורר שכדאי וכדאי על כל פנים פעם אחת בשנה לקחת
את הילדים אל מוזאון "יד ושם", כדי שיראו ילדינו אל מה אמות העולם
הרוצחים מסגלים לעשות וכו', וכדאי וכדאי שעם ישראל יתאחדו יחד,
ויפסיקו את המחלוקות והמריבות והופוחים ביניהם וכו', כי בעזר שנת
חנם מיתות משנות באים וכו' וכו'.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה כבר שלום ואהבה בין נשמות ישראל,

וַיִּתְּשֻׁבוּ בְדַעְתָּם אֶת הָאֱמֶת אֲשֶׁר אִף אֶחָד לֹא בִטּוֹחַ בְּעֵצְמוֹ שׁוּזָה לֹא יָכוֹל לְהַשְׁנוֹת עַל עֵצְמוֹ עוֹד פַּעַם וְכוּ', (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), כִּי גַם לִפְנֵי מְלַחְמַת הָעוֹלָם הִרְאִישׁוּנָה לֹא הָאֱמִינוּ שְׂיָכוֹל לְקַרְה רְצִיחוֹת כְּאֵלוֹ, וּמְכַל שֶׁפֶן לִפְנֵי מְלַחְמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה אִף אֶחָד לֹא דִמִּין בְּדַעְתּוֹ מֵה שֶׁהַעֲמֵלְקִים רוֹצְחִים אַכְזָרִים שְׁפָלִים מְסֻגְלִים לַעֲשׂוֹת וְכוּ', וְאֶפְלוּ כְּשִׁשְׁמַעוּ כִּבְר בְּהוֹנְגְרִיָּה אוֹ בְּשִׂאֵר מְדִינֹת מֵה שְׁקוֹרָה בְּפוֹלְנִיָּה, עֲדִין לֹא הָאֱמִינוּ שֶׁהַעֲמֵלְקִים הַרוֹצְחִים הַשְּׁפָלִים יִגִּיעוּ גַם אֲלֵיהֶם וְכוּ', וְכֵלָם הָיוּ עֲסוּקִים עִם הַקְּטָנוּנוּיּוֹת הַמְּחַלְקוֹת וְהַמְּרִיבוֹת וְהוֹכּוּחִים וְהַשְּׁנֵאת חֲנָם וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁבָּא מֵה שְׁבָא וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁלִימוּ בִּינֵיהֶם, וַיַּחֲקֶקוּ בְדַעְתָּם מֵה שֶׁאָמַר רַבִּי סַעֲדִיָּה גָּאוֹן "אֵין אֱמֶתְנוּ אִמָּה אֱלֹא בְּתוֹרַתִּיהָ", וְאִנְחָנוּ רוֹאִים שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל עֲבְרוּ אֶת הָאֲלָפִים שָׁנָה שֶׁל הַגְּלוּת הָאֲרָכָה רַק בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא נְצִחִית וְעַם יִשְׂרָאֵל הֵם נְצִחִיִּים, עַם יִשְׂרָאֵל עִם הַתּוֹרָה אֶחָד, וְלֹא יְכוּלִים לְהַפְרִיד בִּינֵיהֶם כֻּלָּל, וְאִף אֶחָד לֹא יִצְלִיחַ לְהַפְרִיד בִּינֵיהֶם.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנגאל גאלת עולם בבנין בית המקדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח כ' סִינּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ הַיּוֹם יֵשׁ בְּעוֹלָם קְלַפָּה עֲצוּמָה שְׂכּוֹבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֱמוּנָה וְאֶת הִירְאָת שָׁמַיִם מִבְּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וּבוֹעֵר בּוֹ תַּאֲוֹת נְאוּף בְּתַבְעֵרָה עֲצוּמָה וְכוּ', וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָאִים מִחֲשֵׁב הַמְּחַבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, אוֹ אִיפֹד, אוֹ בְּלֻקְבְּרִי, אוֹ פִּיסְבוּק וְכוּ', וְכָל מִינֵי כְּלֵי מִשְׁחִית הַדּוּמִים זֶה לְזֶה וְכוּ', שְׁבָהֶם יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעֲוֵב עֵרֶם וְזוּהוֹם, וְיְכוּלִים לְהַתְּכַתֵּב עִם כָּל מִינֵי

מִפְקָרוֹת וְכוּ', עַד שֶׁעַל יְדֵי זֶה מֵאֲמַלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֵת הַיְלָדִים וְכוּ', עַד שֶׁבָּאִים לְגְרוּשֵׁינָם רַחֲמָנָא לִיְצַלְנָה, וְלַכֵּן הֶעֱקָר אֶת צְרִיכָהּ לְהַשְׁפִּיעַ עַל בְּעַלְהָ שִׁיזְרוֹק מֵהַבֵּית אֶת הַמַּחֲשָׁב שֶׁמַּחֲבֵר לְאִינְטֶרְנֵט, אוֹ אִיפֹד, אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי, אוֹ פִּיֶסְבוּק וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מֵה). אֵינְךָ יִצָּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמֵי שְׁעִינְיֵי רִוְאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵינְךָ חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינְךָ לָךְ אֲבָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מַכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבַּה בְּתֵים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב שֶׁהָיָה מַחֲבֵר לְאִינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְאָף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אָבֵל רַבִּים נָפְלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבְלֵי הַכְּלֵי הָאֲרוּרָה הַזֹּאת, וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּזְכָן, וְלַכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שֶׁהָיָה בְּבֵית מַחֲשָׁב הַמַּחֲבֵר אֶל אִינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאֵת שְׁמַיִם עַד הַשָּׁאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּזְכָן, וְלַכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְבַעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה תִּרְאִי לְבַעֲלָךְ, וְאִם יִהְיֶה לוֹ שֶׁכָּל יְקִים אֶת כָּל זֶה, וְאִם לֹא אֲנִי לֹא רוֹאֶה שֶׁהִנְשׁוּאִין שְׁלָכֶם יִסְתַּדְּרוּ וְכוּ' וְכוּ', צַר לִי לֹאמַר לָךְ אֶת זֶה, אָבֵל זֶה הַמַּצִּיאוֹת הַמְּרָה, וְיָדוּעַ אֲשֶׁר עַל יְדֵי נֶאֱוָף מֵאֲבָד הָאָדָם אֶת פְּרִנְסוֹתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֶּרְמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁיֵּשׁ מִצְוֹת שֶׁשִׁיךְ בֵּין אָדָם לְמָקוֹם, וְיֵשׁ מִצְוֹת שֶׁשִׁיךְ בֵּין אָדָם לְחֲבֵרוֹ, וְאֶחָד תְּלוּי בְּהַשְׁנֵי וְאִי אֶפְשָׁר לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם כָּלֵל,

וְזֶה הַטְּעוֹת שֵׁישׁ בֵּין בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם חוֹשְׁבִים שֵׁישׁ הַפֶּרֶשׁ בֵּין אָדָם לְמָקוֹם, וּבֵין אָדָם לְחֵבְרוֹ, יְכוּל לְהִיּוֹת בֵּין אָדָם לְמָקוֹם הוּא מְאֹד מְאֹד בְּסֹדֵר וּנְזָהָר בְּכָל הַמְצוּוֹת, אָבָל בֹּא לְמַצּוּוֹת בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ הוּא פְּשוּט חִיָּה טוֹרְפֶת, גּוֹנֵב וְגוֹזֵל וְכוּ', מִשְׁפִּיל וּמְבַזֵּה וְכוּ' וְכוּ', וּבִאֲמַת אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִזְמָא פה:) עֲבֵרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְמָקוֹם יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עֲבֵרוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירָצָה אֶת חֵבְרוֹ; וְלִכְּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּמַצּוּוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, כִּי לֹא מוֹעִיל שׁוּם דָּבָר עַד שֶׁמֵּרָצָה אֶת חֵבְרוֹ, וּבְנֵי אָדָם מְזוֹלְזָלִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁבְּסוּף יִשְׁלָמוּ עַל זֶה מְחִיר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי מִי שֶׁמְצַעֵר אֶת הַזּוּלָּת, לְבִסּוּף הוּא מְשַׁלֵּם עַל זֶה מְחִיר כְּבֹד מְאֹד, וְזֶה טְעוֹת אֲצֵל בְּנֵי אָדָם, כִּי מְפָרִידִים בֵּין מַצּוּוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְמָקוֹם לְבֵין מַצּוּוֹת שֶׁבֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אוֹתוֹ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם שֶׁנִּתֵּן לָנוּ אֶת הַמַּצּוּוֹת בֵּינוּ לְבֵין עַם יִשְׂרָאֵל, לְבֵין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וּכְשֶׁאָדָם גּוֹנֵב אוֹ גּוֹזֵל וְכוּ', מִשְׁפִּיל אוֹ מְבַזֵּה וְכוּ', מֵהַשָּׁנִי, בְּזֶה הוּא כּוֹפֵר בְּעֵקֶר רַחֲמָא לִישׁוֹבָן, כִּי שְׁנִיָּהֶם הוֹלְכִים בַּיַּחַד בֵּין אָדָם לְמָקוֹם וּבֵין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת זְהִירִים בְּכַבּוֹד הַבְּרִיּוֹת, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

אָבָל עֲנִין שֶׁל חֲנַפֵּה זֶה עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, זֶה הַדָּבָר הַכִּי מְגַעִיל, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוּטָה מ"א:) אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר כָּל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ חֲנַפֵּה מְבִיא אֶף לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב ל"ו י"ג) "וְחֲנַפֵּי לֵב יִשִּׁימוּ אֶף" וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׂאִין תִּפְלְתוּ נִשְׁמַעַת, שֶׁנֶּאֱמַר (שֵׁם) "לֹא יִשְׁוּעוּ כִּי אֶסְרָם", וְאָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר כָּל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ חֲנַפֵּה אֶפְלוּ עֲבָרִין שֶׁבְּמַעֲי אֲמֵן מְקַלְלִין אוֹתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (מְשָׁלִי כ"ד כ"ד) "אִמֵּר לְרָשָׁע צַדִּיק אֲתָה יִקְבְּהוּ עַמִּים יִזְעַמְוֵהוּ לְאֻמִּים" וְאֵין קֵב אֲלֵא קָלְלָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּמִדְבָר כ"ג ח') "לֹא קִבְּהָ אֵל", וְאֵין לֵאמֹר אֲלֵא עֲבָרִין, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית כ"ה כ"ג) "וְלֵאמֹר מִלֵּאם יֶאֱמָץ", וְאָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר כָּל אָדָם שֵׁישׁ בּוֹ חֲנַפֵּה נּוֹפֵל בְּגִיָּהֵם, שֶׁנֶּאֱמַר (ישַׁעְיָה ה' כ') "הוֹי הָאֻמִּים לְרַע טוֹב וְלַטּוֹב רַע" וְגו', מֵהַ כְּתִיב אַחֲרָיו (שֵׁם כ"ד) "לִכְּן כָּאֵל קֵשׁ לְשׁוֹן אִשׁ וְחֲשַׁשׁ לְהִבֶּה יִרְפָּה" וְגו', וְאָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר כָּל הַמַּחְנִיף לְחֵבְרוֹ סוּף נּוֹפֵל בִּידּוֹ, וְאֵם אֵינוֹ נּוֹפֵל בִּידּוֹ נּוֹפֵל בִּידּוֹ בְּנֵי, וְאֵם אֵינוֹ נּוֹפֵל בִּידּוֹ בְּנֵי בְּנוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמְיָה כ"ח ו') "וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֲמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה הַיְּהוָה יְקָם הַיְּהוָה אֶת דְּבָרֵיךָ", זֶה כָּל הָעֲנִין שֶׁל פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שֶׁקֶר שֶׁקּוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם,

שְׁאֵחַד מַחְנִיף אֶת הַשָּׁנִי, וְאֵין פִּיּוּ וְלָבוּ שְׁוִים כָּלֵל, הוּא יַחְנִיף אוֹתוֹ, וַיִּדְבֵּר עַל לָבוּ, וַיִּבְטִיחַ לוֹ הַבְּטָחוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהֵלֵב בְּכָלֵל לֹא עֲמוּ וְכוּ', אֲדַרְבֵּה בְּהֵלֵב הוּא חוֹשֵׁב עָלָיו כָּל מִינֵי תַחְבּוּלוֹת אֵיךְ לְהַפִּיל אוֹתוֹ וְכוּ', אֵיךְ לְסַדֵּר אוֹתוֹ וְכוּ', בְּלִשׁוֹן הַמַּעֲטָה וְכוּ', עַל אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים הַחֲמִירוּ מְאֹד מְאֹד חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, כִּי זֶה נִקְרָא חֲנֻפָה שְׁזֵה הַמַּדָּה הַכִּי מְגַנֶּה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת, כִּי אֵין אָדָם פִּיּוּ וְלָבוּ שְׁוִים, הוּא פְּשׁוּט שִׁקְרָן ר'מֵאֵי צ'בוּעַ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ד') עַל יְדֵי חֲנֻפָה אֵין תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת; וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה חֶלֶק ב' סִימָן ב') עַל יְדֵי חֲנֻפָה בָּא לְיַדֵּי כְּפִירָה; כִּי זֶה הַמַּדָּה הַכִּי מְגַנֶּה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת, וְזֶה נִקְרָא אֲצֵל בְּנֵי אָדָם פּוֹלִיטִיקָה, הַיּוֹם אֲמַרְתִּי כְּכֹה, וּמִחֵר אֲנִי אוֹמֵר הַהֶפֶךְ, שְׁזֵה מִמֶּשׁ מְגַעִיל, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חֲנֻפָה סִימָן ז') מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת עַצְמוֹ מִחֲנֻפָה, עַל יְדֵי זֶה בָּא לוֹ יְשׁוּעָה; אֲשֶׁרִי מִי שְׁבוֹרַח מִהַמַּדָּה רָעָה שֶׁל חֲנֻפָה, וְאֵינוּ מִפְּחַד לֹמַר אֶת הָאֲמָת וּפִיּוּ וְלָבוּ שְׁוִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרְמֵז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת כְּשִׁיּוּצָאִים בְּשִׁדּוּף צָרִיכִים לְדַעַת מֶה רוּצִים וְכוּ', כִּי אֲסוּר לְשַׁגֵּעַ בַּחוּרָה אוֹ לְהַפֵּךְ אֲסוּר לְשַׁגֵּעַ בַּחוּר וְכוּ', בְּשִׁדּוּכִין צָרִיכִים לְדַעַת מֶה שְׁרוּצִים וְאֵיךְ נוֹכַח לְהִסְתַּדֵּר יְחָד, וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַקּוּ הָרֵאשׁוֹן בְּמִצִּיאַת הַזּוּג, וּבְפִגְשׁוֹת שְׁפּוֹגְשִׁים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי אַחַר פְּגִישָׁה רֵאשׁוֹנָה שְׁנִיָּה שְׁלִישִׁית, צָרִיכִים לְדַעַת כְּכֹר אִם יִסְתַּדֵּר וְכוּ', וְאִם יִהְיֶה בִּינֵינוּ חֲלוּקֵי דַעוֹת וְכוּ', צָרִיכִים לִישֵׁר אֶת הַקּוּיִם לְפָנָי שְׁמַתְקָשִׁים בְּרַגְשִׁים וְכוּ', כִּי אַחַר כֵּךְ כְּשֶׁכְּבָר יֵשׁ חֲבוּר עִמָּךְ בְּרַגְשִׁים וְכוּ', וְאַחַד עוֹזֵב אֶת הַשָּׁנִי, זֶה כְּכֹר עוֹלָה גְדוּלָה, כִּי אֲסוּר לְשַׁחֵק עִם הַרְגֵּשׁ שֶׁל הַשָּׁנִי וְכוּ', וְזֶה בְּכָלֵל לֹא קָשׁוּר לְדַת,

אֶלָּא עִם מִדּוֹת וְכוּ', אָדָם צָרִיךְ שִׁיחָהּ לּוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלֹא לְשַׁחַק עִם הַרְגָּשִׁים שֶׁל הַזּוֹלָת.

וְלָכֵן לְדַעְתִּי עֲשִׂיתָ טְעוֹת שֶׁפָּגַעְתָּ בְּהַרְגִּישוֹת שְׁלָהּ וְכוּ', וְזֶה עוֹלָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהִלּוּאֵי שֶׁתּוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת זֶה וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיחָהּ לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁלַח כ' סִימֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן כ"ב) שֶׁהֵגֵן עֲדָן וְהִגִּיהֵנָם הֵם נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵינּוּ אָדָם בּוֹנֶה לְעַצְמוֹ אֶת הֵגֵן עֲדָן, אוֹ בּוֹנֶה לְעַצְמוֹ אֶת הִגִּיהֵנָם, הַבְּחִירָה בִּיְדֵי אָדָם, יֵשׁ בֶּן אָדָם שֶׁהוּא מְאָמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ תְּמִיד, וַיֵּשׁ לוֹ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְאֵינּוּ מִבְּקֶשׁ שׁוֹם מִחֲמַאוֹת מִהַזּוֹלָת וְכוּ', וְאֵינּוּ מִצְּפָה לְשׁוֹם תְּמִיכַת עֲדוּד מְאֹף אַחַד וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ס"א) כְּמוֹ שֶׁאָדָם צָרִיךְ שִׁיחָהּ לּוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף צָרִיךְ שִׁיחָהּ לּוֹ אֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ שֶׁהוּא גַם כֵּן שָׁוֶה וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימֵן פ"ו) שֶׁכָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם רַק כְּשֵׁלָא מְאָמִין בְּעַצְמוֹ, אִזּוֹ הוּא צָרִיךְ לְעַבֵּד מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה מ"ח:): מֵאֵי דְכִתְיִב (זְכַרְיָה ד' י") "כִּי מִי בּוֹ לְיוֹם קִטְנוֹת", מִי גָרַם לְצַדִּיקִים שִׁיתְּבַזְבוּ שְׁלַחְנָן לְעֵתִיד לְבוֹא, קִטְנוֹת שֶׁחָיָה בְּהֵן שְׁלָא הָאֲמִינוּ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; כִּי כְּשֵׁאָדָם אֵין לוֹ אֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ שְׁגָם הוּא יְכוֹל לְעַשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֶה הוּא מְרָאֵה שְׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה גַם בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלָכֵן הוּא מִתְרַשֵּׁל מִתּוֹרָה וּמִתְפַּלֵּה וּמִקִּיּוֹם מִצְוֹת

מַעֲשִׂיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכִמוֹ כֵּן אִשָּׁה צְרִיכָה שְׂיִהְיֶה לָּהּ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְתֵאֱמִין בְּעֲצָמָה שֶׁהִיא הִכִּי יָפֵה בְּעוֹלָם, וְהִכִּי מְצַלַּחַת בְּעוֹלָם, וּבִדְבָרַי אִם בְּעֵלָה לְקַח אוֹתָהּ לְאִשָּׁה, הוּא רָאָה בָּהּ כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת, אִם תַּחֲדִירִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבִּי, אִז תְּהִי הִכִּי מְאֻשֶּׁרֶת בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרְמֻט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
הַכָּתֵב וְהַמְּכַתֵּב בְּיַד מוֹכָ"ז ... גֵּרוֹ יָאִיר הִיא לְאוֹת וְלִרְאָיָה שְׂאֲנִי מִכִּירוֹ אִישִׁית, וְהוּא בֶּן טוֹבִים אָבִיו תְּלַמֵּיד חֶכֶם גְּדוֹל, וְעַכְשָׁו בָּא בְּקֶשֶׁר שְׁדוּכִין, וְהַחֲתֻנָּה יִהְיֶה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּחֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, וְלָרֶשׁ אֵין כָּל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמַךְ בּוֹ וְיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַכְּנֶסֶת כְּלָה שֶׁהִיא מְצֻנָּה רַבָּה מְאֹד, שֶׁהַפְּרוֹת עוֹד מְקַבְּלִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבִזְכוּת הַתְּמִיכָה לְחַתָּן מִתְמַיֵּיד בְּתוֹרָה, תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בְּתוֹרָה.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְּצֻנָּה

גֵּרְנֵי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר
לִנְכוּן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

הַיּוֹם כְּתַבְתִּי מִכְתָּב לְכָלֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְפַל בְּפַח עִם בְּנֵי אָדָם שְׁקוֹרָאִים אֶת עֲצָמָם מְבִינִים בְּנִדְל"ן, כְּדִי שְׁלֹא יִפְלוּ בְּפַח, וְאֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לְךָ שֶׁהַעֲרַתְּ לִי עַל דְּבַר זֶה.

חזק ואמץ מאד, וְכָל כֶּף כּוֹאֵב לִי עַל כָּל הַמְרִירוֹת וְהַצַּעַר שֶׁעוֹבֵר עָלַיךָ וְכוּ', וְאֵין לִי מָה לֹמַר לָךְ רַק מִי שֶׁאֶמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמַר לְצָרוֹתַיךָ דֵּי.

כְּתוּב בְּזֵהר (הַקִּדְמָה ד) מֵאן מְנַכּוֹן דֵּי חֲשׂוּכָא מִהֶפְכֵן לְנִהוּרָא, וּטְעֵמִין מְרִירָא לְמַתְקָא, עַד לָא יֵיתוּן הֶכָא. מֵאן מְנַכּוֹן דְּמַחְכָּאן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ' מֵאן דְּלֵא מְצַפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהֵוֹא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הֶכָא; [מִי מְכֵס יְכוּל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמַתְיָקוֹת עַד שֶׁלֹּא יֵבֵא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכֵס שְׂמַחְכָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁאֶפְלוּ שֶׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מִהֶפֶךְ לְטוֹבָה, אֲשָׁרִי לוֹ בְּזֵה וְאֲשָׁרִי לוֹ בְּבָא. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מְכָל רַע וְיִמְשִׁיךְ עָלַיךָ חֲסִדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל כָּל הַמְאָמְצִים שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה כְּדֵי לְנַקוֹת אֶת הַגְּנֵה,

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיֵּאִיר לָךְ תְּמִיד אֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

נֵא וְנֵא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ,

מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד

אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ

הֵם עֶקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהֶפֶךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ).

"ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד;
שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרנב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שלח כ' סיון התשע"ג
שְׁלוֹם רב אֵל ... תְּחִיָּה
לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יתן לך נחת מכל יוצאי חלציה, ושיהיה רק השמחה
בביתך תמיד, ותהי הכי מאשרת, ובזכות זה שאת עוזרת בבית התבשיל -
אהל אברהם, יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתמיד יאיר לך המזל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרנג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שלח כ' סיון התשע"ג
שְׁלוֹם רב אֵל ... תְּחִיָּה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני כל כך שמח שאת שמחה ועליזה, זה נותן לי את כל החיות, ותאמיני
לי שיש לך בעל נפלא מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שהשלום תמיד ישרה

בביתכם, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפֿשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפֶשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפֶשֶׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מִצוּיָהּ, רַק שִׁינְיָהּ בִּינְיָהֶם שְׁלוֹם וְאֵהָבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אני מאד מאד שמח שאת ובעלך נוסעים אל ציון רבנו ז"ל אשר אין למעלה מזה, ותראי לנצל את הזמן היקר שמה, כי כך מובא (שיחות הר"ן סימן קנ"ו) כשהיה רבנו ז"ל באומאן, שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין על קברי אבותם שדרכם לצעק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג, ופעם אחת שמע אשה אחת שהיתה צועקת שם על קבר אביה: אבי, אבי, בקול מר מאד וכו', וכו', ובתו אדל תחיה, היתה עומדת אצלו אז, ענה ואמר לה רבנו ז"ל, האשה הזאת צועקת בכונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל וכו', ואמר אז שטוב כשבאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו. כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי הרבה שרויים על קברם. על כן טוב להודיעם כדי שהם יודיעו לאביהם וכו', ואמר אז: אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשוש על זה שמא אינו שם. כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר. והמשיל אז לבתו על עצמו: כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי. אם את תבואי אצל הדלת ותצעקי אבי אבי וכו', לא אשמע דבריך? [פדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמוז לכל אחד ואחד כמה גדול המעלה של מי שיוזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא. כי בודאי ישמע דבריו ויעזר ויושיע לו בכל מה דאפשר].

הקדוש ברוך הוא יעזר שתסעי לציון רבנו ז"ל, ותצליחי בפתיחת הלב ותשפכי את כל לבך שמה, והוא יתברך ישמע את תפלתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גְּרֵנָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָגִי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְתִכְנְסִי לְחֶפֶז בְּשָׁעָה טוֹבָה
וּמִצְלַחַת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרֵנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר שְׁלַח כ' סִינן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, הָעֶקֶר
תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִיּוֹת סְבֻלָּן, כִּי כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(קִידוּשִׁין מ"א.) רְגֵזוֹן לֹא עֲלָתָה בִּידוֹ אֶלֶּא רְגֵזוֹנוֹתָא; כִּי עִם כַּעַס וְרָגְזוֹנוֹת לֹא
מִגִּיעִים לְשׁוֹם דְּבָר רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ רוֹאֶה אֵל מָה
הַגְּעַתָּ בְּאֵלוֹ הַשָּׁנִים שְׁעָבְרוּ עֲלֶיךָ וְכוּ', וְהַכֹּל הָיָה רַק עַל יְדֵי שְׁלֵא הָיָה
לְךָ מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, שְׁזָה הַמְּדָה הַכִּי יָפָה, וְרֵאוּי לְךָ לְלַמֵּד כָּל יוֹם אֶת הַמֵּאֲמָר
בְּלִקּוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימֵן קנ"ה, וְלוֹמֵר עֲלֶיךָ הַתְּפִלָּה מְלִקּוּטֵי תְּפִלוֹת
תְּפִלָּה פ"ד, שְׁבִנוּיָה עַל תּוֹרָה זוֹ, וְאוּלַי זֶה יַעֲזֹר לְךָ סוּף כָּל סוּף לְעֶקֶר מִמֶּךָ
מִדַּת הַכַּעַס.

הַזְכוּת הַזֶּה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּכָל פַּעַם גַּמ"ח, יִגַּן עֲלֶיךָ וְיִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רַע,

ויתבטל ממך כבר סוף כל סוף כל הצרות וכל היסורים שאתה עובר, וימתק ממך הכל.

זכור היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (גיטין ז:) שלח ליה מר עוקבא רבי אלעזר בני אדם העומדים עלי ובידי למסרם למלכות מהו שרטט וכתב ליה (תהלים ל"ט ב) "אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי", אף על פי שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום, שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאיקום בהו, שלח ליה (תהלים ל"ז ז) "דום להוי"ה והתחולל לו" דום להוי"ה והוא יפילם לה חללים חללים, השכם והערב עליהן לבית המדרש והן פלין מאליהן הדבר יצא מפי רבי אלעזר ונתנהו לגניבא בקולר וכו', הרי שלך לפניך שאם אחד מצער אותך, תקפיד מאד להתפלל בערב ובבקר בבית הכנסת, והשונאים שלך יפלו נפילה אחר נפילה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרנו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שלח כ' סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה עוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, שזה חמצן לעם ישראל, וזה בגדר פקוח נפש, והזכות הזו יגן עליך תמיד, ותזכה לבנות לעצמך בית יפה מאד ברחבות ידים.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חִלְקֶךָ יִתֵּן לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ וְתוֹכָה
לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם עוֹבֵד
עַל כָּל אָדָם כֹּל כֵּךְ חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל
יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אֶתְּהִי
מְכַרְחָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִהְיֶה
בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי מוֹהֲרֵן
חֵלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן
יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת
נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תוֹכָה לְגִדְלוֹת הַמַּחֲזִין וּכְבָר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּרְנִז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח כ"א סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
כִּי כָּל דְּקָה וְשִׁנְיָה וְכוּ', שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, הוּא מְקַיֵּם בְּזֶה מִצְוֹת
עֲשֵׂה שֵׁל יְחִיד הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאוֹתוֹ שְׁנִיָּה שָׂרָק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
הוּא נִכְלָל בְּעֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה דְּבָר שְׁלֹא צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ
בְּזֶה שׁוּם דְּבָר, רַק לְחֹשֵׁב "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְתַכְּף וּמִיד שְׂבַר יִשְׂרָאֵל
מִכְּנִיס בְּעֵצָמוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִתְחִזֵּק בְּאַמוּנָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא סוֹלֵחַ לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן
ל"ג) יִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְלִכְאוּרָה זֶה נִרְאֶה כִּמוֹ
עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד וְכוּ', כִּי אָדָם יִחְשַׁב מֵהַכֵּל אֲבָל לֹא מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

וכו', וְכַל זֶה בָּא מִחֶמֶת עֲוֹנוֹתָיו הַמְרִבִּים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (ספר המדות
 אות אמונה סימן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה לְאָדָם; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאָדָם
 שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל וּמִתְחִיל לַחֲשׁוֹב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, לֹא צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ שׁוֹם
 דְּבָר, רַק לְהִטּוֹת אֶת מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ
 זִי"ע עַל הַפְּסוּק (תהלים ל"ב ב') "אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב הַיְוָי"ה לוֹ עוֹן", אֲשֶׁרִי
 אָדָם שֶׁהֵגִיעַ לְמַדְרָגָה כְּזוֹ שֶׁרַק לֹא חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה אֶצְלוֹ הַעוֹוֹן הַכִּי
 גָּדוֹל וְכוּ', וּבְאֵמַת רַבְנּוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
 וְאָמַר (שיחות הַר"ן סימן ל"ג) אֶצֶל הָעוֹלָם אֱמוּנָה הוּא דְּבָר קָטָן וְאֶצְלִי אֱמוּנָה
 הוּא דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד. וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל. רַק
 בְּפִשְׁטוּת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׂים וְהַהֲמוֹן עִם הַכְּשָׁרִים מְאֻמִּינִים; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
 אָדָם שֶׁמְדִי פֶּעַם לְפֶעַם הוּא מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ רַק לַחֲשׁוֹב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁעַל
 יְדֵי זֶה הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי
 מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) בְּמָקוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֵׁם כָּל הָאָדָם, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה
 נָעִים שֶׁאָדָם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לַחֲשׁוֹב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְקָה אֶת עֲצָמוֹ
 מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים וְכוּ', וְכֵן יִנְקָה אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל מִינֵי קְלָלוֹת
 וְחַרְמוֹת וְכוּ', שֶׁרַק נִדְּבָקוּ בוֹ, כִּי כֵּךְ אָמַר הַחֶכֶם מְכָל אָדָם (משלי כ"ח כ') "אִישׁ
 אֱמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת", כָּל הַבְּרֻכּוֹת בָּאִים לְאָדָם רַק בְּזֻכּוֹת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
 וְרַבְנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּמִיד נִדְּבַר מֵאֱמוּנָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל"א.) בְּשַׁעַת שֶׁמְכַנְיִסִין אָדָם לְדִין אוֹמְרִים לוֹ נִשְׂאֵת וְנִתְּתָ
 בְּאֱמוּנָה, קְבַעְתָּ עֵתִים לַתּוֹרָה, עֲסַקְתָּ בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה, צַפִּיתָ לִישׁוּעָה וְכוּ', הֵינּוּ
 הַשְּׂאֵלָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁשׂוֹאֲלִים אֶת הָאָדָם כְּשַׁעוֹלָה לְמַעֲלָה הוּא אִם הַמַּשָּׂא
 וּמִתֵּן שֶׁלֶף הִיָּה בְּאֱמוּנָה, הֵינּוּ אִם דְּבַרְתָּ כָּל יוֹם עִם בְּנֵי אָדָם מֵאֱמוּנָה, כִּי זֶה
 דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל יְדַבֵּר עִם כָּל מִי שֶׁפּוֹגֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
 וְאֶפְלוּ כְּשֶׁצָּרִיךְ לְדַבֵּר עַל דָּא וְעַל הָא וְכוּ', בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְכוּ', הוּא
 כְּכָר מְכַנֵּס גַּם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, שֶׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוֹב לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, כִּי עַל
 יְדֵי דְּבוּרֵי אֱמוּנָה מְשִׁיכִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (תנחומא נשא) בְּשַׁעַת שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם נִתְּאָה שִׁיָּהּ לוֹ
 דִּירָה בַּתְּחֻתוֹנִים; וְאַחַר כֵּךְ שׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ אִם קְבַעְתָּ עֵתִים לַתּוֹרָה, שֶׁאָמַר
 רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ד) לְאָדָם אַחַד שֶׁהִתְנַצַּל לְפָנָיו שָׂאִין לוֹ

פְּנָאֵי לְלַמַּד מִחֻמַּת שְׁעוֹסָק בְּמִשְׁאֵא וּמִתֵּן, אָמַר לוֹ רַבְנּוּ ז"ל אַף עַל פִּי כֵן רָאוּי לוֹ לְחַטֵּף אֵיזָה זְמַן לְעִסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְאָמַר, שְׂזֵהוּ מָה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ל"א) שְׂשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם קְבֻעַת עֵתִים לַתּוֹרָה? קְבֻעַ הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (מְשַׁלֵּי כ"ב) "וְקָבַע אֶת קְבֻעֵיהֶם נֶפֶשׁ"; הֵינּוּ שְׂשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גּוֹל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוּד בַּעֲסָקָיו, אִם גְּזֻלָּת מֵהֶן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַטֵּף וּלְגַזֵּל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְּרָדָא וְהַעֲסָק דִּיקָא; וְאַחַר כֵּךְ שׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עֲסָקָת בַּפְּרִיָּה וּרְבִיָּה? הָאִם הִתְחַתְּנַת? וְהִיָּה לָךְ שְׁלוֹם בֵּית? וְהָאִם חֲנֻכָּת אֶת הַיְלָדִים? וְאַחַר כֵּךְ שׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ צְפִית לִישׁוּעָה? כִּי אָדָם צָרִיךְ לְקוּוֹת כָּל יוֹם כָּל שְׁעָה וְכָל רִגְעַ לִישׁוּעָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדָאי יַעֲזֹר לוֹ.

וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְטָלָן, תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁלֹּא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָהּ, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) עֲצָבוֹת הוּא מְדָה רַעְיָה מְאֹד. מָה שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ מִתְּפַלֵּל כְּרָאוּי, הוּא מִחֻמַּת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת. הֵינּוּ מִחֻמַּת חֲסָרוֹן אֻמוּנָה, כִּי בּוֹדָאי אִם הָיָה לוֹ אֻמוּנָה שְׁלֵמָה, וְהָיָה מְאָמִין שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ עוֹמֵד עֲלָיו, וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂיִוִּצָא מִפִּיו, וּמְאֲזִין לְקוֹל תְּפִלָּתוֹ, בּוֹדָאי לֹא הָיָה לוֹ שׁוּם עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת וּכְבִדּוֹת בְּתְּפִלָּתוֹ, וּבּוֹדָאי הָיָה מִתְּפַלֵּל כְּרָאוּי. אֵךְ עָקֵר בְּלִבּוֹל הַתְּפִלָּה, הוּא כָּא מִחֻמַּת חֲסָרוֹן אֻמוּנָה. וְעַל כֵּן נוֹפֵל עָלָיו עֲצָלוּת וְעֲצָבוֹת, וּמְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתוֹ; וְלִכֵּן חֲזָק וְאֵמֵן בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִתְבַּרֵּךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ, כְּמוֹ שְׁצָרִיכִים לְהֵאָמֵן בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֵּךְ צָרִיכִים לְשִׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת נְאִיבִי, וְלֹא לְהֵאָמֵן תְּכַף וּמְיָד לְכָל אָדָם, כִּי הַחֲכָם מְכַל אָדָם אָמַר (מְשַׁלֵּי י"ד ט"ו) "פְּתִי יֵאָמֵן לְכָל דְּבָר וְעָרוֹם יִבִּין לְאֲשֵׁרוֹ", אָדָם צָרִיךְ לְהִבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר, כָּל יוֹם בָּאִים אֵלַי עִם בְּעִיּוֹת לְאֲשֵׁרוֹ, זֶה מִשְׁתַּדֵּל לְשַׁדֵּל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְמַכֵּר לוֹ רֶכֶב שְׁנוּסַע בְּלִי דְלָק וְכוּ', לְכַאוּרָה זֶה פְּלָאֵי פְּלָאִים... נִסְ שֶׁלֹּא מוֹכֵר לָךְ סוּס בְּלִי רַגְלִים... זֶה מִשְׁתַּדֵּל לְשַׁדֵּל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהוּא אִישׁ נִדְלָ"ן וְרוֹצֵה לְמַכֵּר לָךְ שְׁטַח הַכִּי טוֹב וְהָכִי זוֹל וְכוּ', לְכַאוּרָה זֶה פְּלָאֵי פְּלָאִים... אָבֵל הַבְּעִיָּה שֶׁלֹּא דְבִים וְלֹא

יער, הוא איש נדל"ן כמו שאַתָּה טַיִס וְטָס לְלִבְנָה... הַשְּׁטַח זֶה לֹא לִבְנֵיהּ וְכוּ', או הַשְּׁטַח בְּכָלֵל לֹא שְׁלוֹ וְכוּ', וּפְתִי מֵאָמִין לְכָל מָה שְּׂאוּמְרִים לוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ יִכְנַס בְּךָ קִצְת דַּעַת וְשִׁכַּל וְתִבְיִן מֵעֲצֻמְךָ שְׁלֹא כָּל מָה שְּׂאָדָם אוֹמֵר לְךָ אֲתָה צְרִיף לְהֵאָמִין וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן נ"א) גַּם בְּתַמִּימוֹת אֶסוּר לְהִיּוֹת שׁוֹטָה, וְרַבִּים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כָּבָר נִפְלוּ בַּפֶּח כְּזֶה וְאִבְדּוּ אֶת כָּל כֶּסֶפָם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְזַהֵר אוֹתְךָ אֶל תְּהִיָּה בְּטֵלָן, וְיִתְקַים מָה שְּׁמִזְהִיר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (משלי י"ד ט"ו) "פְּתִי יֵאָמִין לְכָל דְּבַר וְעָרוֹם יִבִּין לֹאֲשֵׁרוֹ", וְכֵן תִּתְפַּטֵּר מִכָּל הַצָּרוֹת וְכוּ', וְלֹא תִסְתַּבֵּף בְּשׁוֹם סְבוּף וְכוּ', אֶל תִּקַּח אֶת דְּבָרִים אֱלוּ בְקָלוֹת, כִּי הֵם עֲקָרִים גְּדוּלִים בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְנָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח כ"א סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתֵּרְאִי לִבְנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי וְכוּ', כִּי כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁלְּךָ זֶה רַק שְׂאִין לְךָ בְּטָחוֹן עֲצָמִי וְכוּ', וְאֵת נוֹפְלֵת בְּדַעְתְּךָ בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, כְּאֵלוֹ אֵת לֹא שׁוּה לְשׁוֹם דְּבַר, וְכֵאלוֹ אֵת לֹא חֲשׁוּבָה וְכוּ', כִּי בְּאֵמַת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׂאָדָם צְרִיף שְׁיִהְיֶה לוֹ אֱמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֵּן צְרִיף שְׁיִהְיֶה לוֹ אֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא גַּם כֵּן שׁוּה וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ו) שְׁכָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם רַק כְּשֵׁלֹא מֵאָמִין בְּעֲצָמוֹ, אִזּוּ הוּא צְרִיף לְעַבֵּד מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה מ"ח:): מֵאִי דְכָתִיב (זְכַרְיָה ד' י') "כִּי מִי בִז לַיּוֹם קִטְנוֹת", מִי גֵרֵם לְצַדִּיקִים שְׁיִתְבַּזְּבוּ שְׁלַחֲנָן לְעֵתִיד לְבוֹא, קִטְנוֹת שְׁהִיָּה בְּהֵן שְׁלֹא הֵאָמִינוּ בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא; כִּי כְּשֵׂאָדָם אִין לוֹ אֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ שְׁגַם הוּא יְכוּל לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֶה הוּא מְרָאָה שְׂאִין לוֹ אֱמוּנָה גַּם בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הוּא מִתְרַשֵּׁל מִקִּיּוֹם מְצוּוֹת מְעֲשִׂיּוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

ועל כן את צריכה לקחת את עצמך בידיך ולבנות לעצמך את הבטחון עצמי שלך, עד כדי כך שלא תצטרכי להגיע לטובות מאף אחד, שזאת תתן לך מחמאה וכו', וזאת תשבח אותך וכו', הרגע שיש לך בטחון עצמי, את לא צריכה טובות מאף אחד, אדרבה את יכולה רק לעזר להזולת, שזה עקר השלמות לא לחכות שיהיה תתן לי מחמאה, או תשבח אותי וכו' וכו', אדרבה את צריכה להיות חזקה בעצמך כל כך, עד שאת תתני מחמאות לכלך וכו', ואת תשבחי את כלך וכו', ולהגיע לבטחון עצמי זה זוכים על ידי שמרגילים את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וככל שנפתח הלב לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כך בונה לעצמו את הבטחון העצמי, ולכן ראי לדבר בכל יום עמו יתברך אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, אשרי האשה שחזקה בזה, ומציתת את רבנו ז"ל ומתבודדת עמו יתברך בכל יום, שאז היא הכי מאשרת, כי היא חזקה בעצמה, ויש לה בטחון עצמי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרנט.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

יסוד גדול בחנוך שאי אפשר ללכת עם יד קשה אל תלמיד, אלא זה צריך לבוא למוד החמר דרך אהבה ומשחק, ובפרט בגן או בכתה א', המלמד או המורה משחקים עם התלמידים משחק לגו, ובונים א', מראים קו אחד עקום, וקו לימין וקו לשמאל, וזה אות א', וכן אות ב' ואות ג', הכל צריך להיות במשחק של לגו או פסטלינה וכו' וכו', וכך הילד קולט את האותיות לאט לאט, והוא נהנה מזה, וגם מתלהב מזה, וכבר יודע בעצמו איך לכתב א' או ב' או ג' וכו' וכו', הכל צריך להיות בדרך משחק ולהכניס חשק בהתלמיד, לא יכולים להכריח את התלמיד ללמד, כי זה לא ילך בשום פנים

ואפן, ומי שיכול ללמד את התלמידים והתלמידות בצורה כזו וכו', בדרך סבלנות ובמשחקים וכו', העקר שיקלטו את החמר שלומדים טוב טוב, זה מלמד או מורה ממחים, וגם בהפתות היותר גדולות כמו פתה ב' פתה ג' פתה ד' וכו' וכו', גם פן אי אפשר להכניס את החמר רק בדרך משחק ותכמה והצגה וכו', וכך קולט התלמיד את החמר, אסור להלחיץ בשום פנים ואפן, שאז התלמיד מאד מאד מתבלבל וכו'.

ואפלו בחורים בני שלש עשרה או ארבע עשרה חמש עשרה, רק זה השיטה להכניס בהם את החמר, מסבירים את המשנה והגמרא בצורה יסודית כזו, שזה מענין אותם וככה הם קולטים, כי אי אפשר בשום פנים ואפן להלחיץ תלמיד, שאז כל העבודה זה בחנם.

יודוע שיחתו של רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תל"ב) שאמר שמה שהתלמידים דוחקים את התינוק ביותר, על ידי זה אינו יודע התינוק כלל, רק צריכין להיות אמן גדול בזה ללמד את התינוק בהדרגה בלי איום הרבה ובלי דחק יותר, ועל ידי זה יתפס יותר בנקל. כי אמר שהתלמד חוזר עם התינוק ואומר לו זכר זכר, בלשון אשכנז "גידענק ז'ע גידענק ז'ע", ואם היה חוזר עמו מעט בנקל, בודאי היה תופס הדבר היטב והיה זוכרו, אך אחר כך חוזר עמו כל כך ואומר לו כמה פעמים זכר זכר, עד שאחר כך כששואלין התינוק הפרוש של אותו המקרא יוכל להיות שישב התינוק שפרושו זכר "גידענק ז'ע". כי התינוק סובר שאלו התבות הם הלע"ז של המקרא. כי בזה שדוחקין את התינוק הרבה, בזה מבלבלין אותו לגמרי, ואי אפשר לבאר הדבר הזה והוא ברור למשכיל, ונצרך מאד לתלמידים וכן לכמה ענינים. כי זה הוא כלל גדול שלא לדחק עצמו ביותר על שום דבר, רק בהדרגה ובמתון ואי אפשר לבאר כל זה כלל למי שלא מביין בחנוף וכו' וכו'.

ומעשה שהיה כך היה שתינוק אחד הוליכו אביו לרבנו ז"ל ללמד אותו בכל הדרך שכאשר יתנו לו משקה לשתות שיאמר סברי מרנן ורננן וכו', וחזר עמו הרבה הרבה מאד למען יזכר היטב ולא יתבלבל. אחר כך כשבא התינוק לרבנו ז"ל והתחיל לומר סברי וכו', לא היה יכול לומר כלל ונתבלבל מאד. ענה רבנו ז"ל ואמר לאביו אתם בודאי למדתם עמו הרבה והכבדתם

עָלְיוֹ מְאֹד שִׁזְכֹּר לומר סְבָרֵי וכו', כְּסֹדֵר, וּבְשִׁבִיל זֶה אֵינוֹ יָכוֹל עֲכָשׁוֹ לומר כְּלוּם, אִם לֹא הֵייתֶם חוֹזְרִים עִמּוֹ כֹּל כֶּךָ, בְּוֹדָאֵי הָיָה יָכוֹל לומר כְּפֹאֵוִי.

הָרִי שְׁלַכְּם אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד תְּלִמִּידִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרֶס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח כ"א סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַלְוֹאֵי שְׁכָל הַבְּחוּרִים וְהָאֲבָרְכִים הָיוּ לְוֹמְדִים מִמֶּךָ אֵיךְ מִתְגַּבְּרִים עַל הַיֵּצֵר וְזוֹרְקִים אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַשְּׁנִקְרָאִים אוֹ אֵיפֶד, אוֹ בְּלִקְבְּרֵי וכו', וְכֵן כָּל מִינֵי כְּלֵי מִשְׁחִית הַדּוֹמִים זֶה לְזֶה וכו', שְׁבָהֶם יָכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תְּעוּב עֵרֶם וְזֵהוּם, וְיָכוּלִים לְהִתְכַּתֵּב עִם כָּל מִינֵי מִפְקָרוֹת וכו', עַד שְׁעַל יָדֵי זֶה מֵאֲמַלְלִים אֶת עֲצָמָם וכו', כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהדְרִין מֵה.) אֵיךְ יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵיךְ חוֹצֵץ בְּפָנַי הַתְּאֵוָה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵיךְ לֶךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם" וְכָל הַבְּחוּרִים וְהָאֲבָרְכִים שְׁמִתְקַלְקְלִים לְגַמְרֵי וְיוֹצְאִים מֵהַמְּסַגֵּרֵת וכו', עַד שְׁנוֹפְלִים מֵהֶדֶת וּפּוֹרְקִים עַל לְגַמְרֵי וכו', זֶה רַק מִחֲמַת שְׁמִסְתְּכָלִים בְּשְׁקוּץ תְּעוּב עֵרֶם וְזֵהוּם כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף שְׁזֵה מְטַמֵּם אֶת הַמֶּחַ וְאֵת הַלֵּב, וּמְכַנֵּס בְּאָדָם קְשִׁוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הִרְגַע שְׁמִתְחַמְּמִים עַל יָדֵי שְׁמִסְתְּכָלִים בְּתַמוּנוֹת תּוֹעֵבָה בְּאִים לְיָדֵי הוֹצָאָת זֹרַע לְכַטְלָה, שְׁהַחֲטָא הַזֶּה הוּא חֲטָא מְאֹד מְאֹד חָמוּר, שְׁמַעְקָם אֶת הַמֶּחַ לְגַמְרֵי, עַד שְׁנִכְנַס בּוֹ עֲקוּמוּמִיּוֹת בְּלֵב, וּסְפִקוֹת בְּאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וּמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לוֹ הַחִיִּים, וְאֶפְלוּ אַחַר כֶּךָ כְּשִׁיתְחַתֵּן יִהְיֶה לוֹ בְּעִוֹת בְּשָׁלוֹם בֵּית, וְלִכְּן אֲשַׁרִּי הַבְּחוּר שְׁלֹא יִתְחַיֵּל עִם הַזָּבָל וְהַלְכָלוּף הַזֶּה וכו', וְאִם כְּבָר נָפַל בְּזֵה, שִׁיבְרַח מִזֶּה מֶה שִׁוִּיתָר מֵהַר, וְיִזְרַק אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הָאֵל, וְיִרְחִיק אֶת זֶה מִרְשׁוֹתָו וכו', וְאֵיךְ לְתָאֵר וְאֵיךְ

לשַׁעַר אֶת גְּדֹל מַעֲלָתוֹ בְּשָׁמַיִם, כִּי בְּפָרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן מ"ט) שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הַיָּא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמָּשׁ שֶׁהָיָה מִקֵּדָם הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לִפִּי מָה שֶׁעִבֵּר עָלָיו בַּיָּמִים הַקּוֹדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שֶׁהָיָה מִתְּחִלָּה מִמָּשׁ, וְעִכְשָׁו פּוֹנֶה עֲרָף מֵהֶם, וְכוּפָה יֵצְרוּ לְבָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מָה שֶׁעָשָׂה זֶהוּ עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה.

אֲשֶׁרֵי הַבְּחוּר שְׁמֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לומר הִרְבָּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִם יִזְכֶּה לַחֲזוֹר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, אֵין לַמַּעֲלָה מִזֶּה, כִּי עַל יְדֵי זֶה הוֹרְגִים אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לְגַמְרֵי, וְרַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן תְּקוּנָה לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (עֵין שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קפ"ה) לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, כִּי הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא הוֹרְגָת אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁבוּעָר בּוֹ, וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲרִין מ.ב.) בְּמִי אֶתָּה מוֹצֵא מִלְּחַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁיִשׁ בְּיָדוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹכָא (מְדַרְשׁ תְּלַפְיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבָּה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַפְּנִס שָׁם, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיְגָרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשָׁנָ"ה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא אֶת בֵּת זוּגָה, וְתִבְנֶה בֵּית נְאֻמָּן, וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרְסָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח כ"א סִינן הַתְּשׁוּעָ"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

צְרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׁעַקֵּר הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכִכֵּל שֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כֵּן נִטְהָר מְכָל

מיני לְכֹלֹכִים וְזִהְמוֹת שֶׁנִּדְבַק בּוֹ עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו הַמְרֻבִּים, וּבִפְרֹט פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁזָה מְכַנֵּס בְּאָדָם מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, עַד שְׁמַעְלִימִים וּמִסְתִּירִים מִמֶּנּוּ אֶת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִשְׁבַר יִשְׂרָאֵל מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּהַתּוֹרָה, בְּאוֹתוֹ רָגַע הוּא נִכְנָס בְּעֵצָם עֲצָמֵיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן מוּבָא (לְקוּטֵי אֲמָרִים תְּנִיָּא פֶּרֶק כ"ג) בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁאָדָם עוֹסֵק בְּדַבְרֵי תּוֹרָה, הָרִי גַם הַנֶּפֶשׁ וְלִבּוֹשִׁיָּהּ (מִחֻשְׁבָּה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלוֹ) הֵם מִיַּחְדִּים מִמֶּשׁ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאָדָם שֶׁמִּתּוֹךְ הַחֻשָּׁף וְהַלְכֹלֵף וְהַזְהָמָה וְהַזְכָּל שְׁלוֹ, הוּא מְכַנֵּס אֶת מַח מִחֻשְׁבָּתוֹ וְאֶת דְּבוּרוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֶפְלוּ שֶׁמִּקְדָּם לֹא לָמַד, וְאַחַר כֵּן הוּא יִשְׁכַּח מֶה שֶׁלָּמַד, אֲבָל בּוֹ בְּרָגַע שֶׁהוּא לוֹמֵד, אִזּוֹ הוּא מְדַבֵּיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, עַל יְדֵי זֶה מֵאִיר בּוֹ אור הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִם יִהְיֶה רָגִיל בְּזֶה, לְכִסּוּף הוּא יִנְתַּק אֶת עֲצָמוֹ מִן הָרַע, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן י"ט) נִכְסַפְתִּי מֵאֵד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה שִׁיְהִיָּה חַיִּיב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר, שְׁאֶפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מֵאֵד שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמַצוֹדֵה רָעָה עַד שֶׁרָגִילִין בְּעֵבְרוֹת חַס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיַּצְלֵן רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אִף עַל פִּי כֵן הַכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּךְ עַד שִׁיְכוּלָהּ לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת שֶׁרָגִילִין בָּהֶם חַס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֻזֵּק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם כֶּךָ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה בּוֹדָאֵי יִזְכוּ לְצֵאת מִמַּצוֹדֹתֵם הָרַעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מֵאֵד; וְאִתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַחַיִּים מֵאֵד מֵאֵד קְצָרִים, וּמָה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם? רַק מֵהַרְגָעִים וְהַשְּׁעוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁבִּלְבָב בָּהֶם בְּתוֹרָה אוֹ בְּתַפְלָה אוֹ בְּמַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, שְׁזָה נִשְׁאָר לְאָדָם לְנִצּוּחַ נְצָחִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אוֹתוֹ רָגְעִים שְׁאָדָם מְדַבֵּיק אֶת מַח מִחֻשְׁבָּתוֹ בְּתוֹרָה, שְׁאִזּוֹ עוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וּמִתְעַלָּה בְּעֵלְיָה אַחַר עֲלֵיָה, אֲשָׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ כִּלְלָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרסב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שבהכתבה הבעל מתחייב לאשתו להביא פרנסה, ולכן הוא ורק הוא צריך לצאת לעבודה, ואת צריכה להיות פתוחה אתו, ולהגיד לו אם הוא לא מפסיק לשתות אזי את עוזבת אותו, כי השכרות עוקר את האדם לגמרי משווי משקל, ומאבד את העולם הזה ואת העולם הבא גם יחד וכו'.

וידוע מה שרובנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ו) צריך להרחיק משכרות, ולדקדק שלא לשתות יותר מיכלתו, כדי שלא יבוא לידי שכרות, כי מעט השתיה לפי הצורך הוא טובה להרחיב דעתו וכו', אבל השוטה יותר מדאי ומשתכר, אזי אדרבא, מתגברין תקף הגבורות, ונעשה כעס ורגז, ולפעמים מתגברין גבורות דסטרא אחרא, ויוכל לבוא לידי רעות וכו' חס ושלום, ודע שעל ידי שכרות שוכחין כל המצוות והאזהרות שצוה משה רבנו, כי משה הוא מלבש בכל אחד ואחד מישראל בכל איבר ואיבר, ומזכיר כל איבר ואיבר, שיעשה המצוה השייכה לאותו איבר. כי רמ"ח מצוות כנגד רמ"ח איברים וכו', ועל ידי השכרות שוכח אותם, בבחינת (משלי ל"א) "פן ישתה וישכח מחקק", שעל ידי השתיה והשכרות שוכח רמ"ח מצוות של משה וכו', עין שם.

ולכן כשאדם לוקח סמים רחמנא לישזבן או שוטה לשכרה עליו אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) "כי יתן בכוס עינו" בפיס כתיב, השכור נותן עינו בכוס לשתות, והחנוני נותן עינו בפיס, כי יתן בכוס עינו רואה את חברו שוטה והוא אומר לו מזג לי ואני שוטה, ומתלכלך ברעי ובמימי רגלים, יתהלך במישרים סופו למכר כל חפציו ביתו ואת כל כלי תשמישו ואין לו לא בגד ולא תשמישי הבית ולא כלום והבית ריקה מן הכל. יתהלך במישרים סוף שהוא מתיר את העברות ועושה אותם הפקר כמישור, משיח

עם אשה בשוק ומנבל את פיו ואומר דברים רעים בשכרות ואינו מתבייש לפי שנתטלטלה דעתו ואינו יודע מהו אומר ומהו עושה.

ועל כן את צריכה לקחת את עצמך בדין ולא לפחד להגיד לו את האמת, בעלי היקר אני אוהבת אותך מאד מאד, אבל אם אתה לא מפסיק לשמות, והולך למצא עבודה, אזי אני עוזבת אותך וכו', ומתגרשת ממך וכו', ואז תראי איך שהוא יכנס בלחץ, לא ימלט שהבעל ישב לו בכרסה וישתה לשכרה וכו', ולא מספיק שרק האשה צריכה להיות עקרת הבית ולטפל עם הילדים וכו', אלא הוא מגרש אותה ללכת לעבוד, זה אכזריות גדולה מאד, ואין לזה שום קשר להיהדות, זה בעל עם מדות רעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרסג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה לקבל על עצמך לא ללכת יותר אל מסבות שאת לא יודעת מי משתתף שמה, והדבר השני את צריכה לדבר פתוח עם אלו הנשים שמהקדוש ברוך הוא לא יכולים להסתתר, כמו שאמר הנביא (ירמיה כ"ג כ"ד) "אם יסתור איש במסתרים ואני לא אראנו נאם הוי"ה הלווא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם הוי"ה", והקדוש ברוך הוא לא יכול לסבל פריצות והפקרות וכו', ומקדם או אחר כך מקבלים מכה כזו שלא חלמו וכו', חושבים שהכל הפקר, אשה יכולה לעשות מה שהיא רוצה, אבל היא לא יודעת שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ומחכה ומחכה עד שאם לא חוזרים בתשובה, נותן את המכה

בצורה כזו שלא חִלְמוּ על זה, ולכן מהיום והלאה את לא תלכי אל נשים קלות דעת בשום פנים ואפן, כי בפרוש גלה לנו הרמב"ם (פרק ו' מהלכות דעות הלכה א') דרך בריתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר ריעיו וחבריו ונוהג כמנהג אנשי מדינתו, לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד כדי שילמד ממעשיהם, ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחשך כדי שלא ילמד ממעשיהם, הוא ששלמה אומר (משלי י"ג כ') "הולך את חכמים יחכם ורעה כסילים ירוע", ואומר (תהלים א') "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב", ולכן אשה שקוראת את עצמה חרדית, אין לה מה לחפש אצל חברות קלות דעת, כי בקלות הן ימשכו אותך אליהן, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"ה:): שפך אמנתו של יצר הרע היום אומר לו עשה כן, ולמחר אומר לו עשה כן, עד שאומר לו עבד עבודה זרה והולך ועובד; אבל מצד שני את צריכה לדבר פתוח עם החברות האלו שחכמינו הקדושים אמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ד') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס וכו', ואין עוד זמה יותר גדולה מזו שאשה מתלבשת בבגד ים במסכה וכו', ורוקדת כמו הגויים המזוהמים וכו', ולכן דעי לך שמרה יהיה באחרונה אם אשה לא חוזרת בתשובה תכף ומיד, אשה חושבת שהכל הפקר ולית דין ולית דין וכו', וכו', ופתאום היא מקבלת את המכה בצורה כזו שהיא לא חלמה, ולכן ראי לחזור בתשובה שלמה ולברח מהזבל והלכלוך הזה, לפני שכבר לא תוכלי לחזור וכו' וכו', שומעים בכל יום נשים צעירות מקבלות מחלת הסרטן וכו', או שאר מחלות וחֲלָאִים רעים וכו', ואחר כך שואלים למה זה מגיע לי? בשעה ששכחו שעשו מעשי זמה וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך שתחזרי בתשובה ולא תחזרי אל מעשי הבל ותעתועים כאלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח כ"א סִינּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל הַיּוֹם יֵשׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה אֲרֻגוֹנֵי חֶסֶד שְׁעוֹזְרִים לְחַתֵּן וּזְגוּת, כְּדָאֵי שֶׁתִּפְנֶה אֲלֵיהֶם וּבּוֹדָאֵי יִהְיוּ לָךְ לְעֹזֵר, וּכְדָאֵי לְעֲשׂוֹת חֲתָנָה צְנוּעָה וּמְצַמְצָמֶת וְכוּ', כִּי אִם אֵין אֹז צְרִיכִים לְשִׁמַּח עִם מָה שֵׁיִשׁ.

יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִהְיֶה בְּעַל אַחֲרִיּוֹת גְּדוֹל, וְתִמְצָא לְעֲצָמְךָ עֲבוּדָה, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ב') יִפְהַ תְּלַמּוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֲרָץ, שִׁיִּגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מְשַׁכַּח עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שֶׁאֵין עִמָּה מְלָאכָה, סוֹפָה בְּטִלָּה וּגּוֹרֶרֶת עוֹן.

הַבְּעַל מִתְחַיֵּב לְאִשְׁתּוֹ בְּהַכְתָּבָה שֶׁהוּא יִזוֹן וַיִּפְרֶנֶס אוֹתָהּ, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ כְּדֵי שְׁלֹא תִגִיעַ לְמַצָּב כְּזֶה שֶׁתִּצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח כ"א סִינּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קֶלֶפָה חֶלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים שְׁמֻצוּיִים בְּבַתִּים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס וּקְטָנוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זֶה אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקְּטָנוֹת

ממנה. ולפעמים נאחזים בשאר בני הבית, ועל ידי זה נעשים הקטטות והמריבות, ועל ידי זה באים יסורים על בני הבית. וזה מפרש בפסוק (איוב כ"א) "בתיהם שלום מפחד", ודרשו חכמינו הקדושים (רש"י שם) מפחד - אלו שדים, וזהו "שלום מפחד" כי השלום הפך הפחד, שהם השדים המקלקלים השלום, וזהו "ולא שבט אלוה" וכו', הינו היסורים, עיין שם.

ואני מכרח להגיד לך שהשדים האלו נבראים רק מהכעס והמחלקת וכו' וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ט"ו) במקום מריבה שם השטן; ולכן תשמר מאד מכעס, כי כעס בבית מחריב את הבית. ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות כעס סימן ט"ו) כעס של אשה מחריב את הבית, ולכן תעשה כל מה שביכלתך להיות ותרן, ותראה אהבה לאשתך וכו' וכו', ואזי אף פעם לא תבואו למריבות, ויהיה המנוחה בתוך ביתכם.

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום יעשה ביניכם שלום והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרסו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כהן יש לו מצות עשה לברך את עם ישראל, ולכן בשעה שאתה מברך את עם ישראל תכון פרוש המלות מה שאתה אומר, ואז אתה נעשה כלי שדרכך עוברת כל הברכות שהקדוש ברוך הוא מברך את עם ישראל, ולכן אשרי הכהן שזוכה לעלות בכל יום לדוכן ולברך את עם ישראל, וצריכים לקיים את המצוה הזו בתמימות ובפשטות בלי שום חקמות כלל כמו כל המצוות, וזה הכל לא להוסיף ולא לפחת, אתה תעשה מה שעליך.

עם ישראל ששומעים את הברכות של הכהנים בעת שהם מברכים את העם, אז ראוי להתפלל ולבקש בלחש ממנו יתברך כל מה שצריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרסו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ובפרט אתה צריך לשמח מאד מאד שהקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה אשה נפלאה, וילד חמוד, ואתה מקרב אל רבנו ז"ל שזה השמחה הכי גדולה שאנחנו יודעים מכן השמחה, הנכלל במקור השמחה, שעוסק לקשרנו אל שרש השמחה, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל? ולכן אתה צריך להכריח את עצמך עם כל הכחות להיות בשמחה, וזה יביא לך שפע בפרנסה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת,

עקר העניינות תלוי בקסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

מה טוב ומה נעים שתתפלל בכל יום את התפלה הזו, לזכות להגיע לשמחה:

רבונו של עולם זפני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיה, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזפני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, וזפני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

העקר ראה לחזק ולעודד ולשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לנשייכו כי היכי

דְּתַתְעַתְרוּ, (תִּכְבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שִׁתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרְסָה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח כ"א סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתֵי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְּנֵי ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רנ"ד) עֵינַיִם הֵם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים וּגְבוּהִים מְאֹד, וְהֵם רוֹאִים תָּמִיד דְּבָרִים גְּדוּלִים וְנוֹרְאִים, וְאִם הִיָּה הָאָדָם זוֹכֶה לְעֵינַיִם כְּשָׂרִים, הִיָּה יוֹדֵעַ דְּבָרִים גְּדוּלִים רַק מִמָּה שְׁעִינֵנו רּוֹאוֹת, כִּי הֵם רוֹאוֹת תְּמִיד, אֲךָ שְׁאֵין יוֹדֵעַ מַה רּוֹאֶה. כְּמוֹ לְמִשְׁלַל כְּשִׁמְעֵבִירִין דְּבַר לְפָנָי עֵינֵי הָאָדָם בְּהַעֲבָרָה וּבְמַהֲירוֹת גְּדוּל, וְאִזִּי אֵין הָאָדָם יוֹדֵעַ מַה רָאָה, וְהִנֵּה אֲךָ שְׁבִשְׁעָה שְׁהַעֲבִירוּ הַדְּבָר לְפָנָי עֵינָיו, בּוֹדָאֵי רָאָה אוֹתוֹ בְּרֹאֵה גְמוּרָה, עִם כָּל זֶה אֵין יוֹדֵעַ מַה רָאָה, כִּי אֲךָ שְׁעֵינָיו רָאוּ הַדְּבָר בְּשִׁלְמוֹת, עִם כָּל זֶה מִחֲמַת הַמַּהֲירוֹת לֹא הִיָּה פְּנָאֵי בְּכַדִּי שְׂיָבִיא הָרְאוֹת לְהַדְעַת שְׂיַדַע מַה רָאָה, כִּי לִידַע הַדְּבָר שְׂרָאָה זֶה תְּלוּי בְּדַעַת, וְלִזֶּה צְרִיךְ קִצְת זְמַן, שְׂיִשְׁשֶׁה קִצְת הַדְּבָר הַנִּרְאָה לְפָנָי עֵינָיו, בְּכַדִּי שְׂיָבִיא וְיִוֹשִׁיט כַּח הָרְאוֹת לְהַדְעַת אֶת הַדְּבָר הַנִּרְאָה, כְּדֵי שְׂיַדַע בְּהַדְעַת מַה רָאָה, וּמִחֲמַת הַמַּהֲירוֹת לֹא רָאָה הַדְּבָר רַק בְּכַח הָרְאוֹת, אֲבָל לֹא הִיָּה זְמַן לְהוֹשִׁיט הַדְּבָר לְהַדְעַת, וְעַל כֵּן אֵינוּ יוֹדֵעַ מַה רָאָה; וְכו', עֵין שָׁם, הֲרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ אִם אָדָם זוֹכֶה לְעֵינַיִם מְזַכְכֶת, אִז הוּא רוֹאֶה אִיךָ שְׁכָל הַבְּרִיאָה כְּלָה זֶה לְבוּשׁ לְגַבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא הִיָּה מִתְקַיֵּם הַבְּרִיאָה כְּלָל, וְהִיָּה חוֹזֵר לְתוֹהוֹ וְבוֹהוֹ וְכו', וְכו', וְאִם אָדָם מְזַכְךָ אֶת הָעֵינַיִם שְׁלוֹ, אִז הוּא רוֹאֶה אֶת הָאֱלֻלוֹת שְׁבְכָל דְּבַר, וְאָמַר

רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ב) שיש אריף אנפין דקדושה, ויש אריף אנפין דקלפה, הינו אריף אנפין דקדושה הוא שבכל מקום שהוא מסתכל, הוא רואה רק אמתת מציאותו. יתברך המחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, כי באמת אין שום מציאות בלעדו. יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם צומח חי מדבר הם לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ומי שמרגיל את עצמו רק להסתכל על חיות אלקותו. יתברך, על ידי זה נצול מתאות נאוף, אך להפך יש אריף אנפין דקלפה, שאיפה שרק מסתכל הוא רואה נשים פרוצות רחמנא ליצלן, ומי שפוגע באשה מבחינה זו, קשה לו להנצל מהרהור, ואף אם יעצים עיניו, אף על פי כן בכל צד שיפנה תזדמן לו, כי היא בחינת 'אריף אנפין של הקלפה', שהם פנים ארכים, ועל כן בכל צד שיפנה תזדמן לו, ועל זה צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא בפרט בשעה שהולך על הדרך, ירגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, ולבקש ממנו יתברך שינצל מהסתכליות רעים וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק א' הלכה ה') ליבא ועינא תרי ססורי דחטאה, אמר הקדוש ברוך הוא אי יבית לי ליבא ועינא, אנא ידע דאת לי, כי צריכים מאד מאד לשמר על העינים לא להסתכל בראיות אסורות שזה משגע את האדם לגמרי, ורואים בני אדם שמרגילים את עצמם להסתכל על אשה שעוברת על הרחוב, הוא נעשה משגע ממש, כמו שכתוב (דברים כ"ח ל"ד) "והיית משגע משגוע ממראה עיניך אשר תראה", כי מי שלא שומר על העינים שלו נעשה משגע ממש פשוטו כמשמעו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) שרב המשגעים משתגעים רק מחמת תאות נאוף, ולכן תרגיל את עצמך בשעה שאתה הולך על הרחוב להסתכל רק על הרצפה, ואתה לא צריך ללכת אחר היצר שמסית אותך להסתכל על כל אשה שעוברת על הרחוב, זה סתם שגעון שנדבק באדם, וזה מחלה קשה מאד מאד שאדם צריך להסתכל על כל אשה שרק עוברת וכו', וזה משגע אותו לגמרי, ואני מכרח להגיד לך שהבחירה בידך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהר"ן ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי

כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲרִיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שָׂאִין לָהֶם בְּחִירָה חַס וְשְׁלוֹם, וְאִינֶם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבָל בְּאֵמַת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדְאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה. וְהֵבֵן הַדְּבָרִים לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֶׂה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרִסְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח כ"א סִינ׳ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל אֶחָד יְכוּל לְהַגִּיד בְּבִרְכַת הַמְּזוּזוֹן "הִזְן בְּרַחֲמֵי אֶת הַכָּל", כִּי הֵן אֵמַת שְׁחֲכַמְינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּעִנִּית ח): דְּכִי יִהְיֶה רַחֲמָנָא שׁוֹבְעָא לְחַיֵּי הוּא דִּיִּהְיֶה; זֹאת אוֹמֶרֶת כָּל זְמַן שְׂאָדָם חַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְרִיף לְתַת לוֹ לְאָכַל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָדָם צְרִיף לְדַעַת שֶׁהַכָּל בְּרַחֲמִים וּבְחֻסְדִּים גְּמוּרִים, וְלִכֵּן רְאוּי לְכָל אֶחָד לֹמַר "הִזְן בְּרַחֲמֵי אֶת הַכָּל".

וְאִם כָּבֵר מְדַבְּרִים מִבְּרַכַת הַמְּזוּזוֹן, עָלֵי לֹמַר לְךָ כִּי לְבָרַךְ בְּרַכַת הַמְּזוּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר זֶה סְגָלָה לְפָרְנָסָה בְּרוּחַ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרע.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שחסיד ברסלב הוא רק זה שמציית את רבנו ז"ל, כי מי שלא מציית את רבנו ז"ל, הוא לא החסיד שלו נקדה!

ידוע שמוהרנ"ת ז"ל הלך פעם לציון רבנו ז"ל, והיה אתו אז תלמידו רבי נחמן טולטשינער ז"ל, והבגד שלו היה קרוע, אמר לו מוהרנ"ת ז"ל לך קדם לתפר את הבגד שלך, כי רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד לא ללכת בבגדים קרועים, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכ"ז) שהבגדים תובעים את האדם, ואם זה קרוע אין לו שמירה, אז הוא ענה אני יתפר את זה אחר כך, אני רוצה ללכת אתכם דיקא, ענה ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל אם לא מצייתים את הרבי מה צריכים לבוא אליו?

הרי שלך לפניך שאין דבר כזה שאחד שקורא את עצמו חסיד ברסלב שיהיה מפקר וכו', שאין לו שום סדר וכו'.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עוון, וידוע שרבנו ז"ל אמר (תני מוהר"ן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם; ולכן מה טוב ומה נעים שבעלך יקח עבודה מסדרת, ולא יתביש משום עבודה שרק מציעים לו, כמו שרבנו ז"ל ספר בהספור של הבעל בטחון שאפלו שלקח על עצמו אפלו לנקות רפת וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ק"ג.) פשוט נבילתא בשוקא, ושקיל אגרא, ולא תימא כהנא אנא, וגברא רבא אנא, וסניא בי מלתא; תוריד את העור של הנבלה בתוך

השוק, ותקבל על זה שְׂכָרְךָ וְאֵל תֹּאמַר אֲנִי כֹהֵן, או אֲנִי אָדָם גָּדוֹל, וְזֶה לֹא מֵתָאִים לִי, הֵינּוּ אָדָם צָרִיךְ לְקַחַת כָּל מָה שֶׁרַק מְצִיעִים לוֹ עֲבוּר פְּרִנְסָה.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח אֶת בְּעֵלְךָ וְלֹא לְהַצִּיק לוֹ, וְאֲדַרְבֶּה לְחִזֵּק אוֹתוֹ שִׁיקִים אֶת רְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתי מַגְבָּלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּבִמְקוֹם לְכַוֵּן לּוֹ כְּמֵאמְרָם ז"ל (תְּמוּנָה טו.) אִשָּׁה כִּיּוֹן שֶׁאֵין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָה מִיַּד צוּעֲקֵת, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שֶׁבִּיָּדְךָ רַק לְשַׁמַּח אֶת בְּעֵלְךָ, וְהִרְגַע שִׁיהִיָּה שְׂמֵחָה בְּבֵית, יִהְיֶה רִגַע בְּבֵית, וְהַשְׂמֵחָה יָבִיא פְּרִנְסָה, וְיִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק לְצֵאת לְעֵבֶד וּלְהִבִּיא פְּרִנְסָה, או שִׁילֵךְ לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר אֵין דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי אֶת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁקָּבְלוּ מִרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׂכַבַת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֵקָרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְעַלִּים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשָׂרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלוֹ שְׂמֵקָרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוֹתָהּ דְּגִלוֹתָהּ, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁילֵךְ לְהַפְיִץ, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, כִּי מִי שֶׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הֲלוֹאֵי שֶׁבְּעֵלְךָ הָיָה מְצִית אֶת מוֹהֲרַנֵּי ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזֵי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאִז אֵף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרעא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי אם היית משמח את אשתך, ומספק אותה בכל צרכיה וכו', אז היא לא הייתה ככה, אלא היא רוצה למסור לך מסר שהיא צריכה את התשומת לב שלך שאתה לא נותן לה בכלל, ולכן היא התחילה לזלזל בצניעות וכו'.

איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "וידבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, ובניחוד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, וההוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

אל תרד לחיי אשתך וכו', אלא תראה לה יותר ויותר אהבה, ותראה איך שכל ההתנהגות של אשתך תשתנה לטובה, רק שתחיו ביחד באהבה גדולה מאד מאד, ולא להשתדל לעשות דוקא אחד להשני.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח כ"א סִינן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחְיֶי נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָה אִמַּר לָכֶם אִם תְּבוֹאוּ עִכְשָׁו לְגוֹר בִּיבְנֵאֵל, לֹא תִכִּירוּ אֶת יִבְנֵאֵל
בְּכֻלָּל, כִּי תִהְיֶה לְאֵל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ כְּבָר גְּדֻלָּה וְאַנְחָנוּ אוֹחֲזִים
לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וּבְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ לּוֹמְדִים לְמַעַלָּה
מֵאֶלְפֵי יִלְדִים, וְאֵף שְׁעֵדִין אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים הַרְבֵּה מְאֹד מִקְפוּחַ מַהְרָשׁוֹת וְכוּ',
שְׁעוֹמֵד שָׁמָּה אֶחָד שְׁמִסִּית אוֹתוֹ נִגְדָנוּ, וְכֵן מִסִּית אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם נִגְדָנוּ
וְכוּ', אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, כִּי הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ גּוֹדְלֵת בְּקֶצֶב נִפְלֵא מְאֹד
מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִצְטָרֵף לְקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלֹא
יִחָסֵר לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְחֹזֵר וְלְגוֹר בִּיבְנֵאֵל,
וְשִׁיחְיֶה לָכֶם בֵּית מִשְׁלָכֶם, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאַשְׁרִים, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ
בִּיבְנֵאֵל כְּבָר מַעֲרַכַת חֲנוּךְ שְׁלָמָה, הֵינּוּ שִׁישׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים
וּלְבָנוֹת, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְסַמִּינָר לְבָנוֹת, תַּלְמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה,
וְיִשִּׁיבָה גְדוּלָה לְבַחֲוֹרִים מְצִינִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁיבָה שֶׁל בְּעֵלֵי תְּשׁוּבָה,
וּמְדַרְשָׁה לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת בְּמוֹ עֵינָיו, מִלְּבַד זֹאת יֵשׁ
לָנוּ כּוֹלֵל לְבַעֲלֵי בֵתִים "אוֹר הַמַּאִיר", שְׁלוֹמְדִים שְׁמָה קְרוֹב לְמֵאָה אֲבָרְכִים,
וְכֵן כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפַאֲרַת בְּנִימִין", שְׁלוֹמְדִים שְׁמָה חֲמִשִּׁים אֲבָרְכִים אֶת
הַהוֹרָאָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גְּאֹב"ד וְעִם שְׁלֹשׁ דֵּינִים,
שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוֹת הַמְּצוּיּוֹת וְכוּ', וְשׁוֹאֲלִים אוֹתָם אֶת כָּל הַשְּׁאֵלוֹת שִׁישׁ

לְכֹל אֶחָד, וְהַמְקוֹם שׁוֹקֵק בִּיהֲדוּת, וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְיֶה אֲבֵרָהּם שְׂמַחֲלֵקֶת אֲכַל בְּחֵנֶם לְכֹל מִי שֶׁרָק רָעַב, וּבְכֹל יוֹם מִתְפַּלֵּת וְתִיקֵין עַד עֶשֶׂר בְּעֶרֶב זֶה פְתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכֹל יוֹם מְחַלְקִים קְרוֹב לְאֵלֶיךָ מְנוּת אֲכַל טָרִי וְטָעִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם שֶׁשׁ שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וּפֹה מְדַבְּרִים מְאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע אִי פֶעַם אֵיפֹה שְׂזָה נִמְצָאת וְכו', וְזֶה לְמַעַלָּה מְשֻׁנָּתִים שֶׁפִּתְחָנוּ פֹה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרִסְלָב סְנַטְר" כֹּל מָה שֶׁיְהוּדֵי צְרִיךְ בְּנִקְדָּה אַחַת, וְתִהְיֶה לֹאֵל יֵשׁ מִהֶפְכָּה בִּיבְנָאֵל בִּיהֲדוּת, זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׂמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַכְעִיס וּבְרִשְׁעוֹת אֶת כָּל הַקְּשׁוּר לִיהֲדוּת וְכו', וְתִהְיֶה לֹאֵל מִהֶרְגַע שֶׁנִּפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוּ תוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַפְנֵס, וְכֹל אֶחָד קוֹנֶה זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכו' וְכו', מִי כְעֵמֶךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְץ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר קְדֻשַׁת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, וְכֵן רוֹאִים אֵיךְ שֵׁישׁ דוֹ קִיּוֹם בֵּין תוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, לֹא מִפְּרִיעִים לְאַף אֶחָד וְכו', הֵם קֵהְלָה פְתוּחָה וְכו', בְּבַחֲמִינַת חֵי וְתֵן לְחַיּוֹת וְכו', לֹא מִתְעַרְבִים בַּחַיִּי אֵף אֶחָד וְכו', וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תִּחְזְרוּ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, אֲזִי יִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב.

הַמְאֵחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְעָג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח כ"א סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֵיךְ וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקָּךְ שְׂאֵתָה מְלַמֵּד בַּחוּרִים אֲמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת הַזֶּה, כִּי כְשֶׁמִּקְרָבִים יְהוּדֵי לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְפִרְט בְּנֵי הַנְּעוּרִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח עִמּוֹ בְּכֹל הַעוֹלָמוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁלּוֹמֵד אִתּוֹ גַּם תּוֹרָה, אִין לְמַעַלָּה מְזָה.

וְהִנֵּה יָדוּעַ מָה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"ח.) שְׂאִין יֵדַעְתֶּם דּוּמָה

זֶה לְזֶה וְאֵין פְּרָצוּפִיהֶן דּוּמִים זֶה לְזֶה; שְׂאִין שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם שְׁוִים וְכוּ', וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַמַּעֲלוֹת וְהַחֲסָרוֹנוֹת שֵׁלוֹ, וְאִי אֶפְשֶׁר לְדוֹן בְּנֵי אָדָם כָּלֵל, וְלִכְנָן גַּם בְּכַתְּהָ יֵשׁ כָּל מִינֵי סוּגֵי תַלְמִידִים, וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, כִּי אִף פַּעַם לֹא תִדַע מֵאִיזָה בֵּית וּמֵאִיזָה רִקְעָה הוּא בָּא וְכוּ' וְכוּ', יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂמָה מְרִיבוֹת בֵּין אָבָא לְאָמָא וְכוּ', יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂמָה עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת עַד שְׂאִין לָהֶם מָה לְאָכַל וְכוּ', וְלִכְנָן צָרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת כָּל תַּלְמִיד וְתַלְמִידָה, אֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁהִבְחֹר בָּא בְּאֶפְן שִׁטְתִּי בְּאֲחוֹר וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְלִכְנָן צָרִיכִים לְהַסְבִּיר לְכָל הַתַּלְמִידִים מָה זֶה לְדוֹן אֶת הַזּוּלָּת לְכַף זְכוּת, וּלְקָרֵב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְרַבְּנּוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ב) שְׂצָרִיךְ כָּל אָדָם לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וְכֵן צָרִיךְ לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁשֶׁם אֵינּוּ רִשְׁעַ וּבְלִיעַל וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְשֹׁבֵר אֶת עַצְמוֹ וְאֶת אַחֲרִים וּלְפַל בְּיָאוּשׁ וְכוּ', כִּי דוּעַ שְׂצָרִיךְ הָאָדָם לְהַזְהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, וּלְהַרְחִיק אֶת הַעֲצָבוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאֶפְלוּ כְּשִׂמְתַּחֲלִיל לְהַסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ וְכֵן בְּאַחֲרֵים וְכוּ', וְרוּאָה שְׂאִין בּוֹ שׁוּם טוֹב, וְהוּא מְלֵא חֲטָאִים, וְרוּצָה הַסְמָךְ מ"ם לְהַפִּילוֹ עַל יָדֵי זֶה בְּעַצְבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה חֵס וְשָׁלוֹם, אִף עַל פִּי כֵן אֲסוּר לוֹ לְפַל מְזֵה, רַק צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ וְכֵן אֲצַל אַחֲרֵים אִיזָה מַעֵט טוֹב, כִּי אֵיךְ אֶפְשֶׁר שְׂלֵא עֲשֵׂה מִמֵּיּוֹ אִיזָה מַצְוָה אוֹ דְּבַר טוֹב, וְאִף שְׂכַשְׂמַתַּחֲלִיל לְהַסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ הַדְּבַר הַטוֹב, הוּא רוּאָה שֶׁהוּא גַּם כֵּן מְלֵא פְּצָעִים וְאֵין בּוֹ מֵתֵם, הֵינּוּ שְׂרוּאָה שְׂגֵם הַמַּצְוָה וְהַדְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה שְׂזָכָה לְעֲשׂוֹת, הוּא גַּם כֵּן מְלֵא פְּנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּפְגָמִים הֶרְבֵּה, עִם כָּל זֶה אֵיךְ אֶפְשֶׁר שְׂלֵא יִהְיֶה בְּאוֹתָהּ הַמַּצְוָה וְהַדְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה אִיזָה מַעֵט טוֹב, כִּי עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא עַל כָּל פְּנִים הִיָּה אִיזָה נְקֻדָּה טוֹבָה בְּהַמַּצְוָה וְהַדְּבַר טוֹב שֶׁעֲשָׂה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ לְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ וְכֵן בְּאַחֲרֵים אִיזָה מַעֵט טוֹב, כְּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ, וּלְכוּא לְיַדֵּי שְׂמַחָה, וְלִכְנָן צָרִיכִים לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְהַתַּלְמִידִים, וּבְאֶפְן הַזֶּה לְקָרֵב גַּם אֶת הַבְּחֹר הַזֶּה, וּכְבָּר יְדוּעַ מָה שְׂאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא כ"א.) דְּקֵאֲרִי קֵאֲרִי, דְּלֵא קֵאֲרִי לִיהוּי צוּוֹתָא לְחַבְרִיָּה; הֵינּוּ מִי שְׁלוּמֵד שְׂלִמְדָה, וּמִי שְׂלֵא לֹמֵד לְכָל הַפְּחוֹת שִׂיתַּחֲבֵר עִם זֶה שְׂאֵינּוּ לֹמֵד, כִּי לְבִסּוּף יִשְׁפִיעַ גַּם עָלָיו לְאַהֲבָה אֶת הַתּוֹרָה, הַעֲקָר תְּלוּי בְּהַמְלָמֵד אֵיךְ שֶׁהוּא מְתַנְהֵג

עם התלמידים, כי צריכים להראות להם רק אהבה, וזה חובת השעה, אשרי המלמד והמורה שיש לו סבלנות להתלמידים ומקרב את כלם, ואינו מרחיק את אף אחד, כי תמיד צריכים לקחת בחשבון מה היה אם הבחור הזה היה הבן שלי, האם הייתי מרחיק אותו? האם הייתי לא לוקח אותו לטיול? אלא מה אתה חושש מה יאמרו התלמידים האחרים, אזי צריכים להסביר להם לא בפניו שעל הבחור הזה עובר משברים וגלים בבית, וצריכים לדון אותו לכף זכות, וזה הדרך של רבנו ז"ל רק למצא את הטוב של הזולת, והסמך מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו כל ענינו רק לעשות פרוידים בין נשמות ישראל, ולהרחיק על ימין ועל שמאל.

ולכן תהיה פקח ותקרב את כלם, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרעד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הצרות והבלבולים והיסורים המרים שאתה סובל, זה רק מחמת שאתה לא מעריך את עצמך, ואתה שונא את עצמך בתכלית השנאה, ואתה שוכח שיש לאו בתורה "לא תשנא את אחיך בלבבך", וכמו שאסור לשנא את הזולת, כך אסור לשנא את עצמו, אדרבה אדם צריך להיות חזק בבטחון עצמי, ולדעת שגם הוא שונה בעיניו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) כמו שאדם צריך שיהיה לו אמונה בהקדוש ברוך הוא, כך צריך שיהיה לו אמונה בעצמו שהוא גם בן שוה וכו', ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו) שכל הכשלונו של האדם רק כשלא מאמין בעצמו, אז הוא צריך לעבד מאד מאד קשה, ואמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ח:): מאי דכתוב

(זכריה ד' י') "כי מי בז ליום קטנות", מי גרם לצדיקים שיִתְבַּזְּבוּ שְׁלַחְנָן לְעֵתִיד לבוא, קטנות שהיה בהן שלא האמינו בהקדוש ברוך הוא; כי כשֶׁאָדָם אין לוֹ אַמוּנָה בְּעַצְמוֹ שָׁגַם הוּא יְכוּל לְעַשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזָה הוּא מֵרָאֵה שְׂאִין לוֹ אַמוּנָה גַם בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִכֵּן הוּא מֵתַרְשֵׁל מֵתוֹרָה וּמִתְפַּלֵּה וּמְקִיּוֹם מִצְוֹת מְעַשְׂיֹת וְכוּ' וְכוּ'.

אתה צריך לדעת שכל תפלה כל תחנה שאדם מתפלל להקדוש ברוך הוא, נשמע בכל העולמות, אך הסמ"ך מ"ם מכניס באדם כאלו הוא כבר לא שונה לשום דבר ולא שומעים אותו ולא צריכים אותו, עד שהוא נכנס בדכאון על ידי זה ורוצה להתאבד וכו' וכו'.

וצריך שתדע שלהתאבד זה לא פתרון, כי כף אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ד) על מאמרם ז"ל (אבות פרק ד') "ואל תאמר שהשאל והקבר בית מנוס לך" כי בעולם הזה שיש להאדם טרדות ועל הפרנסה, יכול להיות שיעקץ וינשף אותו פרעוש והוא לא ירגיש, מחמת שמחשבתו טרודה באיזה מחשבה של פרנסה וכיוצא. אבל שם בקבר שאז אין להאדם שום טרדא ושום מחשבה אחרת, אז הוא שומע אפלו הרחישה וההלוך של התולעים איך הם רוחשים ובאים אליו, ומרגיש הצער של כל נשיכה ונשיכה. ואין שום דבר שיטרידהו וימנעהו מגדל צערו הקשה רחמנא ליצילן; אדם חושב שבזה שהוא יתאבד, ויכניסו אותו בקבר נגמר הצרות שלו, הוא לא יודע שאז מתחילים הצרות שלו וכו', כל זמן שהוא חי הוא יכול לתקן את הפל, ויכול לצאת מכל הסבוכים שהסתבך בהם וכו', כי אין בעיה שאין לזה פתרון, אבל שם בקבר מתחיל ענין אחר לגמרי, קדם כל איך שקוברים את האדם באים עכברי שדה שמתחילים לאכל את הבשר הטרי, ומבטנו מתחיל לצאת תולעים וכו', ומה שהם משאירים באים נחשים ועקרבים וכו', וכלם עושים סעודה מגופו וכו', ואל תאמר כשאדם מת הוא כבר לא מרגיש, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (שבת י"ג:) קשה רמה למת פמחט בבשר החי שנאמר (איוב י"ד כ"ב) "אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל", ולכן אני מברך להגיד לך אשר להתאבד זה לא פתרון כלל, זה בא רק מחמת יאוש ודכאון פנימי, ועל זה שלח לנו הקדוש ברוך הוא בדורות אלו את רבנו ז"ל,

שהוא הרופא שיכול לרפאות את כלל נשמות ישראל ואת כלל העולם כולו, כי רבנו ז"ל מפיח רוח חיים בכל אדם, ומחזק ומעודד ומשמח אותו, ומראה לו דרך איך שיכולים לצאת מפל בעיה שבעולם, ולכן אני מיעץ לה שתתחיל ללמד ביתר שאת ביתר עז את ספרי רבנו ז"ל, ומה טוב ומה נעים שאם תעשה לעצמך סדר בקבצי "אוצר הקנטרסים", שמדבר מכל הבעיות שרק יש בעולם וכו' וכו', ומגלה עצות איך שיכולים לצאת מכל הצרות וכו' וכו'.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנם, ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) אין עולם הזה יש או גיהנם או גן עדן, ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמך מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנם בזה העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמך ומדכא ועצוב ומיאש וכו', וזה בעצמו הגיהנם שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנם שאתה נמצא בה וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גרעה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לי מלים להודות לך על המסירות נפש שעשית כדי להציל בת ישראל מבושה וכו', ואני מכרח להגיד לך שבשכר זה הקדוש ברוך הוא בָּרַךְ אותך לאורך ימים ושנים טובות שתוכלי לעשות הרבה צדקה וחסד, רק חזקי ואמצי מאד להמשיך בעשית חסד, ואני מכרח להגיד לך שקבלת מתנה חתן ירא שמים ומתמיד גדול ובעל מדות טובות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתזכי לבנות בית נאמן בישראל, ותמיד נתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרעו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מבקש אותך שתודיעי לי תכף ומיד אם לא מתחילים עוד פעם לעשות צרות בבית דרך כוונס הנכסים, כי אם חס ושלום כן, אני רוצה לערב תכף ומיד עורך דין שלא תשארי בחוץ על הרחוב וכו', נא להודיעני תכף ומיד.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרעז.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שלח כ"א סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח על הדו"ח מהחנות שאתה כותב לי מפעם לפעם, וזה מאד מאד מענין אותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוכל להרחיב את פעולות החנות ולהצליח בגדול.

אודות רכב וכו', תמיד אני ממליץ על רכב חדש, כי על ישן תמיד יהיה תלאי על גבי תלאי, ולא יוצא מזה שום דבר רק צרות, אכל אם אתה קונה כבר שיהיה תשלומים טובים שתוכל לעמד בזה.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרעת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח כ"א סִינּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי כִּדְאִי לָךְ לְקַחַת כְּמָה טְפוּלִים אֶצֶל דּוֹקטוֹר ... נִרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא
עֶזֶר לִי מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקָר אֵל תִּכְנֹסִי בְּשׁוֹם לַחֵץ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל מִינֵי
מַחְלוֹת וְחַלְאִים רָעִים וְלֹא יִקְרָה לָךְ שׁוֹם דָּבָר, וְאַתָּה לֹא צְרִיכָה לְהִלָּחֵץ כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְיִהְיֶה לָךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

רַק תְּהִי בְּשִׁמְחָה כִּי רִבְנּוּ וְז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂגָם
חֲכָמֵי הַרופְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת
חֶסְרוֹן הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עַז לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מִבִּיא לְאָדָם
אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנְתַּ לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח
לְמָחָר, וְלִכֵּן רְאִי לַחֲטוּף שִׁמְחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֶיךָ
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח כ"א סִינּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לדעתי לא כדאי לך לצאת לפנסיה, כי אתה איש מעש ורב פעלים וכו', ואתה יכול להמשיך בעבודת השם גם דרך עבודתך, ובפרט שרבים צריכים אותך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשר לי בשורות משמחות, והעקר להתחזק בהמצבים הכי קשים שאתה עובר עכשו, וזכר תזכר מה שמובא בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמתכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הקא; נמי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחפה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא [מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרפ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח כ"ב סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

השבת הזה מברכים כבר ברכת החדש תמוז, שדורשי רשומות אמרו ת'מ'ו'ז' ראשי תבות ז'מני ת'שובה מ'תקרים ו'באים, כי שתי החדשים האלו תמוז ואב הם נגד העינים, כמובא (בני יששכר רמזי תמוז ואב) והפרוש הפשוט הוא שבשתי החדשים האלו צריכים מאד מאד לשמר על העינים, כי הסמ"ך מ"ם מאד מאד מתפשט בעולם להכשיל את בני אדם בהסתכליות רעות, כי הקדוש ברוך הוא הוציא חמה מנרתיקה וכו', ובקלות יכולים להכשל בראיות אסורות, ולכן עלינו להתעורר בשתי החדשים האלו לחזר בתשובה שלמה, וככה נוכל לקבל את ימי אלול הקדושים בשמחה עצומה,

שָׁזָה כָּבֵד חֲדָשׁ הַכֶּנֶה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא שָׁבוּ דְנִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹקֵב לְאֵת הַשֶּׁבֶת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְנִקְבַּל עַל עֲצָמָנוּ קְבֻלוֹת טוֹבוֹת אִיךָ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁכַּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, אֲשֶׁר זֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה שְׁלָנוּ, הַסְּמִיךְ מִ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשִׁבְרֵי אֶת הָאָדָם לְהִרְאוֹת לוֹ שֶׁהוּא לֹא שָׁזָה לְשׁוּם דְּבָר וְכוּ', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלָתוֹ בְּשָׁמַיִם, כִּי אִם הָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל יוֹדְעִים אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָם, הָיוּ רָצִים אַחֲרָיו, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (תְּרוּמָה קכ"ו). כְּמָה חֲבִיבֵין יִשְׂרָאֵל קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאַתְרַעֵי בְּהוּ, וּבְעָא לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ וְלֹאֲתַקְשָׂרָא עִמָּהוּן, וְעָבַד לְהוֹן עִמָּא יַחֲדָאָה בְּעֻלְמָא, דְכְּתִיב (שְׁמוּאֵל ב' ז' כ"ג) "וּמִי כַעֲמֹךָ כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ", וְאִינוּן אַתְרַעוּ בֵּיהּ וְאַתְקַשְׂרוּ בֵּיהּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים קל"ה) "כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה", וְכְּתִיב (דְּבָרִים ל"ב ט') "כִּי חָלַק הַיְיָ" עִמּוֹ", וְיִהֵב לְשָׂאֵר עַמִּין שׁוֹלְטָנִין רְבָרְכָן מִמֶּנּוּן עֲלֵייהוּ, וְהוּא נָטִיל לְחוּלְקֵיהּ יִשְׂרָאֵל; [כְּמָה חֲבִיבִים עִם יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂרָצָה בְּהֵם וְרוֹצָה לְהִדְבִּק בְּהֵם, וְלִהְתַּקְשֵׁר עִמָּם, וְעֵשֶׂה אוֹתָם עִם יַחֲדֵי בְעוּלָם וְכוּ']. וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי הַסִּימָן הַכִּי מְבַהֵק שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָנוּ, שְׁנַתָּן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת מִתְּנָה, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבֶת י':) אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשֶּׁה מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּנְזֵי וְשֶׁבֶת שְׁמָה וְאִנִּי מְבַקֵּשׁ לְתִנָּה לְיִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוֹדִיעָם; וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צְרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשֶׁבֶת, כִּי מַעֲלַת וְקִדְשַׁת שֶׁבֶת גְּדוּלָה וְיִקְרָה מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְצְרִיךְ לְנַהֵג שִׂמְחָה גְּדוּלָה בְּשֶׁבֶת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוּם עֲצָבוֹת וְדָאָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שֶׁבֶת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׂתְיָה, הֵן מְלֻבוּשִׁים כְּפִי מָה שְׂיוֹכֵל, כִּי אֲכִילַת שֶׁבֶת כְּלָה רִוַּחְנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חַל, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשֶׁבֶת, לֹא הָיִיתָ מְפַסֵּיק לְרַקֵּד כָּל הַשֶּׁבֶת מִרַב שִׂמְחָה שְׂאֲתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָיָה הַשֶּׁבֶת יָקָר בְּעֵינֶיךָ.

וּמוֹכָא בְּזֵהר (יְתָרוֹ פ"ח). כָּל בְּרַכָּאן דְלַעֲיֵלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיזִין, וְתַאנָּא אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מִנָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוּם דִּיהוּא יוֹמָא מִתְּבַרְכָּאן מִינֵיהּ כָּל שִׂתָּא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנֵיהּ לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹי,

מההיא בְּרָכָה דְּמִתְבָּרְכָאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְלִמְדָנוּ לְמָה לֹא יֵרֵד מִן בְּשַׁבָּת? מִפְּנֵי שֶׁמִּשְׁבַּת מִתְבָּרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשֵׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מִקְבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שֶׁלוֹ מִשְׁבַּת], וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, תִּתְחִיל לְשַׂמַּח מִהַשַּׁבָּת הַזֶּה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְשַׂמֵּר מִמְּרִיבוֹת עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אַז הַסְּמִיךְ מ"ם מִסִּית אֶת הָאָדָם שְׁרִיב עִם אֲשֶׁתּוֹ, כְּדִי לְבַלְבֵּל לוֹ אֶת שְׂמַחַת הַשַּׁבָּת.

מָה אָמַר לָךְ הַלּוֹאֵי וְהַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ עוֹשֶׂה לְעִצְמְךָ שַׁעוֹר בְּלִמּוּד זֶהר וְתִקְוִינִים שְׁזָה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, עַד כְּדֵי כִּף שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הר"ן סימן ק"ח) יְדוּעַ שְׁלִמּוּד הַזֶּהר מִסְּגֵל מְאֹד מְאֹד. וְדַע שֶׁעַל יְדֵי לִמּוּד הַזֶּהר נַעֲשֶׂה חֲשֵׁק לְכָל מִינֵי לִמּוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרָר מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. דְּהֵינּוּ הַשְּׁבַח שֶׁמִּשְׁבַּח וּמִפְּאָר אֶת הַעוֹבֵד הַשֵּׁם, דְּהֵינּוּ הַלְשׁוֹן הַרְגִיל בְּזֶהר לֹמַר זְכָאָה וְכוּ', עַל כָּל מִצְוָה וְעִבּוּדָה וְכוּ'. וְלִהְפֹךְ הַצְּעָקָה שְׁצוּעַק וְי וְכוּ', וְי לָהּ וְי לְנִשְׁמַתָּה עַל הַסֵּר מִעִבּוּדַת הַשֵּׁם. אֵלּוּ הַלְשׁוֹנוֹת מְעוֹרְרִים מְאֹד אֶת הָאָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שם סימן ק"ט) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי קָדַשׁ כָּל כִּף אֶת לְשׁוֹן הַתְּרַגּוּם עַד שֶׁאִפְלוּ שְׂאָר דְּבָרִים הַנִּכְתָּבִים בְּלְשׁוֹן תְּרַגּוּם יֵשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְהָאֲרִיז"ל נִתֵּן תִּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמַר בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּפִים זֶהר וְחֲמֵשׁ דְּפִים תִּקְוִינִים, וְהַיּוֹם הַדְּפִיסוּ זֶהר וְתִקְוִינִים עִם אוֹתִיוֹת גְּדוֹלוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, שְׁמָאֵד מְאֹד קַל לְגַרֵּס בָּהֶם, וְזֶה מְכַנֵּס תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוּיִנּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְקִרְוּבָה יִשׁוּעַתְנּוּ לְבוּא, כִּי מַחֲכָה דְּבָרִים גְּדוֹלִים עַל עִם יִשְׂרָאֵל, וְהַלּוֹאֵי שִׁיחָה אַחְדוֹת וְאַהֲבָה בְּקַהְלָתְנּוּ, כִּי כִּף מוּבָא (מְדַרְשׁ הַנְּעִלָם זֶהר חֲדָשׁ נַח כ"ג) אֵי חֲדָא קַהְלָה אוּ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעַרוּן בְּתִיּוּבָתָא מִיָּד אֲתִי בֶן דְּדוּד; אִם קַהְלָה אַחַת אוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת אַחַד יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיָּד בֶּן דְּדוּד בָּא, וְרִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁזָה יִהְיֶה בְּהַבִּית הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, כִּי יֵשׁ לָנוּ קַהְלָה קְדוּשָׁה חֲמָמָה שֶׁל אַמּוּנָה, אֲשֶׁרִינּוּ מָה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גּרפּא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְבְּלִי אֶת הַשַּׁבָּת הַזֹּאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה
מָאד מָאד, וְחִכְמִינֵנו הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת קי"ח): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבַּת כְּהִלְכָתוֹ
אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ מוֹחְלִין לוֹ, שְׁנֵאמַר (ישעיה נ"ו ב) "אֲשֶׁרִי
אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחְזִיק בָּהּ שִׁמְרֵ שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמְרֵ יְדוּ מֵעֲשׂוֹת
כָּל רַע", אֵל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ אֲלֵא מִחוּל לוֹ; וְעַל כֵּן בְּזֶה שֶׁתְּהִי שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה
כָּל הַשַּׁבָּת, וְתַעֲצְרֵי עֲצֻמָּה לֹא לְהַכְנִס בְּלִחְץ וְדַחֲק וְכוּ', וְלֹא לְכַעַס וְלְהַתְּפַרֵץ
וְכוּ', אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי
עַם יִשְׂרָאֵל הֵם בֶּן זוּגָה שֶׁל הַשַּׁבָּת, כְּמֵאמָרְם ז"ל (בראשית רבה פ"א ח) "תִּנְי
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, אָמְרָה שַׁבַּת לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם
לְכַלּוֹן יֵשׁ בֶּן זוּג וְלִי אֵין בֶּן זוּג, אָמַר לָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל הִיא
בֶּן זוּגָה, וְכִיּוֹן שֶׁעַמְדוֹ: יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַר סִינִי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכְרוּ
הַדָּבָר שֶׁאִמְרַתִּי לַשַּׁבָּת, כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זוּגָה, הִינּוּ דְבוּר (שמות כ') "זְכוֹר
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ".

רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מָאד מָאד שֶׁזְּכִינוּ לְהַבְּרָאוֹת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנוּ
גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְאֵנְחָנוּ זוֹכִים לְשִׁמְרֵ אֶת הַשַּׁבָּת שְׂזֶה נִחְלַת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
לְתַת שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתָנוּ כְּאֵלוּ אֵנְחָנוּ כְּכֹר לֹא שׁוֹיִם לְשׁוּם דְּבָר וְכוּ',
וְכֵאלוּ אֵתָנוּ כְּכֹר לֹא יִהְיֶה שׁוּם דְּבָר וְכוּ', אֲדַרְבֶּה עֲלֵינוּ רְאוּי לְשִׂמְחָה מָאד
מָאד בְּזֶה שֶׁאֵנְחָנוּ שׁוֹמְרִים שַׁבָּת, וּמְכַבְּדִים אוֹתָהּ.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת מֵעֲלָתָךְ בְּשָׂמִים בַּעַת שֶׁאֵת מְדִלְיָקָה אֶת גְּרוֹת שַׁבָּת,
אֲז נְדַלֵּק אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְאֵם אִשָּׁה הִיְתָה יוֹדַעַת מֶה הִיא יְכוּלָה
לְפַעַל בַּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, הִיְתָה עוֹמְדַת לְפָנֵי הַגְּרוֹת וּמִבְּקֵשֶׁת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
כָּל מֶה שֶׁהִיא צְרִיכָה וְכוּ', כִּי אֲז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לְאִשָּׁה, וְלָכֵן אָנִי
מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁתְּדִלִּי בַּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת לְשִׁפְךְ דְּמַעוֹת כְּמִים,
כִּי אֲז הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת הֵן עַל עֲצֻמָּה וְהֵן עַל בַּעֲלָהּ וְהֵן עַל הַיְלָדִים,

מאד מקבלת בשמים, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי הדלקת הנרות זה מצוה נדירה שנתנו לנשות ישראל, כמאמרם ז"ל (תנחומא מצרע) מנין שחיב אדם להיות זהיר וזריז בהדלקת הנר בשבת, שנאמר (ישעיה נ"ח) "וקראת לשבת ענג" זו הדלקת הנר בשבת, ולמה נמסרו לאשה, אמר הקדוש ברוך הוא היא כבתה נרו של עולם, דכתיב (משלי ה') "נר הוי"ה נשמת אדם" לפיכך תשמר הדלקת הנר; ולכן אבקש אותך שבעת הדלקת הנרות תתפללי הרבה עליך ועל בעלך ועל הילדים כי אז הוא עת רצון גדול בשמים לאשה וכל המרבה אז בתפלה נשמעה ונתקבל בשמים.

ומוהרנ"ת ז"ל למד את אשתו ואת בתו היחידה שבעת הדלקת הנרות כשהיא מתפללת על עצמה וכו' שתוסיף תפלה: רבונו של עולם כשם שאני מדלקת את נרות שבת כן תאיר ותדליק את אור רבנו ז"ל בלבבות עם ישראל וכלם יחזרו בתשובה.

אבקש שתתפללי גם עלי שאני צריך לישועה ולרפואה גדולה.

נא ונא תשמרי כל השבת לא להיות עצובה רק להיות בשמחה עצומה כי מעלת שמחת שבת עולה על הכל וזוכים על ידי זה למחילת עוונות, ואשה שיכולה לפעל בעצמה ללכת בצניעות כל השבוע ובפרט בשבת, מעלתה גדולה בשמים, ולכן תשמרי מאד מאד מנשים קלות דעת שלא תכניס בכך התקררות ביראת שמים וכו', כי סוף כל סוף חזרת בתשובה, את צריכה להיות מאד מאד חזקה בזה, ולא לחזר אחרונית חס ושלום, חוסי וחמלי על עצמה, עברת כבר בחיים כל כך הרבה וכו', ודיקא עכשו שאנחנו מוכנים לקבל פני משיח צדקנו אז תחזרי אחרונית? מה אתך? הקדוש ברוך הוא יעזר שמהשבת הזו תקבלי על עצמך ללכת בצניעות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

גרפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁיתְאַחֲדוּ יַחַד, כִּי אֶצְלוּ
יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד יִקָּר כְּשֶׁנִּשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בִּיחָד, כְּמֵאֲמָרָם
ז"ל (תְּנַחֲמוּא נְצִיבִים) בְּנִהְגָּ שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אֶדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִיִּים שְׂמָא יְכוּל
לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא
שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁהְיוּ כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר
שְׂאֵת בִּיתֵר עַד לְהִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ יַחַד, כִּי הִסְמַךְ מ"ם אֹרֵב עַל זֶה מֵאֵד מֵאֵד
לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, כִּי כָּל הַעֲנִין שְׁלוֹ זֶה רַק "הַפֶּרֶד וּמְשֵׁל", וְזֶה מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה
בְּמוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל מֵאֵד שְׂבָא פֶה, רַק לְהַפְרִיד בֵּין הַעֲדוֹת, וּבֵין הַתּוֹשְׁבִים וְכוּ'
וְכוּ', וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחֵד בְּאַחֲדוֹת גְּמוּרָה, וְאֵז שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ח סִיּוֹן
ו') דוֹר הַפְּלָגָה עַל יְדֵי שִׁהְיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, לְפִיכָךְ נִשְׁתִּיר מֵהֶם פְּלָטָה;
רוֹאִים אֶפְלוּ רְשָׁעִים כְּאֵלּוּ אֲבָל הָיָה בֵּינֵיהֶם אַחֲדוֹת, נִשְׂאָר מֵהֶם פְּלָטָה, עַל
אַחַת כְּמָה וְכְמָה מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה כְּשִׁהְיוּדִים מֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מִתְאַחֲדִים
יַחַד, בְּזֶה מְקָרְבִים אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִיּוֹן ב')
נַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲגָדָה אַחַת, הַתְּקִינוּ עֲצָמֵן לְגֻאֻלָּה; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר
הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה סִיּוֹן ג') עַל יְדֵי אַחֲדוֹת שִׁהְיָה בְּיִשְׂרָאֵל יְבוּא מְשִׁיחַ; וְכֵן אָמַר
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד סִיּוֹן כ"ד) כְּשִׁישְׂרָאֵל בְּאַחֲדוֹת, הָאֲמוֹת מִתְּפַחְדִים מֵהֶם.

כְּכַר עוֹרְרָתִי אֶתְמוּל אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֵא תִהְיוּ תְּמִימִים, וְלִהְיֵאֱמִין
לְכָל מִי שְׂבָא לְמַכּוֹר לָכֶם מִשְׁהוּ, כִּי הִחְכַּם מְכַל אֶדָם אָמַר (מְשַׁלִּי י"ד ט"ו) "פְּתִי
יֵאֱמִין לְכָל דְּבַר וְעָרוֹם יִבִּין לְאֲשֵׁרוּ", אֶדָם צְרִיף לְהַבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר,
כִּי לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ תּוֹפְעוֹת מוֹזְרוֹת אֶפְלוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כָּל אֶחָד רוֹצֵה
לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף קָל, וְהוּא מוֹכֵן אֶפְלוּ לְקַבֵּר אֶת הַזּוֹלָת וְכוּ', הָעֵקֶר שְׁלוֹ יִהְיָה
כֶּסֶף וְכוּ', זֶה מִשְׁתַּדֵּל לְשַׁדֵּל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְמַכּוֹר לוֹ רַכָּב שְׁנוּסַע בְּלֵי דְלָק

וכו', לכאורה זה פלאי פלאים... נס שלא מוכר לך סוס בלי רגלים, אלא שיש לו כנפים... והעקר שיש שמשתדלים לעבד על אנשי שלומנו שהוא איש נדל"ן ורוצה למכר לך שטח הכי טוב והכי זול וכו', לכאורה זה פלאי פלאים... אבל הבעיה שלא דבים ולא יער, הוא איש נדל"ן כמו שאתה טיפס וטס ללבנה... השטח זה לא לבניה וכו', או השטח בכלל לא שלו וכו', ופתי מאמין לכל מה שאומרים לו, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם תשמרו מנוכלים, ואסור להאמין לאף אחד, כי כל אחד לטובת עצמו הוא דורש, והוא מוכן לקבר אותך וכו', העקר שלו יהיה כסף קל מאד, ולכן אני מזוהר אתכם תשמרו מכל אלו הכאפרים וכו', חסדי השם יתברך שיש לנו את רבנו ז"ל שהוא מכניס לנו גם שכל בגשמיות איך להתנהג, ומכל שכן ברוחניות שלא עוזב אותנו יום יום, והוא מעורר אותנו על להתחזק בשמחה עצומה ולשמר על השלום בית, והעקר להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, כי תכף ומיד כשאדם מתחיל לחסר איזה תפלה וכו', ולא מתפלל במנין, כך מתקרב אצלו היהדות וכו', כי פרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניסו פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם שבת שלום

גִּרְפָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁמֹסְרָתְךָ אֶת נִפְשֵׁךְ שֶׁהִלַּכְתָּ
לְאַסֵּף קַפּוֹת "קֶרֶן הַצַּדִּיק" עֲבוּר קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה,
וְהִלְוִי שֶׁהִיִּית מְכַנֵּס אֶת עֲצָמְךָ כֹּל כְּלָךְ בְּזֶה לְפָזוֹר קַפּוֹת וְכו', וְאַחַר כֵּן
לְאַסֵּף אֶת זֶה וְכו', וְהִיִּית יָכוֹל לְהַתְּפַרֵּס עַל יְדֵי זֶה בְּכַבּוֹד, וְעוֹד הִיִּית מְזַכָּה
אֶת הָרַבִּים עִם צְדָקָה אֲמִתִּית, כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ עֵינַי בְּעֵינַי מַה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים
עִם הַכֶּסֶף וְכו'.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כֹל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ,
מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכֹל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, גְּמָרָא: לְהִיֹּת חֲזוֹק מְאֹד לְלַמֵּד
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ
הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ.).
"וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד;
שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַעֵקֶר רָאָה לְמִסֵּר אֶת נִפְשֵׁךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה
עֲרַבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת ח.). מֵאֵי דְכְּתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹרִי" הַעֵת רְצוֹן" אִימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר
מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֵז טוֹב לָךְ כֹּל
הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סיון התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי יַעֲצִיטִי לְקַחַת אוֹתְךָ לְעִבּוּדָה, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים כַּח אָדָם וּמִרְץ חֲדָשׁ,
כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעֻלוֹת שֶׁל הַקְּפוֹת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְלִכְן
תִּכְנִיֵס אֶת עֲצֻמְךָ בְּמֵלֵא הַמֶּרֶץ, כִּי זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת עֶקֶר עִבּוּדְתְךָ, וְאִם תִּצְלִיחַ
תַּעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה, וְלִכְן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ וְאֵל תִּתְרַשֵּׁל, כִּי זֶה כָּל
הַהִכְנָסוֹת שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ וְכוּ', וְהַהוֹצָאוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הִכְנָסוֹת, וְלִכְן
תִּרְאֶה לְהִתְאַמֵּץ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹ בְּעִבּוּדְתְךָ, אֲזִי בְּלִנּוּ רַק גֵּרוּיִחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גרפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סיון התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתְךָ צְרִיף לְדַעַת שְׁבָאָמַת אִי אֶפְשָׁר לְדַעַת דְּבָר זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי
הַעֵיִן שֶׁל הָאָדָם מְטַעִיט לְגַמְרִי, וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְשְׂמוּאֵל הַנְּבִיא
שֶׁהִיָּה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה כ"ה).
שְׂקוּל שְׂמוּאֵל כְּמִשְׁה וְאֶהְרֵן, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תהלים צ"ט ו') "מִשְׁה וְאֶהְרֵן בְּכַהֲנֵינוּ
וְשְׂמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׂמוּ", וּבְעַת שְׂבָקֶשׁ מִמֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁמְשַׁח בֵּין אֶחָד
מִבְּנָיו שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְמֶלֶךְ, כְּתִיב (שְׂמוּאֵל א' ט"ז ו') "וַיְהִי בְּבוֹאֵם וַיִּרְא אֶת אֱלִיָּאֵב
וַיֹּאמֶר אֵף נִגַּד הַיּוֹי"ה מִשִּׁיחוֹ", שְׂחֹשֵׁב בּוֹדָאֵי אֱלִיָּאֵב הוּא רְאוּי לְהִיּוֹת מֶלֶךְ
לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל זֶה כְּתִיב (שם) "וַיֹּאמֶר הַיּוֹי"ה אֵל שְׂמוּאֵל אֵל תִּבַּט אֵל
מִרְאֵהוּ וְאֵל גְּבוּהַ קוֹמְתוֹ כִּי מֵאֲסִתִּיהוּ כִּי לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם, כִּי הָאָדָם יִרְאֶה

לעינים והוי"ה יראה ללבב", איך קטני ערך פחותים כמונו יכולים להגיד מי כן צדיק אמת ומי לא צדיק אמת? וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ג) שזה יצר הרע גדול לומר תלמיד חכם זה נאה, וזה לא נאה וכו', ולכן בשום פנים ואופן אדם לא יכול להגיד שזה צדיק אמת וזה צדיק שאינו אמת, בשור ודם לא יכול לדעת דבר זה בשום אופן שבעולם, וזה דמיון אחד גדול מה שבני אדם מגדירים זה צדיק גדול, וזה בכלל לא צדיק וכו' וכו'.

וכבר ספר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קט"ז) כשהיה בארץ ישראל, ספרו לו שם החשובים שהיו שם שבאו ממדינות אלו [שהם הרב הקדוש רבי אברהם מקליסק זי"ע, ורבי יעקב שמשון משיפיטובקה זי"ע, רבי זאב וואלף מטשורני אוסטרהא זי"ע וכו' וכו'], וקבעו דירתם שם בארץ ישראל כמפרסם. וספרו לו שקדם שהיו בארץ ישראל, לא היו יכולים לציר לעצמן, שארץ ישראל היא עומדת בזה העולם, והיו סוברים שארץ ישראל הוא עולם אחר לגמרי, לפי גדל קדשת ארץ ישראל המבאר בספרים. ומפרש בתורתנו הקדושה מעלת קדשת ארץ ישראל כמה וכמה פעמים, והתורה בעצמה מפרשת כל גבולי ארץ ישראל לגדל מעלתה וקדשתה העצום והנורא מאד מאד. על כן לא היו יכולין לציר לעצמן בעיניהם, שארץ ישראל יהיה בזה העולם, עד אשר באו לשם וראו שארץ ישראל היא בזה העולם ממש. כי באמת ארץ ישראל הוא כמו מדינות אלו ממש, ועפר ארץ ישראל הוא במראה ודמותו כמו עפר מדינות אלו ממש. כי מה שמביאין לפעמים עפר לכן משם זהו רק במקומות פרטיים, וגם במדינה זו נמצא עפר לכן ועפר של נתר בכמה מקומות, אבל עקר העפר בארץ ישראל הוא כמו עפר מדינות אלו ממש. כי באמת בדמות ותמונה אין חלוק כלל בין ארץ ישראל ובין שאר מדינות, להבדיל, ואף על פי כן היא קדושה מאד מאד בתכלית הקדושה עצומה ונוראה מאד, אשרי הזוכה להלך שם אפלו ארבע אמות וכו', כאשר הפליגו חכמינו הקדושים וכל הספרים בעצם קדשתה הגדולה והנוראה.

וספר רבנו ז"ל זאת, כי הוא ענין נצרך מאד לכמה ענינים, שבני אדם נבוכים בהם בטעותים. כי יש טועים סוברים, שצריכין להפיר את הצדיק או שאר דבר שבקדושה להפירו בפניו בצלמו ודמותו, שיהיה משנה בדמותו

ובתנועותיו דִּיקָא, ובְאָמַת לא כֵּן הוּא. כִּי הַצְדִּיק הוּא בְדַמוֹת וְצִלָּם כְּכֹל הָאֲנָשִׁים וְאֵין בּוֹ שׁוֹם שְׁנוּי כָּלֵל, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, וְשֶׁאֵרִי בְנֵי אָדָם אֵינָם בְּדַמוֹתוֹ כָּלֵל בְּאָמַת לְאָמַתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְנּוּ ז"ל שֶׁאִישׁ הַכֶּשֶׁר נִדְמָה, שֶׁהוֹלֵךְ עִם כְּרֻכְשׁוֹת וְדִקִּין כְּמוֹ שֶׁאֵר בְּנֵי אָדָם, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי. וְכֵן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאָמַת הִיא מְבֻדֶּלֶת וּמִפְרָשֶׁת לְגַמְרִי מִשֶּׁאֵר אֶרְצוֹת בְּכֹל עֲנִינֶיהָ וּבַחִינוּתֶיהָ. וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל שֶׁאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהּ רְקִיעַ אַחַר מִשְׁאֵר אֶרְצוֹת, וְכַמוֹכֵן בַּזְהַר הַקְּדוּשׁ (ויקהל ר"ט), אֵךְ אֵף עַל פִּי כֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת לְפִי מֵרָאֵה עֵינֵי הָאָדָם אֵין רוֹאִים שׁוֹם שְׁנוּי בֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְשֶׁאֵר אֶרְצוֹת, כִּי אִם מִי שְׁזוֹכָה לְהֶאֱמִין בְּקִדְשָׁתָהּ, יְכוּל לְהַבְחִין קִצָּת הַהִפְרָשׁ. כְּמוֹ כֵּן הַצְדִּיק וְהָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים לְעֶרְךָ שֶׁאֵר הָעוֹלָם, שֶׁבְּאָמַת הֵם דּוֹמִים בְּכֹל תְּנוּעוֹתֵיהֶם כְּשֶׁאֵר בְּנֵי אָדָם בְּדַמוֹתָם וְצִלָּמָם, וְאֵין בֵּינֵיהֶם הִפְרָשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת לְכֹל מֵרָאֵה עֵינֵי בֶּשֶׁר, וְאֵף עַל פִּי כֵּן בְּאָמַת לְאָמַתוֹ אֲנוּ מֵאֲמִינִים שֶׁהֵם מִפְרָשִׁים וּמְבֻדָּלִים לְגַמְרִי. כִּי אִישׁ כְּשֵׁר הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי, מִכֹּל שֶׁכֵּן הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים; עֵינֵי שָׁם.

הִרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיהָ שְׂזָה בְלִתִּי אֶפְשָׁרִי לְהַכִּיר אֶת הַצְדִּיק מִבְּחוּץ, כִּי מִבְּחוּץ יְכוּל לְהֵרְאוֹת כְּמוֹ אָדָם פְּשוּט, אֲבָל מִבְּפָנִים הוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְנִכְלָל לְגַמְרִי בְּעֵצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמוֹכֵן וּמְזֻמֵּן כֹּל רִגַע לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ וְכוּ', וְדָבַר זֶה אֵף בֶּן אָדָם לֹא יְכוּל לְדַעַת, כִּי (פְּסָחִים נ"ד): אֵין אָדָם יוֹדַע מָה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל הִיָּה רְגִיל לֹמַר אֶת הַפְּסוּק (איוב ג' י"ט) "קָטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא", הֵינּוּ מִי שֶׁהוּא קָטָן וּמִי שֶׁהוּא גָדוֹל, זֶה רַק יוֹדְעִים שֵׁם לְמַעֲלָה בְּשָׂמַיִם, וּמִכֹּל שֶׁכֵּן וְכֹל שֶׁכֵּן שֶׁאִי אֶפְשָׁר לֹמַר עַל אֶחָד שֶׁהוּא עֲנוּ גָדוֹל מְאֹד, כִּי הִרִי הוּא הוֹלֵךְ עִם רֹאשׁ כְּפוּף, וְזֶה בְּעַל גְּאוּהָ גָדוֹל כִּי הוֹלֵךְ בְּקוּמָה זְקוּפָה, כִּי כְּבָר אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ו) כִּי בְּיָדָאֵי אֵין זֶה מַעֲלַת הָעֲנוּהָ, לְהֵרְאוֹת עֲצָמוֹ בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ בְּדַרְךָ שְׁטוֹת כְּאֵלוֹ הוּא עֲנוּ, כִּי זֶה עֲנוּהָ פְּסוּלָה, וְעַקֵּר הָעֲנוּהָ כְּשֶׁהִיא בְּחֻכְמָה; הֵינּוּ כְּשֶׁאֶחָד הוֹלֵךְ בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ לְהֵרְאוֹת כְּאֵלוֹ הוּא עֲנוּ זֶה מִתְנַהֵג כְּמוֹ שׁוֹטָה, כִּי אָדָם יְכוּל לְלַכֵּת בְּקוּמָה

זְקוּפָה וַיַּחֲשִׁבוּ שֶׁהוּא בַעַל גְּאֹוָה, וְאָף עַל פִּי כֵן הוּא בְּעֵינַי עֲצָמוּ כְּמוֹ כְּלוּם
וְעָפָר וְאָפָר מִמֶּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֻחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

גִּרְפוֹ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שֶׁבֵּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדָם אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁצָרִיכִים לְשִׁמְעַ אֶת שְׁתֵּי הַצְּדָדִים, אָף פַּעַם אֶסוּר
לְשִׁמְעַ רַק צַד אֶחָד, וְלִכֵּן אֲנִי בְּטוּחַ שְׁגָם לְאַשְׁתֶּךָ יֵשׁ מָה לְסַפֵּר וְכוּ', וְדָבָר
שְׁנַי אָדָם צְרִיף לְהַמְשִׁיף לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ טוֹבָה בְּאַהֲבָה, וְלִהְיוֹת וּתְרֵן גְּדוֹל מְאֹד,
כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (דֶּרֶךְ אֶרֶץ זֹטָא פֶּרַק א') דֶּרֶכֶן שֶׁל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים עָנּוּ וּשְׁפַל רוּחַ
זְרִיז מְמֵלָא עָלוּב וְאַהוּב לְכָל אָדָם שְׁפַל לְאַנְשֵׁי בֵּיתוֹ; וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְאַפְלוּ
לְהַגִּיד שְׂאָדָם יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה רַעָה, כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עִירוּבִין מ"א:): מִי
שֵׁיִשׁ לוֹ אִשָּׁה רַעָה אֵינוֹ רוֹאֶה פְּנֵי גֵיהֶנּוּם, לְמֵאִי נִפְקָא מִינָהּ לְקַבּוּלֵי מְאַהֲבָה;
רוֹאִים מְזֶה שְׂאֶפְלוּ מִי שֵׁיִשׁ לוֹ אִשָּׁה רַעָה צְרִיף לְקַבֵּל אֶת זֶה בְּאַהֲבָה וְלִשְׁתַּק.

וַיְדוּעַ מָה שְׂמוּבָא מִהָאָרִיז"ל (שַׁעַר הַגְּלִגּוּלִים הַקְּדָמָה כ') כָּל הַתְּלַמִּידֵי
חֲכָמִים שְׁבַדוֹר הַזֶּה, נְשׁוּתֵיהֶם שׁוֹלְטוֹת עֲלֵיהֶם, לְפִי שֶׁהֵם מְזַמְּנֵי דוֹר הַמְּדַבֵּר,
שֶׁהֵם לֹא נִתְּנוּ נְזֻמִּיהֶם לְעַגְלָה. וְהָאֲנָשִׁים חֲטָאוּ, וְנִתְּנוּ נְזֻמִּיהֶם לְעַגְלָה; וְכוּ' עֵינַי
שָׁם, וְלִכֵּן הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אִם אָדָם רוֹאֶה שְׂאִשְׁתּוֹ שׁוֹלְטַת עָלָיו, סִמְּנָה שֶׁהוּא
הִזְיָה בְּדוֹר הַמְּדַבֵּר, וְהוֹרִיד בְּכַח מְאֻשְׁתּוֹ אֶת הַזְּהָב, וְנִתְּנָה אֶת זֶה לְעִשׂוֹת עַגְלָה,
וְעַכְשָׁו כְּשֶׁבָא בְּגִלְגּוּל לְתַקֵּן אֶת חֲטָא הָעַגְלָה, אֲזַי אִשְׁתּוֹ שׁוֹלְטַת עָלָיו כְּדֵי לְתַקֵּן
עַל מָה שֶׁהוּא שְׁלֵט עָלֶיהָ בְּעֵת עֲשִׂית הָעַגְלָה.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר כש'אדם פוגם במחשבה הוא סובל מהילדים שלו, וכש'אדם פוגם בהדבור, הוא סובל מאשתו וכש'אדם פוגם במעשיו הוא סובל מבני אדם, ולכן ראוי לחזור בתשובה שלמה במחשבה דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו כל פועלי און, יתבטלו כל הסבל שסובל מהם, ולכן אתה צריך להתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כש'אדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להקנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", אני יודע שכואב לך את הבזיונות שאתה סופג מאשתך, אבל אתה צריך לדעת שהכל הוא בחשבון צדק ממנו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גרפז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח כ"ב סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתעברי את ההריון בקלות ותלידי בקלות, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

ידוע שצרכים מאד מאד לשמר לא לעשות מריבות בבית יולדת, וצרכים לותר וכו', העקר לא לבוא לידי למחלקת, כי (בראשית רבה פרשה ל"ח

סימן ו') גְּדוּל הַשְּׁלוֹם וּשְׁנוּאָה הַמַּחְלֶקֶת; וְאָמְרוּ (דֶּרֶךְ אֶרֶץ זֹטָא פֶּרַק ט') אָהֵב אֶת הַשְּׁלוֹם וּשְׁנוּא הַמַּחְלֶקֶת; וְלִכֵּן כִּכָּל שְׂיִכּוּלִים לְמַעַט בְּמַחְלֶקֶת זֶה יוֹתֵר טוֹב.

אָבֵל זֶה דְּבַר פְּשוּט עַד מְאֹד שֶׁהַסַּנְדֵּק צָרִיף לִהְיוֹת לְכָל הַפְּחוֹת שׁוֹמֵר שִׁבְת, שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, כִּי הַסַּנְדֵּק נַעֲשֶׂה כְּמוֹ מִזְבֵּחַ, וְאֵיךְ אֶחָד שֶׁמַּחְלֵל שִׁבְת וְכו', רוֹצֵה לְגַמְרֵי לִהְיוֹת סַנְדֵּק? וְזֶה דְּבַר פְּשוּט עַד מְאֹד.

וּמוֹבָא (בְּסֵפֶר הַשְּׁל"ה הַקְּדוּשׁ מִסַּכַּת חוּלִין פֶּרַק גַּר מִצְוֵה מ"א) מִצְוֹת סַנְדֵּקֵי אֵינָן הוּא מִצְוֵה גְּדוּלָּה בְּמֵאֹד. בְּמִדְרַשׁ שׁוֹחֵר טוֹב עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ה ב') "הַחֲזֹק מִגֵּן וְצַנְה", אָמַר דּוֹד לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּמָה שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה לִּי אֲנִי מְשַׁבְּחֶךָ בְּכָל אֲבָרֵי אֶשֶׁר בִּי, בְּרֹאשׁ אֲנִי מְנִיחַ תְּפִלִּין, בְּשַׁעֲרֵי לֹא תִקְפוּ, בִּירְכֵי אֲנִי עוֹשֶׂה סַנְדֵּקוֹת לִילָדִים הַנְּמוּלִים, וְצָרִיף לְחַפֵּשׁ אַחַר יְהוּדֵי כָּשֶׁר לַעֲשׂוֹתוֹ סַנְדֵּק, דֵּהוּא הַבַּעַל בְּרִית, כְּדִי שְׂיָבֹא אֲלֵיהוּ זְכוּר לטוֹב, וַיֵּשֶׁב עַל הַקְּתָדְרָא מְכֻסָּה בְּמַעֲלֵי אֶצֶל בַּעַל בְּרִית, וְצָרִיף לְחַזֵּר גַּם כֵּן אַחַר אֲדָם כָּשֶׁר לְמוּל, כְּדֹאֵיתָא בְּמִדְרַשׁ עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית י"ז י"ג) "הַמּוֹל יְמוּל", יְבֵא טְהוֹר וַיִּטְפֹּל עִם הַטְּהוֹר, וְלֹא יִקַּח מוֹהֵל בְּאַהֲבַת אֲדָם רַק אֲמֵן וּמְחֻזֵּק לְכֹף. וְהַחֲסִיד מִהַר"י סַג"ל כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה הוּא בַּעַל בְּרִית, הִיָּה נוֹהֵג לְרַחֵץ וְלְטַבֵּל עֲצָמוֹ לְהַחֲזִיק הַתִּינּוֹק בְּטְהוּרָה לְבְרִית, וְאָמַר גְּדוּל מִצְוֹת בַּעַל בְּרִית מִמִּצְוֹת הַמּוֹהֵל, מִפְּנֵי שְׂרָגְלֵי דוּמָה לְמִזְבֵּחַ כְּאֵלוֹ מַקְטִיר קִטְרֹת לְשָׁמַיִם. וְכו', עֵין שָׁם, הֲרִי שְׁלָכֶם לְפָנֵיכֶם שֶׁסַּנְדֵּק צָרִיכִים לְקַחַת יָרֵא שָׁמַיִם גְּדוּל מְאֹד שֶׁהוּא עוֹד יוֹתֵר חָשׁוּב מִמוֹהֵל, אֶשֶׁר יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מוֹהֵל סִימָן א') צָרִיף לְחַזֵּר אַחַר מוֹהֵל צְדִיק וְיָרֵא שָׁמַיִם, כִּי כְּשֶׁהַמּוֹהֵל אֵינוֹ טוֹב, יְכוּל לִהְיוֹת שְׁלֵא יִהְיֶה מוֹלִיד חֵס וְשְׁלוֹם הַנְּמוּל עַל יְדוֹ, גַּם עַל יְדֵי שֶׁהַמּוֹהֵל לֹא טוֹב, עַל יְדֵי זֶה בָּא הַתִּינּוֹק חֵס וְשְׁלוֹם לִידֵי חוּלֵי נוֹפֵל; וְכֵן אָמַר (שָׁם סִימָן ג') הַמּוֹהֵל נוֹתֵן הַבְּנָה לְהַנְמוּל בְּלִמּוּד תּוֹרָה; הֲרִי שְׂצָרִיכִים לְהַקְפִּיד אֵיזֶה מוֹהֵל לּוֹקְחִים, עִם כָּל זֹאת הַסַּנְדֵּק יוֹתֵר גְּבוּהָ מִהַמּוֹהֵל, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מְבִין אֶחָד שֶׁמַּחְלֵל שִׁבְת וְאֵינוֹ מְקַיֵּם מִצְוֹת, אֵיךְ לֹא מְתַבֵּשׁ לְבָבְךָ שֶׁהוּא רוֹצֵה לִהְיוֹת סַנְדֵּק? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהִיא רְאוּי לֹא לְהַתְבַּשֵּׁשׁ מְאֹד מְאֹד, כִּי הֲרִי אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא בָּא בַּעַת הַבְּרִית, וְיִרְאֶה אֶת מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְכו' וְכו'.

וְלִכֵּן לְדַעְתִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹר לֹא לַעֲשׂוֹת מַחְלֶקֶת, וְלַעֲשׂוֹת

פֿשרה לַתַּת לְצַדִּיק גְּדוּל או לַתְּלִמִּיד חָכֶם גְּדוּל שֶׁהוּא יִהְיֶה הַסַּנְדֵּק, וְכֵן לֹא יִצְטָרְכוּ לְרִיב מִי יִהְיֶה הַסַּנְדֵּק, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּמִשְׁפָּחָה אֲשֶׁר אֵין דָּבָר גְּדוּל מִזֶּה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ה' סִימָן י"ב) גְּדוּל הַשְּׁלוֹם שְׂאִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבֹשֵׁר אֶת יִשְׂרָאֵל שְׂיִהְיוּ נִגְאָלִין אֲלֵא בְּשְׁלוֹם; וְאָמְרוּ (שם) אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַחֵם אֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲלֵא בְּשְׁלוֹם.

המאחל לך שבת שלום

גרפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי בְּמַצֵּב הַזֶּה אֶת צְרִיכָה לְצִיַּת אֶת הַהוֹרִים וְכוּ', כִּי מִכָּל מָה שְׂאֵת מְסַפֶּרְתָּ וְכוּ', נִרְאֶה שֶׁהַהוֹרִים צוֹדְקִים, הֵן אִמַּת שְׂאֵת כְּבָר מְבַגֶּרְתָּ, אָבֵל אִם יֵשׁ שְׂמָה חֲשָׁשׁוֹת גְּדוּלוֹת וְכוּ', לְמָה אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִס בְּמִטָּה חוּלָה וְכוּ'?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לְךָ אֶת הַבְּחוּר שְׂשִׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתָּה, וְיִהְיֶה מְשִׁיכָה בֵּינֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַתְּחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם וְלְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

המאחל לך שבת שלום

גרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה בְּעֶצְמָךְ כּוֹתֵב שְׁבַמְשָׁף חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵף הִיָּה לְךָ עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת, וְרַק לְאַחֲרוֹנָה הַתְּחַלָּתָה לְהַתְּחַזֵּק, וְנִכְנָסְתָה לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל וְכוּ', אַתָּה

צָרִיף לְהַבִּין שְׂאִשָּׁה צָרִיכָה הַרְבֵּה תְּשׁוּמַת לֵב, וְגַם שְׂלֵא יַחֲסֵר לָהּ חֵם וְאַהֲבָה מִבְּעֻלָּהּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁזֶּה חָסֵר לָהּ, אָזִי הִיא רוֹצֵה טְלוּיָזְיָה בְּבֵית וְכוּ', וְאֵינִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂלֵא בְּשִׁבִיל זֶה הַמְּרִיבוֹת וְכוּ', אַתָּה לֹא מְתִיחַס אֵלֶיךָ כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וְלֹא נוֹתֵן לָהּ אֶת הַתְּשׁוּמַת לֵב הַנְּכוֹנָה, וְאֵת הַחֵם וְהַאֲהָבָה וְכוּ' וְכוּ', אָזִי הִיא רוֹצֵה טְלוּיָזְיָה בְּבֵית שְׂלֵא יִשְׁעֲמֵם לָהּ, אֲבָל אִם הָיִיתָ מְבִיא פְּרֻנְסָה, וְהָיִיתָ מְתִיחַס אֵלֶיךָ בְּכַבוֹד, וְנוֹתֵן לָהּ חֵם וְאַהֲבָה, אָזִי בּוֹדְאִי הִיא לֹא הֵיטָה רוֹצֵה לְהַכְנִיס בְּבֵית טְלוּיָזְיָה.

וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקַיֵּם מָה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוּ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹף בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוּ, שְׂנֵאָמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרֵם הֵיטִיב בְּעַבְדוֹרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תַּכְּבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִירוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׂעָקַר הַעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְאַתָּה צָרִיף לְדַעַת כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הֵלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֵת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹף הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹף הַבֵּית, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת אִשְׁתְּךָ, וּלְהִרְאוֹת לָהּ יוֹתֵר אַהֲבָה, אָזִי הִיא לֹא תִרְצֶה שׁוֹם דְּבַר רַק אוֹתְךָ לְבַד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם

גרצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי שְׁכַל אָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַע עוֹלָם שְׂיִהְיֶה לוֹ בַּיִת
דִּירָה מְשֻׁלוֹ, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, כִּי הֵגֵר בְּשִׁכִּירוֹת אֲזִי כָּל חֹדֶשׁ הוּא
מְשַׁלֵּם שְׂכָר דִּירָה, וְזֶה הוֹלֵךְ מִמֶּשׁ לְבִיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִף פַּעַם לֹא יִחְזֹר לוֹ
הַכֶּסֶף, מָה שְׂאִין כֵּן אִם יֵשׁ לוֹ בַּיִת מְשֻׁלוֹ, אֲפֹלוּ שְׂיֵשׁ לוֹ מִשְׁכַּנְתָּא גְדוּלָּה,
עַם כָּל זֹאת אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם בְּכָל חֹדֶשׁ לְמִשְׁכַּנְתָּא, הוּא מְשַׁלֵּם אֶת
זֶה לַעֲצָמוֹ, וְהַכֶּסֶף לֹא הוֹלֵךְ לְאִבּוֹד, כִּי יְבוֹא הַיּוֹם שְׂיִרְצֶה לְמַכּוֹר אֶת הַבַּיִת
וְיֵשׁ לוֹ נֶכֶס בְּיָד, וְיֵשׁ לוֹ אֶת הַכֶּסֶף חֲזָרָה מָה שְׂהַשְׁקִיעַ כָּל הַשָּׁנִים, וְלִכֵּן אֲנִי
תָּמִיד מַעֲוֹרֵר אֶת אֲנָשִׁים שְׂיַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַע עוֹלָם לְקַנּוֹת בַּיִת, וְלֹא
לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת וְכוּ', בּוֹדָאֵי צָרִיכִים לְשַׁפֵּךְ הַרְבֵּה תְּפִלוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂיִזְכֶּה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִכַּח אֵל הַפַּעַל, וּמָה שְׂתַּפְּלֶה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא פּוֹעֵל, וְאֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מֵאִדּ מֵאִדּ חָשׁוֹב תְּפִלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה
לִי, סִיּוֹן ג') בְּדוֹרוֹת הֶלְלוּ שְׂאִין לָהֶם לֹא מִלֶּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים
וְתַמִּים וְאִין לָהֶם אֵלָּא תְּפִלָּה זוֹ בְּלִבְד אָמַר דָּוִד לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבוּזָה אֶת תְּפִלְתָּם (תְּהִלִּים ק"ב) "תְּכַתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאֵן
שְׂהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂכִימִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יָהּ" שְׂהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בוֹרָא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְאֲפֹלוּ שְׂמִתְפַּלֵּל וְרוֹאֶה שְׂאִינוּ נַעֲנֶה, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת לב:) אִם רָאָה אָדָם שְׂהַתְּפַלֵּל וְלֹא נַעֲנֶה יִחְזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׂנֵאֲמַר
(תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קִנְיָה אֵל הַיְיִ"ה חֲזוֹק וְיֵאֲמֹץ לְבָבָה וְקִנְיָה אֵל הַיְיִ"ה", כִּי בּוֹדָאֵי
אִם מִתְעַשְׂקִים אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ פַּעַם אַחַר פַּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בַּתְּפִלָּה, אֲזִי רוֹאִים
יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מָה שְׂתַּפְּלֶה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לַפַּעַל.

וְלִכֵּן אַחַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשִׁכִּירוֹת וְרוֹצִים לְהוֹצִיא אֶת הַהוֹרִים שְׁלָךְ
מִהַדִּירָה וְכוּ', זֶה בּוֹדָאֵי רְמוֹז מִהַשְּׂמִים שְׂרוֹצִים כְּבָר שְׂלַהוֹרִים שְׁלָךְ יִהְיֶה בַּיִת

מְשַׁלְהֵם, וְלִכְּנֹן אֶתְּהָ צְרִיף לְחִזּוֹק וְלַעֲוֹדָד אוֹתָם מְאֹד שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר וְשִׁיחֵיהָ לָהֶם אֶמְצָא לְחֹשֶׁב עַל דִּירָה מְשַׁלְהֵם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלַחַה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גִּרְצָא.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סִיּוֹן קי"ב) יֵשׁ עֲבָרָה שֶׁעֲנִשָּׁהּ שֶׁל עֲבָרָה הִיא שִׁיחָא בְּעַל חוֹב תְּמִידָה, וְאֶפְלוּ יַעֲשֶׂה כָּל טַעֲדָקִי וּפְעֻלוֹת דְּאֶפְשָׁר לֹא יוֹעִיל כָּלֵל. וְיִהְיֶה בְּעַל חוֹב תְּמִידָה. וְלִפְעָמִים גּוֹרֵם הָעֲבָרָה שֶׁמִּפִּיל גַּם אַחֵרִים לְהִיוֹתָם בְּעַלֵּי חוֹבוֹת. וְלִזֶּה יֵשׁ עֵת שֶׁנֶּעֱשׂוּ כַּמָּה בְּעַלֵּי חוֹבוֹת בְּעוֹלָם, זֶהוּ מַחֲמַת הָעֲבָרָה הַזֹּאת שֶׁנִּתְגַּבְּרָה בְּעוֹלָם חֵס וְשְׁלוֹם [וְהָעֲבָרָה הַזֹּאת רַחֲמָנָא לִישְׁבֹּן הִיא הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, שְׁמִי שֶׁנִּכְשָׁל בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה וּמוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה, הוּא נוֹפֵל לְקַטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְכוּ', וְחִי בְּצַמְצוּם הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל, עַד שֶׁלֹּא רוֹאֶה עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִלוּוֹת כְּסָפִים, וְהוּא מְכַנֵּס בַּפֶּח עוֹד אֲנָשִׁים שֶׁנֶּעֱשִׂים בְּעַלֵּי חוֹבוֹת בְּשִׁבְלֵו, כִּי הַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה, מְטַמֵּם אֶת הַדַּעַת וּמַעֲקֵם אֶת הַלֵּב, וּמְכַנֵּס בּוֹ סְפָקוֹת וּבְלִבּוּלִים וְכוּ', וְהוּא נֶעֱשֶׂה מִתְסַכֵּל לְגַמְרֵי וְכוּ', וְכָכֵל שֶׁמְלוֹה יוֹתֵר כְּסָפִים, יוֹתֵר הוּא נִכְנָס בְּקַטְנוֹת הַמַּחֲזִין וּבְתַסְכוּל וּבִיאוּשׁ גָּדוֹל מְאֹד]

וְעֲצָה עַל זֶה, לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה בְּכִלְלִיּוֹת וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַצִּילוֹ מֵעֲבָרָה זוֹ, וְלִהְתַּחַרֵּט בְּכִלְלִיּוֹת עַל עֲבָרָה זוֹ. וְעַתָּה לְשׁוֹב עַל זֶה הוּא כִּשֶׁהוּא מַחֲזִין דְּגִדְלוֹת אֲזִי טוֹב לְהִתְחַרֵּט וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל זֶה וְלְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, כִּי מַחֲזִין דְּקַטְנוֹת הוּא בְּחִינַת בְּעַל חוֹב. כִּי אָמְרוּ

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (קדושים מ"ט): "עֲשֵׂרָה קַבִּין שָׁנָה יֵרְדוּ לְעוֹלָם, תִּשְׁעָה נִטְלוּ עֲבָדִים". שָׁנָה הוּא בְּחִינַת מַחִין דְּקֻטְנוּת, עֲבָדִים הוּא בְּחִינַת (מְשַׁלֵּי כ"ב ד') "עֶבֶד לֹוֹה לְאִישׁ מְלוֹוָה". וּלְפִי זֶה כְּשֶׁהוּא בְּמַחִין דְּגְדֻלוֹת אִזִּי הָעֵת לְשׁוֹב עַל הַחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה וּלְבַטֵּל אֶת הָעֲנֵשׁ שֶׁל בְּעַל חוֹב שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחִין דְּקֻטְנוּת; כִּי בְּאֵמַת אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת מִי שֶׁמְלוֹוֶה כֶּסֶפִים וְהוּא בְּעַל חוֹב לְכָל אַחַד, זֶה בְּעֲצָמוֹ עֲנֵשׁ גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְגְדֻלוֹת הַמַּחִין, וְאִזּוֹ כְּשִׁישׁ לוֹ גְדֻלוֹת הַמַּחִין, שִׁיתְּפַלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיּוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַפַּח הַזֶּה, וְהַלְוִאי שֶׁתְּזַכֶּה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּו, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד מְאֹד:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חוֹס וְחַמֵּל עָלַי וְתוֹצִיאֲנִי מֵהַקְּטָנוּת וְהַדְּחָקוֹת, שְׁגַרְמָתִי לְעֲצָמִי עַל יְדֵי חֲטָאֵי הַמְּרַבִּים שֶׁחֲטָאתִי עִוִּיתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ, וּבִפְרָט בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא חֲטָא חָמוּר מְאֹד, עַד שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ כָּל הַמוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה חַיֵּב מִיָּתֶה, מָה אָמַר מֶה אָדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק, הָאֱלֹהִים מְצָא אֶת עֲוֹנוֹ, מִפְּנֵי חֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה נִתְעַפֵּר דָּמִי בִּי, וְנִתְבַּלְבַּל דַּעְתִּי, וְנִתְעַקַּם לְכַבִּי בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלֶיךָ, עַד שֶׁנִּפְלַתִּי בְּקֻטְנוּת הַמַּחִין, שֶׁאֲבִדְתִּי אֶת שְׁכָלִי לְגַמְרִי, וְנִעֲשִׂיתִי עֶבֶד לְיִצְרֵי הָרַע, עַד שֶׁהוּא מוֹשֵׁל בִּי, וְנִתְקַיֵּם אֲצִלִּי "עֶבֶד כִּי יְמַלּוּךָ וְנָבֵל כִּי יִשְׁבַּע לְחָם", שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִפְלַתִּי בְּעֵנִיּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁאֲנִי מְכָרָח לְהַלוֹוֹת כֶּסֶף לְקַנּוֹת לְחָם, וְכָל כֶּךָ נִפְלַתִּי בְּעֵינֵי עֲצָמִי בִּיאֹשׁ עִמָּךְ מְאֹד, עַד שֶׁאֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוֹם דְּרָךְ אִיךָ יוֹצֵאִים מִזֶּה, אֲנִי רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם חַמֵּל עַל נַפְשׁ אֲמַלְלָה כְּמוֹנִי, וְתוֹצִיאֲנִי מִקְּטָנוּת הַמַּחִין וְאִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְגְדֻלוֹת הַמַּחִין, בְּאִפְּן שֶׁאֶהְיֶה חֶזֶק לְהַתְּפַלֵּל אֵלֶיךָ תְּמִיד, וְלֹהֲתַחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשִׁי, עַד שֶׁאִזְכֶּה לְצֵאת מֵהַקְּטָנוּת וּלְבוֹא אֶל הַגְּדֻלוֹת, וְאֲתָה הוֹדַעְתָּנִי עַל יְדֵי רֹאשׁ צְדִיקֶיךָ שֶׁאֵין שׁוֹם יֹאשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲפִלוּ שֶׁאֲדָם כָּבֵר עָבַר עַל כָּל הָעוֹנוֹת בְּכָלֵלִיּוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל הָעוֹן הַחָמוּר הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, גַּם כֵּן מוֹעִיל תְּשׁוּבָה, עַל יְדֵי שֶׁאֲתַחַרֵּט עַל מַעֲשֵׂי הַמְּגַנִּים שֶׁעֲשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאִזְכֶּה לְקַבֵּל עָלַי קְבִלָה חֲזָקָה לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעוֹן הַחָמוּר הַזֶּה, וְגִלְתִּי לָנוֹ אֲשֶׁר עָקַר הַתְּשׁוּבָה שֶׁמֵּהִיּוֹם וְהַלָּא לֹא לְהַמְשִׁיךְ בְּזִהְמַת הַחֲטָא הַמְּגַנָּה הַזֶּה, אֲנִי מִמֶּךָ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוֹס וְחַמֵּל עָלַי שֶׁאִזְכֶּה לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּדַעְתִּי, לֹא לְחֹזֵר אֶל הָעוֹן הַחָמוּר הַזֶּה, וְאִזְכֶּה לְתַקֵּן

אֶת מֵה שֶׁקִּלְקַלְתִּי, עַד שֶׁאֲצַא לְגַמְרֵי מֵהַחֹבוֹת, וַיִּקְרֵם בִּי מִקְרָא שֶׁכְּתוּב בְּצִלּוֹ חַיְמָדָתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֶכְמִי, וַיַּמְעֵתָה אֶזְכָּה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמֵי אֲמוֹנָתְךָ הַפְּשׁוּטָה שֶׁאֵתָה מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, מִמְּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתְוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלֹא אֶסִיחַ דַּעַת מִמֶּךָ כְּרַגַּע, וְאֶזְכָּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלֹה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גִּרְצָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה צְרִיךְ לְהַבִּין שֶׁזֶּה טְבַעִי, הֵייתָ סֶךְ הַכֹּל בְּגִיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה וְרֵאיתָ אֵיךְ שֶׁאָבִיךָ ע"ה קָבַל הַתְּקֵף לֵב בְּאֲמֻצַּע הַנְּסִיעָה וּנְפֹטֵר, בּוֹדָאֵי מְרָאָה כְּזֶה נִשְׁאָר עַל כָּל הַחַיִּים, סוּף כָּל סוּף זֶה הָאֲבָא שְׁלֵךְ וְכו', וְלִכְּן זֶה טְבַעִי שִׁיְהִיָּה לְךָ נְסִיגָה מִנְּסִיעָה וְכו', וְאֵל תִּאֲשִׁים אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה, כִּי בְּמוֹ עֵינֶיךָ רֵאיתָ דָּבָר מְזַעְזֵעַ וְכו' וְכו'.

עִם כָּל זֹאת אֵתָה צְרִיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שֶׁאֵת בִּיתֵר עַז שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל עֶזְרָה לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁישׁ לְךָ אִשָּׁה נְפִלְאָה וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וְכָל הַחַיִּים לְפָנֶיךָ וְכו', וְלִכְּן הֵעָקֵר תַּחֲדִיר בְּמַח מַחֲשַׁבְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחֲשָׁבָה זֶה תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֹּל, כִּי כִשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שׁזוֹכֵה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחֲשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֹּל לְכָל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עוֹד

תענוג כתענוג הזה, ומחשבות כאלו יצילו אותך מכל מיני יראות חיצוניות ובלבולים וכו' וכו', שבאים בדרך כלל מדמיונות שנדבק באדם, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר הוי"ה ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צוארך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבבים אותו, כי מרב המחשבות שחושב ממה שעבר וכו', הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני מחשבות של הכל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו ההוא? ומה יקרה אתו? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על, ולכן חזק ואמץ מאד ותקים את כל זה, והכל יתהפך לטובה. **המאחל לך שבת שלום**

גרצג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח כ"ב סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את ובעלך צריכים רק לשמח מאד מאד שזכיתם לחזר בתשובה שאין למעלה מזה, עד כדי כך שאמרו (ברכות ל"ד) במקום שבועלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה, ולכן ראוי לכם לשמח מאד מאד שזכיתם לחזר אליו יתברך.

בענין לבוא לגור ליבנאל וכו', אתם צריכים קדם כל לבוא ולהתרום מהקהלה וכו', ולראות ולהבין אם זה באמת בשבילכם או לא וכו', כי אתם מקרחים בעצמם לבוא ולראות במו עיניכם במה מדבר וכו'.

תהלה לאל שבנינו קהלה קדושה, חממה של אמונה, מקור של חסד, ממש לתפארת ביבנאל, שעד עכשו היה שם מדבר שמם מהיהדות, ומאז שיסדו את יבנאל בשנת תרס"א עד שבאנו לשם בשנת תשמ"ח לא היה זכר של יהדות כלל וכו', ואדרבה פה היה המקום שהעבירו על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים וכו' וכו', וממש המקום היה שמם לגמרי מיהדות וכו', והיה המקום פה שמם לגמרי בלי שום זכר של יהדות, ותהלה לאל היום המקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס שמה לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בבני ברק, או בברוקלין, בלי שום הגזמא, קדם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית מנחה ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקנה מפארת ענקי לגברים עם שלש בורות לטבילה, וכן יש לנו מקנה טהרה מפארת לנשים (אגב שמסגלת מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחירת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקנה בכל מיני מסירות אשר לא יאמן כי יספר וכו'), וכן יש לנו מערכת חנוף שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה, וישיבה גדולה לבחורים מצוינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיניו, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ותהלה לאל יש לנו "בית הוראה" עם גאב"ד ועם שלש דינים, שהם פוסקי הלכות המצויות וכו', ושואלים אותם את כל השאלות שיש לכל אחד, והמקום שוקק ביהדות, ועל כלם יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם שמחלקת אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים, יש לנו במשך היום שש שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם איפה שזה נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות חסידי ברסלב כן ירבו, ועכשו בונים

אֶלֶף דירות חדשות בשביל אנשי שלומנו, וְזֶה לְמַעַלְה מְשַׁנְתִּים שְׁפַתְחֵנוּ פֶּה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלֶב סְנִיטֵר" כֹּל מָה שֶׁיְהוּדֵי צָרִיף בְּנִקְדָּה אַחַת, וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ מִהֶפְכָּה בִּיבְנָאֵל בִּיהֲדוּת, זֶה אֲרַבְעִים שָׁנָה שֶׁרָשַׁע מוֹנֵעַ מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהִכְעִים וּבְרָשָׁעוֹת אֶת כָּל הַקְּשׁוּר לִיהֲדוּת וְכוּ', וּתְהִלָּה לְאֵל מִהֲרַגַע שֶׁנִּפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוֹ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְהַכְנִס, וְכֹל אֶחָד קוֹנֶה זֶה מְזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר קְדֻשַׁת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת, וְכֵן רואים אִיךְ שֵׁישׁ דוֹ קִיּוֹם בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לֹא מִפְּרִיעִים לְאֶפֶס אֶחָד וְכוּ', הֵם קְהֵלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲיַנַּת חַי וְתַן לְחִיוֹת וְכוּ', לֹא מִתְעַרְבִים בְּחַיֵּי אֶפֶס אֶחָד וְכוּ', יְבַנְאֵל יִהְיֶה דְגָמָא וּמוֹדֵל מָה קִמְצָן קָטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפְּךְ מִדְּבַר שָׁמַם מִיהֲדוּת וְכוּ', לְמְקוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רְבוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדֶף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדֶף וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשָׁם מְקַלּוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּל דְּבַר הַשֵּׁיף לְקַדְשָׁה, וְאֶפֶס עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֹזֵק שֶׁהַכְּנִיס בְּנוֹ רַבְנוּ ז"ל, הִצְלַחְנוּ לְהַקִּים אִימְפֵּרְיָה כְּזוֹ, וְלֹא בַּחֲנָם שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (ת"י מוה"ר"ן סִימָן רי"ח) "בְּעֶזְרַת הַשָּׁם אִיךְ הָאֵב אוֹיִס גִּיפִירֵט אֵין וְעַל אוֹיִס פִּירָן", "נִצְחָתִי וְאַנְצָח", וּתְהִלָּה לְאֵל אוֹר הַקְּדֻשָּׁה רַק עוֹלָה, וְחֲשׂוֹךְ הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמָת עַד שֶׁיִּתְבַטֵּל לְגַמְרֵי, וִיקָיִם (זְכַרְיָה י"ג ב') "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאֶרֶץ".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אֶתְכֶם עַל הַמְּקוֹם הַנְּכוּן, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גִּרְצָד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיְנִיק וְחַכְמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אתה לא צריך לתקן שום דבר, אדרבה אתה צריך להיות גאה שאתה חסיד ברסלב, ומי יתן שתוכל להשפיע גם על החברים, ולהטעים להם מה זה חסיד ברסלב? שהוא תמיד שמח, תמיד מדבר מהקדוש ברוך הוא, תמיד עושה טובות להזולת, סופג עלבונות ושותק.

ובאמת עליך לדעת שכל המחלקת שיש על חסידי ברסלב, זה רק מחמת עצת הסמ"ך מ"ם כמו שספר לנו רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה ז' מהזבוב והעכביש) שקדם שירדה נשמתו לזה העולם, עשה הסמ"ך מ"ם רעש בכל העולמות אם הנשמה הזו תרד, אין לי כבר מה לעשות בזה העולם, כי הוא יחזיר את כלם בתשובה, ואמרו לו הנשמה הזו מכרחת לרדת, ואתה צא ותמצא לעצמך עצה וכו', ויצא וחזר עם איזה זקן וצחקו, ואמר אני כבר לא מפחד מהנשמה הזו כי יכולה לרדת וכו', ואמרו על זה אנשי שלומנו שזה העצה שמצא הסמ"ך מ"ם שתמיד יעשו צחוק ולעג מחסידי ברסלב וכו', וכו', ובאמת עשה הסמ"ך מ"ם מה שהוא עשה, שהוא הדביק כל מיני משגעים ומטרפים וכו', וכו', כאלו גם הם חסידי ברסלב וכו', וגורמים כל מיני בזיונות לחסידי ברסלב וכו', מזה בא שגם אחרים עושים לצנות מחסידי ברסלב, וזה היה עצת הסמ"ך מ"ם שיצחקו מכל השיף לברסלב, ובפרט שנדבקו מהם משגעים ומטרפים וכו', וכו', שאין להם בכלל שיכות לחסידי ברסלב וכו', ולכן אתה צריך להתחזק ולא להתבלבל משום דבר, והקדוש ברוך הוא יתן לך חן בעיני כל רואיה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום

גרצה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר שלח כ"ב סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתם צריכים לדעת כשחוזרים בתשובה זה צריך להיות עד הסוף, אין

חֲצִי חֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה וְכוּ', וְלִכְּנַן תִּזְרְקוּ אֶת הָעֵשׂוֹן בְּסִיגְרִיּוֹת וְכוּ', וְתִרְאוּ לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיכֶם, לְשֹׁמֵר שִׁבְתָּ בְּקַפְיָהּ גְּדוּלָּה מְאֹד, וְכִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי י') "בְּרִכַּת הַיְוָיָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה", בְּרִכַּת הַיְוָיָה הִיא תַעֲשִׂיר זֹה הַשִּׁבְתָּ, שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרַךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וּמוֹבָא בְּזֵהָר (יתרו פ"ח.) כָּל בְּרִכָּאן דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין, וְתֵאנָא אֲמַאי לֹא אֶשְׁתַּכַּח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מְשׁוּם דִּהְהוּא יוֹמָא מִתְבְּרַכָּאן מִיְנִיהַּ כָּל שִׁתָּא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיָּה לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מֵהֵיכִי בְּרִכָּה דְּמִתְבְּרַכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרִכוֹת שְׁלֹמַעְלָה בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ, וְלִמְדֵנוּ לָמָּה לֹא יֵרֵד מִן בְּשִׁבְתָּ? מִפְּנֵי שֶׁמִּשְׁבַּת מִתְבְּרָכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהַשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מִשְׁבַּת], וְלִכְּנַן תִּרְאוּ לְהַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁמִירַת שִׁבְתָּ וְשִׁמְחַת שִׁבְתָּ, וְלִשְׁמֵר מְאֹד שְׁלֵא יְהִי מְרִיבוֹת בְּבֵיתְכֶם, רַק הַשְׁמַחָה תִּשְׂרָה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה יְהִי לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ וְלֹא יַחְסֹר לָכֶם שׁוּם דָּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.
הַמְּאַחַל לִּי שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גִּרְצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קָדֵשׁ לְסֹדֵר שְׁלַח כ"ב סִיּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁעֲשִׂיתָ הַזְּמָנָה בְּשָׂדֶה הַתְּעוּפָה, כִּי לֹא שְׁלַחְתָּ לִּי אֶת הַקְּבֵלָה, וְלִכְּנַן אִם אַתָּה יְכוּל תִּכְףּ וּמִיד בְּמוֹצָאֵי שִׁבְתָּ לְשַׁלַּח לִּי אֶת זֶה, מֵה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי אֲנִי מְגִיעַ בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּשָׁבַע בְּבִקְרָ מְנוֹאֲרֵק מִסְפָּר טִיסָה 28.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ

והנה חדש וכו' וכו', והכל פורת, כמאמרם ז"ל (בראשית ובה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובה, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמרא' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום עירובין פ"ה, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גרצו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר קרח כ"ד סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, כי אתה צריף לדעת שכל הכשלונות של האדם בזה העולם זה רק שנמשך אחר העצבות והעצלות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קפ"ט) צריף להזהר מאד מעצבות ועצלות, כי עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות בבחינת (ישעיה ס"ה) "ונחש עפר לחמו", עפר היא בחינת

עצבות ועצלות שהם באים מיסוד העפר; ולכן מכרחים להכריח את עצמו רק להיות בשמחה, שזה המצוה הכי גדולה שבו כלול כל המצוות, כי כשבר ישראל שש ושמח עמו יתברך, בזה הוא מגלה את טהר לבבו שיש לו אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, כי באמת צריכים לחקק בדעתו אשר הכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם צומח חי מדבר הם לבוש לגבי עצם עצמיות אלקותו יתברך, וככל שבר ישראל מחדיר בעצמו ידיעות אלו, אזי נתבטל ממנו כל העצבות והמרירות והדכאון, כי אצלו יתברך שרוי רק שמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", וככל שאדם שמח יותר עמו יתברך, כן נמשך עליו שמחה ממנו יתברך.

זה הבחירה שנתנו לאדם, אם הוא בוחר בטוב, אזי ממליך על עצמו מלכות דקדושה, שיודע שכל העולם כלו מה שלפני מראה עיניו זה רק אלקותו יתברך שמתלבש בתוך דברים אלו וכו', ובאנשים אלו וכו', ואם חס ושלום בוחר ברע, אזי ממליך על עצמו מלכות דסטרא אחרא שתמיד שורה בעצבות ובמרירות ובדכאון, ויש בו קנאה ושנאה תחרות וכבוד וכו', ולכן אשרי בר ישראל שזוכה לבחור בטוב, שאז החיים שלו חיים אחרים לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ב) אשר אמונה הוא ענין חזק מאד, וחייו חזקים מאד על ידי אמונה, כי כשיש לו אמונה אפלו כשבאים עליו יסורים חס ושלום, אזי יוכל לנחם עצמו, ולהחיות את עצמו כי השם יתברך ירחם עליו ויטיב אחריתו, והיסורים הם לו לטובה ולכפרה, ובסוף ייטיב לו השם יתברך בעולם הזה או בעולם הבא. אבל מחקר שחוקר חקירות ומין ואפיקורוס שאין לו אמונה, כשבא עליו איזה צרה אין לו למי לפנות, ואין לו במה להחיות את עצמו ולנחם את עצמו; ולכן אשרי אדם שזוכה להיות חזק באמונה פשוטה בו יתברך, שאז אל רב טוב הגנוז יזכה.

זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא

בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ולכן תשתדל להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא חק ולא יעבר, ותהיה חזק בזה מאד מאד, ודעת לנבון שלפני כל תפלה הן שחרית והן מנחה והן ערבית, תכניס כמה פרוטות לצדקה בקפת הצדקה של הבית הכנסת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוהגין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קדם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי מצות צדקה חייב כל יהודי לתת אפלו כשהוא עני גדול מאד, וכמו שצריכים לשמר שבת ולהניח תפלין בכל יום, ולאכל כשר, כך אדם חייב לתת צדקה, אבל כשאין לו, הוא לא פטור מלתת כמה פרוטות וכו', ורב בני אדם מזולזלים במצות צדקה שזה המצוה הכי גדולה, מפני שחושבים שצריכים לתת איזה נתינה גדולה, אבל שוכחים שבאלו הפרוטות קטנות שנותן כל יום, בזה הוא קיים מצות צדקה, ורק זה מה שילנה אותו אחר מיתתו, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "והלהף לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סוטה ג.) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר "והלהף לפניך צדקך"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר "והלהף לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך" אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי 'היום לעשותם' כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, וכן זה הלכה מפרשת שאפלו עני

שהוא בעצמו מתפרנס מהצדקה חייב לתת צדקה כמוכא (רמב"ם פרק ז' מהלכות מתנות עניים הלכה ה') ואפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתן צדקה לאחר; וכן הוא (שלחן ערוך יורה דעה סימן רמ"ח סעיף א') כל אדם חייב לתן צדקה אפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתן ממה שיתנו לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרצח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר קרח כ"ד סיון התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז במדת השמחה, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר כל מיני מרירות ויסורים וכו' וכו', עם כל זאת תעשי כל מה שבדיך רק להיות בשמחה, ודעי לך שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרנו חכמינו הקדושים (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, ולכן אם תכניסי את זה טוב טוב בדעתך, אזי תמיד תהי שמחה ועליזה, כי מה את צריכה לדאג דאגת חנם, כי הדאגות רק עוקרים את האדם ממנו יתברך, וכן מחליא את האדם וכו', וכמו שאמרנו חכמינו הקדושים (סנהדרין ק:) לא תעיל דוּיא בלבך דגברי גיברין קטל דוּיא; [לא תכניסי דאגה בלבך, כי הרבה גבורים הרגה הדאגה], ותהלה לאל יש לך במה לשמח שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, וכן חממה של חסד, ואני מאד מאד גאה עם נשות אנשי שלומנו שמוסרות את נפשן עבור הזולת, ולעשות חסד, שזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מפל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ואמרנו (ילקוט תהלים רמז תתל"ד) אמר רבי סימון בשעה שפא הקדוש ברוך הוא לכרא אדם הראשון,

נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מֵהֶם אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזִיר לִי גַם כֵּן בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֶם, שְׁבֹזָה תְלוּיִים כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, כַּאֲשֶׁר סִפְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בְּתָרָא י.א.) תִּנְיָא אֲמָרוּ עָלֵינוּ עַל בְּנֵימִין הַצְּדִיק שֶׁהִיא מְמַנָּה עַל קָפָה שֶׁל צְדָקָה פֶּעַם אַחַת בְּאַתָּה אֲשֶׁה לְפָנָיו בְּשָׁנִי בְּצִרְתָּ אֲמָרָה לוֹ רַבִּי פְּרָנְסֵנִי אֲמַר לָהּ הַעֲבוּדָה שְׁאִין בְּקָפָה שֶׁל צְדָקָה כְּלוּם אֲמָרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אַתָּה מְפָרְנֵנִי הִרִי אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ מֵתִים עֵמֵד וּפְרָנְסָה מְשִׁלוּ לִימִים חָלָה וְנִטָּה לְמוֹת אֲמָרוּ מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנָי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה אֲמַרְתָּ כָּל הַמְּקִיָּם נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוּ קִיָּם עוֹלָם מֵלֹא וּבְנֵימִין הַצְּדִיק שֶׁהַחִיָּה אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהָ יְמוֹת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הֵלְלוּ? מִיָּד קָרְעוּ לוֹ גִּזְרֵי דִינּוֹ, תִּנְא הוֹסִיפּוּ לוֹ עֲשָׂרִים וְשִׁתִּים שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו; וְלִכְּן דִּיקָא עַל יְדֵי בֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲזִיר לִי אֶת הַחַיִּים, וְלִכְּן תַּעֲזִיר לִי לְפַתַּח אֶת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֶם הֵן שְׁבַעֲצֻמָּךְ תְּבוֹאִי לַעֲזוֹ, וְהֵן שֶׁתִּרְאִי לְהַתְרִים בְּנֵי אָדָם עֲבוּר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל שִׁיְהִיהָ לָהֶם חֶלֶק בְּמִצְוֵה גְדוּלָה זוֹ, אֲשֶׁר אֵין מִצְוֵה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (בְּכֹא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׁבַאֲמַת רַעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתָּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתָּה, וְלִכְּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּתַת לְאֵכֵל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכְּן תַּעֲזִיר לִי שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחֹת.

בְּלִיל רְבִיעִי רְצִיתִי מֵאֵד שֶׁתְּבוֹאִי לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל לְדַרְשָׁה בְּשַׁעַה

9:30

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִרְח כ"ד סִינּוֹן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד גְּרוֹ יֵאִיר

מָחָר בְּעֶרְב בִּשְׁעָה 9:30 אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּהַיֶּה בְּבֵית, כִּי אֲנִי
רוֹצֵה לְהַגִּיד דְּרָשָׁה לְהַנְשִׁים בּוֹגְרוֹת "בֵּית פִּיגָא" דִּיקָא, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל
מִינֵי מְאָמְצִים שְׂאֵתָה יְכוּל לְהִיּוֹת בְּבֵית, כְּדֵי שְׂאֵשְׁתָּה תּוּכַל לְבוֹא, וְזֶה יִהְיֶה
לְטוֹבְתָהּ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתָהּ לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם אֶת
הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזֵה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.)
לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֲיִנִּישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמְרָה,
כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָהּ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיהָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהָ, וְהַלְוֵאֵי שְׁתּוּכַל לְהַצְטָרֵף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁבַקְהֶלְתָּנוּ, שְׁלוּמְדִים
בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כְּבֹר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזִמְנִים
נִפְרָדִים לְלַמּוֹד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְּן רְאֵה לְהַתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁמַתְאַים
לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוּת.

מִי יִתֵּן שְׁתּוּכַל לְהַצְטָרֵף לְשְׁעוֹר דָּף הַיּוֹמִי שְׂיֵשׁ בְּכָל עֶרְב לְאֲבֵרְכִים
דִּיקָא, כִּי אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אֲבֵרֵךְ שְׁלוּמְד בְּכָל יוֹם
דָּף גְּמָרָא, כִּי כָּל זְמַן שְׁלוּמְדִים דָּף גְּמָרָא, תַּהֲיֶה בְּטוֹחַ שְׁתִּשְׁאָר יְהוּדֵי יֵרֵא
שְׁמַיִם, וְזֶה יְבִיא לָךְ גַּם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

חֶסֶר, (כָּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בְּיִידיש, הַנֶּ"ל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֶלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל בְּיִידיש).

גשׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְח כ"ה סִיּוֹן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, תִּקְבַּע לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים
בְּכָל יוֹם בְּתוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה וְזָה יֵט):
אֵין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה שְׁנֵאמַר (מְשַׁלֵּי ד' ב') "כִּי לָקַח טוֹב נִתַּתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל

תַּעֲזֹבוּ"; וְעַל כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטֹלָן, אֲלֵא תַעֲשֶׂה כָל מָה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חִזּוּק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְׁלִישָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עִקַּר הַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת ק"כ). "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

רְאֵה שִׁיחֵיהָ לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת, שֶׁתִּרְאֶה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כַּמְאָמְרִים ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כִּצֵּל יְמִינוּ עַל הָאֶרֶץ וְאֵין מִקְנָה, וְהַלּוֹאִי כִצֵּלוּ שֶׁל כַּתֵּל אוֹ כִצֵּלוּ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כִצֵּלוּ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף דְכָתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) כִּצֵּל עוֹבֵר, וְאֵין מִקְנָה, וְאֵין מִי שִׁיקְנָה שֶׁלֹּא יְמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתַלְמוּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְזֵה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גְמִרָא' הֵם רְאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְבֻרִיאַל מִיְכָאֵל רַפָּאֵל אִוְרִיאַל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעָה וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עִירוּבִין פ"ז, אֵף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיף מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יְגַרֵס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוּל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרֵס מִחֵר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתַּלְמוּד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֵה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בַּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֵנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִין, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בַּחַיִּיךָ.

וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַנְצִיל מִצְרוֹת וְיִסּוּרִים שְׁעוּבָרִים עַל כָּל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲלֵא עַל יְדֵי שְׁבוּרָחִים אֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְרַבְּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ט) שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כְּלָם מְלֵאִים יִסּוּרִים, אֵין גַּם אֶחָד שִׁיחֵיהָ לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוּלִים וְאֶפְלוּ הַשְּׂרִים, אֵין לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָלֵם מְלֵאִים

טְרָדוֹת וּדְאָגוֹת וְעֵצָבוֹת וְיָגוֹן וְאִנְחָה תָּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִיְּחִידִים, וְאֵין גַּם אֶחָד מִכָּל הַעֲשִׁירִים וְהַשָּׁרִים, שִׁיְהִיָּה לוֹ הַכֹּל כְּסֹדֵר כְּרָצוֹנוֹ תָּמִיד, וְכֹלֵם כְּאֶחָד מֵאֵלִים יְסוּרִים וּדְאָגוֹת תָּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכֹל מִי שֶׁבָּקִי קִצֵּת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שִׁישׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וְיֵשׁ לוֹ כֹּל הַתַּעֲנוּגִים, עֵשֶׂר וּנְכֹסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכֵלִים נִפְלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מַלְכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שֶׁגַּם הוּא מְלֵא מְעַס וּמְכַאֲבוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכִמְהָ מִיְּנֵי אִפְנִים וְעִנְיָנִים, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ (קֹהֶלֶת ב') "גַּם כָּל יָמָיו כְּעַס וּמְכַאֲבוֹת", וְכִתִּיב (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וְשָׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כֹלֵם נוֹלְדוֹ לְעֵמֶל וּמֵלֵאִים רִגְזוֹ וְיְסוּרִין, וְאֵין שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהִנְצֵל מֵעֵמֶל וְיָגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לַהֲשִׁים יִתְבַּרֵךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. וְכִמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" 'אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחֵר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אִפְן, אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלֵי דְעֵלְמָא, בּוֹדְאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְיְסוּרִין וּדְאָגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ שִׁיְהַפֵּךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שִׁיעֵמֶל בַּתּוֹרָה, וְאֵז אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לַחֲיֵי עוֹלָם הַבָּא; אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְקִים אֶת זֶה בַּתְּמִימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְלֹא יִטְעֶה אֶת עֵצְמוֹ, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן נ"א) הָעוֹלָם הַזֶּה מְטַעֵה מְאֹד, וְתִרְאוּ לֹא לְהַטְעוֹת אֶת עֵצְמְכֶם, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קִרְחַ כ"ה סִינֵן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּקְחִי אֶת עֵצְמְךָ בְּיַדְךָ, וְתֵהִי הִכִּי מֵאַשְׁרַת בְּחַיִּיהָ, וְעַקֵּר הָאֲשֶׁר הוּא שֹׂאת יוֹדַעַת מְרַבֵּי אִמַּת כְּזָה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְּזָה,

ומה גם שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהִלּוּאֵי שְׁמַדֵּי פַעַם תִּבְרַחֲתִי אֶל צִיּוֹן שֶׁל רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד קְרוֹב אֵלֵינוּ בִּבְנֵינָאֵל, וְשֵׁם יִכּוּלִים לְפַעַל נְסִים וּנְפִלְאוֹת כְּמוֹ שְׁאֵנִי בַעֲצָמַי רְאִיתִי שְׁמָה נְסִים גְּלוּיִים, וּכְבָּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׁאֵינוֹ רְאוּי לְכָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׁבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אִשָּׁה שְׁנִמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבַל כִּי הַנִּשְׁמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחַנִּיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשְׁמִיחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שְׁכָל וְקוֹלְטַת תַּכְף וּמִדָּ שְׁבוּ בְּרַגְעַי שְׁנִמְשָׁךְ עָלֶיךָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹּךְ כְּשִׁתְּמַשִּׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְׁמִיחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּה, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תֵּרְאִי מָה לְפָנֶיךָ, תַּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַעֵקֶר תַּקְפִּידִי מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַצְּנִיעוּת, הֵן הַלְבוּשׁ וְהֵן הַדְּבֹר, כִּי מְאֹד מְאֹד מִתְפָּאֲרִים בְּשָׂמִים עִם אִשָּׁה שֶׁהוֹלְכַת בְּצְנִיעוּת פְּרָאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד לֹא לְהַתְחַבֵּר עִם נָשִׁים קְלוֹת דַּעַת וְכוּ', שִׁיּוּרִידוֹ אוֹתָךְ לְשִׂאוֹל תַּחֲתִית וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד שֶׁבְהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁהַנָּשִׁים יִלְכוּ בְּדַרְכֵי הַצְּנִיעוּת וְכוּ', וְלֹא לְחַקוֹת פְּרוּצוֹת וְכוּ', סוּף כָּל סוּף חֲזוֹרָת בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי תַחֲזִיקִי בְּזֶה עַד הַסּוּף, וְדַעִי לָךְ אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְגִלָּה י"ג): בְּשִׁכְרַי צְנִיעוּת שְׁהִיתָ בָּהּ בְּרַחֵל, זִכְתָּה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה שְׂאוֹל, וּבְשִׁכְרַי צְנִיעוּת שְׁהִיָּה בּוֹ בְּשִׂאוֹל, זָכָה וַיֵּצֵאת מִמֶּנּוּ אֶסְתֵּר; וְהִיא הַצִּילָה אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל מִכְּלִיוֹן שְׁהִיָּה נִגְזָר עֲלֵיהֶם, רֹאִים מִזֶּה שְׁבַת אַחַת שְׁמַתְנַהֲגַת בְּצְנִיעוּת, הִיא יִכּוּלָּה לְהַצִּיל אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתַמִּיד תַּחֲשִׁבֵי אוֹלֵי אֶת הַבַּת יִשְׂרָאֵל הַזֹּאת שְׁבִזְכוּתָךְ, וּבִזְכוּת הַצְּנִיעוּת שְׁלָךְ, נִזְכָּה לְהַגְּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

בליל רביעי רציתי מאד שתבואי לבית הכנסת הגדול לדרשה בשעה

9:30

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר קרח כ"ה סיון ה'תשע"ג

שלום רב אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ו) באיזה מקום בתפלה שמתגבר עליו יצרו - שם צריך למסר נפשו לקשר את הדבור אל המחשבה, נמצא מזה שבאיזו מדה שמתגבר על האדם יצרו - על זה הוא צריך לעבד ולהתגבר על המדה הרעה הזו.

כגון אחד שהוא כעסן, אזי צריך לעבד העקר על מדת הכעס שלא יהיה בכלל כעס, ויעבד על עם מדת הסבלנות שלא יפנס אל שום וכוונת או התנצחות וכו' אלא יהיה סבלן ותנן עד שיעקר ממנו את מדת הכעס שהורסת את האדם. או אחד שיש לו מחלת דברת, שהוא צריך לדבר הרבה, ומדבר ומדבר, שמה יוצאות לו אחר כך כל הצרות, כמו שאמר החכם מכל אדם (משלי כא כג) "שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו", כי אין עוד דבר שמסבך את האדם כמו רבוי הדבור, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ח) על הפסוק (תהלים קמ"ח) "רוח סערה עשה דברו" - מי גורם לו הרוח סערה במחו? הדבור, שמדבר מה שלא צריכים. כי יש טבע בבני אדם שמדברים ומדברים ומפטפטים דברים בטלים ומבטלים ועל ידי זה הם מסתבכים בכל מיני סבוכים וכו', כי רבוי הדבור מסבך את האדם, ויש מאמר החכם "יש לך שתי אוננים ופה אחד, יותר לשמע ופחות לדבר", הינו תמיד צריך יותר לשמע מאשר לדבר, כדי לא להסתבך. וכן הוא בכל דבר - מה שמתגבר על האדם, את זה הוא צריך לעבד ולהכניע.

לְדַעֲתִי עֵקֶר מָה שֶׁמִּתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם הוּא הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ט) שֶׁעֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְלִכְּן כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה הוּא תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וְאִזִּי הוּא כֹּבֵד מְנַצֵּחַ אֶת כָּל הַמִּדּוֹת רְעוֹת, כִּי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְפָאוֹן זֶה הַשֶּׁרֶשׁ לְכָל הַמִּדּוֹת הָרְעוֹת שֶׁרַק יֵשׁ לָאָדָם, כִּי אִם אָדָם תָּמִיד הִיָּה בְּשִׂמְחָה וְהִיָּה מְשִׂמַּח עַצְמוֹ עִם כָּל הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, אִזִּי מִמִּילָא לֹא הִיָּה כַּעֲסָן וְעֲצָבָנִי וְלֹא הִיָּה מְדַבֵּר יוֹתֵר מְדִי וְלֹא הִיָּה סִקָּרֵן מָה שֶׁאַחֲרִים מְדַבְּרִים וְכוּ', כִּי כָּל הַמִּדּוֹת טוֹבוֹת תְּלוּיּוֹת אֶךְ וְרַק בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְלִהְפֹךְ כָּל הַמִּדּוֹת הָרְעוֹת בָּאוֹת אֶךְ וְרַק מִחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְפָאוֹן.

וְלִכְּן הָעֵקֶר לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְזֶה אֲשֶׁר יֵצִיל אוֹתוֹ מִכָּל רַע וְיִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵ קִרְחַ כ"ה סִיּוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... יְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ה') מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית בְּהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ קְשִׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, וְתָמִיד נִכְנָסִים בּוֹ סְפָקוֹת וּמִחְשָׁבוֹת רְעוֹת עַל הַצְּדִיקִים.

וְלִכְּן כְּשֶׁעוֹלוֹת לָאָדָם קְשִׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, אוֹ שׁוֹמֵעַ שֶׁמְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אֶסוּר, אוֹ שׁוֹמֵעַ מְרִיבוֹת שְׂרָבִים עֲלֵיהֶם וְכוּ' צְרִיף לְזַכֵּר אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר: וְתִאֲמִין כִּי כָּל מִצְוֹתָא וּמְרִיבָה שֵׁשׁ בֵּין הַצְּדִיקִים הַשְּׁלָמִים אֵין זֶה אֵלָא כְּדִי שִׁיגְרָשׁוּ סִטְרֵין אַחְרָנִין וְכוּ', כְּשֶׁאֲתָה שׁוֹמֵעַ מְרִיבוֹת שְׂבִין הַצְּדִיקִים תְּדַע שֶׁבְּזֶה מְשִׁמְעִים אוֹתָךְ תּוֹכַחָה עַל שֶׁפָּגַמְתָּ בְּטַפִּי מִחָךְ, שֶׁעַל זֶה נֵאֶמַר (מְשִׁלִּי ב') "כָּל בְּאֵיהָ לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים", הֵינּוּ שֶׁהוֹצֵאת

אֶת טְפֵי מַחֲךָ שֶׁזָּה הַזֶּרַע, לְבַטְלָהּ, וּבְשִׁבִיל זֶה בָּאוּ לָךְ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת הָרְעוֹת הָאֵלוּ וְכוּ' כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹתָךְ בְּתִשׁוּבָה, וּבְיָדָי אִם לֹא הָיָה נִפְגָּם מַחֲךָ לֹא הָיוּ נִשְׁמָעוֹת לָךְ הַמְרִיבוֹת שְׁבִין הַצְדִּיקִים, וְאִין הַמְרִיבָה אֲלֵא בְשִׁבִילָךְ כְּדֵי שֶׁתָּשׁוּב מִמּוֹת לְחַיִּים.

וְהָאֲרִיךְ בְּזֶה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ד') שֶׁבְּאֵמַת מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית אִין לוֹ תִּשׁוּבָה כָּלֵל, אֲבָל נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַנְּסִיוֹן הַזֶּה - שִׁיְהִי לוֹ קְשִׁיּוֹת וּמַחְשָׁבוֹת רְעוֹת עַל הַצְדִּיק שֶׁיִּכּוֹל לְעוֹרֵר לוֹ, וּמְרַחֲקִים אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, וְעַל יְדֵי זֶה מִסְפֵּן הוּא נֶאֱבָד לְגַמְרֵי וְכוּ', אֲבָל אִם מִתְעַקֵּשׁ וְעוֹמֵד חֲזָק בְּדַעְתּוֹ שֶׁלֹּא יַעֲזֹב אֶת הַצְדִּיק שֶׁיִּכּוֹל לְעוֹרֵר לוֹ - אֲזִי יִהְיֶה לוֹ תִּקְוָן נִפְלֵא עַד מָאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשּׁוֹר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קֶרַח כ"ו סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאֵנִי נִמְצָא פֶּה בִּיבְנֵאֵל וְאֵנִי לֹא מִכִּיר אֶת הַמְּקוֹם, כִּי תִהְיֶה לְאֵל נִתְרַבִּים הַקְּהֵלָה שְׁלָנּוּ בְּכַמּוֹת וּבְאֵיכוֹת, וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְוַקְחִים אֶת עֲצָמָם בִּידֵיהֶם וְקוֹבְעִים עֵתִים לַתּוֹרָה אֲשֶׁר אִין טוֹב מִזֶּה.

מֵה אִמַּר לָךְ הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשִּׁיטוֹת גָּמוּר, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, וְדַע וְהֵאֱמַן שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבַּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְזָכַר מֵה שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהִתְבּוֹדָדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכָּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבּוֹדֵד לְבָדוֹ בְּאֵיזֶה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלָאוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאֵמַת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהֵגָה זוֹ הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מָאֵד מָאֵד, וְהוּא דָרָךְ

וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכּוֹלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׂיִחְסַר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכַל מְעַבְּדוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחְתּוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יָכוֹל לְפַתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֵצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהִינוּ הֵהֱכִינָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחָפֵץ וּמְשֻׁתָּקֵק לְדַבֵּר, אִף שְׂאִינוּ יָכוֹל, זֶה בְּעֵצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לְעִשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וּתְפִלָּה מְזֶה בְּעֵצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֵצְמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל כָּף, עַד שְׂאִינוּ יָכוֹל אִפְלוּ לְדַבֵּר וַיִּבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ רְחֻמִּים וְתַחֲנוּגִים, שְׂיִחַמֵּל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיּוֹ, שְׂיִוִּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחְתּוֹ לְפָנָיו, וַיִּכְבֵּר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּפִירוּשׁ (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שְׂעָקָר מָה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנֵי מָה שְׂאִנִּי עֲתָה, דְּהִינוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מָה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מְזַדְרֵז כָּל כָּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שְׂמָה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מְעַלְתַּת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאִמְתָּה, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַּם כֵּן שְׂלֵא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק, שְׂעָסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיִּצִית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ כ"ו סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָ

עָלִינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל עַל כֹּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁקָּרְבָנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא פוֹתַח לָנוּ אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַשִּׁכָּל אִיךָ שְׁנַתְחַזֵּק בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, וְנִשְׁתַּדֵּל לְהַפְךָ אֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת, הַחֲשׂוֹךְ לְאוֹר, הָרַע לְטוֹב, עַל יְדֵי שְׁנִזְכָּה לְחַפְשׁ בְּעִצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְלָדוֹן אֶת עִצְמוֹ וְאֶת הַזוּלָת לְכַף זְכוּת, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה תָּמִיד לְשִׂמְחָ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִשְׂמֻחָה, כִּי שְׂמֻחָה הוּא הַגְּאֻלָּה פְּרֻטִית שֶׁל כָּל אָדָם, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁאָדָם מְסֻתוֹבֵב בְּעִצְבוֹת וּבְמִירוֹת וּבְדַכְאוֹן, זֶה הַגְּלוּת שְׁלוֹ, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁתָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָ.

תִּאֲמִינִי לִי שֵׁשׁ לֶךְ בְּמָה לְשִׂמְחָ שְׂאֵת נִמְצְאָת בַּקְּהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, מְקוֹר הַחֶסֶד, וְאִשָּׁה עוֹזֵרֶת לְהַשְׁנִיחָ, אֲשֶׁרִי עֵין רְאֵתָה זֹאת.

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדֵּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעִצְבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּתְפַּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעִצְבוֹת וּבְמִירוֹת וְדַכְאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְׂמֻחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁצְּרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עִצְמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עִצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עִצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבַר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

בְּלִיל רְבִיעִי רְצִיטִי מְאֹד שֶׁתְּבוֹאִי לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל לְדַרְשָׁה בְּשַׁעַה

9:30

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָ מִן הַשָּׁמַיִם

גשח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחָ כ"ו סִינּוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוִימָא נְשָׂא) מִיּוֹם שֶׁבָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שִׁיְהִיָּה לוֹ דִּיָּרָה בְּתַחְתּוֹנִים. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, אֶלָּא מֵרַב הַצְמָצוּמִים לֹא רוּאִים אוֹתוֹ, עַד שְׁחוּשְׁבִים שִׁישׁ דְּבַר כְּזֶה שֶׁנִּקְרָא טֹבַע מִקְרָה וּמְזֵל, וְזֶה מָה שֶׁשׁוֹכֵר אֶת הָאָדָם.

לְזֹאת שְׁלַח לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל דוֹר וְדוֹר צְדִיקִים שְׁמוֹרִידִים אֶת שְׁכִינַת עֵזוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֵן לְמַטָּה כְּדִי שְׁנֻזְכָּה לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבְדוֹרוֹת אֱלוֹי שְׁלַח לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְנַהֵג אֶת נְשֻׁמַּת רַבִּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע שֶׁהוּא מְגַלֵּה לָנוּ אֶת טְהַר נְשֻׁמַּתוֹ וּמְגַלֵּה לָנוּ אֶת נִפְשׁוֹ – שֶׁהִיא חֵלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמֵנוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָנוּ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְאִף שֶׁבְּהַתְחַלָּה יְהִיָּה נְדָמָה לָנוּ כְּאֵלוֹ אִף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתָנוּ, כֹּל זֶה בִּרְמֵיב עוֹוֹנוֹתֵינוּ שְׁזֶה מָה שֶׁמַּעֲלִים וּמְסַתִּיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כִּי בְּאֲמַת הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת, וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, וְלָמָּה אֲנַחְנוּ לֹא מְרַגִּישִׁים אֶת זֶה? כִּי לֹא קִבְלָנוּ חֲנוּנֵךְ בְּאֲמוּנָה, לֹא הִרְגַלְנוּ לְקִים מְצוּוֹתֶיךָ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ בְּקִבְלַת עַל וְכוּ' וְעַכְשָׁיו כְּשֶׁחוֹזְרִים בְּתִשְׁבּוּבָה, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ה) שֶׁעָקַר הַתִּשְׁבּוּבָה לְהַחְזִיר אֶת הַנְּשֻׁמָּה אֶל מְקוֹם מוֹצְאָהּ שְׁזֵוּ הַחֲכָמִים – לְהַחְכִּים וְלְדַעַת שִׁישׁ מְצוּי, וְהוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְנַהִיג עוֹלָמוֹ וְכוּ' וְמָה שֶׁנְּדָמָה כְּאֵלוֹ זֶה מְנַהִיג וְזֶה מִתְנַשֵּׂא וְזֶה רוֹדֵן וְכוּ' הַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוּל, וְכָל הַסְּבוּבִים הֵם רַק לְתַכְלִית אַחַת – שֶׁנַּחְזֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְנִתְחַיֵּל לְדַבֵּר עִמּוֹ שְׁזֶה נִקְרָא הַתְּבוֹדָרוֹת – שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

אִם תְּרַגְּלִי עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תִּמְצָאִי אֶת עֲצָמְךָ שְׁגָם אֶת חֵלֶק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תְּהִיָּי הַכִּי שְׁמַחָה וְעֲלִיָּזָה בְּעוֹלָם, כִּי אִין עוֹד שְׁמַחָה כְּשִׁמְחַת הַדְּבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַרְצִי לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ

יְתַבְרַךְ - לְאָכַל מֵעֵתָה רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים וְלִשְׁמֵר שִׁבְתָּ, וְזֶה יָבִיא אוֹתָךְ אֶל הַשְּׂמֵחָה הַנִּנְחָתִית, עַד שֶׁתִּכְרַךְ וּמִיד תִּמְצָאִי אֶת בֶּן זֹוגֶךָ וּתְבַנְּנוּ יַחַד בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל וְתַחֲיוּ בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וּתְקִימוּ אֶת רְצוֹנוֹ יְתַבְרַךְ בְּהִלְכוֹת שְׂשִׁיכוֹת בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתִהְיוּ הַכִּי מֵאֲשָׁרִים בְּחַיִּיכֶם, וְתִמִּיד רַק תִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְזֶה יָבִיא לָכֶם אֶת הָאֲשֵׁר הַכִּי גָדוֹל וְלֹא יַחֲסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבַר.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ג) אֲצֵל הָעוֹלָם אָמוּנָה הוּא דְּבַר קָטָן, אָבֵל אֲצֵלִי הָעֶקֶר הוּא אָמוּנָה - לְהֵאֱמִין בּוֹ יְתַבְרַךְ וּלְהַשְׁלִיךְ אֶת הַשֶּׁכֶל הַמְדַמָּה הַמְטַעֶה אֶת הָאָדָם כְּאִלּוּ יֵשׁ מְצִיאוֹת אַחֲרָת וְכוּ' אָבֵל בְּאֵמַת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל. וּבָמָּה מֵתַבְּטֵאת הָאָמוּנָה? אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב וְסִימָן קנ"ה) אִם אָדָם הִיָּה מֵאֱמִין בְּאֵמַת בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיָּה תִמִּיד מְדַבֵּר אֵלָיו, וְזֶה הַסִּימָן אִם יֵשׁ לְאָדָם אָמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, אִם הוּא מְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ סִימָן שְׁמֵרְגִישׁ שֶׁהוּא יְתַבְרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדֵּיו נִמְצָא. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר קִרְחַ כ"ו סִינּוֹ ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... נְרוּ יְאִיר וְיִזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אֲצֵל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה חֲסָרוֹן גָּדוֹל, אָבֵל אֲצֵלִי הַשְּׂכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי אִם הִיָּה תִמִּיד זֹכֵר אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ וְכוּ' אֲזִי הִיָּה נִשְׁכָּר לְגַמְרִי. אָבֵל אֲצֵלִי, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, תִּכְרַךְ וּמִיד מָה שְׁעוֹבֵר אֲנִי מִשְׁפִּיחַ אֶת זֶה לְגַמְרִי מִדַּעְתִּי וּמֵעֵבִיר אֶת זֶה לְגַמְרִי כְּאִלּוּ לֹא הִיָּה.

וְזֶה יְסוֹד גָּדוֹל בְּחַיִּים תִּמִּיד לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה, וְכַךְ יִכּוֹלִים לְהַתְקַדֵּם בְּחַיִּים בְּגַשְׁמִיּוֹת וּמְכָל שִׁפְן בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׁצָרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּכָל פְּעַם מִחֲדָשׁ.

ובְעֵינֵינוּ הַלְמוּד שְׁאֵתָהּ שׁוֹכַח וְכוּ' עֲלֵיךָ לְדַעַת שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קִהְלֵת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ד) זֶה שְׁפוּטָה שֶׁל תּוֹרָה, שְׁאֵדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה וְשׁוֹכַחָה, לְטוֹבָתוֹ אֲדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׁאֵלוּ הִיא אֲדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה וְלֹא שְׁכַחָה, הִיא מִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה ב' וְג' שָׁנִים, וְחֹזֵר וּמִתְעַסֵּק בְּמֵלֶכְתּוֹ, וְלֹא הִיא מְשַׁגִּיחַ בָּהּ לְעוֹלָם, אֲלֹא מִתּוֹךְ שְׁאֵדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה וְשׁוֹכַחָה אֵינוּ מְזִיז וְאֵינוּ מְזִיעַ אֶת עֲצָמוֹ מִדְּבָרֵי תּוֹרָה. הֵרִי שֶׁלֶּךָ לְפָנֶיךָ, שְׁמַהֲשָׁמִים גּוֹרְמִים שְׁאֵדָם יִשְׁכַּח כְּדִי שֶׁתְּמִיד יִצְטָרֵךְ לְחֹזֵר עַל הַלְמוּדוֹ.

וְהִנֵּה בְּעֵינֵינוּ לְמוּד תּוֹרָה, דַּע לֶךָ שְׁזָה לֹא כְמוֹ חֲכָמָה אַחֲרֵת שְׁצָרִיכִים לְחֹזֵר עָלֶיהָ כְּמָה פְּעָמִים עַד שִׁיְהִיָּה בְּקִי בְּחֲכָמָה, הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הִיא כְּבִיכּוֹל חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׁאֵדָם מְכַנִּיס אֶת כָּל מֵהוּתוֹ בַּתּוֹךְ הַתּוֹרָה, אֶת כָּל הַלְבוּשֵׁינֵינוּ שְׁלוֹ, מִחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְכוּ' בּוּ בְּרַגַע שְׁנֹכְנָס בִּידֵיעַת הַתּוֹרָה זֶה נִצְחִי, אֲפֹלוּ שִׁישְׁכַח אַחֵר כֶּף, אֲבָל בְּאוֹתוֹ רַגַע שְׁנֹכְנָס בַּתּוֹךְ הַתּוֹרָה הוּא נֹכְנָס בְּנִצְחָה. וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שְׁמֻנְצַל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלוֹ, שְׁזָה גַם כֵּן נִבְרָא, וְאִזּוּ הוּא נִכְלָל בְּנִצְחָה נִצְחִים. וְזָכַר גַּם זָכַר מָה שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לְמוּד סִימָן ח') כָּל מָה שֶׁלְּמַד אֲדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהִיא נִמְנָע מִמֶּנּוּ לְעַמֵּד עַל אֲמִתּוֹת כְּוֹנֵת הַלְמוּד בְּשִׁלְמוֹת, יִזְכֶּה לְהִבִּין עַל אֲמִתָּתָהּ בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטֻלָן, רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה וְתִקְבַע לֶךָ שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה וּבִגְמָרָא וְכוּ' לְלַמֵּד כְּסֻדְרָן, וְדַע לֶךָ שְׁבְרַגַע שְׁאֵתָהּ נֹכְנָס בַּתּוֹרָה אֵתָהּ נֹכְנָס בְּנִצְחִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְאֲפֹלוּ שְׁאֵתָהּ לֹא מִבֵּין הַכָּל, וְאֲפֹלוּ שְׁאֵתָהּ שׁוֹכַח הַכָּל, יִזְכִּירוּ לֶךָ לְמַעְלָה.

וְעַל כֵּן, אַל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּלִבּוֹל שְׁבַעֲוֹלָם, רַק תְּהִיָּה שְׁמִחַ שְׁאֵתָהּ יוֹדַע מְרַבֵּי אֲמֵת כְּזֶה שְׁדוּאָג בְּשִׁבְלֶךָ.

הַמֵּאחַל לֶךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קִרְחַ כ"ו סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכוֹת ו) לְעוֹלָם יְהִי אָדָם זֶהִיר בַּתְּפִלַּת הַמְּנַחָה, שֶׁכֵּן אֵלֵיהוּ לֹא נֶעְנָה אֲלָא בַּתְּפִלַּת הַמְּנַחָה. וּבִאֲמַת עֲלִינוּ לְהִתְבּוֹנֵן מַה מַּעֲלַת תְּפִלַּת הַמְּנַחָה שְׂבַעַת שְׁלַחַם אֵלֵיהוּ עִם עוֹבְדֵי הַבַּעַל הִיָּה זֶה רַק בַּעַת תְּפִלַּת הַמְּנַחָה? אֲלָא בַּעַת תְּפִלַּת הַמְּנַחָה אִזּוֹ דִּינִין שׁוֹרִיץ עַל בְּנֵי אָדָם, וְרוֹאִים אֶת זֶה בַּחוּשׁ כִּי דִּיקָא אִזּוֹ הָאָדָם כָּל כֶּךָ טְרוּד וּבִקְשֵׁי יֵשׁ לוֹ עֲצָבִים לְהַפְסִיק אֶת הָעֵבוּרָה וְלְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת הַמְּנַחָה, וְדוּחָה אֶת זֶה וְדוּחָה אֶת זֶה עַד שֶׁעָבַר כָּבֵר זְמַן תְּפִלַּת מְנַחָה וּמִתְיָאֵשׁ: "נו... כָּבֵר עָבַר הַזְּמַן, מַה לַעֲשׂוֹת... מִחֵר אָנִי כֵּן אֲזַהֵר בַּתְּפִלַּת מְנַחָה..." וְכֵן דוּחָה מִיּוֹם לְיוֹם, וְכֵן הוּא לֹא מִתְּפַלֵּל מְנַחָה עִם הַתְּרוּץ שֵׁשׁ עָלָיו דִּינִים וְהוּא טְרוּד וְאִין לוֹ יָשׁוּב הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ'. הַסֵּמ"ךְ מ"ם יֵשׁ לוֹ כָּבֵר אֶת הַתְּרוּצִים שְׁלוֹ...
וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע: אִם בַּר יִשְׂרָאֵל הִיָּה יוֹדֵעַ שְׂבַשְׂעָה שֶׁהוּא כָּל כֶּךָ מְבַלְבֵּל בְּאֲמָצַע עֲסָקְיוֹ וְעוֹזֵב אֶת הַכֹּל וְנֹעֲמֵד עַל יַד הַקִּיר וּמִתְּפַלֵּל מְנַחָה, אִף שֶׁזֶה כָּבֵר מְאֹד, וְגַם תְּפִלָּתוֹ מְבַלְבֵּלַת עַד מְאֹד וְכוּ' וּבִקְשֵׁי מְכוֹן מַה שֶׁהוּא אוֹמֵר, אִם הִיָּה הָאָדָם הַזֶּה יוֹדֵעַ אִיזָה רַעַשׁ זֶה פּוֹעֵל בְּשָׁמַיִם הִיָּה מִקְפִּיד דִּיקָא מְכַל הַבְּלָבוּלִים לַעֲמֵד וְלְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת מְנַחָה אִף שֶׁהוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל.

וּבְעֵינֵי תְּפִלַּת עֲרַבִית אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ד): שֶׁשְׂעוֹ סִיג גְּדוֹל שֶׁתִּכְף וּמִיד כְּשָׁבָא זְמַן עֲרַבִית וְקִרְיַאת שְׁמַע שְׂאָסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק תִּכְף וּמִיד לְהַתְּפַלֵּל וְלִקְרוֹת קִרְיַאת שְׁמַע, כְּדִי שְׁלֹא יְהִי אָדָם בָּא מִן הַשְּׂדָה בְּעָרַב וְאוֹמֵר אֵלַךְ לְבִיתִי וְאִכַּל קִמְעָא וְאַשְׁתָּה קִמְעָא וְאַחַר כֶּךָ אֶקְרָא קִרְיַאת שְׁמַע וְאַתְּפַלֵּל, וְחוֹטְפָתוֹ שְׁנָה וְנִמְצָא יֵשׁן כָּל הַלַּיְלָה. רוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁמֵּרַב עֵיפוֹת שְׂאָדָם עֵיף וְיִגַע מְכַל הַיּוֹם, יְכוֹל לִקְרוֹת שְׁלֹא יִתְפַלֵּל עֲרַבִית וְלֹא יִקְרָא קִרְיַאת שְׁמַע.

נמצא שדיקא על תפלת מנחה ותפלת ערבית הסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד על כל אדם שיתרשל מהן, ויהיה לו כבד מאד עד שישכח להתפלל מנחה וערבית, והרגל נעשה טבע עד שזה אצלו קל מאד.

ולכן דיקא בתפלת מנחה וערבית צריך כל אדם להכריח עצמו להתפלל, אפלו שהוא מבהל ומבלבל וכו' כי מי יודע איזה נחת רוח שגורם לו יתברך בשמים וכו' דבר זה אי אפשר לתאר ולשער כלל, את גדל השעשועים שהקדוש ברוך הוא משתעשע עם בר ישראל שאף שהוא מבהל ומבלבל עיניו ויגע וכו' ואף על פי כן נעמד על יד הקיר ומתפלל מנחה או ערבית, ומכל שכן כשנכנס לבית הכנסת ומתפלל במנין - דבר זה אי אפשר לתאר ולשער כלל.

ולכן חזק ואמץ ביותר להזהר בתפלת מנחה וערבית ותתפלל אפלו במסירות נפש גדולה מאד, ואף שאתה מבהל ומבלבל מאד, עם כל זאת זכר וגם זכר איזו נחת רוח אתה עושה וגורם בשמים להקדוש ברוך הוא. אשריך!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשיא.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר קרח כ"ז סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה שזה העבודה הכי קשה לאדם להגיע לזה, כי מרב צרות ויסורים ומכאובים שעוברים על בני אדם קשה להם מאד להיות בשמחה, ותכף ומיד שהוא לא בשמחה אזי לא מרגיש את אמתת מציאותו יתברך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ל' ב.) אין שכינה שורה לא מתוך עצבות אלא מתוך דבר של שמחה, כשבר ישראל עושה מצוה אז כל איבריו נדלקים באור אין סוף ברוך הוא ומרגיש כל מיני טעם וערבות בחייו.

וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן תִּהְלֶה לְאֵל נִבְרָאת מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשִׂנִי
 גּוֹיֵי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, בְּזֶה אַתָּה צָרִיף לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד וּבִפְרֹט שְׂאֲתָה זְכִיתָ
 לְהִתְקַרֵּב אֶל בֶּן הַשְּׂמִחָה הָעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ אֶל מְקוֹר הַשְּׂמִחָה, זֶה צָרִיף לִהְיוֹת
 כָּל שְׂמִחָתָךְ.

כִּי בְּאִמַּת עֲלִינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל שְׂקַרְכָּנוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא בֶּן
 הַשְּׂמִחָה הָעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי שְׂמִינְיָה לְנוּ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה
 וְהַתְּבוּדָּה שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל
 מִתְּפַלֵּל וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא נִכְלָל בְּעֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֶלְקוּתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֹן הַתְּפִלָּה צָרִיכָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר
 הַמִּדּוֹת אוֹת יְשׁוּעָה סִימָן כ"ב) מִי שֶׁמִּתְּפַלֵּל בְּשִׂמְחָה יִזְכֶּה לְשִׁמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ, וְלִכְּנֹן
 תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתָךְ לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כִּי שְׂמִחָה הִיא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ בּוֹ
 אֶת אוֹר הָאֵיִן סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא אֵל תְּבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ כִּי הַיּוֹם הַזֶּה יַעֲבֹר וְאִף פַּעַם
 לֹא יַחְזֹר אֵלָיךְ, וְלִכְּנֹן תִּשְׁמֹר מְאֹד עַל בְּטוֹל זְמַן שְׂמִיבִיא אֶת הָאָדָם בְּשִׁעְמוֹם,
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת נ"ט א.) הַבְּטִלָּה מְבִיאָה לַיָּדֵי שִׁעְמוֹם וְלַיָּדֵי
 זְמָה, וְלִכְּנֹן תִּהְיֶה תְּמִיד עֶסוּק אוֹ שֶׁתְּתַפְּלֵל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא
 בְּכָל יוֹם, אוֹ שֶׁתְּלַמֵּד מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, אוֹ שֶׁתִּישֵׁן וְתִנּוּחַ, אוֹ
 שֶׁתֹּאכַל לְהַחֲיוֹת אֶת גּוֹפְךָ וְתִתְבָּרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר
 דִּיקָא שְׂזָה מְבִיא פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, אוֹ שֶׁתְּחַזֵּק יְהוּדִים וְתִגְלֶה לָהֶם אֶת הָאֲמוּנָה
 הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר זֶה הַמְּצוּהָ הַכִּי גְּדוּלָּה לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אֶת
 כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל.

הָעֵקֶר לֹא לְלַכֵּת בְּטֹל שְׂזָה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי אוֹ תִמְצָא לְעֲצָמָךְ
 אִיזָה עֲבוּדָה שֶׁתַּעֲבֹד כְּמָה שְׁעוֹת בְּיוֹם, רַק אֵל תִּסְתַּוֵּב בְּטֹל כִּי רַב רַבָּם שֶׁל
 הָאֲנָשִׁים שֶׁמִּשְׁתַּגְּעִים וְכוּ' וְכוּ' בָּא מִבְּטִלָּה שֶׁמְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן שֶׁלוֹ עַל כְּלוּם
 וְכוּ' הַכֹּל פּוֹרֵחַ לוֹ בְּרוּחַ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת דְּרַבִּי נְתָן פָּרָק י"א) אֵין
 אָדָם מֵת אֲלֹא מִתּוֹךְ הַבְּטִלָּה וְלִכְּנֹן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיבְדָךְ לִהְיוֹת עֶסוּק עִם
 מְשֻׁהוּ וְכוּ' וְלֹא לִילֵךְ בְּטֹל.

נא וְנָא תַעֲבֹד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמֻחָה לְמַחְרַת וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי) אֵינן הַשְּׂמֻחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלִכְּנַן תִּרְאֶה לְהֵיוֹת בְּשְׂמֻחָה הַיּוֹם וּתְשַׂמַּח וּתְבַדַּח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל שְׂזָה הַמְצֻוָּה הַכִּי גְדוּלָּה.

אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבָּה אָמַת כְּזָה, רַבָּה שְׂלָא עוֹזֵב אוֹתָנוּ וּמְחַזֵּק אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם.

מָאֵד מָאֵד רְצִינִי שֶׁתְּשַׁתְּדֵּל שְׂאֲשַׁתְּךָ תְּבוּא הַלֵּילָה לְדַרְשָׁה מָאֵד נְחוּצָה.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּשִׁיב.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר קַרְח כ"ז סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוָה

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּתְּחַזְּקִי בִּיתְךָ שְׂאֵת וּבִיתְךָ עַז לֹא לְהַכְנִס בְּלַחְצִים וְכוּ', רַק לְהֵיוֹת בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה שְׂאֵת נִמְצָאָת בְּקֵהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹת חֻמְמָה שֶׁל אֲמוּנָה יְסוּד שֶׁל חֶסֶד, וְלָמָּה אֶת צְרִיכָה לְהֵיוֹת כָּל כִּף שְׁבוּרָה?

דְּעִי לְךָ שֶׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ע"ב.) הַזְּהָרָה לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂלָא יִצְאוּ בְּפְרוּעַ רֹאשׁ, וְאָמְרוּ (שם) דַּת יְהוּדִית זֶה אִשָּׁה שְׂלָא רוֹאִים אֶת שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁה וְזֶה מְצוּוֹה מִן הַתּוֹרָה, וְלִכְּנַן תְּשַׁמְרִי מָאֵד מָאֵד עַל זֶה כִּי אִשָּׁה שְׂמַצְנִיעָה אֶת עֲצָמָה אֶפְלוּ בְּתוֹךְ בֵּיתָה וְלֹא רוֹאִים אֶת שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁה הִיא זוֹכָה לִילָדִים טוֹבִים יְלָדִים מְצַלְחִים, וְאָנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה חֵינוּךָ עַל הַפְּנִים שְׁלֹךְ וְתְּמִיד תִּהְיִי שְׂמֻחָה וְעַלִּיזָה וּתְקַבְּלִי אֶת בְּעַלְךָ בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת וְאֵז תִּרְאִי אֵינָה שְׁלוֹם בֵּית יִהְיֶה לְךָ וְכוּ', כִּי אִשָּׁה שְׂהִיא שְׂמֻחָה וְעַלִּיזָה תְּמִיד אֲזִי יֵשׁ לָהּ שְׁלוֹם בֵּית נִפְלָא מָאֵד.

וְלִכְּנַן תִּרְאִי וּתְשַׁתְּדֵּלִי לְהֵיוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה בָּא לְךָ מָאֵד קֶשֶׁה וְכוּ' כִּי עוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת

כְּשֵׁאתָ תִּהְיֶי רַק בְּשִׂמְחָה תּוֹכְלִי לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל הַבְּעִיּוֹת הַיּוֹם יוֹמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן מ"ז) הַשִּׂמְחָה הַתְּמִידִית מְסַגֵּלֶת לְהַצְלָחָה, וְלִכֵּן תִּהְיֶי תְּמִיד שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה וְתִרְאֵי אֵיךְ שֶׁתּוֹכְלִי אַחַר כֵּךְ לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

כָּל כֵּךְ חֶבֶל שֵׁאתָ מִמְּשַׁכֶּת עַל עֲצֻמְךָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ' שְׂזָה לֹא מְבִיא אוֹתָךְ לְשׁוֹם דְּבָר אֶלָּא לְכַשְׁלוֹן גְּדוֹל, וְלִכֵּן לְמָה אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲצוּבָה וּמְרַמְרֶמֶת וּמְדַכָּאת? תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שֶׁבְּיַדְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן כ"ו) קָרַבַת הַצְּדִיקִים מְשַׂמַּח אֶת הַלֵּב.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ רַק תִּהְיֶי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְתִרְאֵי אֶל אִיזָה יְשׁוּעוֹת תְּבוֹאֵי.

הַיּוֹם בְּלִילָה יִהְיֶה דְרָשָׁה מְאֹד מְאֹד נְחוּצָה וְרִצִּיתִי שֶׁתְּבוֹאֵי וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּשִׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קֶרֶח כ"ז סִיּוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת שֶׁבְּחוּץ לְאֶרֶץ לֹא שִׁיף לְכוּן פָּנָיו כְּנֶגֶד יְרוּשָׁלַיִם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן, כִּי מְאִיפָה תִדַּע שֶׁכוּוֹן זֶה הוּא לְצַד יְרוּשָׁלַיִם? אוֹלֵי הַצַּד הַשְּׁנַי הוּא לְכוּוֹן יְרוּשָׁלַיִם? וְלִכֵּן בְּחוּץ לְאֶרֶץ מִתְּפַלְלִים תְּמִיד נֶגֶד מְזֻרָח, וְכַמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים הַלְכוֹת תְּפִלָּה סִימָן צ"ד) וְכֵן מוּבָא (שֵׁם סֵעִיף ג') מִי שֶׁאִינּוּ יְכוֹל לְכוּן הַרוּחוֹת, יְכוּן לְבוֹ לְאָבִיו שֶׁבְּשָׂמַיִם. וְעַל זֶה אָנוּ סוֹמְכִין. וְלִכֵּן - אֵיךְ שֶׁתְּרַצָּה תִתְּפַלֵּל.

הַעֲקָר שֶׁתְּבוֹא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן שֶׁבְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (תי מוהר"ן סימן ת"ג) מָה אָמַר לָכֵס, אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה. וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְּׁתַדְלִיּוֹת לְבֹא אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְשִׁשׁוּם דְּבַר לֹא יִבְלָבְלוּ וְכו'.

וּכְבָּר אָמַר פֶּעַם רַבְּנוּ ז"ל לְבַתּוֹ אֶדְל: הַיּוֹם יֵשׁ מַחֲוֹת כָּל כֶּף קְטָנִים שֶׁכָּל דְּבַר קָטָן מְבַלְבֵּל אוֹתָם, אֶפְלוּ צְעִיף שֶׁל נָשִׁים... וְזֶה סוֹכֵב עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט: זֶה מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ שֶׁלֹּא מְכַוְּנִים נֶגֶד יְרוּשָׁלַיִם, זֶה מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ שֶׁבְּאִים לְשֵׁם כָּל מִינֵי טִיפּוֹסִי אֲנָשִׁים שְׂאִינָם לְפִי רוּחוֹ, זֶה מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ "מִי אוֹמֵר שְׁזֶה כִּכָּה?" זֶה מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ "מִי אוֹמֵר שֶׁבְּאֵמֶת רַבְּנוּ ז"ל קָבוּר בְּמָקוֹם הַזֶּה?", וְזֶה מְבַלְבֵּל אוֹתוֹ "הֲרִי מְקַבֵּל אֶחָד אָמַר שֶׁרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בְּהַר צִיּוֹן!..." הַכֵּלֶל, שֶׁהַסֵּמ"ך מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁלֹּא יְבוֹא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן עִם כָּל מִינֵי אֲמַתְלָאוֹת. וּכְבָּר אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שֶׁעוֹד יִתְגַּלֶּה אֲשֶׁר כָּל אֶחָד שֶׁבָּא עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּגֻלָּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשיר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרַת קִרְחָה כ"ז סִיּוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרַנ"ת ז"ל מְאָרִיךְ בְּסִפְרוֹ 'לְקוּטֵי הַלְכוֹת' (שְׁלוּחֵין הַלְכָה ה') לְבָרַר אֶת שְׂאֵלְתְךָ וְכו', וּמְגַלֶּה אֲשֶׁר בְּאֵמֶת הַצְדִּיק חֵי כְשִׁמְנִיחַ אַחֲרָיו תְּלַמִּידִים, כִּי מִשֶּׁה לֹא מֵת אֶלָּא מְסֻטָּרָא דִּילָן, הֵינּוּ אִם אֲנַחְנוּ לֹא מְצִיִּים אֶת הַצְדִּיק הָאֵמֶת וְלֹא הוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו, אֲזִי הוּא מְבַחֲיֵנְתָנוּ מֵת, אֲבָל מִי שְׁחִי עִם לְמוֹדִיו וּמִתְנַהֵג בְּהַדְרָכוֹתָיו, וְלוֹמֵד אֶת תּוֹרָתוֹ וּמְצִיֵּת אוֹתוֹ עַל כָּל שֶׁעַל וְשֶׁעַל וְכו', הֲרִי הַצְדִּיק הָאֵמֶת הַזֶּה חֵי בְּקַרְבוֹ. וְזֶה שִׁיף בְּכָל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, הַתְּנַאִים

והאמוראים – כשֶׁאֲנַחֲנוּ לומדים משנה, גִּמְרָא ופוסקים הרי אלו הצדיקים האמתיים חיים בתוכנו.

ודבר זה אי אפשר להסביר למי שאין לו אמונת חכמים ולמי שלא טעם טעם גִּמְרָא ופוסקים וכו', ולכן כל אלו הרחוקים מהיהדות, מאד מתפלאים איזה קשר יש לעם התורה עם הדורות הקודמים? הלא הם היו לפני אלפים שנה, לפני אלף שנה, ולפני חמש מאות שנה וכו' וכו'? לך תסביר להם אשר אצלנו התנאים והאמוראים חיים, הרמב"ם והרא"ש, הרי"ף והבית יוסף וכו' חיים וקיימים, כי אֲנַחֲנוּ לומדים את תורתם והם נמצאים אצלנו ממש.

כשֶׁאֲדַם לומד את ספרי תלמידי הבעל שם טוב זי"ע – הם חיים אצלנו ממש! וכשֶׁאֲנַחֲנוּ לומדים את ספרי וספרות רבי עקיבא איגר ואת ספרי החת"ם סופר ושאר הגאונים והצדיקים – הם כלם אצלנו חיים וקיימים!

מכל שכן וכל שכן רבנו ז"ל, שבפרוש אמר (חי מוהר"ן סימן רכה) מה לכם לדאג מאחר שאני הולך לפניכם, וכן גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אשר פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו ממש. ולכן כל מי שלומד תורתו ומתנהג על פי דרכיו, הצדיק האמת הזה חי בקרבו. והוא נקרא צדיק יסוד עולם – שכל העולם עומד על זכותו, והוא מלמד זכות על כלם, מחזק ומעודד ומשמח את כל הנשמות היודות והנפולות והמשלכות בתאוותיהן ובמדותיהן הרעות וכו'.

ובפרטיות שבפרוש אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') שהצדיק הזה השאיר אחריו תלמידים, ואלו התלמידים עושים עוד תלמידים, וכן מדור דור נשארו תלמידים ותלמידי תלמידים, וגם בדור הזה יש ויש תלמידים אמתיים שקבלו בשלמות את דעתו הקדושה, ולכן הוא נקרא חי, ולהתקרב אל אחד מתלמידיו האמתיים זה כמו שהתקרב אליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשטר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר קִרְח כ"ז סִיּוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְכֻמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא וְנִסִּיב אִיתְתָּא; צְרִיכִים לְרִדַת מְדֻרְגָה וְאִז מוֹצְאִים אִשָּׁה. הֵינּוּ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל לְמָה כָּל כֶּף קֶשֶׁה לְמִצָּא אֶת בַּת הַזּוּג או בֶּן הַזּוּג? זֶה בָּא רַק מִחֲמַת גְּאוֹת סְרוּחָה, אֲנִי וְעוֹד פְּעַם אֲנִי וְכוּ' וְכוּ' מִצְּלַח או מִצְּלַחַת וְכוּ' וְכוּ' אֶקַּח אֶת זֶה או אֶת זֶה וְכוּ' וְכוּ'? וּבֵין כֶּף מִפְסָפְסִים אֶת הַזּוּג.

וְלָכֵן כָּלֵל זֶה צְרִיכִים לְדַעַת - אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבְּחוּר לַבְּחוּרָה, אֲזִי צְרִיכִים לְגַמֵּר אֶת זֶה תַּחֲךָ וּמִיָּד מָה שְׂיוֹתֵר מֵהָר, וְזֶה הֵכִי בְּרִיא.

בְּעֵינַי שְׂדֻכְנוֹת וְכוּ', זֶה מוּבָא בְּפוֹסְקִים, וְכֶף הִיא דֶּרֶךְ הַעוֹלָם. וְאָמְרוּ צְדִיקִים שְׂזֶה הַכֶּסֶף הֵכִי כָּשֶׁר וְהֵכִי מְבָרָךְ, כִּי הָרִי גָמְרוּ שְׂדוּךְ וּבָנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר קִרְח כ"ז סִיּוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂכָל מִי שְׂעוֹסֵק לְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם תְּבוּא עָלָיו בְּרָכָה, וְאִין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח אֶל דּוֹרוֹתֵינוּ אֵלֹו מִתְּנָה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂעוֹסֵק לְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִיּוֹן ח') שְׂצְרִיכִים לְהוֹסִיף שְׂכַנִּים לְבֵית

התפלה, הינו לגלות את הענין של ההתבודדות - שיִדְבְּרוּ אֵלָיו יתְבַרַךְ, שְׁזֶה גוֹרֵם נַחַת רִיחַ גָּדוֹל אֶצְלוֹ יתְבַרַךְ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות היא מַעֲלָה גְדוֹלָה מֵהַכֵּל וְגוֹרֵמַת שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלוֹ לְמַעֲלָה שְׁלֹא עָלוּ שְׁעִשׂוּעִים כְּאֵלוֹ מִימוֹת עוֹלָם.

וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁמַגְלָה וּמְפָרֵס אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְזֶה קְרוֹב הַגְּאֻלָּה. תְּחִזְקֶנָּה יְדָכֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּשִׁיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קָרָה כ"ז סִינּוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ

אֵין עוֹד מְצוּהָ יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְעַסֵּק בְּשִׁדּוּכִינִי, לְשַׁדֵּךְ אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי מִסְכַּנִּים וּמִסְכָּנוֹת הַרוּקִים וְהַרוּקוֹת שְׁאִין לָהֶם מִי שִׁפְגִּישׁ בִּינֵיהֶם.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן פ"ט) שְׁהַצְדִּיק הוּא הַשְּׁדָךְ הַמְּשַׁדֵּךְ כָּל הַשְּׁדוּכִים, וְהוּא עוֹשֶׂה אֶת בְּחַפְּץ לֵב בְּלִי שׁוּם תְּשׁוּלֹם, אֲדַרְבָּה! הוּא עוֹד נוֹתֵן מִתְּנָה לְחֶתֶן וְהַפְּלָה. וְאִיזוֹ מִתְּנָה? הַדְּרָכָה נְכוֹנָה אֵיךְ שִׁיחִיו בְּיַחַד בְּאֵהָבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְאֵיךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵהֶם יְצַלִּיחַ תָּמִיד, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי הַרוּק אוֹ הַרוּקָה שְׁבָאִים אֶל הַצְדִּיק הָאֵמֶת וְהוּא יִשְׁדֵּךְ לָהֶם אֶת הַשְּׁדוּךְ הַכִּי טוֹב בְּשִׁבְלֵם.

אוֹדוֹת שְׁאֵת שׁוֹאֲלֵת הָאֵם שִׁיךְ שְׁתִּהְיֶה לָךְ שִׁיכוֹת עִם גְּבָרִים לְצַרְךָ שְׁדוּכִים וְכו', הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ "הַרְחַק מֵהַכַּעוֹר וְהַדּוּמָה לוֹ", כִּי זֶה בְּכֻלָּל לֹא בְּרִיאָה שְׁאֵשָׁה תְּדַבֵּר עִם גְּבָרִים, כִּי טוֹב זֶה לֹא מִבִּיא.

בְּעֶנְיֵן דְּמִי שְׁדָכְנוֹת, זֶה מוּבָא בְּפוֹסְקִים שְׁכֵן צְרִיכִים לְשֵׁלֵם דְּמֵי שְׁדָכְנוֹת, וְהוּא כֶּסֶף כְּשֶׁר עַד מְאֹד. וְיִדּוּעַ שְׁפַעֵם אַחַת בָּאוּ זוּג חֲשׂוּכֵי בָּנִים לֹא עָלִינוּ

אֶל הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק מוֹרֵי וְרַבֵּי רַבֵּי מִשָּׁה פִּינְשֵׁטִין זצ"ל, וְהַתְּלוּנְנוּ לְפָנָיו שְׁזָה לָהֶם עֶשְׂרֵי שָׁנִים מְשׁוֹאֲאִיהֶם, וְעַדִּין לֹא נִפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִמָּא. וְתַכְףּ וּמִיד עַל אֲתֵר שָׁאֵל אוֹתָם הַגָּאוֹן: "הָאֵם שְׁלַמְתָּם דְּמֵי שְׁדַכְנוֹת?" וְעָנּוּ: "לֹא", כִּי זֶה הָיָה חֵבֵר שֶׁל הַמְשַׁפְּחָה. עָנָה וְאָמַר: "תַּכְףּ וּמִיד תִּתְּנּוּ דְּמֵי שְׁדַכְנוֹת", וְכֵן עָשׂוּ, וְתַכְףּ וּמִיד עַד שָׁנָה יְלִדוּ בֵּן.

הַרִי שְׁלָךְ לְפָנָיָהּ, שְׁזָה מְאֹד נְחוּץ לְשֵׁלֶם דְּמֵי שְׁדַכְנוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר קַרְח כ"ח סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל שְׁאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ג) שְׁצַרִּיךְ לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל שְׁכָל יִהוּדֵי יִאֱהָב אֶת הַשְּׁנֵי וַיִּכְבֵּד אוֹתוֹ כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר מְעַלָּה מְשֻׁלֹם וְכָל הַכַּח שֶׁל הַטְּמָאָה וְהַסְּטֵרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא הַסְּמ"ך מ"ם רַק לְעֵשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֵלּוּ נֶגְדַּ אֵלּוּ וְהַכֵּל לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר אֶת הַגְּנֻבוֹת וְהַשְּׁחִיתוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פָּרָשַׁת נִשְׂא סֵעִיף נ"א) לֹא בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם אֶלָּא עַל מְנַת שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת יִהוּדִים צְרִיכִים לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּשֻׁלֹם וְאַהֲבָה וְלָדוֹן אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ד') הוּי מְקַדִּים בְּשֻׁלֹם כָּל אָדָם כְּשֵׁאֲתָהּ פּוֹגֵשׁ יִהוּדֵי תַקְדִּים לוֹ שְׁלוֹם וְאֵל תַּחֲכָה שֶׁהוּא יַקְדִּים לָךְ שְׁלוֹם שְׁזָה גוֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה שְׁבַת פ"ט פָּרָק ט') גְּדוֹל שְׁלוֹם שְׁשָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא שְׁלוֹם וְלִכְּן תַּקְפִּיד מְאֹד מְאֹד עַל הַנְּקֵדָה הַזֹּאת שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינָךְ וּבֵין כָּל בְּרַ יִשְׂרָאֵל וְאִיפֹה שֵׁאֲתָהּ

רוֹאֵה מַחְלֶקֶת תְּבָרַח מִשְׁמָה כִּי זֶה הַסֵּמֶךְ מ"ם הִרְשַׁע בְּעֲצָמוֹ שְׁגוּרָם פְּרוּדִים
בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אָדָם צָרִיף לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִי שְׁלוֹם בֵּינוֹ וּבֵין
אֲשֶׁתּוֹ עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן פָּרָק כ"ח) כָּל הַמְּשִׁים
שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כָּאלוֹ מְשִׁים שְׁלוֹם בְּיִשְׂרָאֵל עַל כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, לְפִי שֶׁכָּל אֶחָד מִלֶּךְ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְלִכְּנָן תְּמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִי
שְׁלוֹם בֵּינָךְ וּבֵין אֲשֶׁתְּךָ וְאֵין שׁוֹם תְּרוּץ לְשִׁפְךָ קִיטוֹנוֹת שֶׁל בּוֹז עַל הָאִשָּׁה
וְכוֹ' וְכוֹ', בַּעַל שֶׁהוּא אֱלִים מְלוּלִית אוֹ פִּיזִית וְכוֹ' הוּא אֶכְזָר וְאֵין תְּפִלָּתוֹ
מִתְקַבֵּלַת בַּשָּׁמַיִם.

זֶה שְׂאָדָם מְחַפֵּשׁ וּמְחַטֵּט חֲסְרוֹנוֹת עַל אֲשֶׁתּוֹ וְכוֹ' זֶה בָּא שְׂאֵין לוֹ שְׁלוֹם
בְּעֲצָמוֹתָיו מִפְּנֵי הַחֲטָאִים שֶׁלוֹ וְכוֹ' הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוֹ' הוּא מְדַכָּא
בְּדַכְאוֹן עֲמָק, הוּא מוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלוֹ עַל אֲשֶׁתּוֹ וְכוֹ' וְאֵין עַל זֶה שׁוֹם
הַצְּדָקָה, וְרַבְּנוֹ ז"ל בָּא לְעַקֵּר אֶת זֶה מִן הָאָדָם כִּי אֲצִלוֹ הָיָה הַיְסוּד וְהַעֲקָר רַק
שְׁלוֹם בֵּית אֲהָבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְאָמַר (שִׁיחֹת הָרֵן סִימָן רס"ד) שְׂצָרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְהִזְהָר וּלְהַקְפִּיד עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה וּלְזַכֵּר כַּמָּה סָבֵל הִיא סוֹבְלַת בְּעַת
הַהֲרִיזוֹן בְּעַת הַלְּדָה וּבְעַת הַגְּדוּל וְכוֹ' וְכוֹ' וְלִכְּנָן אָדָם צָרִיף לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
אֲשֶׁתּוֹ מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁכָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל
הָאָדָם בָּא רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה וְכִשְׂמֻכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ אֲזִי יִשְׁפִיעַ לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא הַשְּׁפָעָה גְדוּלָה שֶׁל כֶּסֶף.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כַּמְשֻׁמְעוֹ
לְטַלְטֵל אֶת עֲצָמְךָ לְבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם לְהַתְּפַלֵּל שְׁחָרִית מִנְּחָה
עֲרֻבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא כִּי זֶה חֶלְקְךָ לְנִצַּח נִצְחִים וְאֵל תִּזְלֹל בְּזָה כִּי כֶּף אָמְרוֹ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ב' הֶלְכָה ג') כָּל מִי שְׂאֵינוֹ נִכְנָס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת
בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְעֵתִיד לְבוֹא תַתְּאָר לְעֲצָמְךָ אֵיזָה בּוֹשׁוֹת
יְהִי לְךָ שְׁלֵא בְּאֵת לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל כָּל יוֹם הָרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
אָמְרוֹ (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּוּ רַבָּה פָּרָק י') מִי שֶׁהוּא מְשָׁכִים וּמַעֲרִיב לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּזָה
הוּא פוֹדָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִהַגְּלוּת וְעָלָיו נֹאמַר פְּדָה בְּשְׁלוֹם נַפְשִׁי וְלִכְּנָן תְּמַסַּר

אֶת נַפְשֵׁךָ לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין דִּיקָא שְׂאֵם תְּתַרְשֵׁל מְזַה דַּע לָךְ שְׁבִיתָךְ
הַפְּרָטִי יַחֲרַב רַחֲמָנָא לִיצְלָךְ.

חוס וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁךָ וְתַהֲיֶיהָ גָּנֵב לְגַנֵּב כָּל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא בְּסִדְרַת דָּךְ הַיּוֹמִי
הַדָּךְ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עִירוּבִין צ' וְאָף שְׂאֵתָה לֹא מִבִּין כָּל דְּבַר שְׂאֵתָה לֹאמֵר
עַל כָּל פְּנִים תִּגְרַס אֶת הַדָּךְ כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה מ"ד א.) וּבְנִיתָ בֵּיתְךָ זֶה גְּמָרָא אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא מִטְעָה אֶת עַצְמוֹ
וְלוֹמֵד אֶפְלוּ בְּגִרְסָא בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּךְ הַיּוֹמִי שְׁבוּכוֹת זֶה יְהִי לֹוּ בֵּית וְאַרְבַּע
מִלְאָכֵי הַשְּׂמִירָה וְסִבְבוּ אוֹתוֹ שְׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמָרָא גְּבִרְיָאֵל מ'יכָאֵל
ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל.

אֲשֶׁרִינוּ שֵׁישׁ לְנוּ רַבִּי כְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשיט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר קַרְח כ"ח סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵל תַּהֲיִי עֲצָבָנִית, אֵל תּוֹצִיאֵי אֶת הָעֲצָבִים
שְׁלָךְ עַל בְּעַלְךָ אוֹ עַל הַיְלָדִים וְכוּ' כִּי עִם כַּעַס לֹא מְגִיעִים לְשׁוֹם מְקוֹם, הַיְפִי
שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁהִיא תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעַלִּיזָה וְיֵשׁ לָהּ סְבֻלָּנוֹת חֲזָקָה כְּמוֹ פְּלֹדָה,
זוֹ נִקְרָאת אִשָּׁה חֲזָקָה אִשָּׁה עִם בְּטָחוֹן עֲצָמִי, אָבֵל הַרְגַע שֶׁהִיא מְאֻבְדָּת אֶת
הַסְּבֻלָּנוֹת וְנִכְנַסְת בְּלַחֲץ וְכוּ' אִזִּי מְגַלָּה שְׂאִין לָהּ בְּטָחוֹן עֲצָמִי וְכוּ'.

וְלִכְּנֵן אֵל תַּהֲיִי בְּטֻלָּנִית תַּהֲיִי חֲזָקָה בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְתַרְגִּילֵי אֶת עַצְמְךָ
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ וְזֶה יִבְנֶה אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי
שְׁלָךְ, וְתַהֲיִי סְבֻלָּנִית לֹא לְהִתְפַּרֵץ עַל בְּעַלְךָ וְעַל הַיְלָדִים וּמְכַל שְׂכָן לֹא עַל
שְׁכָנוֹת.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מָאֵד מָאֵד שְׂמִיחָה וְעַלִּיזָה שְׂאֵת נִמְצָאת כְּאֵן בַּקְּהֵלָה

קְדוּשָׁה כְּזֹאת חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה וְלִכְן תְּצִיִּיתִי אוֹתִי מִה שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תִּמְדֵּי לְהִיֹּת בְּשָׁלוֹם עִם הַשְּׂכָנֹת וְלִקְרֹב אוֹתָם אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי אֵין עוֹד דְּבָר כָּל כֹּף יָפֵה כְּמוֹ שְׂכָנוֹת טוֹבוֹת, וְתִתְרַחֵקִי מִשְּׂכָנֵי רָעִים כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ד') הִרְבֵּה שְׂכָנִים רָעִים עוֹשִׂין, יֵשׁ נָשִׁים קְלוֹת דַּעַת שְׁמַעֲשֹׁנוֹת סִיגְרִיּוֹת וְשׁוֹתוֹת מִשְׂקָאוֹת חֲרִיפִים וְכוּ' וְכוּ' מִהֶם תִּבְרַחִי כְּמוֹ שְׁבוֹרַחִים מֵאֵשׁ כִּי הֵם מֵאֵד מִסְּכָנוֹת וַיִּגְרְמוּ לָךְ לְהִפְקְרוֹת וְכוּ' לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת שֶׁלָּךְ וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם יְכוּלוֹת לְאֲמֹלֵל אוֹתָךְ וְלִכְן תִּתְרַחֵקִי מִשְּׂכָנוֹת מִפְּקָרוֹת כְּאֵלוֹ.

רַק תִּדְבְּרִי עִם הַשְּׂכָנוֹת אֲמוּנָה שְׂזֵה מִצְוֵה גְדוּלָה לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אוֹתָם וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב' עֲמוּד ב') הָאוֹהֵב אֶת שְׂכֵנָיו וְהַמְּקָרֵב אֶת קְרוֹבָיו עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר אֲזִי תִקְרָא וְהוֹיִ"ה יַעֲנֶה, לִכְן תִּהְיִי חֲזָקָה בְּזֵה לְחִזְק אֶת הַשְּׂכָנוֹת שֶׁלָּךְ שְׁעֲדִין רְחוּקוֹת מִקְיוֹם הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת וְכוּ' כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם הִרְשַׁע אוֹרֵב עַל זֶה מֵאֵד מֵאֵד לְרַחֵק אֶת הַשְּׂכָנִים הַטּוֹבִים הָאֵלוֹ מֵאֲתָנוּ וּמִסִּית אוֹתָם נִגְדְּנוּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מִה אֲנַחְנוּ? וְלִכְן תִּקְרָבִי אוֹתָם וּתִדְבְּרִי אִתָּם וְתִרְאִי אֶת הַיָּפִי שֶׁל קֵהֲלָתָנוּ.

זְכֹרִי הַיֵּטֵב מִה שְׁדַבַּרְתִּי אֶתְמוֹל בְּדַרְשָׁה עִם כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל מִדַּת הַחֶסֶד וְאֶהְבֶּה וּלְהִתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי וְכוּחִים וּמְחִלוּקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִדוֹן אֶת כָּל אַחַת וְאַחַת לְכַף זְכוּת.

רְאֵי לְשִׁמַּח מֵאֵד שְׂאֵת מִקְרַבְתְּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַמְּחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשִׁמַּח אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁכ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר קִרְחַ כ"ח סִיוֵן ה'תשע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שכשאני בארץ ישראל אנשי שלומנו בחוץ לארץ מתגעגעים אחרי, וכשאני נמצא בחוץ לארץ אנשי שלומנו בארץ ישראל מתגעגעים אלי.

והנה רבנו ז"ל גלה (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ב) אם אדם מבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך אזי כבר לא נמצא לא בדרום ולא בצפון, אלא הוא נמצא בשני המקומות כאחד, כי אצלו יתברך לא שיך שום מקום ואינו תופס שום מקום כלל, וידוע שצדיקים מתדמים לקונם, ולכן אם אחד בטל אל צדיק אמתי הדבוק בו יתברך, כבר לא אכפת לו איפה רבו נמצא, מאחר שהוא דבוק ומחבר אל רבו באהבה גדולה מאד.

ומובא בדברי רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן קל"ה) ועקר ההתקשרות אל הצדיק היא אהבה - שיהיה אוהב את הצדיק אהבה שלמה, כמו שכתוב (בראשית מ"ד) ונפשו קשורה בנפשו, ותרגמו חביבא ליה כנפשיה, ואז מאיר עליו קדשת יום טוב, ואיפה שרק גר הוא מרגיש את הצדיק שמקרב אליו, כי הוא אינו מצמצם במקום אחד. וזו מעלת ההתקשרות אל רבנו ז"ל, שבכל מקום בעולם יכולים להיות מקרבים אל רבנו ז"ל, כי הוא אינו מצמצם בשום מקום גשמי, כי הצדיק הוא רוחני, ולכן בכל מקום שאדם נמצא יכול למצא שם את הצדיק המגלה לו את השם יתברך, והוא יכול לדבר עמו יתברך במקום שבו נמצא.

בענין שלום בית וכו' ידוע שרבנו ז"ל הזהירנו על זה ביותר, ואמר (שיחות הר"ן סימן רפ"ג) שהסמ"ך מ"ם אורב מאד לקלקל את השלום בית של בני הנעורים כדי ללכד אותם במצודתו, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר מאד מאד את אשתו כי כמה צער ויסורים הן סובלות, צער עבירה, צער לדה, צער גדול וכו'. וכשמכבד את אשתו תהיה לו פרנסה בשפע, כמאמר ז"ל (בבא מציעא נ"ט). אוקירו לנשיכו כי היכא דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], ואמר רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות של האדם בא רק בזכות אשתו, ולכן צריכים מאד מאד לכבד וליקר את האשה.

יש מאמר החכם "לא כל מה שהאדם רוצה וחספן, הגוף והכח יכול ומתרצה", ולכן עכשו, אחר המאָרע שְנאַרע לי אין לי כָּבֵר כַּח.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיה רק בשמחה אשר זו העבודה הכי גדולה ועליונה, אבל על זה צריכים ממש מסירות נפש, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) שְעָקֵר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ זֶה עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכְּנֵן הַנְּחֹשׁ הַקְּדָמוֹנִי אוֹרֵב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְהַפִּילוֹ תְּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת וּלְהַכְנִיֵס בּוֹ דְּכָאוֹן פְּנִימִי וְכוּ' שִׁיְהִיָּה תְּמִיד עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וְכוּ' וְאִז הוּא לֹכֵד אוֹתוֹ כָּל כְּלוֹ בְּמִצּוֹדָתוֹ. וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכָל זְמַן שֶׁהָאָדָם בְּשִׂמְחָה אִזִּי אֵינן הַסְטֵרָא אַחְרָא יְכוּלִים לְהִזְיָקוּ וּלְהִתְאַחֵז בּוֹ.

ולכן זו צריכה להיות כל עבודתך - רק להיות בשמחה עצומה, ולעשות עצמך כאלו אתה שמח, ועל ידי זה תבוא לידי שמחה אמיתית.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְחָ כ"ט סִינּוֹן ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

לדעתי, הדבר הכי יקר לאדם זה הזמן, שאין על זה תשלום, ובני אדם לא שמים לב שבכל רגע הוא מת, ושכל רגע שעבר כבר אף פעם לא יחזור לו, ועם רגע אחד יכולים לקנות עולם ומלואו, ולכן הדבר הכי יקר לאדם צריך להיות הזמן.

יש מאמר החכם "אדם דואג על אבוד ממונו, ואינו דואג על אבוד ימיו. דמיו חוזרים, וימיו אינם חוזרים" אם היה האדם בעל שכל וישוב הדעת, היה יודע איך לנצל את הזמן היקר, ובפרט על פי ההקדמות של רבנו ז"ל,

שְׁגֵלָה לָנוּ נִפְלְאוֹת עַל עֵינֵי הַתְּפִלָּה וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׁאֵדָם יָכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וְלָכֵן בְּצוּרָה כְּזוֹ, חָבַל עַל כָּל רֵגַע שְׁלֵא מֵנֻצַל אֵת זֶה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל. כִּי עִם כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ נִדְבָקִים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא כְּבִיכּוֹל נִצְחִי. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ חֻשְׁבוֹן, אִיךְ שְׁבָרְגַע אֶחָד אֶתָּה כְּכֹר נִכְלָל בְּנִצְחַת נִצְחִים עַל יְדֵי שְׁתַּדְּבֵר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשִׁזְזוּכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה, בְּרֵגַע אֶחָד הוּא יָכוֹל לְחֹזֵר עַל פְּסוּק, עַל מִשְׁנָה, עַל מִימְרָא בְּגִמְרָא, עַל הַלְכָה אַחַת וְכוּ' וְכוּ', וּבְנֵי אָדָם לֹא שְׁמִים לֵב לְזֶה וּמִבְּלִים שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת בְּהַבְלֵי הַבְּלִים, בְּשִׁמְיעַת חֲדָשׁוֹת אוּ בְקִרְיַאת חֲדָשׁוֹת וְכוּ' שֶׁהִכַּל הַבֵּל הַבְּלִים וְדִמְיוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשִׁמְסִתְכִלִּים עַל אִיזוֹ הַצָּגָה וְכוּ' אוּ סִתָּם בְּלוֹי זְמַן וְכוּ' שְׁדָבֵר זֶה מֵאֵד מְצוּי אֲצֶל אֲנָשִׁים, וְהֵם לֹא קוֹלְטִים אִיךְ חָבַל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, שְׁיִכּוֹלִים לִקְנוֹת בּוֹ נִצְחִיּוֹת - תּוֹרָה מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

וְהִנֵּה יַעַן שְׁלֵא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לְשִׁמְרַת עַל הַדְּקוּת וְהַרְגָעִים עַד כְּדֵי כָּה, לְכָל הַפְּחוֹת יִשְׁתַּדֵּל לְעִשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים עִם הַזְּמַן שְׁלוֹ, וְכֵן לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְהַתְּחִיזְקוֹת, לְחִזְקַת נִשְׁפָּרֵי לֵב שְׁזוֹ מְצוּהָ גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי עִם דְּבוּר אֶחָד יְכוֹלִים לְהַחֲיוֹת בֶּן אָדָם וּלְהַצִּילוֹ מִמָּוֶת לְחַיִּים. וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל - שְׁנִדְבֵר עִם אַחֵרִים לְחִזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדָדָם, וְזֶה לֹא בְּכָלֵל בְּטוֹל זְמַן, כִּי עֵצָם הַדְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַזְּוֹלָת דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, זֶה לְבַד הַתְּחִיזְקוֹת בְּאֲמוּנָה, שְׁזוֹ מְצוּוֹת עֲשֶׂה שֶׁל יְחִוֵּד הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, שְׁמוֹ אֲשֶׁר כָּל דְּקָה וְשִׁנְיָה שְׂרָק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְקִימִים מְצוּוֹת עֲשֶׂה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשִׁמְכְנִיסִים גַּם בְּאַחֵרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְהוּא מִתְחִיזְקַת גַּם כֵּן, זֶה מְצוּהָ גְדוֹלָה וְאִינוּ בְּכָלֵל בְּטוֹל זְמַן. אֲבָל סִתָּם כְּכֹה לְבָלוֹת אֵת הַזְּמַן עַל שְׁטִיּוֹת, מְזֶה צְרִיכִים לְשִׁמְרַת מְאֹד מְאֹד, כִּי חָבַל עַל הַזְּמַן וְיִכּוֹלִים לִקְנוֹת לְעִצְמוֹ עוֹלָם וּמְלוֹאוֹ עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה: מְקַרָּא, מִשְׁנָה, גְּמִרָא וּמְדַרְשׁ וְכוּ' וְכוּ'.

יְדוּעָה וּמְפָרְסֶמֶת גְּדֵל הַתְּמִדָּתוֹ שֶׁל הַגָּאוֹן רַבֵּי יוֹסֵף שְׁלוֹם אֶלְיָשִׁיב

וצ"ל, עד שהפריע לו מאד שִׁמְבִלְבְּלִים אותו, וכִּשְׁאָחַד בָּא לְשָׂאֵל שְׂאֵלָה שְׁכֵתוּבָה בַּמְּפָרֶשׁ בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף אוּ בַּמְשָׁנָה בְּרוּרָה הָיָה מְקַפֵּיד וְאוֹמֵר: "הֲלֹא תִפְתַּח אֶת הַשִּׁלְחֵן עֲרוּף וְתִרְאֶה בְּעֵצְמָךְ, מָה בָּאת לִגְנוֹב לִי אֶת הַזְּמַן?" וּפַעַם צָבְאוּ עַל דְּלִתֵי בֵיתוֹ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְהִצְטַעַר מְאֹד, וְאָמַר: "לֹא נוֹתְנִים לִי לְלַמֵּד... תִּנּוּ לִי לְכֹל הַפְּחוֹת לְלַמֵּד קֶצֶת גְּמָרָא", עִם כָּל זֹאת, כִּשְׁבָא אֱלִיּוֹ מֵרֶלֶב וְכוּ' אָזִי הָיָה לוֹ זְמַן לְחִזְקוֹ. אָבֵל סֵתָם כִּכְהָ לֹא הִנִּיחַ שְׂיִבְטְלוּ אוֹתוֹ עֲבוּר שׁוּם דְּבָר, עַד שֶׁהִתְפָּאֵר שְׁמַעוּלָם לֹא הָיָה בְּמִירוֹן, בְּצַפַּת וּבִטְבָּרְיָה, פְּשׁוּט כִּי אֵין זְמַן! זֹה הִיְתָה תְּשׁוּבָתוֹ.

מִכָּל זֶה רוֹאִים אֵיךְ אָדָם יְכוּל לִגְדֹל וּלְהִיּוֹת לְמִדָּן וְצָדִיק, רַק עַל יְדֵי שְׁמִירַת הַזְּמַן, לְשִׁמּוּר עַל הַזְּמַן הַיָּקָר וְלֹא לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן עַל סֵתָם דְּבוּרִים וּפְטָפוּטִים שֶׁל מָה בְּכָךְ.

אֲתָה צָרִיךְ לְהִכְנִיס אֶת זֶה טוֹב בְּדַעְתְּךָ וְאֲזַ תְּצַלִּיחַ בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גִּשְׁכָּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְחַ כ"ט סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה הַשְּׁבֵת הַזֹּאת יִהְיֶה גַם שֶׁבֶת רֵאשׁ חֹדֶשׁ תְּמוּזָה וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת דְּרָשׁוּ תִּמְוִז' רֵאשֵׁי תְּבוּת זִמְנֵי תְּשׁוּבָה מִ'מְשֻׁמְשִׁים וּבָאִים, כִּי בְּאֻמַּת כָּכָל הַדּוֹרוֹת כִּינּוּן שֶׁהִגִּיעַ חֹדֶשׁ תְּמוּזָה אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ הַיָּקָרִים הַתְּחִילוּ לְהִכִּין אֶת עֵצְמָם אֶל חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה שֶׁהוּא חֹדֶשׁ אֱלוּל וְלְהִכִּין אֶת עֵצְמוֹ אֶל נְסִיעֵה הַקְּדוּשָׁה לְאוֹמֵן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל מָה אָמַר לָכֶם אֵין דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה מְלֵהִיּוֹת אֲצִלִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְאֲזַ יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנָה אֲפִלּוּ אֲלֹא שְׂאֵנִי לֹא יְכוּל לְתַקֵּן אוֹתָם כָּל הַשָּׁנָה, תִּתְאָר לְעֵצְמָךְ מָה זֶה? רַבְּנֵנוּ ז"ל הִבְטִיחַ תְּזָקָה עִם שְׁתֵּי עֲדִים קְדוּשִׁים שְׁמֵי שְׂיִבּוּא אֱלִיּוֹ לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ הֵינּוּ אֶל צִיּוּנוֹ הַקְּדוּשׁ וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצָדִיקָה בְּעִבּוּרוֹ וְיֵאֵמַר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי

תהלים הנקראים "תקנון הכללי" אפלו אם עצמו חטאו ופשעיו יוציאו מהשאל תחית, והנה רבנו ז"ל אומר שבראש השנה הוא יכול לתקן את אלו שהוא לא יכול לתקן כל השנה, תתאר לעצמך מה האדם הזה כבר היה יכול לעשות? כי רבנו ז"ל לא יכול לתקן אותו כל השנה רק בראש השנה? וכו' וכו'.

ולכן אנחנו כבר צריכים להכין את עצמנו בתפלות ובקשות שנוזקו להיות בראש השנה באומן על אף גדל הפכדות והמניעות וכו' וכו' והעולה על הכל העניות והדחקות וכו', עם כל זאת עלינו להכין את עצמנו כבר על ראש השנה הקדוש והנורא שהוא יום הדין שאז דנים את האדם על הכל ולכן כבר תראה לקבץ פרוטה לפרוטה כדי שיהיה לך על הוצאות הדרך, ורבנו ז"ל הבטיחנו הבטחה חזקה על הוצאות הדרך הלוך וחזור יהיה לנו אם רק נרצה.

מה אמר לך מובא (בני יששכר חדשי תמוז ואב) ששתי החדשים האלו הם כנגד העינים ויש לומר בפשיטות כי שתי החדשים האלו הקדוש ברוך הוא מוציא את החמה מנתיקה וכו' ומסתובבות קלפות כמעט ערמות על הרחובות, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על העינים לא להכשל בראיות אסורות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה א.) אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות, לכן צריכים מאד מאד לשמר על העינים לא להסתכל על כל אשה שעוברת על הרחוב כי הלב הולך אחר העינים כי העין רואה והלב חומד וכלי מעשה גומרים ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פ"ק ד' הלכה ה') ליבא ועינא תרין סרסורי דחטאה אמר הקדוש ברוך הוא אי יתבת לי לביה ועיניה אנא ידע דאת לי אם אתה מוסר לי את העינים והלב אני יודע שאתה שיף לי, הינו שבר ישראל צריך להחזיר בעצמו את אמתת מציאותו יתברך ומכל דבר לראות רק את האלקות המחיה את הדבר הזה ואז ממילא יהיה נזהר מהסתכליות רעות ומהרהורים רעים מאחר שמכניס בדעתו רק את אמתת מציאותו יתברך.

וזה זוכים בשבת קדש שאז מאיר עצם עצמיות אלקותו יתברך בלי שום לבושים כלל, ולכן תראה לקבל את השבת בשמחה עצומה כי אין עוד

שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הַשַּׁבָּת שֶׁזֶה מִתְּנָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבָּת י'). אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשֶּׁה מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנוּזֵי וְשַׁבָּת שְׂמִיחָה וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לִתְנֶה לְיִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוֹדִיעֵם, וְאָמְרוּ צְדִיקִים שֶׁעֲנִינֵן "לָךְ וְהוֹדִיעֵם" שִׁיךְ בְּכָל עָרֵב שַׁבָּת שֶׁמִּשֶּׁה רַבְּנוּ בָּא אֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וּמְעוֹרֵר אוֹתוֹ דַּע לָךְ בְּנֵי שַׁבָּת מִמִּשְׁמֶשֶׁת וּבָאָה תִּקְבַּל אֶת הַמִּתְּנָה הַזֹּאת לְשִׂמְחָה כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁזֶה מִתְּנָה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְאֲמַת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ תוֹאֲמִים עִם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) שֶׁמִּשֶּׁה רַבְּנוּ נִמְצָא בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל וּמְעוֹרֵר אוֹתוֹ שִׁיקִים אֶת הַמְצוּהָ הַשִּׁיכָת לְאוֹתוֹ אֵיבָר, וּמִכָּל שִׁכָּן הַמִּתְּנָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא יוֹם הַשַּׁבָּת זֶה הוּא עוֹמֵד וּמְכַרִּיז בְּכָל עָרֵב שַׁבָּת, בְּנֵי שַׁבָּת בָּא, שַׁבָּת בָּא, תִּקְבְּלוּ אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ג"ז) שַׁבָּת הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא, וְלָכֵן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַרְגִּישׁ טַעַם עוֹלָם הַבָּא תָּבוֹא אֶל הַצְּדִיק בְּשִׁלְחָנוּ הַטְּהוֹר שָׂאֵז מִתְּקַבְּצִים אֵלָיו כָּל הַתְּלַמִּידִים וְשָׂרִים בְּיַחַד שִׁירֵי שַׁבָּת שִׁירֵי קֹדֶשׁ וְהוּא מְגַלֶּה לָהֶם רְזֵי דְרָזִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה אֶל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן תָּבוֹא אֶל שִׁלְחָן הַצְּדִיק וְאֵז תַּרְגִּישׁ מֶה זֶה עוֹלָם הַבָּא.

נָא וְנָא תִּרְאֶה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל כִּי אֲצֵל כָּל אֶחָד הָאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה וְלָכֵן כְּשֶׁמְכַבֵּד וּמִיָּקָר וְאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ סִימָן שֶׁהוּא מְכַבֵּד וּמִיָּקָר וְאוֹהֵב אֶת הַשְּׂכִינָה אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה שַׁבָּת שְׁלוֹם וְחֹדֶשׁ מְבָרֵךְךָ

גשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְחָ כ"ט סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ הַשַּׁבָּת הַזֹּאת תִּשְׁתַּדְּלִי שֶׁיְהִיָּה לָךְ שְׂמִיחָה עֲצוּמָה יוֹתֵר מִכָּל הַשַּׁבָּתוֹת, כִּי הַשַּׁבָּת הַזֹּאת הִיא גַּם רֵאשׁ חֹדֶשׁ תְּמוּזָה וְיָדוּעַ שֶׁהַשֵּׁם נִתֵּן מִתְּנָה לְאִשָּׁה אֶת רֵאשׁ חֹדֶשׁ כִּי הַנָּשִׁים לֹא רָצוּ לְתַת אֶת הַזֹּהָב

שְׁלֵהֶם לְעַגְל וְכו', וְלִכְּן הֵשֵׁם נִתֵּן לְנִשְׁיִם מִתְּנָה אֶת רֹאשׁ חֹדֶשׁ, לִכְּן רֹאשׁ חֹדֶשׁ אִשָּׁה אֲסוּר לָהּ לְתַפְרֹר אוֹ לְכַבֵּס וְכו' וְכו' כִּי זֶה הַחֹג שְׁלֵה כִּי הָאִשָּׁה לֹא הִיָּה לָהּ חֵלֶק בַּחֲטָא הַעֲגָל, וְלִכְּן בְּשַׁבַּת הַזֹּאת פִּיּוֹן שֶׁהוּא גַם רֹאשׁ חֹדֶשׁ עֲלֵיךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד וְלִשְׁמֹר שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם צֵעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ כָּל יוֹם הַשַּׁבָּת, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּמִשְׁךָ כָּל הַשַּׁבָּת וְתִרְאִי אִם אֵת תִּהְיֶי שִׂמְחָה אֲזוֹ גַם בְּעֲלֵךְ יִהְיֶה שִׂמְחָה וְהִילָדִים יִהְיוּ שְׂמֵחִים, כִּי הַכֹּל תִּלְוִי בְּאִשָּׁה כִּי נִקְרָאת עֲקָרָת הַבַּיִת שֶׁהִיא עֲקָר הַבַּיִת.

לִפְנֵי הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת תִּשְׁתַּדְּלִי לְהַכְנִיֵס כַּמָּה פְּרוּטוֹת בְּקַפְת הַצְּדָקָה קֶרֶן הַצְּדִיק לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֶּסֶם וְאַחַר כֵּן תְּדַלְקִי אֶת הַנְּרוֹת וְדַעִי לָךְ שֶׁאֲזוֹ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל לְאִשָּׁה בְּשָׂמִים וְתִשְׁפְּכִי אֶת נִפְשְׁךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כִּי אֲזוֹ כְּשֶׁאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלַת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲזוֹ הַתְּפִלוֹת מִתְּקַבְּלוֹת בְּרַחֲמִים וּבְרְצוֹן וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁיֵּשׁ לָךְ עַל מֶה לְהַתְּפַלֵּל וְכו' וְכו', וְלִכְּן דִּיקָא בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת תַּעֲמְדִי לְפָנָי הַנְּרוֹת וְתִשְׁפְּכִי אֶת נִפְשְׁךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וְכָל מֶה שֶׁאֵת רַק צְרִיכָה תִּתְבַּקְּשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אִם תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ בְּצוּרָה כְּזוֹ לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְפָנָי הַנְּרוֹת אֲזוֹ תִרְאִי נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכְּן תִּנְצְלִי אֶת הַדְּקוֹת הָאֵלוֹ שֶׁל הַדְּלָקַת נְרוֹת לְשִׁפְךָ שִׂיחַ וְתִפְלֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וְתִתְבַּקְּשִׁי אֲזוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֶה שֶׁאֵת צְרִיכָה וְתִתְבַּקְּשִׁי גַם עֲלֵי שְׂאֲנֵי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׂמִים מְרַבִּים.

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְתִשְׁמְחִי אֶת חֲבֵרוֹתֶיךָ וְתִמְיֵד תְּדַבְּרִי רַק מִשְׂמְחָה וְאֲזוֹ גַם עֲלֵיךְ יִשְׂרָה שִׂמְחָה מֶה שֶׁאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה וּבִפְרָט שִׂשְׂמְחִים בְּשַׁבַּת עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע לְאָדָם שִׁפְעַ עַל כָּל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֲנָשִׁים סוּבְלִים עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת צָרוֹת וְיִסוּרִים וְכו' וְכו', זֶה אֵךְ וְרַק מִפְּנֵי שֶׁהֵם לֹא שְׂמֵחִים בְּשַׁבַּת כִּי אִם הֵיוּ שְׂמֵחִים בְּשַׁבַּת לֹא הִיָּה חֶסֶר לָהֶם שׁוּם דְּבָר כַּמֵּאֲמָרָם וְ"ל (וְיִוְשְׁלָמִי ב' בְּרַכּוֹת פָּרָק ב' הַלְכָה ח') בְּרַכַּת הַיְוִ"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֶה בְּרַכַּת שַׁבַּת, כָּל הָעֲשִׂירוֹת בָּא לְאָדָם מִשְׂמַחַת הַשַּׁבָּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרַךְ

גשכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקַת ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ
יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת
חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי הִס"מ
מִחֲכָה לָךְ בַּפִּנֵּה לְהַפִּיל אוֹתָךְ בְּעֶצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ' וּלְהַכְשִׁיל אוֹתָךְ
בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהַתְּחַזֵּק
וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם, מְרַחֵם עַל כָּל בָּר
יִשְׂרָאֵל וְזֶה מַה שֶׁדוּד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים י"ח) "אַרְחֶמְךָ הַיּוֹי" הַחֲזִיקי" שֶׁאֲנִי
יודע שְׂאֵתָה אָב הַרְחֵמֵן זֶה הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלִי.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ז') שֶׁעַקֵּר גְּדִלְתוֹ שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא
רַחֵמֵן וְעַקֵּר הַרְחֻמְנוּת שְׁלוֹ לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מֵהַעֲבֻרוֹת שְׁלו, כִּי אֵין עוֹד
צָעַר וְיִסּוּרִים כְּמוֹ שֶׁאָדָם נִכְשָׁל בַּחֲטָאִים וְעוֹוֹנוֹת.

הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ב) שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל
מִרְאִיוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ' הַרְהוּרִים רְעִים וְכוּ' אֶלָּא עַל יְדֵי צְדָקָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י') רַחֲמִים זֶה צְדָקָה, וְלִכֵּן תְּרַחֵם עַל נַשְׁמַתָּךְ וְתִרְאֶה
לְקַחַת מֵהַמְשָׁרֵד שְׁלֵנוּ קַפַּת צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס בְּכָל יוֹם
כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְאֵל תִּחַשֵּׁב מַה כָּבֵר יִהְיֶה אִם אֲנִי יִכְנִיס בְּכָל יוֹם כְּמָה
פְּרוּטוֹת? הָאֵם זֶה יַעֲזוֹר לִי? הָאֵם זֶה יַצִּיל אוֹתִי? אֵל תֹּאמֵר זֹאת, כִּי בְּפְרוּשׁ
גְּדוֹל לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט.) מַה שְׁרִיזוֹן כָּל קְלַפָּה מְצַטְרַפֶּת לְשִׁרְיוֹן
גְּדוֹל אֵף צְדָקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרַפֶּת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, אֵתָה לֹא יְכוּל
לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מַה כְּמָה פְּרוּטוֹת שֶׁתְּכַנִּיס בְּקַפַּת צְדָקָה לְעֵלְוֵי נַשְׁמַת רַבִּי מֵאִיר
בְּעַל הַנֶּס יַעֲזוֹר לָךְ, וְאָמַר מוֹהֲרַנְיָת ז"ל (לְקוּטֵי הִלְכוֹת תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת הַלֶּהֶב ג')
לְמָה אָדָם לֹא נוֹתֵן צְדָקָה? כִּי הוּא חוֹשֵׁב שֶׁצְּרִיף לְתַת סְכוּם גְּדוֹל מְאֹד וְאֵין
לוֹ אֲזוֹי הוּא לֹא נוֹתֵן, אֲבָל אִם הִיָּה יודע שֶׁאֶפְלוּ שְׁנוֹתֶיךָ רַק כְּמָה פְּרוּטוֹת בְּכָל
יוֹם זֶה יַצִּיל אוֹתוֹ מֵעַנֵּשׁ גִּיהֵנָם בְּוִדְאֵי הִיָּה נִזְהָר בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהַכְנִיס בְּקַפַּת
הַצְּדָקָה כְּמָה פְּרוּטוֹת, וּבְפֶרֶט לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה שְׁחֲרִית מְנַחֶה וְעֲרִבֵית שְׁזָה

דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהַכְנִיס בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה כַּמָּה פְּרוּטוֹת וְכֵן קִדְּם שְׂיֻצָאִים לְדַרְךְ (לְקוּטִי מוהר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"א) צָרִיךְ לְתַת צְדָקָה כְּדֵי לְהַנְצִיל מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים וּמִשַּׁחֲתִיתִים הַנִּמְצָאִים בְּדַרְךְ כִּי כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִכְנָה, וּבִפְרָט הַיּוֹם שֵׁישׁ מִחִבָּלִים וְכוּ', וְכָל מִינֵי מִטְרָפִים נוֹסְעִים עַל הָרְחוּבוֹת וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי תְּאוֹנוֹת קִטְלָנוּת וְרַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, אֲזִי כְּדָאֵי לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לִפְנֵי שְׂיֻצָא לְדַרְךְ לְתַת כַּמָּה פְּרוּטוֹת לַצְּדָקָה, וְכֵן בַּעַת הָאֲכָל לְהַכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לַצְּדָקָה.

וְדַע לָךְ שֶׁלֹּא מִבְּקָשִׁים מִמֶּךָ רַק כַּמָּה פְּרוּטוֹת וְאֵת זֶה אֵתָּה יְכוֹל לְקַיֵּם, רַק יִצְרָךְ מְסִיתָךְ מִהַ כְּבֹר יִהְיֶה אִם אֲנִי יִתֵּן כַּמָּה פְּרוּטוֹת לַצְּדָקָה הַאֵם זֶה יַעֲזֹר לְמִישֶׁהוּ? אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ כֵּן, כֵּן, זֶה יַעֲזֹר לְנִשְׁמָתְךָ כִּי כִּף כְּתוּב (יִשְׁעִיהַ פָּרָק נ"ח פְּסוּק ח') וְהַלֵּךְ לִפְנֵיךְ צְדָקָה כִּי שֶׁהַנְּשָׁמָה שֶׁל הָאָדָם יוֹצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם מִהַ מְלִיזָה אוֹתוֹ רַק אֵלוֹ הַפְּרוּטוֹת שֶׁנִּתְּנָן בְּכָל יוֹם וַיּוֹם זֶה מְאִיר לוֹ אֶת הַדְּרָךְ לְלַכֵּת לְגַן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁאָדָם יִתְחַרֵּט וַיִּצְעַק לַעֲצֹמוֹ אוֹי אוֹי וְכוּ' וְכוּ' אִיפֹה הִיָּה הַשְּׁכָל שְׁלִי? אֵלוֹ כַּמָּה פְּרוּטוֹת כֵּן יִכְלָתִי לְתַת.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן תִּתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וַיְתֵר עֲזוֹ וְתִצִּית אֶת רַבְּנוֹ ז"ל שְׂאֵמֵר שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַנְצִיל מֵאֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּקַלְפָּה אֲלֵא עַל יְדֵי צְדָקָה וְהַיּוֹת שֶׁהַיּוֹם בּוֹעֵר כְּתַנּוּר וְכוּ', אָדָם הוֹלֵךְ עַל הָרְחוּב צָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים לֹא לְהַכְשִׁיל בְּרָאיוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן עַל יְדֵי שְׁנוֹתָן בְּכָל פַּעַם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לַצְּדָקָה זֶה מִהַ שְׂיֻצִיל אוֹתוֹ תַּחֲסִי וְתַרְחַם עַל עַצְמָהּ, וְכִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ו סִימָן ג') הַרְבֵּה פַּעֲמִים שְׂאָדָם מִכּוֹן בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וַיִּצַּר הָרַע שֶׁבְּתוֹכוֹ אוֹמֵר לוֹ מִהַ לָּךְ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה וּמְחַסֵּר אֶת נְכֻסֶיךָ? עַד שְׂאֵתָה נּוֹתֵן לְאַחֲרִים תֵּן לְבִנְךָ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּפְתַּח אֶת הָעֵינַיִם שֶׁלְּךָ הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוֹ שֶׁתִּתֵּן בְּכָל יוֹם לַצְּדָקָה זֶה מִהַ שְׂיֻצִיל אוֹתָךְ וְזֶה מִהַ שְׂיִשְׁמֵר אוֹתָךְ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְלַמֵּד הַיּוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא תִלְמַד חֲמֵשׁ וּפְרָשַׁת שְׁבוּעָה עִם הַתְּרַגּוּם תַעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּה סֹדֵר בְּמִשְׁנוֹת כְּסִדְרָן, מִשְׁנֵי עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרָנְסָה עַל יְדֵי לְמוּד מִשְׁנָה זוֹכִים לְפָרְנֶסָה בְּנִקְלָה, וְתִלְמַד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא, הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם דֶּף צ"ג, הַלּוֹאֵי שֶׁהִיִּת יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר

לשמע דף גמרא שאין למעלה מזה, תהלה לאל בקהלתנו יש במשך היום כמה וכמה שעורים בדרך היומי, ואשרי מי שמצטרף לאיזה שעור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר חקת ב' דראש חדש תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי להיות בשמחה עצומה ושום דבר בעולם שלא ישבר אותך, אני מאד מבקש אותך שתפני למשרד ותקחי קפת צדקה של "קרן הצדיק" ובכל יום תכניסי כמה פרוטות וזה יביא לך ברכה והצלחה בחייהך, ואל תחשבי מה כבר יכול לעזור לי הפרוטות האלו? כי את לא יכולה לתאר ולשער אם נותנים כמה פרוטות איזה אור ממשיכים על הנשמה שלו, והס"מ יודע מזה ולכן מכניס בדעת האדם מה כבר יעזור לי אם אני יכניס כמה פרוטות? מה יכולים כבר לקנות עם כמה פרוטות? אזי אני מוכרח להגיד לך שאת לא יכולה לתאר ולשער אל איזה אורות תזכי אם תקפידי להכניס בקפת הצדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס בכל יום כמה פרוטות, ותכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא ט.) מה השריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, ולכן תהיי חזקה בזה וכן תרגילי את הילדים שלך גם כן שיכניסו כמה פרוטות בקפת הצדקה כל יום וזה יציל אותך מכל רע.

את יודעת שהקהלה הקדושה שהקמתי ביזע ובדם בנויה רק על חסד כי זה הדבר הכי חשוב אצל הקדוש ברוך הוא לעשות חסד אחד עם השני, הס"מ הוא אכזר בדיוק ההפך מהחסד, שהוא מכניס אכזריות אחד על השני וכו' וכו' הוא מסית ומדיח אחד על השני כי כל הכח שלו זה הפרד ומשל, ולכן כל הענין שלנו זה רק לעשות חסד ועל כן תכניסי כל יום כמה פרוטות לצדקה, ואמרו חכמינו הקדושים (ספ"ה ט:): אין צדקה משתלמת אלא לפי חסד שבה, אצלו יתברך חשוב מאד מאד חסד, ואמרו חכמינו הקדושים (שם)

כל העושה צדקה ומשפט כאלו מלא כל העולם כלו חסד, ולכן תעשי כל מה שביקלתך רק לעשות חסד ותמיד תכנסי לשכנות שלך להתעניין מה הם צריכות? האם צריכה עזרה גשמית או רוחנית? ובזה שתחזקי את אחרות גם את תהיי מחזקת וזה החסד הכי גדול.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהדבורים האלו יכנסו בלבך כי אשה שעושה חסד עם חברתה היא מקרבת את הגאולה, ולכן אנחנו רואים שהס"מ אורב מאד על נשות ישראל שיהיה בניהם פרוידים ומחלוקות וכו' וכן, ולכן אנחנו צריכים רק לעשות חסד אחת עם השניה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר חקת ב' דר"ח תמוז ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא צריך להכנס בלחץ כלל, ומכל שפן לא להלחין את הילד. שיעשה את שעורי הבית כמו שהוא רוצה, ישב או יעמד וכו' - לא עושים עסק מדברים אלו.

בכלל, צריכים לדעת אשר אסור להלחין ילדים, שאז הם מתמרדים וכו' או שמאבדים את הבטחון העצמי שלהם וכו'. יש הורים שנוכנס בהם איזה מין שגעון שנובע מחלשת עצבים שרוצים רק להשתלט על הילדים ולא נותנים להם מנוח כלל וכו' אזי הם גדלים או בעלי אפי חלש, או שאין להם שום בטחון עצמי, ויש שגדלים לגמרי בעלי מומין בנפשם, ולכן העצה היעוצה היא להעלים עין ולא לעשות עסק מדברים אלו.

רבנו ז"ל הקפיד מאד לא לדחק על הילד יותר מיכלתו ודבר עמנו הרבה מזה (עין חיי מוה"ר"ן סימן תל"ב) ואמר שאם מלחיצים את הילדים שדיקא

יַעֲשׂוּ כֶּךָ וְכָה, או שִׁילְכוּ רק בְּדֶרֶךְ זוּ וְכו', אֲזַי הם מְתַבַּלְבְּלִים אַחַר כֶּךָ לְגַמְרֵי, צָרִיכִים לְתַתּ לָהֶם נִיחָא, הֵינּוּ לְהַתְפָּרֵק. וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן נ"ט) מִסְגָּל יוֹתֵר לְבָנִים לְהֵיטֵר רְחוּק מֵהֶם, לְבָלִי הֵיטֵר דְּבוּק בְּהֶם לְשַׁעֲשַׁע בְּהֶם בְּכָל פַּעַם, רק לְבָלִי לְהַסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְכָךְ יִגְדְּלוּ עֲצָמָאִים.

וְלָכֵן אֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמָךְ מֵהַבֵּן שְׁלֶךְ וְאֵל תֵּלֵךְ עִמוֹ בְּיַד קָשָׁה רק בְּאַהֲבָה וּבְסִבְלָנוּת גְּדוּלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֲקַת ב' תְּמוּזָה ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ שְׂרַבְּנּוּ ז"ל רָצָה שְׁנַהֲיָה מְעַרְבִים בֵּין הָעוֹלָם, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאָף שְׁצוּהָ שְׂכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ יִבּוֹאוּ אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְאָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוּל. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי אֶת זֶה בְּמִתְנָה שְׂאִנִּי יוֹדַע מַה הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה. לֹא מִבְּעֵיֶא אַתֶּם כְּלַכֶּם בּוֹדְאֵי תְלוּיִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלָּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי. וְאָמַר (חֲזִי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְהִיָּה פְּלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֵר? כִּי כָּל הָעֲנִיֵן שְׁלִי הוּא רק רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׂכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵב אֵלָיו, יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יַחֲסֵר אִישׁ. עִם כָּל זֹאת, יְדוּעַ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָרֹאשׁוֹן אַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, הַתְּקַבְּצוּ גְדוּלֵי תְלִמִּידֵי רַבְּנּוּ ז"ל וְהִיוּ כְּשֵׁשִׁים אִישׁ, וּגְדוּלֵי תְלִמִּידֵי רַבְּנּוּ ז"ל הַתְּעַקְּשׁוּ שִׁיתְּפַלְּלוּ בְּמִקּוֹם שְׂרַבְּנּוּ ז"ל הַסְתַּלַּק הֵינּוּ בְּדִירָה שְׂבָה הַסְתַּלַּק, וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל טַעַן שֶׁהוּא שְׁמַע מְרַבְּנּוּ ז"ל שְׂרוּצָה

שְׁאנ"ש יהיו מערבים בין אנשי העולם. וכשֶׁרָאָה שְׁגֹדְלֵי תַלְמִידֵי רַבְנֵנוּ ז"ל לא מְצִיְתִים אוֹתוֹ, אָזִי לְבַשׁ אֶת הַמַּעֲלִיל שְׁלוֹ וְהֵלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת 'שׁוּמְרִים לְבַקֵּר', שְׁזָה הִיָּה בֵּית הַכְּנֶסֶת הַמְּרֻכָּזִי בְּאוּמָן. וְכִשְׁרָאָה חֲבֵרוֹ רַבִּי נִפְתָּלִי ז"ל שְׁמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל יָצָא מִהַקְּבוּץ וְהֵלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אַחֵר, אָזִי גַם הוּא הֵלֵךְ וְכִף הַתְּחִילוֹ כֻּלָּם לְלַכֵּת אַחֵר מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל וְהִתְפַּלְלוּ בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל וְהַמְּרֻכָּזִי שֶׁל אוּמָן 'שׁוּמְרִים לְבַקֵּר'. וְכִף הִתְפַּלְלוּ כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים עַד שֶׁנִּתְרַבְּהַ הַקְּבוּץ וְהִתְחִילָה הַמַּחְלָקָת, אָזִי לֹא הִיָּה לָהֶם אִיפֹה לְהִתְפַּלֵּל, וּמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל הִצְטַעַר מְאֹד מְאֹד עַל זֶה שֶׁחָס וְחָלְלָה לֹא יִתְפַּלְלוּ יַחַד הַקְּבוּץ הַגָּדוֹל שֶׁלָּנוּ בְּאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְנִגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדֵי פְּשוּט מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאָמַר לוֹ בְּתַמִּימוּת: 'רַבִּי נִתָּן, כָּל זִמָּן שָׁלֵא יְהִיָּה לָנוּ בֵּית כְּנֶסֶת מְשֻׁלָּנוּ נִרְגִישׁ רְדִיפוֹת וְכוּ' וְכוּ', תַּתְּחִילוּ לְבָנוֹת בֵּית הַכְּנֶסֶת! וְאָז נִתְעוֹרַר מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל מְאֹד מְאֹד וְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת הַקְּלוּיָזוּ.

עַל כָּל פָּנִים אָנוּ רוֹאִים אֶת דַּעְתוֹ שֶׁל רַבְנֵנוּ ז"ל - כֵּן לְהִיּוֹת מְעַרְבִים בֵּין שְׂאֵר אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם, כִּי רַבְנֵנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהֶעֱנִין שְׁלוֹ יִתְפַּשֵּׁט בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשָׁכַל אַחַד יְגַלֶּה לְזוֹלָת אֶת הָעֵנִין שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְהֶעֱנִין שֶׁל שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בַּתּוֹרָה, וְלְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

וְלָכֵן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מֵאַף אַחַד, אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁרַבְנוּ ז"ל נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וּבְכַפְרוֹשׁ גָּלָה לָנוּ (חַיִּי מוֹהֲרָן סִימָן תר"ג) שֶׁהֶעֱנִין שְׁלוֹ הוּא כְּמוֹ עוֹף, שְׁמִנִּיחַ בִּיצִים בְּהַמּוֹן קָנִים, וְאַחַר כֵּף כִּשְׁיַעֲשֶׂה הָעוֹף צִפְצוּף, אָזִי יִתְקַבְּצוּ כָּל הָעוֹפוֹת.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁרַבְנוּ ז"ל נִמְצָא בְּכָל הַחֲסִידוּת וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת, וְיָבוֹא הַיּוֹם שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה אֶת הַצִּפְצוּף וְכָלֵם יָבוֹאוּ אֵלָיו. וְלָכֵן שְׁלֵא יִבְלַבְלוּ לָךְ אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל וְהַמַּחַ שְׁאֵתָה צְרִיף לְעוֹב אֶת הַחֲסִידוּת הַקּוֹדֶמֶת וְכוּ' כִּי הַכֵּל דְּמִיּוֹן אַחַד גָּדוֹל, כִּי כָּל הָעֵנִין שֶׁל רַבְנֵנוּ ז"ל הוּא לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְקַיֵּם בְּכָל מְקוֹם, וְלָכֵן רַבְנֵנוּ ז"ל לֹא מְצַמְצֵם בְּמִקּוֹם אַחַד.

וְאִמְרָתִי עוֹד לִפְנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה שֶׁיָּבוֹא הַיּוֹם שֶׁמְכַל הַחֲסִידוּת יָבוֹאוּ

על ראש השנה אל רבנו ז"ל באומן וכל אחד יעשה מנין אחר, כל אחד לפי החסידות שלו, וכמו כן אצל הליטאיים, מכל מיני ישיבות ושיטות אחרות וכו' גם כן יבואו, וכל אחד יעשה את המנין שלו. ותהלה לאל אנחנו רואים שבאים מכל החסידיות על ראש השנה אל רבנו ז"ל, וכל אחד יש לו את המנין שלו וזה לא סותר כלום, ועוד יגיע הזמן שכלם יבואו על ראש השנה באומן.

ולכן הבעל דמיון הזה שמסית אותך לעזב את הכל ושתתפלל דוקא אצלו וכו', למה הוא לא מעורר אותך על סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל? למה הוא לא מעורר אותך על למוד ח"י פרקים משניות שרבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו, וביניהם מוהרנ"ת ז"ל שיאמרו בכל יום ח"י פרקים משניות? (עין שיחות הר"ן סימן קפ"ה) ולמה המשפיע לא משפיע עליך שתתמיד בספרי רבנו ז"ל?

ולכן אל תבלבל את עצמך בשום פנים ואפן מאף אחד, ותזכר שרבנו ז"ל לא מצמצם בשום מקום, אלא בכל העולם יכולים להתקרב אל רבנו ז"ל, ואדרבא בבית הכנסת שנקרא על שמו ז"ל, ויש שמה מריבות, אזי הוא לא נמצא שמה, כי בפרוש גלה לנו לפני שנסע לאומן להסתלק לעילא ולעילא ואמר "אם תחזיקו את עצמכם ביחד תמשיכו אותי אליכם. רואים מזה שבבית הכנסת הנקרא על שמו, אם לא מחזיקים את עצמם ביחד דיקא שמא רבנו ז"ל לא נמצא אפלו שבית הכנסת נקרא על שמו.

לכן תעזב את כל הדמיונות שמכניסים בך, רבנו ז"ל הוא מתנה לכל נשמות ישראל וכלם צריכים להתקרב אליו ואשרי מי שעוסק לפוסם את דעת רבנו ז"ל בעולם שאין למעלה מזה.

העקר ראה לקבוע לעצמך שעורים כסדרן על פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל המובא (שיחות הר"ן סימן ע"ו) והעולה על הכל - תתבודד בכל יום עמו ותברך ותרבה בשיחה בינו לבין קונו, ותכבד ותיקר את ההורים שלך ותהיה נעים הליכות, ורק כך תוכל לקרב את החברים שלך מהחסידות שממנה אתה

בא, כי יראו איך שהשתנית לטובה וזה יכניס בהם גם כן תשוקה להתקרב אל רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר חקת ב' תמוז ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שרבנו ז"ל לא רצה שהאנשים שלו יהיו מלמדים ושוחטים, אך עם כל זאת, התבטא: אם כבר שוחט - שיהיה מאנשי, אם כבר מלמד - שיהיה מאנשי. כי שחיטה זו אחריות מאד מאד גדולה וצריכים להיות ירא שמים גדול מאד, ומי עוד ירא שמים כמו אחד מאנשי שלומנו שמתבודד בכל יום עמו יתברך שבודאי יהיה זהיר מאד מאד. וכן מלמד זו אחריות מאד גדולה וסתם מלמדים אינם עושים את עבודתם באמונה כלל, וכדי להכניס יראת שמים בתלמידים צריכים להיות בעצמם יראי שמים, ומי עוד ירא שמים כמו אחד מאנשי שלומנו שמתבודד בכל יום?

ולכן אל תהיה בטלן - אם אתה מצליח עם התלמידים תשאר להיות מלמד ותחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ותספר להם ספורי צדיקים שימשך לבם אליו יתברך ויזכו גם כן להיות עובדי השם.

כשאני הייתי ילד בגיל שש עד שבע למדתי אצל מלמד מפרסם ר' יעקב קלמנוביץ ז"ל שהיה נקרא ר' יעקב מלמד, והוא היה אחד מאנשי שלומנו, ולמד אותנו אז איך להתבודד להקדוש ברוך הוא, ובשנה אחת הצליח ללמד אותנו יהושע, שופטים, שמואל א' וב' ומלכים עד קפיטל ח' מלבד פרשת השבוע ומלבד התפלות שחרית ומנחה, ועד עכשו אני זוכר את כל החמר שלמד אתנו, אף שעברו כבר ששים ושש שנים, כי הוא הסביר את זה בצורה כל כך ברורה עד שראו במוחש את הלמוד שלמד אתנו.

ואז לא ידעתי בכלל מה זה ברסלב, ועברו שנים על גבי שנים וכשהתקרבותי אל רבנו ז"ל אז נתגלה לי שהמלמד הזה היה חסיד ברסלב, ושמעתי מאנשי שלומנו שהמלמד הזה התפאר שאף תלמיד מתלמידיו לא יצא ולא יצא לתרבות רעה, כי בכל יום קדם אור היום היה מתפלל על כל התלמידים שלו שיצליחו בלמוד ויהיו יראי השם.

מכל זה רואים מה זה מלמד ירא שמים, שהוא יכול להחדיר בתלמידים גם כן יראת שמים, ולכן תשאר מלמד ושום דבר שבעולם שלא יבלבל אותך. וספר לי הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל שגם הוא היה מלמד בעיר טעפליק, ולכן אל תבלבל את עצמך בבלבולי הבל וריק.

הקדוש ברוך השומע בתפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר חקת ב' דר"ח תמוז ה'תשע"ג
 שלום וברכה אל ... תחי'
 לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת כי אדם הוא כמו שמייצב את עצמו, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א) במקום שאדם חושב - שם כל האדם, אם אדם חושב תמיד טוב - אזי נמצא בטוב, ואם אדם חושב תמיד ברע - אזי נמצא ברע, פי הכל תלוי במח מחשבה. וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ט) היצר הרע זה מחשבות רעות, ולכן העקר הוא המחשבה, כי במה שאדם חושב זה כל האדם.

ולכן תרגילי עצמך לחשב רק חיובי, שאת כן מצלחת, ואת כן הכי יפה שבעולם, ובעלך אוהב אותך וכו' וכו' כי הכל תלוי כפי המחשבה, ולכן

הזְהִירָנוּ רַבְנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד עַל קִדְשַׁת הַמִּחְשָׁבָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן נ"ג) הַמִּחְשָׁבָה יִקְרָה מֵאֵד מֵאֵד, וְכֵן אָמַר שְׁעַם הַמִּחְשָׁבָה יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶל הַמָּקוֹם הַכִּי גְבוּהָ שְׁאֵדָם רַק יְכוּל לְהַגִּיעַ.

הַכֹּלָל - הָעֵקֶר הוּא הַמִּחְשָׁבָה, שְׁצָרִיכִים לְהִתְגַּיֵּל עֲצָמוֹ רַק לְחֹשֶׁב טוֹב, וְלִדְעַת, כְּשֶׁתְּחֹשֶׁב טוֹב - יִהְיֶה טוֹב, וְכֵן חֵס וְשְׁלוֹם הוּא הַהַפּוּךְ וְכוּ'. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִכְנִיס בְּמִחַ מִחְשַׁבְתּוֹ רַק מִחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת, וְעַם הַמִּחְשָׁבָה יְכוּלִים אֲפָלוּ לִפְעַל שִׁיחִיה לֹא כָּל טוֹב, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ג) שֶׁהַמִּחְשָׁבָה יֵשׁ לָהּ תַּקְּףָה גְדוּלָה, וְאִם יִחְזַק וְיִגְבִּיר מִחְשַׁבְתּוֹ עַל אֵיזָה דְבָר שְׁבָעוּלָם יוּכַל לִפְעַל שִׁיחִיה כֶּן.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אָדָם צָרִיךְ רַק לְחֹשֶׁב טוֹב - וְיִהְיֶה טוֹב, וְיִחְשַׁב מֵעֲצָמוֹ בְּצוּרָה חַיּוּבִית וְאִזִּי יִהְיֶה חַיּוּבִי, וְדַבֵּר זֶה שִׁיף הֵן לְגַבְרִים וְהֵן לְנָשִׁים וְהֵן לְיִלְדִים, וְאֵת זֶה צָרִיכִים לְהַחֲדִישׁ בְּכֻלָּם, אֲשֶׁר הָעֵקֶר הוּא הַמִּחְשָׁבָה - כְּפִי שְׁחוֹשְׁבִים כֶּן נַעֲשֶׂה. וְהַמִּחְשָׁבָה הִיא הַלְבוּשׁ שֶׁל הַנְּשֻׁמָה, וְלִכֵּן הַזְהִירָנוּ רַבְנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד לְהַשְׁמֵר מֵהַרְהוּרִים רְעִים וּמִחְשָׁבוֹת מְגַנוֹת שְׁעַל יָדֵי זֶה מוֹרִיד אֶת נִשְׁמַתּוֹ שֶׁהִיא חֵלֶק אֱלוֹהִים מֵמַעַל מִמָּשׁ אֶל מְקוֹם הַטְּנַפָּת וְכוּ'.

וְלִכֵּן תְּצַאִי מֵעֲצָמְךָ וְאֵל תְּחַשְׁבֵי מִחְשָׁבוֹת שְׁלִילִיּוֹת עַל עֲצָמְךָ, רַק טוֹב, וְאִיךְ שֶׁהַכֹּל טוֹב, וְאִז תִּרְאִי אִיךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹב.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, כִּי רַב הַצְרוֹת שְׁבָנֵי אָדָם סוֹכְלִים זֶה רַק מִחֲמַת הַמִּחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת שֶׁהֵם מְטַרִידִים אֶת עֲצָמָם בְּחֻנָּם, וְרוֹדְפִים אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר שֶׁהַשּׁוֹנְאִים הַכִּי גְדוּלִים שְׁלָהֶם רוֹדְפִים אוֹתָם.

וְדַעַת לְנִבּוֹן שֶׁהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ - שִׁיְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ תּוֹעִיל לוֹ לְהַדְבִּיק מִחְשַׁבְתּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְרַק לְחֹשֶׁב טוֹב, וְכֹל מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה שִׁיּוֹצִיא אֶת זֶה מִפִּיּוֹ - וְכֵן יִתְקַיֵּם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חֻקַּת ב' תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֵין אִמַּת אֲנִי יוֹדַע בְּדִיּוּק מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ', אֲכַל
הַעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת זֶה לֹא פְתוּרֹן, זֶה רַק יִסְבֵּךְ אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן לָמָּה
אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲצוּבָה וּמְרַמְרֵת? אֶת צְרִיכָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן מ"ז) הַשִּׁמְחָה הַתְּמִידִית מְסַגֵּל
לְהַצְלָחָה.

וְאָמַר (שֵׁם אוֹת עֲצוּבוֹת סִימָן כ') מִי שֶׁאֵין לוֹ עֲצוּבוֹת וְהוּא תְּמִיד בְּשִׁמְחָה
בּוֹדֵאֵי יִתְנַשֵּׂא, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיּוֹדֵךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאַף שְׂזָה קֶשֶׁה
לָךְ מָאד לְהִגִּיעַ אֶל שִׁמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצוּבוֹת סִימָן ו') מִי
שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲצוּבוֹת יִסְתַּכַּל עַל הַצְּדִיקִים וְיִבּוֹא לוֹ שִׁמְחָה בְּלִבּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל
מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּתְדַבְּרִי עִם הַשְּׂכֵנּוֹת שֶׁלְּךָ מִשִּׁמְחָה וְזֶה
יָבִיא גַם לָךְ שִׁמְחָה, כִּי שְׂמֵדְבָרִים עִם הַזּוֹלָת הַדְּבוּרִים קוֹפְצִים חֲזָרָה אֵלָיו,
וְלִכֵּן בְּשַׁעָה שֶׁאֶת תְּדַבְּרִי עִם אַחֲרוֹת מִשִּׁמְחָה גַם אֶת תְּהִי שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה.

וּבְאִמַּת יֵשׁ לָךְ מַה לְשִׂמַח שֶׁאֶת נִמְצָאת בְּקֵהֳלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹאת חֻמְמָה
שֶׁל אַמוּנָה שֶׁאֵין קֵהֳלָה כְּזוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי חֲסֵד עִם עֲצֻמְךָ וְאַל תְּהִי שְׁבוּרָה וּמְרַמְרֵת וְכוּ', אֲלֹא
תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְהַשִּׁמְחָה הַתְּמִידִית תִּשְׂרֶה אֶת הַשִּׁמְחָה
עֲלֶיךָ וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר חקת ב' תמוז התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ...

נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך רק תהיה בשמחה ודע לך שהס"מ אורב מאד מאד עליך להפילך בעצבות ומרירות ודכאון ותכף ומיד שתופס אותך בעצבות אתה כבר אבוד וכו', ולכן אל תהיה בטלן תמסר את נפשך פשוטו כמשמעו רק להיות בשמחה ותדבר עם כל אחד ואחד רק בשמחה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ג ג') הוי מקבל את כל האדם בשמחה, בזה שאדם מקבל את הזולת בשמחה נכנס גם בו שמחה ועקר השמחה עלינו לשמח שאנחנו מאמינים באל חי וקים המחיה את כל הבריאה בלה, וככל שאדם יותר שש ושמח עם האמונה הקדושה על ידי זה הוא משרה את האמונה הקדושה עליו, וכשהשכינה שורה אצלו הברכה מצויה אצלו, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ל:) אין השכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות אלא מתוך שמחה של מצוה, לכן אל תהיה בטלן תהיה רק בשמחה, תהלה לאל אתה הולך עם ציצית הנחת תפלין יש לך מזוזה על פתח ביתך מה אתה צריך להיות ממרמר? אתה לא רואה שהס"מ רוצה להפיל אותך בשאול תחתית ותאבד את שתי העולמות ביחד? ולכן תכריח את עצמך עם כל הקשי רק להיות בשמחה אף שאני יודע שזה מאד קשה לך מרב עניות ודחקות שעובר עליך וכו', עם כל זאת עליך לדעת שעם עצבות ומרירות לא תגיע לשום מקום זה יביא אותך לשאול תחתית ומתחתית, ולכן תעשה כל מה שבדיך רק להיות בשמחה, ועקר השמחה אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') לשמח עם המצוות, ולכן עליך לשמח מאד עם הציצית שאתה הולך ותמיד תסתכל על הציצית, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז') סגלה לחולה להסתכל על הציצית, ובאמת עלינו להתבונן מה הסגלה הזו? אלא רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות וחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן כשבר ישראל שש ושמח עם המצוות שלו על ידי זה נתרפא

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְנַחוֹת מ"ג): חֲבִיבֵינָא יִשְׂרָאֵל שְׂסַבְבֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְוֹת צִיצִית בְּבִגְדֵיהֶם, וְלִכְן תִּסְתַּכַּל עַל הַצִּיצִית שְׁעָלֶיךָ בְּכָל יוֹם בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע וְתִשְׁמַח עִמָּהֶם וְזֶה יִרְפָּא אוֹתְךָ, כִּי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁתִּפְסֵס אוֹתְךָ הַס"מ, וְזִכֹּר גַּם זִכֹּר מָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ש) כֹּל שֵׁי שׁ לוֹ צִיצִית בְּבִגְדוֹ בְּחִזּוּק שְׁלֵא יִחַטָּא, כִּי אִם אָדָם שֵׁשׁ שְׂמִיחַ עִם הַצִּיצִית זֶה מְצִיל אוֹתוֹ מִלְחַטָּא, כִּי עֵקֶר הַחַטָּאִים בָּאִים רַק מִחֲמַת הָעֲצָבוֹת שֶׁמְתַלַּבֵּשׁ בּוֹ הַס"מ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְפָרֵי שְׁלַח) וְהִייתֶם קְדוּשִׁים זֶה קְדֻשַׁת צִיצִית מְגִיד שֶׁהַצִּיצִית מוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל, לִכְן תִּשְׁמַח מְאֹד מְאֹד עִם מִצְוֹת צִיצִית שְׁעָלֶיךָ וְעִם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁאֵתָּה זוֹכֵה לְקַיֵּם, וּבְזִכּוֹת שֶׁמִּתַּח הַמִּצְוֹת תִּזְכֶּה לְעֲלוֹת מַעְלָה מַעְלָה וְלִהְיוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי חֵלֶק א' סִימָן כ"ד) שְׁאִפְלוּ אָדָם שֶׁנִּמְצָא בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּה בְּמְדוּר הַקְּלָפוֹת עַל יְדֵי שֶׁמִּתַּח הַמִּצְוֹת הוּא עוֹלָה מְעוֹלָם לְעוֹלָם עַד שֶׁנִּכְלָל בְּעֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹת בְּבַחֲנֵינָא מְטִי וְלֹא מְטִי.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלב.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֲקַת ב' תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֵין אֲמַת אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיּוּק מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', אָבֵל הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת זֶה לֹא פְתָרוֹן, זֶה רַק יִסְבֵּף אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכְן לְמָה אֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲצוּבָה וּמְמַרְמֶרֶת? אֵת צְרִיכָה לְמַסֵּר אֵת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר הַמְּדוּת אוֹת מְמוֹן סִימָן מ"ז) הַשִּׂמְחָה הַתְּמִידִית מְסַגֵּל לְהַצְּלִיחָה.

וְאָמַר (שֵׁם אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן כ') מִי שֶׁאֵין לוֹ עֲצָבוֹת וְהוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה

בְּיָדָי יִתְנַשֵּׂא, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כֹל מַה שְּׁבִינְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַף שֶׁזֶה קָשָׁה לְךָ מְאֹד לְהִגִּיעַ אֶל שִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן ו') מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת יִסְתַּכֵּל עַל הַצְדִּיקִים וַיְבוֹא לוֹ שִׂמְחָה בְּלִבּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כֹל מַה שְּׁבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּתְדַבְּרִי עִם הַשְּׂכָנֹת שֶׁלְךָ מִשִּׂמְחָה וְזֶה יָבִיא גַם לְךָ שִׂמְחָה, כִּי שְׂמֵדְבָרִים עִם הַזּוֹלָת הַדְּבוּרִים קוֹפְצִים חֲזָרָה אֵלָיו, וְלִכֵּן בְּשִׁעָה שְׂאֵת תְּדַבְּרִי עִם אַחֲרוֹת מִשִּׂמְחָה גַם אֶת תְּהֵי שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה.

וּבְאִמַּת יֵשׁ לְךָ מַה לְשִׂמַח שְׂאֵת נִמְצָאת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה שְׂאִין קִהְלָה כְּזוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

נָא וְנָא תַּעֲשִׂי חֶסֶד עִם עֲצֻמְךָ וְאַל תְּהֵי שְׂבוּרָה וּמְמַרְמֶרֶת וְכוּ', אֲלֵא תִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְהַשְּׂמִיחָה הַתְּמִידִית תִּשְׁרֶה אֶת הַשְּׂמִיחָה עֲלֶיךָ וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת ג' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ...

נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר עַל עֲצֻמְךָ, כִּי הִס"מ רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ לְתַפֵּס אוֹתְךָ בְּמַצּוֹנְדָתוֹ, וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פָּרַק כ"ד סִימָן ו') מִפְּנֵי מַה נִּסְמְכָה פְּרֻשַׁת עֲרִיּוֹת לְפָרֻשַׁת קְדוּשִׁים? לְלַמֶּדְךָ שֶׁכָּל מְקוֹם שְׂאֵתָה מוּצָא גֵדֶר עָרוּהָ אֵתָה מוּצָא קְדוּשָׁה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר בְּעֵתִים הָאֵלוּ מִהַכְּלִי מִשְׁחִית מַחֲשָׁב שִׂמְחָבֵר לְאֵינְטֶרְנֵט, כִּי בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לִפְלֵ בְּנוֹקְבָא דְתֵהוּמָא רַבָּה וְרַבִּים חֲלָלִים הִפִּיל הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה וְכוּ', וְהַרְבֵּה בְּתֵימִים נִחְרְבוּ מִפְּנֵי הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ קַח אֶת זֶה בְּחִשְׁבוֹן אָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ אִשׁ וְכוּ', הִיעֲלָה עַל הַדַּעַת שְׂלֵא יִכּוּהָ? אוֹ לֹא יִשְׁרָף? כִּךְ אָדָם צְרִיךְ לִזְכֹּר אִם יֵשׁ לוֹ מַחֲשָׁב שִׂמְחָבֵר לְאֵינְטֶרְנֵט בְּמוֹ יְדֵיו הוּא שׁוֹרֵף אֶת נִשְׁמָתוֹ

וַיֹּאבֵד אֶת אִשְׁתּוֹ וַיְלַדְיוּ, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כִךָ אָמְרוּ חַז"ל (במדבר רבה פ'רשת ט' סימן ת') יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים קְדוֹשִׁים מִפְּנֵי שְׁשׁוּמְרִים עֲצָמָם מִהִנְאוּף וְהַזְמָה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁךָ שֶׁהִס"מ לֹא יִתְפַּס אוֹתָךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (יזמא ל"ט.) וְהִתְקַדְּשֶׁתָּם וְהִיִּיתָם קְדוֹשִׁים אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ מֵעַט, מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ הַרְבֵּה, אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ מִלְמַטָּה מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה, אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּצִיֵּת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמּוֹר מִתְּאוֹת נֶאֱוָף שְׁבוּעַר עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (ירושלמי יבמות פ'ק ב' ה'לכה ד') כֹּל מִי שֶׁהוּא פּוֹרֵשׁ מִן הָעֲרִיּוֹת נִקְרָא קְדוֹשׁ וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאִין לָךְ עוֹד פּוֹרֵשׁ מִן הָעֲרִיּוֹת כְּמִי שֶׁבוֹרַח מִמַּחְשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר לֹא־יִנְטְרֶנֶט וְאִין לוֹ אִפְּפוֹן וְכוּ' בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ' וְכֹל מִינֵי כְּלֵי מִשְׁחִית.

תֵּאֱמִין לִי שְׁכָדָאִי לְצִיֵּת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (יבמות כ') כֹּל הַמְּקִיִּים דְּבָרֵי חֲכָמִים נִקְרָא קְדוֹשׁ.

נֵא וְנֵא הַרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עֲמוּ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלַחַה נִצְחִית שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

תְּהִיָּה חֲזָק בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, מִקְרָא מִשְׁנֵה גְמָרָא שְׁעוֹר מְכָל אֶחָד וְעַל כָּלֵם הַלְכָה, כִּי זֶה חֲלֻקָּה לְנִצְח וְאָף שְׂאִנִּי יוֹדַע שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רַבְּנוֹ ז"ל גְּלָה לָנוּ שֶׁהַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְדַע לָךְ שֶׁהִס"מ שׁוֹנֵא מֵאֵד אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, וְלִכֵּן הוּא יְסִית אוֹתָךְ לֹא לְצִיֵּת, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מַה לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא חוֹתֵר תַּחְתִּיךָ בּוֹר שֶׁתִּפֵּל בּוֹ וְלֹא תוּכַל לְצַאת מִמֶּנּוּ.

אֲשֶׁרִינוּ וּמַה טוֹב חֲלֻקָּנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמַה יְפָה יִרְשָׁתָנוּ שְׂאִנְחָנוּ מִקְרָבִים אֵל רַבְּנוֹ ז"ל שֶׁהוּא הֶרְבֵּי שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת ג' תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא לְהִשְׁכַּר מִשׁוּם דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֶת צְרִיכָה מָאד מָאד לְשִׂמְחָה שְׂאֵת יוֹדְעַת מְרַבִּי אִמַּת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וּמָה הֵיית עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, וְאָנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהֵס"מ שׁוֹנֵא אֶת רַבְּנוּ ז"ל מָאד מָאד, וְהוּא אוֹרֵב עַל כָּל מִי שֶׁרַק יֵשׁ לוֹ שִׂיכוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַצַּדִּיק שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְשִׁמּוֹר עַל הַצְּנִיעוּת וְעַל הַקְּדוּשָׁה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תּוֹרַת כֹּהֲנִים קְדוֹשִׁים) אִם מִקְדִּישִׁים אַתֶּם עֲצַמְכֶם מֵעֵלָה אָנִי עֲלִיכֶם כְּאֵלוּ קִדְשַׁתֶּם אוֹתִי, תִּתְאַרִי לְעֲצַמְךָ בְּזֶה הַשְּׁעָה שֶׁתִּשְׁמְרִי מִהַפְּקָרוֹת וּמִפְּרִיצוֹת אֶת מִמְשִׁיכָה עֲלֶיךָ קִדְשָׁתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן תַּצִּיתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְזֶה יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ קִדְשָׁה וְטְהָרָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת כ'): כָּל הַמְּקִיָּם דְּבָרֵי חֲכָמִים נִקְרָא קְדוֹשׁ.

וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ הַיּוֹם זֶה דוֹר פְּרוּץ, וַיֵּשׁ אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אִיפּוֹן וְכוּ' בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ' מִחֻשָּׁב שֶׁמְחַבֵּר אֶל אֵינְטֶרְנֵט וְכוּ', שֶׁהִרְבֵּה בְּתֵיבִים נִהְרָסוּ רַק בְּשִׁבִיל הַכְּלִי מִשְׁחִית הָאֵלוּ, וְאֵל תֹּאמְרִי מָה זֶה יָכוֹל לְהַזִּיק לִי? זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׂאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ הָאֵשׁ וְאוֹמֵר הָאֵם אָנִי יִשְׂרָאֵל? וְלִכֵּן תִּרְחִיקִי אֶת הַטְּמָאָה וְהַזְּהָמָה הַזֹּאת מִתּוֹךְ בֵּיתְךָ וְאֵז בֵּיתְךָ יִהְיֶה קְדוֹשׁ.

נָא וְנָא רַק תִּהְיִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה שְׂאֵת מִקְרָבָתְךָ אֶל הַרְבֵּי שָׁל הַדוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵס"מ רַק רוֹצֵה לְהַעֲלִים וּלְכַסּוֹת אוֹתוֹ וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל.

אָנִי מָאד מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ שֶׁתְּבוֹאֵי הַיּוֹם וְתִשְׁמְחִי יַחַד עִם כָּלֵל נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הַשְּׂמִחוֹת שֵׁשׁ בִּקְהַלְתָּנוּ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר חֲקַת ד' תַּמּוּז ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מָאֵד ... נְרוּ יֵאִיר

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלָתְךָ רַק לְשִׂמְחָה
וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרֵים כִּי זֶה עֵקֶר הֶרְחַמְנוֹת, לְרַחֵם עַל עֲצֻמְנוּ וְעַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קנ"א): הֶמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת מְרַחֲמִים עָלָיו מִן
הַשָּׁמַיִם וְכָל שְׂאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת אֵין מְרַחֲמִים עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם, רוֹאִים
מִכָּל זֶה, בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל הַזּוּלַת וּמְרַחֵם עַל הַזּוּלַת,
וְעֵקֶר הֶרְחַמְנוֹת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן נ"ז) לְהוֹצִיא אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲוֹנוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְשִׂמְחָה עִם עֲצֻמוֹ שְׂעַל יָדֵי זֶה הוּא
יֵצֵא מִכָּל הַשְּׁטוּיּוֹת שְׁלוֹ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיְּכוֹל לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת
הַזּוּלַת שְׂזֶה הֶרְחַמְנוֹת הַכִּי גְדוּלָה.

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא בַתְּרֵא י') רַחֲמִים זֶה צְדָקָה עֵקֶר הַצְּדָקָה
הוּא רַק לְעֶזֶר לְזוּלַת, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ קַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָד, וְתִשְׁתַּדַּל
שֶׁבִּקְהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל שִׁיְהִיָּה רַק
אֶהְיֶה וּרְחַמְנוֹת אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, כִּי אֲנִי לֹא יְכוֹל לְסַבֵּל בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן שְׂאֶחָד
מִסִּית נֶגֶד הַשָּׁנִי וְכו' וְאֶחָד מְסַדֵּר אֶת הַשָּׁנִי.

אֶתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁהִיָּה לִי בְּמִשְׁךָ שֶׁהוּתִי
פֶּה בִּיבְנָאֵל מִמֶּשׁ נִהְיִיתִי מִכָּל רַגַע שְׂרָאִיתִי אֵיךְ שֶׁהִקְהַלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ
פּוֹרַחַת וּגְדֹלָה יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵינוּ.

רַק תִּהְיֶה חֲזֵק לְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית לְנִצָּח נְצָחִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר חֶקֶת ד' תַּמּוּז ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מָאד מָאד אֲנִי נִהְיֵיתִי כָּל רִגְעַ שְׁהֵיִיתִי פֹה בְּקִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְרָאִיתִי אֶת
הָאֲחֻדוֹת שֵׁישׁ בֵּין הַנָּשִׁים, וְאֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּמְשִׁיכִי בְּעִבּוּדָה
הַקְדוּשָׁה לְהִשְׁתַּדֵּל שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כִּי אֵין עוֹד
דְּבַר יוֹתֵר יָקָר מִשְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְהַבְּנָה הַדָּדִית
בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ט')
גְּדוֹל שְׁלוֹם שֶׁשָּׁמוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלוֹם, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים
שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁמֻצְדָּךְ לֹא יִהְיוּ שׁוֹם פְּרוּדִים בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וּבָזָה אֶת
עוֹזֶרֶת לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְהֵלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְרֵאוֹת כְּמוֹ עֵינַיִנוּ בְּגִלּוּי שְׁכִינָה וּבְכַנְיָן
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר חֶקֶת ה' תַּמּוּז ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח

אֵין מְלִים לְהִסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַנִּחַת רוּחַ שְׁהֵיָה לִי בְּשָׁהוּתִי בְּקִהְלָתְנוּ
הַקְדוּשָׁה בְּיַבְנָאֵל, קֵהֵלָה נָאָה וְחִסּוּדָה, סֹדֵר הַמְנַיְנִים לְהַפְלִיא פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת,
כְּמוֹשְׁבָה נְדַחַת שְׂאָף אֶחָד לֹא יָדַע אֵיפֹה הִיא נִמְצָאֵת בְּמִפְּהַ וְכוּ', וְעַכְשָׁו
שְׁחִסִּידֵי בְּרִסְלָב גְּרִים שְׁמָה, הַתְּהַפְּכָה הַמּוֹשְׁבָה לַעֲיָרָה נְפִלְאָה, מְנַיְנִים אַחַר
מְנַיְנִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, הַמְקוֹם תּוֹסֵס עִם יִהוּדוֹת, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה
זֹאת, שְׁתִּי כּוֹלְלִים כּוֹלֵל אֶחָד לְאַבְרָכִים שְׁלוֹמְדִים אֶת הוֹרָאָה, וְהוּא כּוֹלֵל
"תַּפְּאָרַת בְּנֵימִין", וְכוֹלֵל אֶחָד בְּשִׁבִיל כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כָּל מִי שְׁרוּצָה
לְלַמֵּד עַל פִּי סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד

בשקידה עצומה, זה משנה, זה גמרא, זה שלחן ערוך וכו', כל אחד במקום שלבו חפץ, אשרי עין ראתה זאת, וקול התורה נשמע במקום שהיה עד שבאו חסידי ברסלב שמים מיהדות.

ומי אומר התלמוד תורה והבית ספר, אשרי עין שרואה את זה, בנים עם פאות נשפה ביבנאל היה השואה הרוחניות לעדת התימנים ועדת התוניסאים והורידו להם את הפאות], ועכשו מסתובבים על הרחובות ילדים חמודים עם פאות ארפים, וכן הבנות הולכות בצניעות, מי היה מאמין לדבר כזה, ועדין הס"מ עיניו לטש ושניו חרק, ומוסר אותנו איפה שרק יכול, ומסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו, טמא מטמא בלבוש חסידי ומטעה את כלם.

זכיתי להיות במסבת סדור לראות מחזה כזה, העינים זולגות דמעות מרב אשר ושמחה, ובפרטיות שעשו הילדים הקטנים הצגה מענין הספור של הבעל בטחון שספר רבנו ז"ל, זה אי אפשר להסביר את היפי והחן שהיה נראה [ותודה רבה להארץ ... גרו יאיר שעם פשרונותיו איך שלמד את הילדים הקטנים איך שיציגו את ההצגה], ובאמת ראוי לכל אנשי שלומנו לראות את זה.

וכן ביום המחרת היה מסבת חמש עם קרוב לחמשים ילדים חמודים, אשרי עין ראתה זאת איך ששרו את הפסוקים של התחלת ויקרא כנהוג, כמאמרם ז"ל יבואו טהורים ויעסקו בטהורים, חן כזה שאין לנו להתביש משום קהלה בעולם.

ועל כלם הבית התבשיל - אהל אברהם שזה חדוש שבחדושים, כל המנינים בבקר אוכלים שם פת שחרית, בצהרים בעת הפסקת הכולל יש מרק חם וכו', ולעת ערב כלם אנשים נשים וטף באים לאכל ארוחת ערב, אשרי ואשרי מי שעוזר לזה, כי אין צדקה יותר חשובה מלתת אכל לרעבים ולצמאים.

נא ונא ראה להתחזק ואל תמשך עצמך אל העצבות והעצלות, אשר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ט) שעקר נשיכת הנחש זה עצבות ועצלות, ראה לשמח מאד מאד שאתה נמצא בחממה של אמונה.

הקמתי חנות "ברסלב סנטר" למען זכוי הרבים שנכנסים יהודים שהיו רחוקים מקיום מצוות מעשיות, ועכשו נכנסים זה קונה מזוזות, זה תפלין, זה ציצית וכו', ממש להפליא, החנות משמש למעלה מארבעים ישובים שסביב יבנאל, ראה גם אתה להכנס בחנות ולקנות שם את כל צרכי היהדות ותחזק את החנות.

מה אמר לך ראוי לשמח מאד מאד שאתה נמצא בקהלה קדושה כזו, ואתה מקרב אל רבנו ז"ל שהוא מתנה לכלל נשמות ישראל, ועלינו לגלות את הסגלה לעם סגלה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א), ורבנו ז"ל רצה מאד מאד שענינו יכנס בתוך נשמות ישראל, ולכן אשרי ואשרי מי שיש לו חלק בהדפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל לכל שכבות העם.

והנה ידוע שלכל אחד עולים קשיות וספקות ועקמומיות וכו', כל אחד כפי ענינו, ותהלה לאל נוסף על ספרי שו"ת "אשר בנחל" שעכשו כבר יצא לאור חלק קי"ד שבהם נדפסו למעלה מעשרים ושבע אלף מכתבים תשובות לשואלים וכו', והנה זה שנה שהתחילו להדפיס "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב" שמדפס כל השאלות ששואלים כל אחד כפי ספקותיו ובלבוליו וכו', ותהלה לאל על פי דברי רבנו ז"ל יש תשובה על הכל, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שמכל שאלה יש תשובה, ומזה נעשה שאלות ותשובות, וככל זה נקט בידיך שכל שאלה וספק שאחד שואל או מסתפק וכו', יש כנגדו אלף אנשים שיש להם את אותם שאלות ואותם בעיות בחיי יום יום, ולכן מצוה גדולה לעסק בהפצת את ספרי "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שהוא זכות הרבים גדול מאד מאד, כי עם ישראל עוברים עכשו תקופה מאד קשה, מצד אחד הכפירות והאפיקורסות שמתפשט בעולם כחי ועצם ידי עשה את החיל הזה, ומצד שני הנאוף בוער כתנור, כי הכלי משחית המחשב (המכשף) המחבר אל האינטרנט או הכלי משחית אפון וכו', בלקברי וכו', עושים שמות בנשמות ישראל ששם יכולים לראות את הזבל והזמה והלכלוך הכי גרוע, וזה מגרה את היצר הרע עד שבאים לידי חטא החמור של הוצאת זרע לבטלה, שהוא עברה חמורה עד מאד, כי מפל טפה יכול להבראות ולד וכו', והוא הולך והורג אותם, ולכן

לא בחנם שִׁחְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נדה ל) כל המוציא זרעו לבטלה חייב מיתה, והחטא הזה מטמטם את המח מחשבה ומעקם את הכל, ולכן אשרי מי שִׁמְרָחִיק מִבֵּיתוֹ אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, כִּי רַבִּים חָלְלִים הִפִּילָה, וְכַמָּה בָּתִּים נִשְׁבְּרוּ עַל יְדֵי זֶה.

ולכן אבקש אותך לשמר על עצמך ועל ילדיך שלא יראו ולא ימצאו בידך או בביתך כלים משחיתים האלו ששורפים את הנשמה, ועוקרים מאדם את האמונה הקדושה, ועוקרים ממנו את השכל והדעת לגמרי וכו', שדבר זה מביא עניות ודחוקות לאדם, כי (גדרים מ"א) אין עני אלא מדעת, דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, ועל ידי הכלי משחית הזה מאבדים לגמרי את השכל והדעת לגמרי, עד שמי ששקוע בזה, כבר קשה לו לצאת מזה (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ב) שזה אנפין דקלפה איפה שרק מסתכל רואה נשים וכו', ומהרהר הרהורים מגנים שקשה לצאת ממנו, אלא על ידי צדקה, עין שם.

ולכן ראה לפנות אל המשׁרד שלנו ותקח קפת צדקה "קרן הצדיק", ובכל יום קדם התפלה, קדם שאתה יוצא לדרך, או באמצע האכל, תכניס שם כמה פרוטות לצדקה שזה יצילה, ודיקא הפרוטות האלו יגן עליה, ויקים אצלך (ישעיה נ"ח) "והלהך לפניך צדקה", כשאדם יוצא מזה העולם אלו הפרוטות שהיה נוהר לתת בכל יום לצדקה, הם ילכו לפניך, לא מבקשים ממך שקלים, רק פרוטות ממש, ושם בשמים זה מאד מאד חשוב, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י) שקול צדקה כנגד כל המצוות, ולכן אל תהיה בטלן, ראה לקחת מהמשׁרד שלנו קפת צדקה "קרן הצדיק", וכן תעסק להפיץ את הקפות האלו בין קרובי משפחתך, כי (שם) גדול המעשה יותר מהעושה, בזה שמזכים את אחרים במצות צדקה אמיתית, אין לתאר ולשער את זכותו בשמים.

אשרינו שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על גדל החסד חנם שעשה עמנו שקרבנו אל רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקַּת ה' תְּמוּזָה הַתְּשׁוּעָה

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מָה אָמַר לָךְ לְבִי מֵלֵא שְׂמַחָה אֵיךְ שָׂרְאִיתִי אֶת קַהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה
מִתְרַבֵּית בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

בְּגִשְׁמִיּוֹת תְּהִלָּה לְאֵל הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהָם פּוֹרַח וַיֵּשׁ אֲכַל
לְכֻלָּם בְּשִׁפְעוֹ, וַנִּשְׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹזְרוֹת, שְׂזָה חֶסֶד גְּדוֹל.

וְכֵן לֹאט לֹאט בּוֹנִים דִּירוֹת לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּל בַּיִת שָׂרַק נִבְנָה
בְּיִבְנָאֵל, זֶה עוֹבֵר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לֹא יוֹעִיל לְהַסִּימ הָרָשָׁע כְּלוּם, וּלְבַסּוֹף
יְהִי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּיִת מִשְׁלוֹ עַל אָפֶס וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ
וּמִתְנַגְּדֵינוּ.

בְּרוּחָנִיּוֹת מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּעֵל מֵהַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה וּמֵהַבַּיִת סֶפֶר, אֵיךְ
שֶׁהִילָדִים שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים, בּוֹדְאֵי צְרִיכִים עֶזְרַת הַהוֹרִים, כִּי כָּל אָבָא וְאִמָּא
צְרִיכִים לְדָאג עַל טוֹבַת יְלָדֵיהֶם, וּבְלֵי עֶזְרַת הַהוֹרִים קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְחַנֵּךְ
אֶת הַיְלָדִים, וּבְפִרְטִיּוֹת אֶת הַתְּנָאִים הַקָּשִׁים שְׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ מִחֲמַת רִשְׁעוֹת
הַסִּימ הָרָשָׁע שְׂמַסִּית וּמַדִּיחַ אֶת הַתּוֹשְׁבִים נִגְדְּנוּ בְּצוּרָה מַחְפִּירָה וּמִתְחַכְּמַת
מְאֹד, כְּמוֹ שִׁידוּעַ הַסִּימָא שְׁלוֹ "אֲנִי לֹא מִשְׁאִיר עֲקָבוֹת אַחֲרָי."

עַל כָּל פְּנִים עֲכָשׁוּ אֲנִי מֵאַרְגָּן שִׁיְהִיָּה לְכָל יְלָד אֲבָרְךָ שִׁילְמַד אֶתוֹ שִׁיְהִיָּה
סְמוּךְ אֵלָיו, כִּךְ שֶׁהִילָדִים לֹא יִצְטָרְכוּ לְהִסְתַּוֵּב עַל הָרְחוּבוֹת בְּלֵי מַעַשׂ.

מָה אָמַר לָךְ רְאִיתִי אֶת הַמְּסַבֵּת סְדוּר, וְכֵן אֶת הַמְּסַבֵּת חֲמֵשׁ שְׁעָשׂוּ
הַיְלָדִים מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת [נִתְוֹדָה רַבָּה לְהֵאָבְרְךָ ... נִרו
יֵאִיר שֵׁישׁ לוֹ כְּשִׁרׁוֹנוֹת מִיְחָדוֹת לְהַכִּין הַצְּגוֹת יְפוֹת וּנְפִלְאוֹת], וּמִי יִתֵּן שֶׁכָּל
נִשְׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יֵרְאוּ אֶת הַהַצְּגָה שֶׁל הַיְלָדִים הַקְּטַנִּים אֵיךְ שֶׁהֵם הַצִּיגוּ
אֶת הַמַּעֲשָׂה שֶׁל הַבַּעַל בְּטַחׁוֹן, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא.

בְּכָלֵל רְצִיתִי יוֹתֵר וַיּוֹתֵר לְהַשְׁקִיעַ לְעַרְבֵי שְׂמַחָה לְנִשְׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁפְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ שֶׁכָּל הַנָּשִׁים תִּצְאוּ מִבֵּיתָם לְהִתְאוּרֵר וּלְשִׁמַּח יַחַד, וְשִׁיְהִיָּה

כל שבוע איזה הצגה וכו', או רקודים וכו', שִׁמְאֵד מְאֵד נֶצְרָךְ לְהַנְשִׁים לְצֵאת מֵהַבַּיִת וּלְהַתְפָּרֵק וכו', כְּדֵי לְצַבֵּר כַּחוֹת חֲדָשׁוֹת.

אני מֵאֵד מְאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן שֶׁתְּחַזְּיקוּ עִצְמְכֶן בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְאִשָּׁה תִּעְזֹר לְרֵעוּתָהּ, וְכֵן שֶׁכָּל אַחַת תִּסְחַב אֶת חֲבֵרְתָּהּ לְבֹא פְעָמִים בְּשָׁבוֹעַ לְעֵרְבֵי שִׂמְחָה, שְׂזָה דְבַר גְּדוֹל מְאֵד מְאֵד.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי עַל גְּדֵרֵי הַצְּנִיעוּת שֶׁאֵין דְּבַר יָפֵה לְנָשִׁים כְּמוֹ מִדַּת הַצְּנִיעוּת, לְשִׁמֵּר מְאֵד מְאֵד עַל הַלְבוּשׁ וְעַל הַדְּבֹר וכו' וכו', כְּדֵי שֶׁיִּקְיִם "וְהָיָה מִחֲנִיף קְדוֹשׁ", שֶׁבְּמִקוֹם קְדוֹשָׁה שָׁם שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה.

תִּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל אֶת נִמְצֵאת בְּחִמְמָה שֶׁל אֱמוּנָה, קְהֵלָה קְדוֹשָׁה כְּזֹו שֶׁאֵין לָנוּ לְהַתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם קְהֵלָה בְּעוֹלָם.

רַק תִּעֲסָקִי בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד לְעֹזֵר אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, וְעַקֵּר הָעֹזֵר לְחֹזֵק אֶת הַזּוּלָת שְׂזָה מִצְוָה גְדוֹלָה עַד מְאֵד, כִּי יֵשׁ נָשִׁים שֶׁעוֹבְרוֹת אֶת הַגְּיָהֶנָם מֵרַב צַעַר וְיִסוּרִים שֶׁרַק עוֹבֵר עֲלֵיהֶן וכו', וְאִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁעוֹסֶקֶת לְחֹזֵק אֶת הַזּוּלָת, וְכֵן לְהַכְּנִס אֶל הַשְּׂכָנוֹת מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לְחֹזֵק וּלְעוֹרֵד אוֹתָן, וְהֵם שִׁירָאוּ אוֹתָנוּ, כִּי הִס"מ מִסִּית אֶת כָּל הַתּוֹשְׁבִים נִגְדָנוּ מְאֵד מְאֵד, וְלִכֵּן טוֹב וְיָפֵה לְהַכְּנִס אֶל הַשְּׂכָנוֹת כְּדֵי שֶׁהֵן יִכִּירוּ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִרְאוּ שֶׁאֵין לָנוּ קְרִינִים וכו', וְאִנְחָנוּ לֹא כְּאֵלוּ שֶׁעוֹמְדוֹת לְהַשְׁתַּלֵּט כְּמוֹ שֶׁהִס"מ הִרְשָׁע מִסִּית אוֹתָן כִּנְגְדָנוּ.

אִשְׁרֵינוּ וְאִשְׁרֵי חֲלָקֵנוּ שֶׁאֲנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי כְּזֹה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלת.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי' תלמידת סמינר "בית מלכה"

אין לתאר ואין לשער את השמחה שהיה לי אתכן ביום שלישי עם תלבשת אחידה ושמעתן את שיחתי אליכן.

אני מאד מאד מקוה שכל הדבורים שדברתי אתך נכנס בתוך לבה, כי סוף כל סוף אני רק רוצה לראות הטוב שלך, שיהיה לך ולכל הבנות בני גילך רק טוב, וכל בת תקבל בעזרתו יתברך את בן זוגה, ותזכי לבנות בית נאמן בישראל, ותהי הכי מאשרת בחייה.

נא ונא לשמור על הצניעות כאשר דברתי עמכן, הן צניעות הלבוש, והן צניעות הדבור וההתנהגות וכו', שזה מאד מאד חשוב, ובפרטיות בגיל שלך שזה הגיל הכי מספן וכו', כי בת עדין לא יודעת מה להחליט בחייה וכו', אבל כפי שצירתי לכן את עתיד החיים שאתן צריכות להסתכל קדימה וכו', להתקדם בחיים, אני רוצה לתת לך אחת מן עבודה הן במשרה הן בבית ספר וכו' וכו', כדי שתוכלי להתחתן בבוא העת ותבני בית נאמן בישראל, ותהי הכי מאשרת בחייה.

אני מאד מבקש אותך אם את יכולה לומר בכל יום "יום תהלים" אפלו במסגרת הבית ספר, מה טוב ומה נעים, כי התהלים נחלקת לשבעה ימות השבוע, ואשרי הבת שזוכה לסיים בכל שבוע את ספר התהלים שזה ממשיך לאדם הצלחה בחיים, וממשיך רפואות וישועות וכו'.

לצערנו הרב אנו עדים על צרות שיש עכשו בעולם, בנות צעירות נעשות חולות בכל מיני מחלות וכו', ואי אפשר להנצל מזה רק על ידי אמירת תהלים, וכן להרגיל עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, בשפת האם שלך, שזה נקרא התבודדות, ודעי לך אשר כל דבור ודבור שרק מדברים עמו יתברך, נשמעת למעלה, ומה שרק מבקשים ממנו יתברך מקבלים, ולכן אשריך ואשרי חלקך באם תרגילי עצמך לדבר עמו יתברך אפלו חמש דקות, כי בשמים זה מאד מאד חשוב, ואם היית יודעת איזה זכות יהיה

לך כְּשֶׁתִּתְפַּלְלִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרֻטִּיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶם, הֵייתָ נוֹסֵעַת לְשֵׁם עַל כָּל פְּנִים פְּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ, כִּי שֵׁם הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלִים לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, וִיכוּלִים לְרַאוֹת נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵף פְּעַם לֹא יֵאָרַע לְךָ חֵס וְשְׁלוֹם שׁוֹם חֲלִי וּמְכַאוּבִים וְכוּ', וְתִזְכִּי לְהִתְחַתֵּן עִם בְּעַל טוֹב נְדִיב לֵב עִם מַדּוֹת טוֹבוֹת, וַיְהִיֶּה לְךָ יְלָדִים בְּרִיאִים בְּנִפְשָׁם וּבְגוּפָם וְכוּ', עַל כָּל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

אני מאד מקווה שתצייתי אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשמ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר חֲקַת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַתְּלָמִיד הַיָּקָר ... נְרוּ יְאִיר

מאד מאד שמחתי לראותך איך שאתה מתבגר בגשמיות וברוחניות.

הנה לקחתי עמי עכשו שני חברים שלך ללמד אצלי, ואקנה שגם אותך אקח בעזרתו יתברך אם תתמיד בלמוד תורה הקדושה, ותקפיד להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית, והעולה על הכל שיהיה לך מדות טובות, ותהיה בעל דרך ארץ גדול, ותשמר עצמך לא לעשות הזקות חס ושלום.

נא ונא ראה ללמד בכל יום חמש ותרגום מפרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, ואם תוכל ללמד גם רש"י מה טוב ומה נעים, והעקר לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה מזכך את הנפש והורג את היצר הרע, ועל כלם תקח מסכת אחת לחזור עליה מאה פעמים ואחת, הינו קדם גורסים פעם אחת את כל הש"ס, ואם כבר זכית לסיים את כל הש"ס בגרסא, אזי לוקחים מסכת אחת כגון מסכת תענית, וחוזרים על זה מאה פעמים ואחת, שזה מכניס תשוקה עצומה להמשיך אחר כך לקחת עוד מסכת ועוד מסכת, וכך במשך כמה שנים זוכים לסיים את כל הש"ס מאה פעמים ואחת.

(קונים מסכת תענית ובסוף המסכתא עושים טבלה ורושמים בכל פעם כשעושים סיום, וכך תדע כמה פעמים סימת).

העקר אל תעמים על עצמך הרבה שעורים, כי זה יכביד עליך, ואחר כך יאבד לך החשק מהכל וכו', ולכן תלמד בכל יום מלבד השעור עיון שאתה לומד בשיבה, ותחזור על החומר עד שתדע את זה בעל פה ממש, מקרא משנה גמרא וקצור שלחן ערוך, ויותר מזה אל תעמים על עצמך.

אקנה שתצית אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גש.מ.א.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו יאיר

אתה לא יכול לתאר את השמחה שהכנסת בלבי כשראיתי את ההצגה שהכנת להילדים, מי יתן שתלמד גם את הבחורים הגדולים איך להציג הצגות וכו', וכן ללמד אותם איך לרקד שתהלה לאל השמחות מתרבות בקהלתנו הקדושה.

רק חזק ואמץ מאד מאד במדת הסבלנות, ואל זה תזכה כשתהיה תמיד שמח, כי השמחה מכניס באדם ישוב הדעת, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהשם יתברך, מפני שאין להם ישוב הדעת, ולמה אין להם ישוב הדעת? מפני שאינם שמחים, ולמה אינם שמחים? מפני שלא מוצאים בעצמם טוב, ואינם דנים את עצמם לכף זכות.

ולכן חזק ואמץ מאד מאד במדת הסבלנות ובמדת השמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקַּת ה' תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

תַּעֲשִׂי כְּמוֹ שֶׁדִּבַּרְתִּי אִתְּךָ לְאַסֹּף אֶת כָּל הַבּוֹגְרוֹת שֶׁל "דִּמְשֶׁק אֲלִיעֶזֶר" וּלְהַרְבוֹת לְדַבֵּר עִמָּהֶן בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת וְכוּ', וְהַדְרִיךְ אֶרֶץ וְכוּ', וְלִשְׁמֹר לֹא לְעֶשֶׂן סִיגְרִיּוֹת שֶׁזֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָה, וּמִלְבָּד זֹאת רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ לֹא לְעֶשֶׂן.

וּבְעֵינַי בֵּינוּ לְבִינָה לְגִלוֹת לָהֶם חֶמֶד אֲסוּר נְדָה, וְאֶפְלוּ נְגִיעוֹת אֲסוּר וְכוּ', וּבַעֲת הַתֵּר שִׁיעֲשׂוּ וְכוּ', כִּי כִשְׂאֲסוּר אֲסוּר הַכֹּל, וְכִשְׂמִתָּר מִתָּר הַכֹּל וְכוּ'.

וְתִאֲמִינִי לִי שֶׁבָּזָה אֶת תְּצִילִי בְּתִים שֶׁלֹּא יְבוֹאוּ לִידֵי גְרוּשִׁין וְכוּ', וּמִי כְּמוֹךָ יוֹדֵעַ אֶת כָּל זֹאת וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה צְרִיךְ לִהְיוֹת הַיַּעוּד שֶׁלְּךָ לְגַבֵּי הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת.

וּכְבָּר אֲמַרְתִּי לְךָ שֶׁרַק בְּזִכּוֹת זֶה תִּרְאִי הַרְבֵּה נַחַת מִהִלָּדִים שֶׁלְּךָ.

וְתַהֲלֶה לְאֵל אֲנִי רוֹאֶה שֶׁדְּבָרֵי כֵּן מִתְקַיְּמִים, רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שֶׁזֶה בֹּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי עֲצֻמָּה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְכֵן תִּדְבְּרִי הַרְבֵּה עִם הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת מִשְׂמִחָה, וְזֶה יָבִיא לְךָ גַּם כֵּן שִׂמְחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרָן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ד) שֶׁיֵּשׁ אֹר יִשְׂרָאֵל וְאֹר חוֹזֵר, בְּזֶה שֶׁמְדַבְּרִים לְהַזְוִילֵת זֶה קוֹפֵץ חֲזָרָה אֶל הַמְּדַבֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נָא לְכַתֵּב לִי דו"ח בַּפְּרָטִיּוֹת אַחֵר כָּל פְּגִישָׁה.

גשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְרְאוּתְכֶם, וְאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד, וְאַתֶּם חֲלָקִי וְנִשְׁמָתִי, אַתֶּם עוֹזְרִים לִי זֶה חֲמִשׁ שָׁנִים לְהַחְזִיק כּוֹלָל שְׁזֵה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת מֵהַתּוֹמְכִים בַּתּוֹרָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֶאֱהָבָה הַזֶּה יִשְׂאֵר בֵּינֵינוּ תָּמִיד.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע, וְתִזְכּוּ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים כָּל יְמֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

אֶקְנֶה שְׂקִבְלֶת חֲזֵרָה אֶת הַסְּפָרִים שֵׁשׁ לִי אוֹתָם אֶפְלוּ כְּפוּל אֶחָד בְּיַבְנָאֵל וְאֶחָד בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית.

וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁהַסּוֹחֵר יַחְלִיף אֶת זֶה עִם סְפָרִים אַחֲרָיִם, כִּי הֲרִי ... נְרוּ יְאִיר קוֹנֵה שֵׁם הַרְבֵּה סְפָרִים.

תַּעֲשֶׂה הַוּרְאָת קִבְעָה כְּמוֹ שֶׁדַּבַּרְתִּי אִתְּךָ בְּצַנִּיעוּת, וְהַעֲקֵר רְאֵה לְהַפְיֵץ קַפְתַּ צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְאַחַר כֵּן תֵּאֶסֶף אוֹתָם, וַיִּכְנַס לָךְ מִזֶּה הַכְּנָסָה יָפָה, וְכֵן תַּעֲזוּר אֶת הָאֲבָרְכִים שֶׁיַּעֲשׂוּ כְּמוֹךָ לְהַפְיֵץ קַפּוֹת וְכוּ', וַיִּכְנַס לָהֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ מִזֶּה.

וכן שכל אחד ואחד ילד אחד או שתיים, ויכנס לו מזה גם כן שפע,
וחבל שלא יתפרנסו האברכים בכבוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשמה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

חסדי השם יתברך בנך ... גרו יאיר הגיע בשלום, והטיסה עברה
בשלום, הם ישבו יחד כל הדרך ונהנו מאד.

והיום אני קונה לו כובע וחליפה לימי החול ולימי השבת, וכן לבנים
וכו', והכל יהיה על נכון, אל תדאגי כלל, תרוי רב נחת דקדשה ממנו, ותקבלי
חזרה יהלום מלטש בעזרת השם יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשמו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

תהלה לאל בנך ... גרו יאיר הגיע בשמחה, והיה לו דרך נעימה, הם
ישבו שלשתם יחד ונהנו מאד.

את לא צריכה לדאג כי הכל יסתדר על צד הכי טוב, ותרוי רב נחת
דקדשה ממנו.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה עצומה, והכל יבוא על מקומו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֻקַּת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶתְּךָ צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁעַל כֵּהֵן יֵשׁ מִצְוֹת עֲשֵׂה לְבָרְךָ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, זֶה לֹא שִׁפְעַם כֵּן רוּצָה וּפְעַם אֵינּוּ רוּצָה, כִּי בְּפְרוּשׁ מוּכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אֵרַח חַיִּים סִימָן מ"ה סַעִיף ב') כֵּהֵן שְׂאִינּוּ מְבָרְךָ אֶת יִשְׂרָאֵל עוֹבֵר בְּשִׁלְשָׁה מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְעַל כֵּן אֵל תִּהְיֶה חֹכֵם בְּעֵינֶיךָ, אֲלֵא תִקְנִים מִצְוֹת עֲשֵׂה בְּכָל יוֹם לְבָרְךָ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁלֹּא אֶתְּךָ מְבָרְךָ אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבָרְךָ, אֲלֵא זֶה דְרָכְךָ כִּי אֶתְּךָ כֵּהֵן, וְלִכֵּן זֶה טְעוּת מִבְּנֵי אָדָם וּבִפְרָטִיּוֹת מְלַמְּדִים וְכוּ', שְׂאוּמְרִים מֵה אֲנִי צְרִיךְ לַעֲמֹד מוֹל סַנְדְּלָר עִם הָאָרֶץ אוֹ נִגְר אוֹ בַעַל עֲגֻלָּה וְכוּ', עֲמִי אֲרָצוֹת וְהֵם יִבְרְכוּ אוֹתִי וְכוּ', זֶה לֹא מִתְאַיִם לִי וְכוּ', אֵל יֹאמֶר זֹאת, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבָרְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בַּמִּדְבָּר ו' כ"ז) "וְאֲנִי אֲבָרְכֶם", הַבְּרָכָה הוּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, רַק זֶה עוֹבֵר דְרָךְ הַפְּהֻנִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה חֹכֵם בְּעֵינֶיךָ וְאֵל תִּבְטֹל מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְתִבְרָךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.

וְאִם אֶתְּךָ לֹא רוּצָה וְלֹא מִתְחַשֵּׁק לָךְ, סִימָן שֶׁמִּשְׁהוּ לֹא בְּסֵדֶר וְכוּ', וַיֵּשׁ סִפְק גְּדוֹל בְּכַהֲנָה שְׁלֵךְ, יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂאֶתְּךָ לְגַמְרִי לֹא כֵּהֵן, וְאֶתְּךָ מְבַזָּה אֶת מִשְׁפַּחְתְּךָ.

וְאִגַּב צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁכֵּהֵן שְׁנִמְצָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֵינּוּ רוּצָה לַעֲלוֹת לְדוּכָן, אוֹ כְּשֶׁבֵּא לְבְרַכַּת כַּהֲנָיִם הוּא יוֹצֵא מִבֵּית הַכְּנֶסֶת כְּדִי לֹא לַעֲלוֹת לְדוּכָן מֵאִיזָה סִבָּה שְׂרַק לֹא תִהְיֶה, וְאַחַר כֵּךְ חוֹזֵר לְקִרְיַאת הַתּוֹרָה, לֹא צְרִיכִים לְתַת לוֹ בְּכָלֵל עֲלִית כֵּהֵן, וְאִין בְּזָה בְּזוּי כֵּהֵן וְכוּ', אֲדַרְבָּה הוּא מְבַזָּה אֶת הַצְּבוּר, אֵינּוּ רוּצָה לְבָרְךָ וְעוֹד רוּצָה עֲלִיָּה לַתּוֹרָה, זֶה לֹא הוֹלֵךְ כִּכָּה, בְּכָלֵל אֵינָם מַחְיָבִים לְתַת לוֹ עֲלִיָּה.

הַחֲתָם סוֹפֵר זִי"ע הִיָּה לוֹ אֶת רַבּוֹ הַמְּבַהֵק רַבְּנּוּ אִישׁ הָאֱלֹקִי נוֹרָא מְאֹד רַבִּי נֶתָן אֲדֹלָר זִי"ע, וְהִיָּה כֵּהֵן, וְהִיָּה לוֹ גַּם רַב אֶת הַקְדוּשׁ בַּעַל הַהַפְּלָאָה זִי"ע, שְׁהִיָּה לוֹי, וְהִיָּה מִסְפֵּר מֵה נוֹרָא הִיָּה לְרֹאוֹת וְלַהֲסַתְּפֵל אִיךְ שְׁהַלוֹי בַּעַל

ההפְּלָאָה זי"ע נוטל אֶת יְדֵי הַקְּדוּשׁ רַבִּי נִתֵּן אֲדֹלָר זי"ע אֵיזָה עֲנֹוה וְשִׁפְלוּת הָיָה לָהֶם, מִמֶּשׁ לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, אַף שְׁשֻׁנֵיהֶם הָיוּ גְדוֹלִים בְּתוֹרָה וּבַקְּדוּשָׁה וּבִדְבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעָשׂוּ אֲנָשִׁי פְּרָאֲנִקְפוֹ רַט (איפה שָׂרוּ) קַעֲרָה וְנִטְלָה שֶׁל זָהָב לְכַבּוּדָם שֶׁל הַכֹּהֵן וְהַלְוִי, וְהָיָה הָרֹאשׁ הַקֹּהֵל מְבִיא אֶת הַמִּים.

עַל כָּל פְּנִים רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֻלַּת הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל לְוֵי הַנוֹטֵל יְדֵי הַכֹּהֵן, וְגִדְלַת הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל הַכֹּהֵן הַמְּבָרָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר הַקֵּת ה' תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׂוֹאת חֵן עַל הָאֲחוּלִים וְעַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מֵאֲחֵל וּמִתְפַּלֵּל עַל בְּרִיאוֹתַי, וְכָל הַמְּבָרָךְ יִתְבָּרַךְ מִפִּי אֶל עֲלִיוֹן.

אוֹדוֹת הַסֵּדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, זֶה בְּכֻלּוֹ לֹא מִמְּנִי, זֶה שִׁיחָה בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, וְרֵאוּי לָךְ לְעֵבֶר עַל זֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלִרְאוֹת וּלְהַבִּין אֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעִנְיַן לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְצַעֲרֵנוּ הָרַב אַף אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא דִבֵּר מִזֶּה בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, וְזֶה פְּלֵא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, מְלַבֵּד זֹאת מֵה שֶׁרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שֶׁרֵאוּי לְאָדָם שֶׁיַּעֲבֹר וַיִּלֶךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְלִלְמַד כָּלֵם כְּדִי שִׁיחֶיהָ בְּכָל מְקוֹם וְכו', עֵינֵי שָׁם.

מְדַבְּרִים כָּל הַיּוֹם רַק מִהַפְּעֵלָד מִהַפְּעֵלָד מִהַפְּעֵלָד וְכו', הַיֵּנוּ לְבָרַח לְשִׁדָּה כָּל הַלֵּילָה וְכו', בְּשַׁעָה שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וּיְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל מְקוֹם, בּוֹדָאֵי גַם טוֹב מְאֹד לְצַאת בְּשִׁדָּה וַיַּעַר וְכו', אָבֵל לְכַד בְּלִי חֲבוּרָה וְכו', כִּי הַשְּׁלָמוֹת הוּא לְלַכֵּת בְּמְקוֹם שֶׁאֵין שְׁמָה בְּנֵי אָדָם כְּמוֹכָא

בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב) שְׁלֵמוֹת שֶׁל הַתְּבוּדוֹת לְהִיּוֹת לְבָד וְלֹא עִם אֲחֵרִים, כִּי זֶה הָאֵמֶת הָאֵמֶתִי.

רַב הָעוֹלָם שֶׁלֹּא לומְדִים תּוֹרָה, אִף שֶׁיְכוּלִים לְלַמֵּד, הוּא רַק מַחֲמֵת שֶׁשׁוֹכְחִים מֵה שְׁלוֹמְדִים, וְלִכֵּן נִמְאָס לָהֶם, אֲנִי לומֵד וְלומֵד וְלֹא זוכֵר כְּלוּם, אֲזַי נִשְׁכָּרִים לְגַמְרֵי וּמְפַסְּקִים לְלַמֵּד, כִּי מֵה טַעַם לִי לְלַמֵּד כִּשְׂאֵנִי שׁוֹכֵחַ? בְּשַׁעֲרֵי שָׁגַם עַל זֶה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות ה"ן סימן כ"ו) שְׂאָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד אֲפֹלוּ שֶׁשׁוֹכֵחַ, כִּי לְעֵתִיד מְזַכְּרִים אֶת הָאָדָם כָּל מֵה שֶׁלָּמַד אִף אִם שָׁכַח, וּמֵבִיא רַבְּנוּ ז"ל מְדַרְשׁ (קִהְלֵת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סימן ל"ב) רַבִּי אֲבָהוּ אָמַר זֶה שְׁפוּטָה שֶׁל תּוֹרָה שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וּשְׁכָחָהּ, רַבֵּן דְּתַמְנָן בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק דְּהֵכָא וְרַבִּי טוּבְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק לְטוּבְתוֹ אָדָם לְמַד תּוֹרָה וּשׁוֹכֵחַ, שְׂאֵלוּ הִיָּה אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְלֹא שְׁכָחָהּ, הִיָּה מֵתַעֲסֵק בְּתוֹרָה שְׁתֵּים שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וְחֹזֵר וּמֵתַעֲסֵק בְּמֵלֶאכֶתוֹ, וְלֹא הִיָּה מְשַׁגִּיחַ בָּהּ לְעוֹלָם כָּל יָמָיו, אֲלֵא מֵתוֹךְ שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וּשְׁכָחָהּ, אֵינּוּ מְזִיז וְאֵינּוּ מְזִיעַ אֶת עַצְמוֹ מִדְּבַרֵי תּוֹרָה; וְכֵן מֵבִיא מֵה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה י"ט סימן ב') אָמַר רַבִּי לִוִּי מִשָּׁל לְטָרְסָקָל נָקוּב שֶׁשָּׁכַח בְּעָלְיוֹ פּוּעֵלִים לְמֵלֶאכֶתוֹ מִי שֶׁטָּפַשׁ מֵהוּ אֹמֵר מֵה אֲנִי מוֹעִיל מְכַנִּיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְּזוֹ מִי שֶׁפָּקַח מֵהוּ אֹמֵר וְלֹא שָׁכַח כָּל חֲבִית וְחֲבִית אֲנִי נוֹטֵל כֶּף מִי שֶׁהוּא טָפַשׁ מֵהוּ אֹמֵר מֵה אֲנִי מוֹעִיל לְלַמֵּד תּוֹרָה וּמְשַׁכְּחָהּ מִי שֶׁהוּא פָּקַח מֵהוּ אֹמֵר, וְלֹא שָׁכַח יְגִיעָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן.

הִרִי שֶׁלֶף לְפָנָיךְ מֵה דַעַת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּעֵנִין אָדָם שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה וּשׁוֹכֵחַ וְכו', וּמֵה דַעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵנִין סֵדֵר דְּרַף הַלְמוּד שֶׁהוּא דְרַף קַל וּנְפֵלָא מְאֹד לְכָל אֵלוּ שֶׁהֵם קָשֵׁי הַבְּנָה וְכו', וּמֵה גַם שֶׁשׁוֹכְחִים מֵה שְׁלוֹמְדִים וְכו'.

וּמִזֶּה בָּא שְׁבַנֵי אָדָם מֵתַרְשָׁלִים לְגַמְרֵי מֵלְמוּד, עַד שֶׁלֹּא לומְדִים כָּלֵל, וְיִכּוּל לְעֵבֵר יוֹם אַחַר יוֹם וְלֹא פוֹתְחִים לֹא מִקְרָא לֹא מִשְׁנָה לֹא גְמָרָא לֹא מְדַרְשׁ וְלֹא שְׁלִחָן עָרוּךְ וְכו' וְכו', וְכֵן עוֹבֵר יוֹם אַחַר יוֹם שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ חֲדָשׁ אַחַר חֲדָשׁ, וְשָׁנָה עַל גְּבֵי שָׁנִים שְׁבַכְלָל לֹא לומְדִים, בְּשַׁעֲרֵי שְׁרַבְנוּ ז"ל בָּא וְלָמַד אוֹתָנּוּ דְרַף וְעֵצָה נוֹרָאָה וּנְפֵלָאָה מְאֹד שֶׁהַכֵּל בְּנוִי עַל דְּבַרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אִיךְ שְׂאָדָם יְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה בְּתַשׁוּקָה חֲזָקָה.

והנה תכלית הלמוד תורה הוא להכניס מוח מחשבתו בתוך התורה הקדושה שהיא חכמתו יתברך, ובאותו רגע שאדם לומד ומקשר את מוח מחשבתו אל הלמוד, בו ברגע הוא נכלל בו יתברך, כי אורייתא וקודשא בריך הוא חד הוא, וזה דבר נצחי, בשעה שאדם לומד הלכה, באותו רגע הוא נכלל באין סוף ברוך הוא, וזה ישאר לו לנצח נצחים, אף שאחר כך הוא כבר שכח מה שלמד, אבל בו ברגע נשמתו נכללת בתוך התורה הקדושה וכו', ותכף ומיד כשיצא מזה העולם התורה מחכה עליו, כי התורה היא רוחני ונשמתו של אדם הוא רוחני חלק אלקי ממעל, ומתאחדים יחד.

ולכן אין מה להתופח עם בני אדם בענין סדר דרך הלמוד, אני לא המצאתי את זה, זה הסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, אני רק עוררתי ואני מעורר תמיד על זה, כי הנה יום והנה לילה, והנה הכל פורח וכו', והנה אנחנו יוצאים מזה העולם, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב) כצל מינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובה, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ובין כך אף אחד לא קולט שיחזור ערם ורעב וצמא, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ג) בעולם הבא מונחין כמה בני אדם בחוץ והם צועקים בקול מר, תנו לנו מה לאכל. ובאין אצלם ואומרים להם: הרי לכם אכילה ושתייה אכלו ושתו, והם משיבים לא לא, אין אנו צריכים אכילה זאת, רק אנו צריכים אכילה ושתייה של תורה ועבודה. וכן מנחמים כמה בני אדם ערמים בחוץ והם צועקים גם כן מאד: תנו לנו במה להתכסות. ובאין אצלם ואומרים: הרי לכם מלבושים, והם משיבים: לא, אין אלו מלבושים נצרכים לנו כלל. רק אנו צריכים מצוות ומעשים טובים להתלבש בהם; ודבר זה אף אחד לא קולט וכו', אלא רוצה להיות למדן, רב, ורבי וכו' וכו', ולא יודע שהנה יום והנה לילה והזמן פורח, ומאומה לא יהיה בידו, מה שאין כן כשאדם לומד על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, וגורס פרק אחר פרק משניות, דף אחר דף גמרא, סימן אחר סימן שלחן ערוך וכו' וכו', בו ברגע נשמתו נכללת בתורה הקדושה, וזה ישאר עם נשמתו לנצח נצחים, כי בשמים יזכירו לו את כל מה שלמד אף ששכח בזה העולם, אבל אם הוא לא למד מה יזכירו לו?

וְזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל בְּנֵי אָדָם יְכוּלִים לְבַלּוֹת שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת לְקֵרוֹת עֲתוּנִים וְכוּ', הַמְּלֵאִים לְשׁוֹן הָרַע רְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ', הַמְּלֵאִים נְבוּל פֶּה וְנֶאֱוָף וְכוּ', דְּבָרִים בְּטָלִים וְהִבְלֵי הַבָּלִים וְכוּ', אֲשֶׁר מְכַנְּסִים אֶת נִשְׁמָתוֹ שֶׁהִיא בְּתוֹךְ מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ בְּזָכַל וּבִטְנוּף וְכוּ', וְהַכֹּל מִפְּנֵי שֶׁהִכְנִיסוּ לוֹ בְּרֹאשׁ שָׂאֵם לֹא מִבֵּין מַה שֶׁלּוֹמֵד הָרִי זֶה בְּטוֹל זְמַן וְכוּ', אֲזִי בְּאֵמֶת הוּא לֹא לּוֹמֵד וְכוּ', וְחָבַל לְהִתּוֹכַח עַל דְּבַר שֶׁבְּרוּר כִּשְׁמֶשׁ, קַח בַּחוּר אִו אַבְרָךְ קֶשֶׁה הַכְּנֵה, אִם הוּא זֹכֵה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְלוֹמֵד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשִׁים, זֶהר וְתַקּוּנִים וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי יוֹם בָּא וְיוֹם הוֹלָה, וְזֹכֵה שֶׁנִּשְׁמָתוֹ טִיְלָה בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵף שֶׁשָּׂכַח אָבֵל בּוֹ בְּרַגַע שֶׁלְּמַד, נִשְׁמָתוֹ נִכְלָלַת בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְאִם הוּא לֹא זֹכֵה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא אֹמֵר שֶׁזֶה בְּטוֹל זְמַן וְכוּ', וְהַכְּנֵה אֵין לוֹ בְּכֹלָל כִּי הוּא פְּגוּם בְּבְרִית וְכוּ', אֲזִי לּוֹקֵחַ עֲתוּנִים מִכָּל הַמִּינִים, וּמְכַנְּסִים אֶת מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁזֶה נִשְׁמָתוֹ שֶׁם בְּטְנוּף וּבְזֶהְמָה וְכוּ', וּכְשִׁיבֵא מִזֶּה הָעוֹלָם יֵשׁ לוֹ מִשְׁאֵיאוֹת שְׁלֵמוֹת עִם עֲתוּנִים שֶׁקָּרָא בְּמִשְׁךְ חֲזִיוֹ וְכוּ', וְזֶה דְּבַר בְּרוּר לְמִי שֶׁרוּצֵה לְהוֹדוֹת עַל הָאֵמֶת, אָבֵל מִי שֶׁרוּצֵה לְהִתּוֹכַח הוּא עוֹשֶׂה צְחוּק מַעֲצָמוֹ, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מְשַׁלִּי ט) "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבִדְךָ תִּשָּׂא", כִּי מִי שֶׁחָכֵם הוּא חָכֵם לְעַצְמוֹ, וּמִי שֶׁעוֹשֶׂה לִיצְנוֹת מִזֶּה, הוּא עוֹשֶׂה לִיצְנוֹת רַק מַעֲצָמוֹ, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ט סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק (מְשַׁלִּי ל"א) "עֲזוּ וְהִדְר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן" עֲזוּ וְהִדְר לְבוּשָׁה שֶׁל תּוֹרָה, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, אֵימָתִי הִיא שׁוֹחֶקֶת מִתֵּן שְׂכָרָה לְעֵתִיד לְבָא; וְכֵן אָמְרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה נ"ב סִימָן ג') אֵימָתִי הַתּוֹרָה מִשְׁחַקֶּת לְמִי שֶׁהוּא עֲמַל בָּהּ לְיוֹם אַחֲרוֹן הוּי 'וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן'; כִּי אֲזַי בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל הָאָדָם שֶׁלְּמַד כָּל יוֹם תּוֹרָה, אֶפְלוּ שֶׁעָבַר עָלָיו מַה שֶׁעָבַר, הוּא שׁוֹחֵק מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

לְדַעֲתִי לֹא כְּדָאֵי לֵאמֹר אֶחָד לְהַכְנִס יוֹתֵר בְּוִכּוּחִים בְּזֶה, הַחֶפֶץ יַחֲפִץ וְהַחֶדֶל יַחֲדַל, וְשְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל, וְנִרְאָה מִי יִצְחַק אַחֲרוֹן? אָבֵל אֲזַי כְּבָר יִהְיֶה מְאֹחֵר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֶקֶת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שאנשים כשמתבגרים אזי נשתנה טעמם לגמרי וכו', הינו שיש דברים שלא לוקחים בחשבון כלל, קח דגמא את האח שלך, הקדוש ברוך הוא עזר לו שהוא חזר בתשובה והתחתן ויש לו ילדים, במקום לשמח על זה מאד מאד, יש טענות למה הוא לא בא אל האבא? הרי הוא גר רחוק, ולמה להכניס בו רגשי אשמה? בודאי כבוד אב ואם זה הכי חשוב, כי אין עוד דבר חשוב כמו כבוד אב ואם, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שייכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודוני; ואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, עם כל צריכים להבין כשהבן גר רחוק, לא יכולים לצפות שיבוא כל יום אל ההורים, מה כן? שייצלצל בכל יום אל האבא, ולהשתדל להתעניין בבריאותו איך הוא מרגיש וכו', וידבר על לבו וכו', אבל לא יכולים לגרם שישבר את הבית שלו בשביל אביו וכו', וזה דבר המובן מאליו.

ולכן תראה אתה לחזק ולאמץ ולעודד את האבא, ותמיד תלמד זכות לפני האבא על האח שלך, ומכל שכן שאתה לא תשבר את האח שלך, ואתה צריך להבין שהוא גר רחוק ואין לו רכב, ומטפל כבר עם אשה וילדים, וזה בלתי אפשרי שתמיד יבוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֶקֶת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ שְׁכָל מִי שְׁיָבוֹא אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הוּא יִדְאֵג לוֹ עַל צָרְכֵי הַנְּסִיעָה הַלּוֹךְ וְחֹזֵר, וְרוֹאִים בְּחֹשֶׁשׁ שָׂרֵב רַבָּם שֶׁל אֱלוֹ שְׁנוּסָעִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵין לָהֶם אֶת הַהוֹצָאוֹת לְהַנְּסִיעָה, וּכְשֵׁישׁ חֶשֶׁק וְרִצּוֹן חִזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלִקְחַת עִמּוֹ אֶת הַיְלָדִים, אִזּוּ בְּרִגְעַת הַאֲחֻרֹּנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְּצִיא אֶת הַכֶּסֶף עַל כְּרִטְסִים וְעַל הַהוֹצָאוֹת הַמְּרַבִּים וְכו', וְאֶפְלוּ שְׁצָרִיךְ לְהַלּוֹת לְבִסּוּף הוּא מְשַׁלֵּם אֶת זֶה.

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ג) הִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פֶּלֶא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאֲמִינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיוּ כָּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לְעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שְׁסָר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יַחֲסֹר אִישׁ וּמִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נְחֻמִּיָּה ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים ... כִּי חֲדוֹת הוּי"ה הִיא מֵעַזְכֶּם" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׁאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מֵאֲבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵיִא אֶתֶם כְּלָכֶם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעֲנִיָּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (שֵׁם סִימָן ת"ו) שְׁיִכּוֹלִין אִזּוּ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵהַ שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשֶׁר שִׁיְהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אִף עַל פִּי כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפְלוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה אֶפְלוּ הוּא בְּעֶצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵהַ שְׁבֻכָּל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לְעֲשׂוֹת; וְלִכֵּן אֵל תַּחֲשֹׁב פְּעָמִים רַק תְּקַפֵּץ וְתִסַּע

וְתִקַּח אֶת הַיְלָדִים עִמָּךְ, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִכְתֹּב לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת ה' תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶתְּה צְרִיף לְזִכֹּר שְׁבַעֲנִין קִיּוֹם מְצוּוֹת לֹא מֵאֲבָדִים אֶת הַשְּׁדוּף וְכו', וְהַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל מְאֹד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (סוֹטָה ב.) אַרְבָּעִים יוֹם קָדָם יִצִּירַת הַיּוֹלֵד בַּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמְרַת בַּת פְּלוּנִי לְפְלוּנִי, לְכֹל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַבַּת זוּג שְׁלוֹ, וְכֹל אֱלוֹ שְׂאוֹמְרִים שְׂכָדָאֵי לְקַצֵּץ אֶת הַזֶּקֶן אוֹ לְהוֹרִיד אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת בְּשִׁבְלֵי מְצִיאת הַזּוּג וְכו', זֶה עֲצַת הַיֵּצֵר הָרַע, וְכִּף אָמַר מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּת הַלְכָה ג' אוֹת ב') עֲקַר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֲקַר הַיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת וּבְהֵם נִכְרַ הַיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַךְ הַשֵּׁם, מְזַרַע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרַת עֲמוֹ, חַס וְשְׁלוֹם, וְרוּצָה לְכַפֵּר, חַס וְשְׁלוֹם, בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, תַּחֲלַת הַכְּפִירָה הוּא, שְׂמִשְׁלִיף חַס וְשְׁלוֹם מֵעַלְיוֹ הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאֵמַת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הִקְדוּשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֶקֶן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ הִקְדוּשָׁה וְכָל הַמְצוּוֹת כְּלָם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתְבָה מִתּוֹרַתְנוּ הִקְדוּשָׁה שְׂבִכְתָּב וּבְעַל פֶּה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְדוּשׁ וְהַנְּבִחָה, כְּלָם הֵם שְׂעוּרִין וְצְמֻצוּמִין, שְׂעַל יָדָם יִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַשְׁגַּת אֱלֻקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כָּל חֵד לְפִנּוּם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבֵּיהֶם, כְּפִי אֲשֶׁר יִזְכֶּה עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ וְיִגְיעַתוֹ בַּתּוֹרָה וּמְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְיִפְרֹשׁ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וְכָל אֱלוֹ שְׂמוֹרִידִים אֶת הַזֶּקֶן וְהַפְּאוֹת בְּשִׂאֵט נֶפֶשׁ וּבְזוּדוֹן

ובמעל, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר עצמו ונפשו מאלקי ישראל ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשם כי גמלו להם רעה וכו', עיין שם.

אתה רק תבקש בכל יום ממנו יתברך שתזכה למצא את בת זוגך, ותראה איך שעל ידי תפלה תמשיך ישועה לעצמך, ותמצא בקרוב את בת זוגך.

הלואי שתרגיל את עצמך לומר בכל יום את התפלה הזו עד שתזכה למצא את בת זוגך.

רבונו של עולם חוס וחמל עלי וזכני למצא את בת זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע מצייאת זוגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרט על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר תקון י"ד) עם כל דא דחזר בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני שב בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בת זוגי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשנב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא כותבת את הגיל שלך וכו', עם כל זאת את רוקה למה לך לקחת

גרוש? וכן אם אין משיכה וכו', ולא מוצא חן בעיניך את המראה חיצונית, למה תכנס בזה?

חזקי ואמצי מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, ותרגילי את עצמך להתפלל בכל יום להקדוש ברוך הוא על מציאת הזוג, ואז תראי שבקרוב מאד תמצאי את בת זוגך, ומה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא פועל, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, ו"עם נברא יהלל יי"ה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם זה הפרנסה שלך וכו', תמשיך לכתב, כי אדרבה לך חנן הקדוש ברוך הוא אפשרות לכתב, אזי אתה יכול לנצל את זה גם להחדיר אמונה בתוך הספורים והכתבות והדעות שאתה כותב וכו' וכו', ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שמחדיר אמונה פשוטה בו יתברך, כי אפלו כשאדם חושב ממנו יתברך לרגע, זה זכות נורא ונפלא מאד, שאין למעלה מזה, ולכן תמשיך.

אבל צריכים להזהר מאד מאד לא לכתב על שום בן אדם רע וכו', כי

זֶה מְמִילָא לֹא יוֹעִיל מַה שְּׁמִלְכְּלִכִּים עַל הַזּוּלַת וְכוּ', וְאִם כֵּן לְמַה צְרִיכִים לְכַתֵּב עֲלֵיהֶם? וְהַרְבֵּה פְעָמִים זֶה נִכְנָס בְּגֵדֵר שְׁפִיכוֹת דָּמִים וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

רַק תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצַּל מִכָּל רָע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחְשָׁבָתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכֹל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג פְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וְאֵת זֶה אַתָּה צְרִיךְ לְהַבְהִיר בְּתוֹךְ הַכְּתָבוֹת שֶׁלְּךָ וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת חָכֵם אֵיךְ לְהַחְדִּיר אֵת זֶה בְּהַזּוּלַת, וְזֶה מְצוּה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, לְחִזַּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֵת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְפֶרֶט בְּעֵתִים הֵלְלוּ שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִה שְׁעוֹבֵר, וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים בְּאַמוּנָה וְכוּ', אַזִּי אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְכַתֵּב הַרְבֵּה מְאַמוּנָה, וְזִכּוּתוֹ גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁנֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר חֻקַּת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֵק א' סִימָן ל"ד) שְׁעַקֵר הַתְּפִלָּה הוּא לְהוֹצִיא מִהַפֶּה דִּיקָא, כִּי הִישׁוּעָה בָּאָה לְאָדָם רַק כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּפֶה מְלֵא, כִּי הַדְּבוּר הוּא כְּלֵי הַשְּׁפַע, וּכְתִיב (דְּבָרִים א') "וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם", הֵינּוּ כְּפִי הַדְּבוּר כֵּן הַשְּׁפַע, אִם הַדְּבוּר הֵינּוּ הַכְּלֵי הַשְּׁפַע הוּא בְּשִׁלְמוֹת וּבְמִלּוּאוֹ, אַזִּי יְכוּלִין לְקַבֵּל בָּהֶם רַב שְׁפַע, כִּי עַקֵר הַתְּפִלָּה הוּא דִּיקָא בְּפֶה מְלֵא וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת
 וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גָּמוּר, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל
 מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר
 וְלִשְׁעַר כְּלָל, וְאִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ מַה הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא
 הֵיךָ מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיָּה שְׁלָכֶם שְׂאֵתֶם לֹא שְׂמַחִים, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַכְנִיס שְׂמִחָה
 בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאַתֶּה וְאַשְׁתְּךָ צְרִיכִים תָּמִיד לְשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַשְּׁלָמוֹת
 שְׂאָדָם צְרִיךְ לְהִגִּיעַ לָזֶה.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה מ"ז) חֵן מְקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, וְאִם אָדָם
 שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, אֲזִי אֵיפֶה שְׂתִּישִׁים אוֹתוֹ, הַמְּקוֹם מוֹצֵא חֵן בְּעֵינָיו, וְהוּא שְׂמִחָה,
 כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירוּשְׁלָמִי מוֹעֵד קָטָן פָּרָק ב' הַלְּכָה ד') שְׂמִחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא
 דָּר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ; אֲבָל אִם אָדָם לֹא שְׂמִחָה, אֵיפֶה שָׂרָק לֹא תִּישִׁים אוֹתוֹ הוּא
 חוֹשֵׁב שֶׁבְּמְקוֹם אַחֵר יִהְיֶה לוֹ יוֹתֵר טוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה דְּגִמַּת הַסּוֹס תָּמִיד
 חוֹשֵׁב שֶׁהִדְּשָׂא בְּחֶצֶר חֲבֵרוֹ יוֹתֵר יָרָק וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִישִׁים כְּאֵלוֹ אֵיפֶה שָׂרָק לֹא
 יִגּוּרוּ, הַמְּקוֹם לֹא מוֹצֵא חֵן בְּעֵינֵיהֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּעִנִּית כ"א):
 לֹא מְקוֹמוֹ שֶׁל אָדָם מְכַבְּדוֹ אֶלָּא אָדָם מְכַבְּד אֶת מְקוֹמוֹ; וְלִכֵּן מִי שֶׁהוּא אִישׁ
 שְׂמִחָה, אֵיפֶה שִׁיגּוּר הַמְּקוֹם יִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְלַכֵּת נֶעַ וְנָד, שְׂזָה
 קָלְלַת קִיָּן רַחֲמָנָא לִי צִלָּן.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַס"מ עוֹבֵד עַל
 כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי

הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מִכְרַח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשנו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הכבוד לך שאת מחזיקה את בעלך לנשמה גבוהה וכללית... אבל אם הוא יושב בבית בלא מעש, לא עובד ולא לומד וכו' וכו', אזי מה גדלתו? חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עון; וצריכים מאד מאד לשמר מהבטלה כמאמרם ז"ל (כתבות נט.) הבטלה מביאה לידי שעמום (שג"ע) ולידי זמה, וחבל מאד שיבלה את הזמן היקר שלו בשטויות וכו' וכו', ואמר החכם "הזהר מן הזמן, כי הוא אויב רע מאד", אין עוד דבר שהורס את האדם מללכת בטל, ולכן בעלך צריך לצאת מהבית או לעבד או ללמד, כי סתם לשבת בבית וכו', זה רק יהרס לכם את השלום בית.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך? הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מישבין עצמן, והעקר להשתדל לישוב עצמו היטב, מה התכלית מכל

התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחוזן לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך.

אך דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המוח, אזי מחו ודעתו בן חורין ממש, ואינו בבחינת גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישוב כלל וכו', ולכוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי אין שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות ג"ז) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבה מלאים מצוות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזה עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשנז.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר חקת ה' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבתך.

את צריכה לדעת שאין עוד דבר יותר גדול מתשובה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה; ולכן מאחר שאחתך

עֲשֵׂתָה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לָמָּה לָּהּ לִפְתּוֹחַ חֲזָרָה אֶת הָעֵבֶר? מַה שֶּׁעָבַר עָבַר וּנְגַמַר הַסְּפוּר, וְאִם הִיא תִסְפָּר אֶת זֶה בּוֹדָאִי יִתְבַטֵּל הַשְּׂדוּדָה, וְלָמָּה הִיא צְרִיכָה אֶת זֶה?

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַתְּחֵתָן לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְתַתְּחִיל לַעֲשׂוֹת דָּף חֲדָשׁ בְּחַיִּים, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן שְׁלֵא תִסְפָּר אֶת הָעֵבֶר שְׁלָהּ וְכוּ', כִּי מַה לָּהּ וְלַצָּרָה הַזֹּאת? וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי כ"א כ"ג) "שֹׁמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצְרוֹת נַפְשׁוֹ", כִּי כָל הַצְרוֹת שֶׁל הָאָדָם בְּאִים רַק כְּשִׁמְפֻקִירִים אֶת הַדְּבוּר, וּכְמוֹ שִׁכְתוּב (קֹהֶלֶת ו' ז') "כָּל עֲמַל הָאָדָם לְפִיָּהוּ", וּפְרוּשׁ בְּזֵהָר (שְׁמִינִי מ"ב). בְּגִין פִּיָּהוּ דְלֵא נָטִיר לִיָּהּ; (כָּל הַצְרוֹת שֶׁאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַפָּה שֶׁלּוֹ שְׁלֵא שׁוֹמֵר עָלֶיהָ), וְרַבְנּוֹ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיכָה סִמְנָן ל"ה) מִי שֶׁהוּא עֹצוֹר בְּמַלְיָן לֹא יוֹכֵל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם, אֲקַנְיָה שֶׁתְּבִינִי דְבָר מִתּוֹךְ דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקַת ה' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁכָּל אֱלוֹ הַדְּבוּרִים וְהַסְּפוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים וּמְסַפְּרִים עַל נְשִׁים שֶׁהוֹלְכוֹת עִם פֶּאֶה נְכָרִית וְכוּ', הַכֵּל דְּמִיוֹנוֹת שְׁאִין לָהֶם שׁוּם שִׁחַר וְכוּ', וְהַכֵּל שֶׁקָּר וְכֻזָּב וְכוּ', כִּי יֵשׁ פּוֹסְקִים שֶׁמְחַמְרִים עִם פֶּאֶה, וְיֵשׁ פּוֹסְקִים שֶׁמְקַלִּים עִם פֶּאֶה, הָעֵקֶר שְׁלֵא יִרְאוּ אֶת הַשְּׁעֵרוֹת, שְׂזָה חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּזֵהָר (נִשְׂא קכ"ה): תּוֹנְבָא לִיָּתִי [קֹלְלָה תְּבֵא] עַל הַהוּא בְּרַ נֶשׁ [עַל אָדָם] דְּשִׁבְק לְאַנְתְּתִיָּה [שֶׁמְרִשָּׁה לְאַשְׁתּוֹ] דְּתַתְּחִזִּי מִשְׁעָרָה דְּרִישָׁה לְבַר [שִׁיָּהִיָּה הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָרֵאשׁ מְגֻלוֹת וְרוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּץ] וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן צְנִיעוּתָא דְּבִיתָא [נִזְהָ אֶחָד מֵהִיסוּדוֹת שֶׁל הַצְּנִיעוּת שֶׁל בֵּית יְהוּדִי] וְאַתְתָּא דְּאַפִּיקַת מִשְׁעָרָא דְּרִישָׁה לְבַר [וְאַשָּׁה שֶׁמְגֻלִית אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה

לחונן] לאֲתַתְקַנָּא בֵּיה [לִיפּוֹת אֶת עֲצֻמָּה בְּזָה] גְרִים מִסְכְּנוֹתָא לְבֵיתָא [גוֹרֵם עֲנִיּוֹת לְבֵית] וְגָרִים לְבִנְהָא דְלֵא יִתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא [וּגוֹרְמַת שְׁהִילְדִים לֹא יִהְיוּ מְצַלְחִים, וְלֹא יִהְיוּ חֲשׁוּבִים בְּדוֹר] וְגָרִים מְלָה אַחְרָא דְשָׂרְיָא בְּבֵיתָא [וּגוֹרֵם שְׁהִסְטָרָא אַחְרָא וְהַחִיצוֹנִים יִשְׁרוּ בְּבֵית, שְׁהֵם מְבִיאִים מְרִיבוֹת] מֵאֵן גְרִים דָּא [מִי גוֹרְמַת כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוֹן] הֵהוּא שַׁעְרָא דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְפָר. [הַשְּׁעֵרוֹת שֶׁל הָאֵשָׁה שְׂרוּאִים אֶת זֶה בַּחוּץ] וּמָה בְּבֵיתָא הָאִי [וְאִם כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ מְדַבְּרוֹת כְּשֶׁהָאֵשָׁה הוֹלֶכֶת מְגֵלִית בְּשַׁעֲרוֹת בְּבֵית] כָּל שֶׁכֵּן בְּשׁוּקָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשִׁיּוֹצֵאת בַּחוּץ בְּגִלּוּי שַׁעַר, הִיא גוֹרְמַת לְעֲצֻמָּה וּלְבַעֲלָהּ וּלְהִילְדִים צָרוֹת מְשֻׁנוֹת] וְכֵל שֶׁכֵּן חֲצִיפוֹתָא אַחְרָא [עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה כְּשֶׁהָאֵשָׁה הוֹלֶכֶת בַּחֲצִיפוֹת אַחְרֵת, הִינּוּ שְׂמִסְתּוֹבְכַת עַל הַרְחוּב בְּכַגְדִים צְמוּדִים וְשְׁקוּפִים וְכוּ' כְּדִי לְגָרוֹת גְּבָרִים, הִרִי זֶה גוֹרְמַת שְׁהַחִיצוֹנִים יִתְאַחְזוּ בָּהּ].

אתה צריך לדעת אשר בענין פאה נכרית, אפלו בין חכמי הספרדים יש המון מתירים ללכת עם פאה נכרית, כמו רבי שלום משאש זצ"ל שכתב בשו"ת שמש ומגן (חלק ב' אבן העזר סימן ט"ז) "רַבְנֵי וּדְיָנֵי הַסְּפָרְדִים וְאַבוֹת בְּתֵי הַדִּין בְּאַרְץ וּבַחוּץ לְאַרְץ, כְּלָם נְשִׂיהֶם יוֹצְאוֹת בַּפֶּאֶה נְכָרִית, וְרַק מְעַט מְזַעֵיר מֵהָאֲבָרְכִים הַסְּפָרְדִים שֶׁל הַיּוֹם, אוֹ מִחֻמַּת עֲנָנִים אוֹ מִחֻמַּת תְּמִימוֹתָם, קִיָּמוּ "וַיֵּאמֶר לְאוֹסְרֵים ה' עִמָּכֶם" וְנִמְנָעוּ מִזֶּה, וּמִבְּטַחְנֵי שַׁעוֹד זְמַן גַּם הֵם יִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְדַעְתָּם וַיַּחְזְרוּ לְלִבָּשׁ פֶּאֶה נְכָרִית; עֵינֵי שָׁם, הִגְאוּן הַסְּפָרְדִי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּעֲזוֹ בְּרוּךְ זצ"ל, בַּעַל "עֵינֵי מִשְׁפָּט" עַל הַש"ס, בְּסִפְרוֹ "שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים" עַל הַרִי"ף (שִׁבְתֵי כ"ט: מְדַפֵּי הַרִי"ף), הַתִּיר לְבִישׁת פֶּאֶה נְכָרִית לְנָשִׁים נְשׂוּאוֹת, וְכָתַב שֶׁשַׁעַר תְּלוּשׁ אֵינוֹ עֲרוּה, וְאֵין בּוֹ מִשׁוּם פְּרִיעַת רֹאשׁ: "שַׁעַר הַמְּכַסֶּה שַׁעֲרָה אֵין כָּאֵן מִשׁוּם שַׁעַר בְּאֵשָׁה עֲרוּה וְגַם לֹא מִשׁוּם פְּרוּעַת רֹאשׁ וְכוּ', לֹא שֶׁנֶּאֱמַר שַׁעֲרוֹת דִּידָהּ לֹא שֶׁנֶּאֱמַר שַׁעֲרוֹת שֶׁל חֲבֵרְתָהּ, כָּל עוֹד דְּעַבְיָדֵי לְכִסּוּי הַשַּׁעַר וְהֵן תְּלוּשׁוֹת, אִף עַל פִּי דְקִשׁוּט הוּא לָהּ כְּדִי שֶׁתִּרְאֶה בַּעֲלַת שַׁעַר, אֵין בְּכֵן כְּלוֹם וְשִׁפִּיר דְמִי". עֵינֵי שָׁם, עִם כָּל זֹאת אֲנִי תָּמִיד מְעוֹרֵר שֶׁהַפֶּאֶה תְּהִיָּה פֶּאֶה צְנוּעָה וְכוּ', לֹא אֲרַכָּה כְּמוֹ שְׂדֵה וְכוּ', וְלֹא עִם צְמוֹת וְכוּ', שְׂזָה בְּאֻמַּת לֹא צְנוּעָה, וְרֵאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל לְהַתְּרַחַק מִזֶּה.

היוצא מדברינו אֲשֶׁה שְׁהוֹלַכְתָּ עִם שְׁעֵרוֹת, וּבִפְרֹט שְׁעֵרוֹת מְגֵלוֹת, מְגִיעַ עַל זֶה גַּט, כְּמֵאמָרָם ז"ל (כתבות ע"ב). וְאֵלוּ יוֹצְאוֹת שְׁלֵא בְּכַתְבָּה הָעוֹבֶרֶת עַל דַּת מִשָּׁה וִיהוּדִית, וְאִיזוּהִי דַת יְהוּדִית? יוֹצְאָה וְרֹאשָׁה פְּרוּעַ; וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד שְׁלֵא יִלְכוּ בְּגֵלוֹי שְׁעַר וְאֶפְלוּ בְּבֵית, כִּי זֶה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלִכְן הַנְּשִׁים הַחֲרָדִיּוֹת הַצְּדֻקְנִיּוֹת מוֹרִידוֹת לְגַמְרֵי אֶת הַשְּׁעַר וְעוֹשׂוֹת קֶרַחַת, וְכֵן הֵן יוֹצְאִים עַל פִּי הַזֹּהָר, וַיֵּשׁ הוֹלְכוֹת עִם מְטַפַּחַת וַיֵּשׁ הוֹלְכוֹת עִם פֶּאֶה, כִּי הָעֵקֶר שְׁלֵא יֵרְאוּ אֶת הַשְּׁעֵרוֹת שְׁלֵהֶן.

וְלִכְן בְּמִקּוֹם לְבַלְבֵּל בְּנֵי אָדָם אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׁכַל נִגְדַּת פְּאוֹת וְכו', וְלִסְפָּר סוֹפְרֵי הַזִּיּוֹת וְשִׁקְרִים וְכו', וְלִהֲפַחֵיד בְּנֵי אָדָם וְכו', שֶׁהַכֵּל הַבֵּל וְרַעוּת רוּחַ, כִּי יֵשׁ פּוֹסְקִים שֶׁכֵּן מְתִירִים לְלַכֵּת עִם פֶּאֶה, בְּמִקּוֹם זֶה תַּעֲשֶׂה תַעֲמוּלָה שְׂיַחֲתָנוּ אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר, כִּי כֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ה') בֵּן שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה לְחַפָּה; וְנִפְסַק לְהִלְכָה (שְׁלַח עֲרוּךְ אֲבֹן הַעֵזַר סִימָן א' סְעִיף ג') מִצְוָה עַל כָּל אָדָם שְׂיֵשֵׂא אֲשֶׁה בֵּן שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה; וְכַתְבוּ הַפּוֹסְקִים שֶׁהַכּוֹנֵה הוּא בַתְּחִלַּת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, הֵינּוּ כִּיּוֹן שְׁמַגִּיעַ גִּיל שְׁבַע עֶשְׂרֵה וַיּוֹם אַחַד, הוּא נִכְנָס כְּבָר בְּשֵׁנַת הַשְּׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, אִזּוּ הוּא צְרִיךְ לְהַתְחַתֵּן, וְכֵן הוּא הַחֵק הַקָּיָם בְּהַרְבֵּה מְדִינוֹת, וְלִכְן יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּשְׂמֵם אֶת הַדְּגִשׁ עַל דְּבַר זֶה שְׁבַחְוִרִים וּבַחֲוִרוֹת שְׂיַתְחַתְנוּ מֵהַ שְׂיִוִּתֵר מְקַדֵּם כְּדִי שְׁלֵא יִכְשְׁלוּ בְּאִסּוּרִים חֲמוּרִים מְאֹד מְאֹד, זְנוּת וְכו', וְהוֹצְאָת זֶרַע לְבִטְלָה שְׁזֶה הָעוֹוֹן הַכִּי חֲמוּר, עַד כְּדִי כֵן שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה י"ג). אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׁכַבַּת זֶרַע לְבִטְלָה חַיִּב מִיְתָה; וְאָמְרוּ (ש"ס) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אֲמִי אֲמִי אֲמִי כְּאֵלוּ שׁוֹפֵךְ דָּמִים שְׁנֹאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ז ה') "הַנְּחַמִּים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל יַעַץ וְרַעֲנַן שׁוֹחֲטֵי הַיְלָדִים בְּנַחֲלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" אֵל תִּקְרֵי שׁוֹחֲטֵי אֶלָּא סוֹחֲטֵי; כִּי מִכָּל טַפָּה וְטַפָּה יְכוּלִים לְהוֹלֵד וְלֵה, וְכִשְׁשׁוֹחֲטֵ אֶת זֶרַעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֲטֵ אֶת יְלָדוֹ, וְהָעוֹוֹן הַזֶּה מְטַמֵּם אֶת הַמַּחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנְּסֵ אֶת הָאָדָם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִיְאוּשׁ גְּדוֹל כְּאֵלוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צְרִיךְ אוֹתוֹ וְכו', וְכֵן אֶת הַבְּנוֹת צְרִיכִים לְחַתֵּן תַּכְּף וּמִיָּה, כִּי כֵן אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֵּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאָרִיךְ אַפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֵּל אֲנִי כוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֵּל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת;

והלוואי שְׁכַל אֵלֹו שְׁכַל כֶּךָ דוֹאגִים שְׂאֵשֶׁה לֹא תִלֶךְ עִם פְּאָה שְׁזָה כָּל הַדְּאָגָה שְׁלֵהֶם וְכו', יוֹתֵר טוֹב שְׂיִדְאָגוּ שְׁבַחֲוֹרִים וּבַחֲוֹרוֹת יִתְחַתְּנוּ מֵהַ שְׂיִוְתֵר מֵהַ, וְלֹא יִגִיעוּ לְעוֹנוֹת חֲמוּרִים שְׁזֵה מְצִיאוֹת הַמְרָה מֵהַ שְׁקוּרָה הַיּוֹם, וְהֵלֹוֹאִי שְׁכַל הַרְבָּנִים מְנַהֲיֵי עֲדָה הִיּוּ מְקַפִּידִים לְחַתֵּן אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת בְּגִיל שְׁבַע עֲשָׂרֵה שְׁזֵה יִסוּד גְּדוֹל בִּיהֲדוֹת לְהַצִּיל אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת מֵעוֹנוֹת חֲמוּרִים וְכו', וְאֵז לֹא הִיּוּ נוֹשְׂרִים וְכו', וְלֹא הִיּוּ יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה וְכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁנוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת ו' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׁכַל הָעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, הוּא רַק מִחֲמַת הַסְּפָקוֹת שְׁנִכְנָס בּוֹ מִחֲמַת עוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, וְכֵן הָעֲקוּמוּמִיּוֹת שְׁנַתְעַקֵּם לְבוֹ בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְכו', זֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְכָל הַצְּרוֹת שְׂרַק סוֹבֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ חֲזֹק וְאִמִּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִתְצִיר בְּדַעְתְּךָ אִיךָ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבַר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאַצִּיל הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע שְׂבִידִיעָה זֹו יִכְנָס בְּךָ שְׂמִחָה עֲצוּמָה, כִּי אִין עוֹד שְׂמִחָה כְּשִׂמְחַת הָאַמוּנָה, וְכִשְׂיִתְבָּרַר לְךָ בְּבִרוּר גְּמוּר שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵז בְּקִלוֹת תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִלּוּ כְּמָה דְּבוּרִים, וְזֵה מְאֹד מְאֹד יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂכְּתוּב בְּזֵהר (מִשְׁפָּטִים צ"ד): תָּא חֲזִי, בַּר נֶשׁ כַּד אֲתִילִיד יְהִיבִין לִיה נַפְשָׁא, מִסְטָרָא דְּבַעֲיָרָא מִסְטָרָא דְּדַכְיוֹ, מִסְטָרָא דְּאֵלִין דְּאֲתַקְרוּן אוּפְנֵי הַקְדֶּשׁ, זָכָה יִתִּיר יְהִיבִין לִיה רוּחָא מִסְטָרָא דְּחִיּוֹת הַקְדֶּשׁ, זָכָה יִתִּיר

יִהְיֶה לִּיה נִשְׁמָתָא מִסְטָרָא דְכְרִסְיָא, וְתִלְתַּל אַלִּין אִינוּן, אָמָּה עֲבַד וְשִׁפְחָה דְבִרְתָּא דְמִלְכָּא. זָכָּה יִתִּיר יִהְיֶה לִּיה נִפְשָׁא בְּאַרְח אַצִּילוֹת, מִסְטָרָא דְבֵית יַחֲדִידָה, וְאַתְקִרְיָאֵת אִיהִי בֵּית מְלָךְ. זָכָּה יִתִּיר יִהְיֶה לִּיה רוּחָא דְאַצִּילוֹת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא, וְאַקְרִי בֵּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּכָרִים י"ד א') "בָּנִים אַתֶּם לְהוֹיָ"ה אֱלֹקֵיכֶם", זָכָּה יִתִּיר יִהְיֶה לִּיה נִשְׁמָתָא מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאַמָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית ב' ז') "וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נִשְׁמַת חַיִּים", מֵאִי חַיִּים, אֱלֹא אִינוּן יִ"ה, דְּעֲלִיִּיהוּ אַתְמַר (תְּהִלִּים ק"ג ו') "כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יִ"ה", וְאַשְׁתָּלִים בֵּיה הוֹיָ"ה. זָכָּה יִתִּיר יִהְיֶה לִּיה הוֹיָ"ה בְּשְׁלִימוּ דְאַתּוּן יו"ד ה"א וְאִו"ה ה"א, דְּאִיהוּ אָדָם בְּאַרְח אַצִּילוֹת דְּעִילָא, וְאַתְקִרִי בְּדִיוקְנָא דְמֵאֲרִיָּה, וְעִלְיָה אַתְמַר (בְּרַאשִׁית א' כ"ח) "וַרְדּוֹ בְּדַגַּת הַיָּם" וְגו', וְהֵאִי אִיהוּ שׁוֹלְטָנוּתִיָּה בְּכָל רְקִיעִין, וּבְכָל אוֹפָנִים וְשִׁרְפִים וְחַיִּין, וּבְכָל חַיִּין וְתוֹקְפִין דְּלַעֲלָא וְתַתָּא וְכוּ'; אָדָם יְכוּל לְזָכוֹת בְּזַה עוֹלָם לְכָל הַמְּדֻרְגוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק אִם הוּא יִקַּח אֶת עֲצָמוּ בְּיָדִים, וּבְפָרְט אִם יִקְבַּל אֶת הַשְּׁבֵת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צְרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשִׁבְתָּ, כִּי מַעֲלָת וּקְדוּשַׁת שְׁבֵת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אִפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצְרִיךְ לְנַהֵג שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה בְּשִׁבְתָּ קֹדֶשׁ, וּלְבַלֵּי לְהֵרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שְׁבֵת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאַכִּילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מְלַבּוּשִׁים כְּפִי מַה שְׂיוּכֵל, כִּי אַכִּילַת שְׁבֵת כְּלָה רוּחַנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאַכִּילַת חוֹל, וְאִם הִיִּיתַ יוֹדַע מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשִׁבְתָּ, לֹא הִיִּיתַ מְפָסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשְּׁבֵת מֵרַב שְׂמֵחָה שְׂאִתָּה יְהוּדֵי מְאֻמִּין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָיָה הַשְּׁבֵת יָקָר בְּעֵינֶיהָ, כִּי כָּל הַיְשׁוּעוֹת בְּאִים לְאָדָם רַק בְּזָכוֹת שְׂמֵחַת הַשְּׁבֵת, כְּמוֹבֵא בְּזִהֲר (יְתִרוֹ פ"ח). כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין, וְתַאנָּא אַמְאֵי לֹא אֶשְׁתַּכַּח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוּם דִּיהוּא יוֹמָא מִתְבָּרְכָאן מִיַּנְיָה כָּל שִׁתָּא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יִהִיב מְזוֹנִיָּה לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹ, מַהֵהִיא בְּרַכָּה דְּמִתְבָּרְכָאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שְׁלֹמַעֲלָה בְּעוֹלָמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים, וּלְמַטָּה פֶּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשְּׁבֵת, וּלְמַדְנּוּ לְמָה לֹא יָרַד מִן בְּשִׁבְתָּ? מְפָנִי שְׂמֵשְׁבֵת מִתְבָּרְכִים כָּל הַשֵּׁשׁ יָמִים מִשְׁשֵׁת יָמֵי הַשְּׁבוּעָה, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהַשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מִשְׁבֵּת].

אתה צריך לזכר היטב שבזה שאדם מקפיד לבוא לבית הכנסת להתפלל בכל יום שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, ומכל שכן בשבת שנוהר להתפלל במנין, בזה נבנה האמונה שלו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הוגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם גיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה, ולכן ראה מה לפניך גורלך בידיך, וזכר גם זכר דבר זה, ואל יהיה בעיניך קל דבר זה.

המאחל לך שבת שלום

גשם.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז לקבל את השבת בשמחה עצומה, כי אשה ששמחה ועליזה כל השבת, ונוהרה מאד מאד בשבת לא להיות בכעס ועצבים וכו', על ידי זה הקדוש ברוך הוא מוחל לה על כל עוונותיה, כמאמרם ז"ל (שבת קי"ח): כל המשמר שבת כהלכתו אפלו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו, שנאמר (ישעיה נ"ו ב) "אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע", אל תקרי מחללו אלא מחול לו; ואחד מעקרי שמירת שבת הוא לא להיות בכעס, כי כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה, ולכן יען שמאד מאד מצוי אצל אשה שנוכנסה בלחץ ובכעס בשבת, ולכן אם היא רוצה להצליח בחייה, ושהקדוש ברוך הוא ימחל לה על כל העבר, עליה למסר את נפשה לא להתעצבן ולא להכנס בכעס ביום השבת.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) כי שבת כביכול היא העין

שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְסַתְּכַל עֲלֵינוּ דִּיקָא עַל יְדֵי שַׁבָּת, בְּסוּד (שְׁמוֹת ט"ז כ"ט) "רְאוּ כִי הוֹי"ה נִתֵּן לָכֶם הַשַּׁבָּת", וּמוֹבָא בְּתַקּוּנֵי זְהַר (תַּקּוּן ע') ש' תִּלְתַּת עֲנַפֵּי תִלְתַּת גְּוַנִּין דְּעֵינְא, ב"ת דְּשַׁבָּת דָּא בַת עֵין; הֵינּוּ שַׁבָּת הֵם שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, ש' יֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשׁ קוּיִן כְּנֻגְדַּ שְׁלֹשׁ צְבָעִים שְׁיֵשׁ בְּתוֹךְ הָעֵין, ב"ת זֶה בַת עֵין הַשְּׁחֹר שְׁבַעֵין, הֵינּוּ כְּבִיכּוּל שְׁעַל יְדֵי שַׁבָּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר וּמְסַתְּכַל עֲלֵינוּ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, כִּי כָּל הַשְּׁפָעָה עַל הָאָדָם נִמְשָׁךְ רַק עַל יְדֵי שַׁבָּת, וְלִכֵּן שַׁבָּת כָּל כָּךְ חֲמוּר וְכוּ', וְלִהְפֹךְ שַׁבָּת כָּל כָּךְ קְדוּשׁ, כִּי כְּבִיכּוּל דְּרַךְ שַׁבָּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּכַל עֲלֵינוּ, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ רַק לְשַׁמַּח כָּל הַשַּׁבָּת שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים לְשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא לֵהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְעַצְבִּים בְּכָל הַשַּׁבָּת.

נָא וְנָא רְאִי לְשַׁפָּךְ אֶת נַפְשֶׁךְ בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׁאַתָּ צְרִיכָה, כִּי אִזּוּ הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְהַאֲשִׁיחַ, וּתְפַלְתָּהּ מִתְקַבְּלַת לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.
הַמֵּאחַל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם

גשסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבָּת קָדֵשׁ לְסִדְרַת חֲקֵת ו' תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְהַבְּחֹר שַׁכְּתַבְתָּ עֲבוּרוֹ וְכוּ', לְדַעְתִּי הִיא לֹא תִשְׁתַּנֶּה כָּלֵל, זֶה רַק לְמִרְאִית עֵין, וְכַנְרָאָה שֶׁהִיא נִדְלָקָה עַל הַכֶּסֶף שֶׁל אָבִיו שְׁרוּצָה לְהַשְׁקִיעַ אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלְף דּוּלָר לְדִירָה, תֵּאֱמִין לִי שֶׁבְּחֹר כְּזֶה הֵן שֶׁהוּא בְּעַל יְכֻלַּת, וְהֵן שֶׁהוּא לוֹמֵד בְּהַתְּמָדָה, יְכוּל בְּקִלּוֹת לְמַצֵּא אֶת בַּת זוּגוּ, וְלִכֵּן לֹא כְּדֹאֵי לוֹ לְהַכְּסֵם בְּמַטָּה חוּלָה וְכוּ'.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני השתדלויות שבעולם להגיה את הספר "לב אבות" על מסכת אבות, כי אני רוצה שידידנו ...
 ... נרו יאיר יעמיד את זה כבר על עמודים, כי נשאר רק חצי פרק אחרונה, ועד שיסדר את זה לדפוס יהיה לי כבר את החצי פרק, ולכן אני מאד מבקש אותך שתשתדל להגיה את זה, והיה זה שכרך.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך להיות בשמחה, אשר אין למעלה מזה, ומהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מתלמידיו אם תהיה תמיד שמח, לא תראה פני גיהנם, ויכולים להבין את זה בפשיטות, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) אין עולם הזה יש או גיהנם או גן עדן, ולכן כשאדם מסתובב בזה העולם ממרמר מדכא וכו', אזי הוא טועם את טעם גיהנם בזה העולם רחמנא לישזבן, כי אין עוד קללה יותר מזו שאדם מסתובב ממרמר ומדכא ועצוב ומיאש וכו' וכו', וזה בעצמו הגיהנם שאדם מסתובב בעצבות ובדכאון, ולא מוצא את מקומו וכו', ולכן תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, ואל תדחה את השמחה ליום מחרת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן תהיה היום בשמחה, ותגאל את עצמך מהגיהנם שאתה נמצא בה וכו'.

ויען שיש לך עסק עם בחורים, תחדיר בהם העקר נקדת השמחה, כי השמחה מרחקת את העוונות מן האדם, כי כל החטאים והעוונות שאדם חוטא בפרט בני הנעורים, זה בא להם מחמת המרירות והעצבות שנכנס בהם מחמת פגם הברית, וכן בשבילך יהיה טוב מאד שתהיה בשמחה, כי השמחה מביא פרנסה לאדם, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית אף שמח, ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים

אָמְרוּ (נְדָרִים מֵא). אֵין עֲנִי אֶלָּא מִדַּעַת, עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּךְ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מִקְּבֵל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מָמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שְׁנִבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

מָאָד מָאָד רְצִיתִי כְּכֹר לְהַדְפִּיס אֶת כַּרְדֵּי ד' מִשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחֶסֶדִּיּוֹת בְּרִסְלָב, וְלִכֵּן אִם נִשְׂאָר לָךְ עֵדִין לְהַגִּיחַ, תִּרְאֶה לְהַזְדַּרֵּז, וְכֹל כִּךְ חֲבַל שְׂאִתָּה לֹא מְזַדְרֵז בְּזֶה, כִּי זֶה כֶּסֶף מְזַמֵּן שֶׁתִּקְבֵּל מִהַמְשַׁרְד, וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן, וְאִף שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שְׂאִתָּה מָאָד טְרוּד עִם הַרְבֵּה דְּבָרִים, תִּקְיִם מֵהַ שְׂאֲמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (קִהֵלֵת ז' י"ח) "טוֹב אֲשֶׁר תֵּאָחַז בְּזֶה וְגַם מִזֶּה אַל תִּנָּח אֶת יָדְךָ כִּי יֵרָא אֱלֻקִּים יֵצֵא אֶת כָּלֵם".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גשׁב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר חֻקְתָּ ו' תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי תוֹפְעָה זֹו נִמְצָא כְּמַעַט אֶצְלָ כָּל הוֹרִים מְבַגְרִים, הֵם מְסֻרוֹ נִפְשָׁם עֲבוּר יְלִדֵיהֶם כָּל הַשָּׁנִים, וְעִזְרוּ לָהֶם כְּסָפִית וְכוּ', וְהַעֲקֵר נִפְשִׁית, עֲמְדוּ

על ימינם תמיד, וכשכּבּא לַעַת זְקוּנוֹתֵם הַיְלָדִים שׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי מֵהַהוֹרִים, וְאִפְלוּ לֹא מְטָרִיחִים עֲצָמָם עַל כָּל פְּנִים לְצַלְצֵל לַהוֹרִים וּלְהַתְדוּעַ מֵה קוֹרָה עִמָּהֶם הָאֵם הֵם חַיִּים? הָאֵם מְרַגִּישִׁים טוֹב? הָאֵם צְרִיכִים אֵיזָה עֲזָרָה וְכַדוּמָה.

וַיֵּשׁ פִּתְגָם עֲמָמִי "אָבָא יָכוֹל לְהַחְזִיק עֶשֶׂר יְלָדִים, וְעֶשֶׂר יְלָדִים לֹא יְכוּלִים לְהַחְזִיק אָבָא אַחַד", כְּשֶׁבָא לִימֵי זְקֵנְתוֹ הֵם מִתְנַעְרִים עֲצָמָם מִמֶּנּוּ, וְכָל אַחַד זוֹרֵק אֶת הַהִתְחַיְבוּת כְּלָפֵי אָבִיהֶם עַל הָאֵחַ הַשְּׁנִי, וּלְצַעֲרָנוּ וּלְדַאֲבוּנָנוּ הָרַב זֶה טְבֵעִי, וְאִף שְׂאִין לָזֶה שׁוֹם הַצְּדָקָה, עִם כָּל זֹאת בְּאִתִּי לְחִזֵּק אֶתְכֶם שְׂאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה אֶל לְבַבְכֶם, אִף שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים תְּמִיד לְזַכֵּר מֵה שְׁעוֹשִׁים בְּשִׁבִיל יְלָדִים זֶה חֶסֶד שֶׁל אַמָּת, הֵינּוּ שְׂלֵא יִצְפוּ חֲזָרָה שׁוֹם גְּמוּל, כִּי אִם מְחַפְּשִׁים וּמְבַקְּשִׁים אֵיזָה גְּמוּל חֲזָרָה עַל מֵה שְׁעָשׂוּ לָהֶם הַהוֹרִים, הֵם אִף פַּעַם לֹא יַחְזִירוּ אֶת זֶה, לְצַעֲרָנוּ הָרַב זֶה טְבֵעַ שֶׁל יְלָדִים, רַק רוֹאִים אֶת עֲצָמָם וְשׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי הַהוֹרִים, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהִקְפִּידוּ כָּל כֶּף חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם, עַד שֶׁבִּפְרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל:): כָּל הַמְּכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוּ כְּבָדוּנִי.

עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לְלַמֵּד זְכוּת עַל הַיְלָדִים שֶׁרַבְּם כְּכֹלָם יֵשׁ לָהֶם כְּבָר מִשְׁפָּחוֹת גְּדוּלוֹת וְלֹא חֶסֶר לָהֶם צְרוּת מִשְׁנוֹת מִיְלֻדֵיהֶם, וְהֵם מְסַבְּכִים בְּחֻבוֹת עֲצוּמִים, וּבְקָשֵׁי גוֹמְרִים אֶת הַיּוֹם לֹא רַק אֶת הַשָּׁבוּעַ, וּמְכַל שִׁכְן לֹא אֶת הַחֹדֶשׁ, שְׁצָרִיכִים לְשֵׁלֵם שְׂכָר דִּירָה, וְהַבְּעַל מַכְלַת כְּבָר לֹא רוֹצֵה לְמַכֵּר, וְהַמְּלַמְדִים וְהַמּוֹרוֹת יֵשׁ לָהֶם טְעֵנוֹת עַל הַיְלָדִים וְכוּ', וְאֵיזָה צַעַר וּמְכַאוּבִים וַיִּסּוּרִים מְרוֹרִים הַיְלָדִים סוּבָלִים, וּמְכַל שִׁכְן כְּשֵׁי שׁ בְּבֵית חוּלָה נִפְשׁ רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן יְלָד אוֹ יְלָדָה שֶׁרַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן יֵשׁ לָהֶם בְּעִיּוֹת נִפְשִׁיּוֹת, זֶה הַצַּעַר הַכִּי גְּדוֹל שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת, וְלִכֵּן אִיפֹה יֵשׁ לָהֶם זְמַן וְסַבְּלָנוֹת אִפְלוּ לְבוֹא אֶל הַהוֹרִים וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְלַמֵּד זְכוּת עֲלֵיהֶם.

עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא תְרוּץ, כִּי מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם זֶה מֵהַחֲמוּרָה שֶׁבְּחֻמוֹרוֹת, וְהַיְלָדִים צְרִיכִים לְהִתְבוּנָן הַיֵּטֵב מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא סוּבָלִים אֶת הַסִּבָּל הַנּוֹרָא הַזֶּה שְׁסוּבָלִים, רַק בְּשִׁבִיל שְׂאִינָם נִזְהָרִים בְּמִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם.

הילדים צריכים לזכור כי מה שהם עושים לההורים, את זה יקבלו חזרה מילדיהם בלי שום רחמנות, כי יש דין ויש דיין, העולם אינו הפקר, מה שעושים לאבא ולאמא מקבלים חזרה אחר כך מילדיהם, ועוד עם רבית ורבית דרבית, ולכן אשרי ההורים שדנים את ילדיהם לכף זכות, ואשרי ואשרי הילדים שמוסרים נפשם פשוטו כמשמעו לעזור לההורים, ואז יראו ילדיהם מה זה כבוד אב ואם, והם יחקו אותם, וגם הם יכבדו אותם.

על כל פנים עכשו לעת זקנותך שנשארת לבד, הרגל עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ואז אף פעם לא תהיה לבד, אתה צריך לחקק בדעתך היטב אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והוא מלא כל הארץ בלו, ולכן כל דבור שאתה מדבר עמו יתברך נשמע ונתקבל, ומה גם שעל ידי כל דבור ודבור אתה נדבק בו יתברך, וזכור גם זכור שפתאם יבוא יומך ותצטרך לעזב את זה העולם, ולכן אתה צריך להכניס את כל מחך על יום האחרון שלך שתצטרך להפריד מזה העולם, ושם מתחיל ענין אחר לגמרי וכו'.

ועל כן אל תבלבל עצמך מילדיה, הרגל עצמך לדבר עמו יתברך, ואמר אליהו הנביא (תנא דבי אליהו רבה פרק ט"ו) לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלוים את האדם עד יום מותו, כשתהיה רגיל לדבר עמו יתברך, על ידי זה תזכה להיות קרוב אליו יתברך, כי התפלות והדבורים עמו יתברך, זה מה שמדביק את האדם עמו יתברך, ואז כבר אינו מפחד מיום האחרון, הוא מרגיל עצמו בעודו בחיים חיותו להיות דבוק בו יתברך, ולכן בעת יציאת הנשמה מהגוף הוא נכלל בו יתברך.

המאחל לך שבת שלום

גשסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת ו' תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לִךָ שָׂרְבֵנוּ ז"ל רָצָה שֶׁנִּתְבוֹדַד כָּל הַיּוֹם, וְאָמַר מִחֻמַּת שְׂאֲנֵי רוּאָה שְׂאֲנָשִׁים כְּמוֹכֶם לֹא תוּכְלוּ לְהִתְבוֹדַד כָּל הַיּוֹם, אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת שְׁעָה אַחַת.

וּבְאֵמַת עֲלִינוּ לְהִתְבוֹנֵן מַה זֶה לְהִתְבוֹדַד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ? הֲלֹא צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם הַמְּסֻדָּרוֹת מֵאַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה, צְרִיכִים לְלַמֵּד לְכָל הַפְּחוֹת בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הִלְכָה וְכו', צְרִיכִים לְלַכֵּת לְמִקְוֵה, צְרִיכִים לְאָכַל וּלְשָׁתוֹת, צְרִיכִים לִישׁוֹן, צְרִיכִים לְצִאָת וּלְעִבּוֹד וּלְהִבְיֵא פְרֻנְסָה לְאַשְׁתּוֹ וּלְיִלְדָיו וְכו', וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהִתְבוֹדַד כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ? אֵלָּא רִבְנוּ ז"ל רָצָה שֶׁנִּהְיֶה דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ, וּמִחַ מִחֻשְׁבְּתָנוּ תִּהְיֶה תְּמִיד דְּבוּק בְּאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה הָאֲמוּנָה כָּל כֶּף חֻזְקָה אֲצִלְנוּ עַד שְׁנוּכַל לְדַבֵּר בְּקִבְיָעוֹת עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֲרִגַע שְׁקָם וְאוֹמַר "מִוְדָּה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזוּרָת בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֻמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ", שְׂכָבֵר יִדְבֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּבְקֶשׁ שְׁיִהְיֶה הַיּוֹם הַזֶּה שְׁמוֹר בֵּין בְּרוּחָנֵי וּבֵין בְּגִשְׁמֵי, וַיִּבְקֶשׁ עַל אֲשֶׁתּוֹ וְעַל יִלְדָיו, וְכַךְ יִמְשִׁיךְ לְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ עַד שֶׁהוּלֵךְ לִישׁוֹן, וְאוֹמַר "בִּיְדֶךָ אֲפָקִיד רוּחִי פְדִיתָ אוֹתִי הַיּוֹי"ה אֵל אֵמַת", וּבְתוֹךְ כֶּף הוּלֵךְ לְמִקְוֵה לְטָבֵל, וְגַם שֵׁם מִתְבוֹדָה, וּבֵין כֶּף הוּלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֶרְבִית, וְעַל הַדֶּרֶךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְכֵן בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן כִּשְׁהוּלֵךְ לְאָכַל וְכו', הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן בֵּין לְמוֹד לְלַמּוֹד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן בְּעַת הַעֲבוּדָה הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, נִמְצָא שְׂכָל הַיּוֹם הוּא מִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה מַה שְׂאָמַר רַבֵּי יוֹחָנָן הַלּוּאִי שְׁיִתְפַּלֵּל אָדָם כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ, (עֵין בְּרֻכּוֹת כ"א.), וּפְרָשׁוּ צְדִיקִים שֶׁהַכְּנֶנָּה שְׁיִתְפַּלֵּל שְׁיוּכַל לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי לֹא אֲכַפֵּת לוֹ שֶׁהוּא עַל הָרְחוּב אוֹ בְּבֵית, בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אוֹ בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, בְּשָׂדֵה אוֹ בְּיַעַר, תְּמִיד הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶהוּ עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת.

אבל היות שאל זה צריכים אמונה חזקה עד שירגיש את אמתת מציאותו יתברך, ולכן שיקבע האדם לעצמו איזה שעה ויבקש אז רחמים ותחנונים ממנו יתברך שיזכה לצאת מהזהמה והלכלוך שלו וכו', ויזכה להיות בשמחה עצומה, בלי קשיות ובלבולים, בלי עקמומיות עליו יתברך, וכך לאט לאט יוריד ממנו את כל המסכים המסבכים אותו, ומעלימים ומסתירים את אמתת מציאותו יתברך ממנו, לאט לאט מוריד מעצמו את העלמות והסתרות עד שיזכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך על פניו, ויוכל לדבר עמו יתברך כל היום כמו מי שהוא הולך ומטיל ומדבר עם חברו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תורת כהנים בחקותי) על הפסוק (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם" אמר הקדוש ברוך הוא אטיל עמכם בגן עדן ואהיה כאחד מכם.

נמצא לפי זה שכל רגע שאדם מדבר עמו יתברך, אין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור שאדם מדבר עמו יתברך, זהו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

ומה שאתה שואל מה מבקשים? כל מה שרוק צריכים מבקשים רק ממנו יתברך, וכן מבקשים על פי סדר א. ב. כגון אמונה, אמת, ארץ ישראל וכו', ברית, בטחון וכו', ואז יהיה להם כבר מה לדבר, לא רק יום אלא חדשים שלמים, ויען שאנחנו מנחים בשאול תחתית ומתחתיו, אזי כבר להתחיל לבקש בכל יום ויום מחדש את הענינים האלו.

המאחל לה שבת שלום

גשסד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות גנבה וגזלה סימן א') מי שנפתה לבו לגזול וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין

תקנה להסירו מדרכו הרעה; הרי שלך לפניך הרגע שהתרת לעצמך לגנוב כספי צדקה, אתה כבר מוכן לכל עברות שבתורה, ובפרטיות פגם הברית, שאני מבין מתוך השורות של מכתבך הארוך וכו', שאתה פגום מאד בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, וגם כל הראש שלך מלא זהמא ונאוף מכל מיני הסתכליות רעות שאתה רגיל בזה וכו'.

ולכן אין כבר שאלה על הקשיות שלך עלי, ומכל שכן על הקדוש ברוך הוא, צריך שתדע שזה בא לך מהנאוף שנדבק בך זה ימים ושנים עד שהמח שלך מלא טנוף וצואה וכו', וטוב שתדע שמי שמדבר עלי, הוא נואף מגנה, אשר לבסוף יתגלה קלונו ברבים, אחד קודם ואחד יותר מאחר.

מה טוב ומה נעים באם תלמד בכל יום את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב ולומר עליה התפלה הזו מספר "תפלות ובקשות"

מה שקשה קשיות על הצדיקים, זהו מִכְרַח לְהִיּוֹת. כי הצדיקים מתדמים ליוצרים, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו כן בהכרח שיהיה קשה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך, ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה דרבנו ז"ל לומר, אדרבא כף ראוי להיות דיקא, שיהיו קשיות על השם יתברך, וכף נאה ויפה לו יתברך לפי גדלותו ורוממותו. כי מעצם גדלותו ורוממותו, שהוא מרומם מאד מדעתנו, על כן בודאי אי אפשר שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כף נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרומם ונשא מדעתנו, שעל ידי זה קשה קשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, אם כן היה, חס ושלום, דעתו כדעתנו

יהי רצון מלפניך אדני אלהי ואלהי אבותי שתחוס ותרחם עלי שלא יהיה לי שום קשיות וספקות על גדולי מבחרי צדיקיך הנכללים בך לגמרי, כי אתה יודע את גדל חטאי ועוונותי ופשעי המרבים, שחטאתי ועויתי ופשעתי נגדך ימים ושנים, בכל מיני עברות וחטאים מגנים, ובפרט בפגמי הברית, שעל ידי זה נעקר מחי לגמרי, ונתעקם לבבי, ונתמלא עקמומיות וקשיות עליך, ומזה בא שיש לי בכל פעם קשיות וספקות על גדולי מבחרי

צדיקיהו הקדושים ששלחת לזה העולם ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ולכן חוס וחמל עלי שאזכה לחזר בתשובה שלמה, ולדעת את האמת שאין לי דעת בכלל, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיך מלאו לבי ודעתי להקשות קשיות עליך ועל צדיקיהו האמתיים, הדבוקים לגמרי בך, אין זה אלא מפני רע מעללי ועוונותי המרבים, ולכן אבקש אותך אבי שבשמים שאזכה לחזר בתשובה שלמה לפניה, ולא אעשה יותר הרע בעיניך, ותמחל ותסלח לי על כל מה שחטאתי עויתי פשעתי נגדך עד היום הזה, ואזכה מעתה לאמונה ברורה ומזככת בך, שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ואזכה לאמונת חכמים להאמין בדבריהם, ולידע שמעשיהם אינם פשוט, ואף שעולה על לבבי תמיד קשיות וספקות על מעשיהם ומדותיהם, וכני לדעת שמחי פגום לגמרי, ולכן עולה על לבי תמיד קשיות וספקות על מעשיהם והנהגותיהם, מאחר שאני פגום לגמרי, ולכן אבקש אותך שאזכה מעכשיו לחזר בתשובה שלמה על פגם אמונת חכמים, ועל ידי זה אזכה להגיע לאמונה ברורה ומזככת בך, עד שאזכה להכליל בך לגמרי מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

גשסה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך אני רגיל תמיד לומר שהחפה לא לוקחת יותר מרבע שעה, בתוך רבע שעה לא משתנים, ולכן למה לך להכנס במטה חולה? הרי הבחורה הזאת לא תשתנה, ואף שהיא מבטיחה עכשו שתשתנה, היא

צְרִיכָה לְהִרְאוֹת דְּגָמָא קָדָם, אִיךְ שֶׁהִיא מְתַלַּבֶּשֶׁת בְּצַנִּיעוּת, וְאִיךְ הַנְּהַגוּתֶיהָ מִתְּאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל הַצְּנוּעָה, לֹא לְצַבֵּעַ אֶת הַעֵינַיִם, וְלֹא לְצַבֵּעַ אֶת הַצְּפָרְנַיִם, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לְעֵשֶׂן, שֶׁזֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲשֶׁה מְעַשֵּׂנַת סִיגְרִיּוֹת, וְיָדוּעַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד גַּם עַל גְּבָרִים שֶׁלֹּא יַעֲשִׂנוּ, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְקָל וְחֹמֵר שֶׁאֲשֶׁה לֹא מִתְּאִים לָהּ בְּכֻלָּל לְעֵשֶׂן וְכוּ', כִּי זֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וּכְפִי הַנִּרְאָה הִיא קַלַּת דַּעַת, וְלִכֵּן לָמָּה אַתָּה צְרִיךְ לְהִכְנִס בְּמִטָּה חוּלָה? הֲרִי אַתָּה בֶּן תּוֹרָה וְרוֹצֵה לְהִיּוֹת גַּם מוֹרָה צָדֵק בְּיִשְׂרָאֵל, אִיךְ אַתָּה יְכוּל לְקַחַת בַּחוּרָה עִם דַּעוֹת נִפְסוּדוֹת וּמִתְקַדְמוֹת וְכוּ'? לִכֵּן לְדַעַתִּי לֹא כְּדֹאֵי לָךְ לְהִכְנִס בְּזֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּה אוֹתְךָ עִם זְוִיגָךְ מִן הַשָּׁמַיִם לְפִי שֶׁרַשׁ נִשְׁמַתָּה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְסַבֵּל אַחַר הַחֲתָנָה וְכוּ', כִּי בְּאַמַּת בַּחוּרָה כְּזוֹ שֵׁישׁ לוֹ דַּעוֹת נִפְסוּדוֹת, הִיא לֹא תִשְׁתַּנֶּה לָךְ אַחַר הַנִּשְׁוֹאִינִי, אֲפֹלוּ שֶׁתִּגִּיד שֶׁהִיא תִשְׁתַּנֶּה וְכוּ', זֶה רַק מִהִשְׁפָּה וְלַחוּץ, כִּי אִם הַפְּנִימִיּוֹת רְקוּבָה, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לְהִשְׁתַּנּוֹת, וְלִכֵּן תִּעֲזֹב אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא אֶת בַּת זְוִיגָךְ מִן הַשָּׁמַיִם לְפִי שֶׁרַשׁ נִשְׁמַתָּה.

יֵשׁ קוֹנְטְרַס "מְצִיאַת הַזְּוִיג" וְרֹאוּי לָךְ לֹמַר אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת שָׁם, וְתִרְאֶה אִם תִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ לֹמַר אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת שָׁם וְאֶת הַסְּגִלוֹת, וְתִקְּמִים אֶת הַסְּגִלוֹת שָׁם אַרְבָּעִים יוֹם, אַזִּי תִזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בַּת זְוִיגָךְ.

הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֹזֵק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפִּיךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ) "וּבִבֵּיתִי אֵינִי לָחֵם וְאֵינִי שֹׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שֶׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

וְעַל כָּלֵם תִּכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּלִמּוּד טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֶרְוֶף עִם כָּל הַפּוֹסְקִים, כְּדִי שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת מוֹרָה צָדֵק בְּיִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גשור.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שאשה שכל עוד שלא קבלה את הגט שלה, היא נקראת אשת איש, והבא עליה מיתתו בחנק, (עין רמב"ם פ"ק ט"ו מהלכות סנהדרין הלכה ג'), ולכן אני לא מבין מה אתה כל כך בוכה ומבכה וכו', וכו', שאני יתן הטר להתחתן עמה, הרי בפרוש אמרו אסורה לבעל ואסורה לבעול וכו', וזכר גם זכר מה שאמר החכם מכל אדם (משלי ו') "היחיתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תפוינה: בן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה", ולכן תראה לחזור בתשובה שלמה, ותרד מהספור וכו' וכו', ואל יסית אותך יצרך להתחתן עמה, כי מרה יהיה באחרונה, כמו שכתוב (ויקרא כ' י') "ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת", אתה צריך לדעת שעל הכל הקדוש ברוך הוא מוחל, אבל לא על זנות וכו', ואין על זה תרוץ שמתגבר עלי יצרי וכו', כי הבחירה חפשית, אם רוצים עושים, ואם לא רוצים לא עושים, ולכן אתה מכרח לחזור בתשובה שלמה, כי אחרת אני מכרח להגיד לך שחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה פרשה כ"ו סימן ה') על הכל הקדוש ברוך הוא מאריך אפו חוץ מן הזנות; ואמרו (במדבר רבה פרשה ט' סימן ז') אמר הקדוש ברוך הוא על הכל אני כובש, ועל הזמה אני כועס; ואמרו (תנחומא בראשית) על הכל הקדוש ברוך הוא מותר, חוץ מן הזמה והזנות; ולכן דע לך שמרה יהיה לך באחרונה אם אתה לא חוזר בתשובה תכף ומיד, אתה חושב שהכל הפקר ולית דין ולית דין וכו' וכו', ופתאום תקבל את המכה בצורה כזו שלא חלמת, ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה ולברח מהזבל והלכלוך הזה, לפני שכבר לא תוכל לחזור, הלואי שתחזור בתשובה שלמה.

המאחל לך שבת שלום

גשסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר חֲקַת ר' תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם יש לך תארה ראשון במדעי החברה וכו', למה לא תמצאי עבודה בתחום שלך, וכן תמיד צריכים לחפש עבודה שאהוב עלינו וכו', ולא לקחת עבודה פיזית ששנאוני עלינו וכו'.

תשתדלי מאד מאד שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

ראי לבדק את המזוזות, ואם חסר באיזה חדר מזוזה, נא לראות להתקין מזוזה כשרה, וכן הבעל יניח תפלין פשרות, ותראו להקפיד מאד מאד על שמירת שבת, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"א סימן א') על הפסוק (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עֶצֶב עִמָּה" ברכת הוי"ה היא תעשיר זו השבת, שנאמר (בראשית ב' ג') "ויברך אלקים את יום השביעי".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת ו' תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך להתחיל להיות בחור רציני ולדעת מה שאתה רוצה מעצמך, ואתה צריך לבקש הרבה ממנו יתברך שתזכה לשוב הדעת, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך? הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת, ואינם מושבין עצמן, והעקר להשתדל לישוב עצמו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני העולם הזה, הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחויץ לגוף, כגון כבוד, ואז בודאי ישוב אל השם יתברך.

אך דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל כן קשה לו לישוב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח כרצונו, ויוכל לישוב דעתו, כי שמחה הוא עולם החרות, כמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין בן חורין ויוצאין מן הגלות. ועל כן כשמקשר שמחה אל המוח, אזי מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמחו בחרות גלות, ואזי יוכל להנהיג את מחו כרצונו ולישב דעתו, מאחר שמחו בחרות ואינו בגלות. כי על ידי גלות אין הדעת מישב כלל וכו', ולכוא לשמחה הוא על ידי מה שמוצא בעצמו איזה נקדה טובה, כי איך שרק יהיה, יש אצל כל בר ישראל נקדות טובות מנקדת יהדותו, כמאמרם ז"ל (ברכות נ"ז) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפלו ריקנין שבך מלאים מצוות כרמון, ועל כל פנים יש לכל בר ישראל לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, כי השמחה הזה עולה על כל השמחות, ועל ידי שמחה מתרחב מחו ודעתו וכבר יש לו ישוב הדעת אחרת לגמרי.

בודאי זה יצר הרע גדול מאד לבחור שלא רוצה ללמד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:) כך הקדוש ברוך הוא אמר להם לישראל, בני,

בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרַע וּבְרֵאתִי לוֹ תוֹרָה תְּבַלִּין, וְאִם אַתֶּם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אֵין אַתֶּם נִמְסָרִים בְּיָדוֹ, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ד') "הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת" וְאִם אֵין אַתֶּם עוֹסְקִין בַּתּוֹרָה אַתֶּם נִמְסָרִים בְּיָדוֹ, שְׁנֵאֲמַר (שם) "לִפְתַּח חֲטָאת רִבְיָן" וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׂכַל מִשְׂאוֹ וּמִתְנֹו בָּהּ, שְׁנֵאֲמַר (שם) "וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ", וְאִם אַתָּה רוֹצֵה אַתָּה מוֹשֵׁל בּוֹ, שְׁנֵאֲמַר (שם) "וְאֵתָה תִּמְשַׁל בּוֹ".

וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְא דְּבֵי אֱלִיהוּ פֶּרֶק י"ח) מַה מַּיִם הִלְלוּ מִקְּוָה טְהוּרָה הֵן לְכָל בְּאֵי הָעוֹלָם וּלְכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו שְׂבָרָא בְּעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר (בַּמְדָּבָר ל"א כ"ג) "כָּל דְּבַר אֲשֶׁר יֵבֵא" וְגו', כִּךְ דְּבָרֵי תּוֹרָה מִקְּוָה טְהוּרָה הֵן לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶן. בּוֹא וּרְאֵה כַּמָּה גְּדוּלָּה כְּתוּבָה שֶׁל תּוֹרָה, שְׁמִטְהֵרֵת אֶת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנָן שְׁעוֹשִׁין תְּשׁוּבָה אֲפֵלוּ מִעֲבוּדָה זָרָה שְׂבִידָן, שְׁנֵאֲמַר (יִחְזַקְאֵל ל"ו כ"ה) "וְזוֹרְקֵי עֲלֵיכֶם מִיִּם טְהוּרִים" וְגו', אֵין מַיִם אֲלֵא דְּבָרֵי תּוֹרָה.

וְלִכְּנָן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ וּתְתַחֵל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלִתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזוּק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת ק"כ). "וּבְכִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיָדֵי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְּלִמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׂלֵא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

רְאֵה לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה זוֹ כְּדֵי שְׂתִזְכָּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זְוֵגָה, כִּי מַה שְׂתִּפְלָה פּוֹעֵלֵת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחָמַל עָלַי וְזַכְּנִי לְמַצָּא אֶת בֵּית זְוֵגִי, וְאַתָּה בְּעֲצָמְךָ יוֹדַע שְׂאֵנִי מוֹכֵן כְּכֹר לְהַתְּחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מִעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אֲךָ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְגִּים וְהָרָעִים שְׁעֲשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְּקַע מִצִּיאַת זְוֵגִי, וְאֵנִי נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יָדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֵא אֲשֶׁה שְׂרוּי בְּלֵא שְׂמִחָה, וּבְלֵא תּוֹרָה, וּבְלֵא חוּמָה, וּבְלֵא שְׂמִירָה, וְלִכְּנָן הִנְנִי מִתְּחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שְׁעֲשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֵנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה שְׂלָמָה, וְגִלִּיתָ לָנוּ עַל יָדֵי הַתַּנְא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (תַּקּוּנֵי זֵהֵר תַּקּוּן י"ד) עִם כָּל

דָּא דְחִזֵּר בְּתַשׁוּבָה, חִזֵּר וַיְהִיבְנָא לִיה בַּת זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שָׁב בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלִכְּן תִּזְמִין לִי אֶת בַּת זִוְגִי, וְאִזְכֶּה לְהִקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גשט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת ו' תְּמוּזוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים ס"ו) הִנַּח לְהֵן לְיִשְׂרָאֵל אִם אֵין נְבִיאִים הֵן בְּנֵי נְבִיאִים הֵן, אִם זֶה דְּבַר כָּל כֶּף מִקְּבֵל בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁקְּבָרוֹ שֶׁל הַתְּנָא יוֹנְתָן בֶּן עוּזִיאֵל שְׁהִיָּה גְדוֹל תְּלַמִּידוֹ שֶׁל הַלֵּל מְסַגְּלַת לְמַצִּיאַת הַזְּוּוּג, אֲזִי מָה אֲכַפֵּת שְׁיִסְעוּ לְשֵׁם וַיִּשְׁפְּכוּ אֶת נַפְשָׁם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּזִכְרוֹת הַתְּנָא הַקְדוּשׁ הַזֶּה שְׁיִזְכּוּ לְמַצָּא אֶת בֶּן אוֹ בַת זִוְגָם, וּכְבָר אָמַר רַבִּינוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֶף עַל פִּי שְׂאֵינוֹ רְאוּי לְכָךְ; וְלִכְּן אֶף שְׂאֵין עַל זֶה מְקוֹר מְסַמָּה, עִם כָּל זֹאת אִם הַדְּבָר כָּל כֶּף מִקְּבֵל אֲצֵל כָּלל יִשְׂרָאֵל, שְׁצִיוֹנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹנְתָן בֶּן עוּזִיאֵל הַתְּפִלוֹת שֶׁמִּתְפַּלְלִים שָׁם עַל מַצִּיאַת הַזְּוּוּג מְסַגְּלַת, אֲזִי מָה יֵשׁ לְהַפְסִיד וְלִלְכַת שְׁמָה וּלְהַתְּפַלֵּל.

וַיֵּשׁ לוֹמַר רִמְזוּ לָמָּה קְבָרוֹ מְסַגְּלַת לְמַצִּיאַת הַזְּוּוּג, וְהוּא עַל פִּי דְבָרֵי הַזִּהָר (רַעֲיָא מִהֵימְנָא פְּנַחֵס רַנ"ו) פְּקוּדָא חַד סָה, אִיהִי אֶתְקַרִּיאַת צְלוֹתָא דְשַׁחְרִית מִנְחָה עֶרְבִית, מְסַטְרָא דְתִלְתַּת אַבְהֵן, וְאִיהִי תְּפִלַּת כ"ל פ"ה, לִית 'כָּל' אֶלָּא צְדִיק, דְּכְתִיב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' כ"ט י"א) "כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי", וְתַרְגָּם יוֹנְתָן בֶּן עוּזִיאֵל דְּאָחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאַרְעָא, פ"ה כְּחוֹשֵׁבֵן מִיִּלָּה וּמָה בְּרִית בֵּיה

מְתִיחֵדִין דְּכַר וְנוֹקְבָא דְלִתְמָא, אוּף בִּיסוּר מְתִיחֵד חֲתָן וְכֻלָּה דְלַעֲלָא, הוּא חֵי עֲלָמִין כְּלִיל ח"י בְּרַכָּאָן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (מְשַׁלֵּי י' ו') "בְּרַכּוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק", וּבְגִין דָּא כָּל הַפּוֹרְעַ כּוֹרַע בְּכַרוּף, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, דָּא שְׂכִינְתָא בְּשֵׁם דְהוּי"ה בִּיהַ צְרִיף לְזַקְפָּא שְׂכִינְתָא, הֵהִיא דְאַתְמַר בֵּיה (עֲמוּס ה' ב') "נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל" עַל יְדֵי דְרָגָא אַחְרָא, וּבְגִין דָּא (עֲמוּס ט' י"א) "בֵּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סִכַּת דְּוִיד הַנְּפֹלֵת", הֵהוּא דְאַתְמַר בִּיהַ (תְּהִלִּים קמ"ו ח') "הוּי"ה זָקָף כְּפּוֹפִים"; וְזֶה רֶמֶז נְכוּן מְאֹד.

בְּעֵגְיָן שְׂאוּמְרִים שְׁהִתְנָא רַבֵּי יוֹנָתָן בֶּן עוֹזִיאֵל הֵיָה רִיק, זֶה סֵתָם בְּדוּתָא וְצַחֲוֹק שֶׁל לִיצְנִים וְכו', כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, עַד שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָה כ"ח). אֲמָרוּ עֲלֵיו עַל יוֹנָתָן בֶּן עוֹזִיאֵל בְּשַׁעַר שִׁישׁב וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה כָּל עוֹף שְׁפוֹרַח עָלָיו מִיַּד נִשְׂרָף.

בְּעֵגְיָן הַקְּפוֹת לְהַקִּיף אֶת הַקְּבֵר שְׁבַע פְּעָמִים, אֵין לְזֶה שׁוּם מְקוֹר, וְחֲדָשִׁים מְקֻרֹב בְּאוֹ לַעֲשׂוֹת מְזֶה אֵיזָה עֶסֶק וְכו', צְרִיכִים רַק לַעֲמֹד וּלְבַקֵּשׁ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַנִּמְצָא כְּאֵן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

גשע.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר חֲקַת ו' תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָה אֵמַר לְךָ כְּשֶׁאֲדָם פּוֹגֵם בְּבְרִית רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן בַּחֲטָא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה, הַחֲטָא הַזֶּה מְטַמֵּם אֶת הַמַּחַ וּמְעַקֵּם אֶת הַלֵּב, וּמְכַנְּסִי בּוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי עַל יְדֵי פְּגָם הַבְּרִית נִפְגָּם הָאֱמוּנָה, וְכֵן

נכנס בו קשיות על הצדיקים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') ותאמין כי כל מצותא ומריבה שיש בין הצדיקים השלמים, אין זה אלא כדי שיגרשו סטרין אחרנין, וזה פרוש (משלי ט') "אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין", לשון תלונה ומריבה. כשאתה שומע מריבות שבין הצדיקים תדע, שזה משמיעין אותך תוכחה, על שפגמת בטפי מחך, שעל זה נאמר (משלי ב') "כל באייה לא ישוּבון, ולא ישיגו ארחות חיים", שאתה דבוק בסטרא דמותא וכו', ובודאי אם לא היה נפגם מחך, לא היה נשמע לך מריבות שבין הצדיקים, ואין המריבה אלא בשבילך, כדי שתשוב ממות לחיים, מחמץ למצה, מחי"ת לה"א, ותשוב מיראה רעה, מקול פגום, מחכמה פגומה ליראה טובה, לקול טוב, לחכמה טובה. וכשתשמר את מחך מבחינת חמץ, שלא יהיה אטום, אזי יפגע קולך בגלגלתך, ויתעבד רעם, ויתפשט עקמומיות שבלבך, ואז תזכה לשמחה, כמו שכתוב (תהלים צ"ז י"א) "ולישרי לב שמחה"; הרי שלך לפניך שמי שפגם בבְּרִית בַּחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה, הרי זה עולה לו קשיות וספקות על הצדיקים.

מה טוב ומה נעים באם תלמד בכל יום את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב ולומר עליה התפלה הזו מספר "תפלות ובקשות".

מה שקשה קשיות על הצדיקים, זהו מכרח להיות. כי הצדיקים מתדמים ליוצרים, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו כן בהכרח שיהיה קשה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך, ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה דרבנו ז"ל לומר, אדרבא כף ראוי להיות דיקא, שיהיו קשיות על השם יתברך, וכף נאה ויפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו. כי מעצם גדלתו ורוממותו, שהוא מרומם מאד מדעתנו, על כן בודאי אי אפשר שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כף נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרומם ונשא מדעתנו, שעל ידי זה קשה קשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוּב דעתנו, אם כן היה, חס ושלום, דעתו כדעתנו

יהי רצון מלפניך אדני אלהי ואלהי אבותי שתחוס ותרחם עלי שלא יהיה לי שום קשיות וספקות על גדולי מבחרי צדיקיך הנקבלים בך לגמרי,

כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל חַטָּאי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַמְרַבִּים, שְׁחָטָאתִי וְעוֹתִיתִי וּפְשָׁעַתִּי נִגְדָה יָמִים וְשָׁנִים, בְּכָל מִיַּי עֲבֹרוֹת וְחַטָּאִים מְגִנִּים, וּבִפְרֹט בְּפָגְמֵי הַבְּרִית, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נֶעְקַר מִחַי לְגַמְרִי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי, וְנִתְמַלֵּא עַקְמוּמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלַיךָ, וּמִזֶּה בָּא שִׁישׁ לִי בְּכָל פֶּעַם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל גְּדוּלֵי מִבְּחָרֵי צְדִיקֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁשָּׁלַחְתָּ לְזֶה הָעוֹלָם לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֱמֶתֶת מְצִיאוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְלִכֵּן חוֹס וְחַמֵּל עָלַי שְׂאֵזְכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִדְעַת אֶת הָאֱמֶת שְׁאִין לִי דַעַת בְּכֻלָּל, "כִּי בְעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי", וְאִיךָ מְלֹאוּ לְבָבִי וְדַעַתִּי לְהַקְשׁוֹת קִשְׁיוֹת עָלַיךָ וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים, הַדְּבוּקִים לְגַמְרֵי בָהּ, אִין זֶה אֵלָא מִפְּנֵי רַע מַעֲלָלֵי וְעוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אָבִי שֶׁבְּשֵׁמִים שְׂאֵזְכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא אֶעֱשֶׂה יוֹתֵר הֶרַע בְּעֵינַיְךָ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל מַה שְׁחָטָאתִי עוֹתִיתִי פְשָׁעַתִּי נִגְדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵזְכָה מֵעַתָּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בָּךְ, שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאֵזְכָה לְאַמוּנַת חֻקִּים לְהֶאֱמִין בְּדַבְּרֵיךָ, וְלִידַע שְׂמַעְשֵׂיהֶם אִינֵם פְּשוּט, וְאִף שְׁעוּלָה עַל לְבָבִי תְּמִיד קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל מַעֲשֵׂיהֶם וּמִדּוֹתֵיהֶם, וְכִנֵּי לְדַעַת שְׂמֹחֵי פָּגוּם לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן עוֹלָה עַל לְבָבִי תְּמִיד קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל מַעֲשֵׂיהֶם וְהִנְהַגוּתֵיהֶם, מֵאַחַר שְׂאֵנִי פָּגוּם לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂאֵזְכָה מֵעַכְשָׁיו לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל פָּגַם אֱמוּנַת חֻקִּים, וְעַל יְדֵי זֶה אֵזְכָה לְהִגִּיעַ לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בָּךְ, עַד שְׂאֵזְכָה לְהַכְלִיל בָּךְ לְגַמְרֵי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֹה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גשעא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אני מאד מאד מתפלא עליכם איך אתם זרקתם את בנכם ... נרו יאיר
לכאן בלי שום השגחה כלל, ועכשו נתחבר אליו גם בחור פרחח ... נרו
יאיר, בודאי זה לא בריא בכלל, ולכן פלא גדול איך הורים יכולים להפקיר
את בניהם? ואיך לא תשימו עין עליו? רואים אל מה פזיזות מביא וכו', אם
הייתם מציתים אותי לכתחלה, היה לכם נחת אחר לגמרי וכו', אך מה לעשות
שעדין אין בית חרשת שמיצר שכל ודעת וכו', וכן אין חנות או קניון וכו',
שמוכרים שמה שכל ודעת וכו', ועל כן צריכים לכוון בכל יום שלש פעמים
ביום בעת שמתפללים את הברכה "אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש
בינה" וכו', לבקש אז על דעת ושכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (גדלים
מ"א). דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, אם יש לאדם דעת יש לו
הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום.

הלוואי על כל פנים מעכשו תשמרו עליו, איך נותנים לבחור צעיר
להסתובב ככה בלא מעש? הרי אתם מפקרים לגמרי וכו' וכו', יעזר הקדוש
ברוך הוא שיהיה לכם שכל אמתי לשמר עליו מעתה.

המאחל לכם שבת שלום

גשעב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

מאד מאד נודעזעתי לשמע ששלחתם עוד פעם את הבן שלכם ... נרו
יאיר לארצות הברית בלי שום שמירה כלל, כנראה שאתם מטרפים לגמרי,
איך אתם מפקירים בן בעיר גדולה שאין עליו שום פקוח, ומי יודע אל
איזה תהום הוא יתדרדר? והכל בא מפני שלא ציתתם אותי, ולדעתי אתם

שְׁנֵיכֶם מִפְקָרִים לְגַמְרֵי עַל מַעֲשֵׂיכֶם הַפְּזִיזִים וְכוּ', וְכוּ', מַה לַעֲשׂוֹת שְׁעָדִין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בַּעַת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֲתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֹנוֹשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֹז עַל דַּעַת וְשְׁכָל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א.) דַּעַת קְנִיַת מַה חֲסֻרָתָ, דַּעַת חֲסֻרָתָ מַה קְנִיַתָּ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֵּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְלוּם.

הַלּוֹאֵי עַל כָּל פְּנִים מַעֲכָשׁוּ תִשְׁמְרוּ עֲלֵיו, אֵיךְ נוֹתְנִים לְבַחֲרוֹר צְעִיר לְהַסְתּוֹבֵב כְּכֹה בְּלֹא מַעֲשׂ? הֲרֵי אַתֶּם מִפְקָרִים לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָכֶם שְׁכָל אֲמַתִּי לְשֹׁמֵר עֲלָיו מַעֲתָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גשעג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרַת חֻקַּת ו' תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח עַל שְׁנִכְנֻסְתָּ בְּעֵבֵי הַקּוֹרָה וְכוּ', לְרַכּוֹת אֶת כָּל הַקְּפוֹת "קֶרֶן הַצְּדִיק", וּלְסִדְרַת שְׁד"רִים שְׁיִלְכוּ לְאַסֵּף אֶת זֶה אוֹ לְפַזֵּר אֶת זֶה, בּוֹדֵאֵי רְצִינָתִי שֶׁבְּכָל בֵּית שֶׁל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה קֶפֶה כּוֹז, וּבְכָל חֲדָשׁ שְׁיִהְיֶה שְׁד"ר שְׁיִלַּךְ לְאַסּוּף אֶת זֶה, וְאִם יִהְיֶה לָךְ רְצוֹן חֲזָק, תּוּכַל לְהַצְלִיחַ בְּזֶה בְּגָדוֹל, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּדַחְקוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּהֵלָה חִיַּבַת הַמוֹן חוֹבוֹת וְאֵין מְאִיפָה לְשֹׁלֵם וְכוּ', וְלָכֵן אֲתָה צְרִיךְ לְעוֹרֵר אֶת כָּל מְשַׁפְּחָה מְאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרוּיִם בִּיבְנָאֵל, וְכֵן מַחוּץ לִיבְנָאֵל שְׁלָכָל אַחַד יִהְיֶה קֶפֶה, וְדַע לָךְ אִם יֵשׁ רְצוֹן מְצַלִּיחִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, מְשֻׁנָּה: לְגַרְסַת בְּכָל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד

את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ): "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

גשעד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד שמחתי לשמע שונכנסת בהריון, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, רק תהי רגילה לומר בכל יום שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק חלק ב' סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתוליד בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה

הָעוֹלָם, וְאֶזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂעֵשׂוּ אֶת רְצוֹנָהּ, וְאֶזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיהָ, יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיהָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּדִירָה הַחֲדָשָׁה שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּגָדוֹל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִידָה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

גשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשׂוּי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת ו' תְּמוּזוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּשַׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, וְאַחַד יִכְבֵּד אֶת הַשָּׁנָי, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הִינוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

מֵה אִמַּר לָכֶם הַיּוֹם יֵשׁ קְלִפָּה עֲצוּמָה שְׂכוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֻלְקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנְיָס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַפְּלִי מְשַׁחִית הַנִּקְרָא אֵינְטֵרְנֵט, אֵיפִד, בְּלִקְבְּרֵי וְכו', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תְּעוּב עִירִים וְזֵהוּם, וּמֵאֲמֻלָּלִים אֶת עֲצָמָם וְכו', וְאֶת הַיְלָדִים וְכו', וְלִכֵּן הָעֵקֶר רָאוּ לְזֹרֵק מֵהַבַּיִת מִחֶשֶׁב אֵינְטֵרְנֵט אֵיפִד בְּלִקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָכֶם דְּבַר כְּזֶה, כִּי כֹךָ אֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מ.ה.) אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׂעִינֵיו רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֵוָה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שְׂיִגְרֵם לוֹ

מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינִים". וְאֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהִרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אָבָל רַבִּים נִפְּלוּ בַּפֶּחַ בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאָרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁפָּר בֵּיתָם, וְלִבְסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכְן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחְשָׁב אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חִלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיִּרְאָת שָׁמַיִם עַד הַשְּׁאוּל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמָה גַם שְׁמַאבְדִּים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְדוֹ וְכוּ', הוּא כְּכֹר נוֹפֵל בְּשְׁאוּל תַּחֲתִית וּמַתְחַתִּיו, וְלִכְן אֲשַׁרִּי מִי שְׁמַבְעֵר אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמַתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפְּלוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם

גשעור.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת ו' תְּמוּזוֹ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵל תִּדְאָגִי אֲנִי יִמְצָא לְךָ שְׂדוּף טוֹב בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ, וְלַעֲת עֲתָה תִרְאִי לְלַמַּד אֵיזָה אֲמָנוּת מַה שְּׂאֵת רוּצָה כְּגוֹן תְּסַרְקָת, וְתִצְלִיחֵי בְּגִדּוֹל.

הָעֶקֶר תִּשְׁמְרֵי עַל הַצְּנִיעוּת הֵן צְנִיעוּת הַלְּבוּשׁ וְהֵן צְנִיעוּת הַדְּבוּר, וְתִרְאִי שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

רַק תִּקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ וְתִרְאִי שְׁלֵא יַחְסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי עַל מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאֵם, שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֶשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיִּכְבַּד אָב וְאֵם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי)

חמורה שבחמורות כבד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל): שלשה שתפין
 הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת
 אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני;
 וראים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
המאחל לך שבת שלום

גשעז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשתדל מאד מאד לעשות מה שיותר הוראות קבע עבור האברך ... גרו
 יאיר, והכל בהצנע כי אין לך דבר יותר טוב מהצניעות, וכך נוכל להדפיס
 את כל הכתב יד של שו"ת "אשר בנחל" מה שיותר מהר.

תעורר את כל האברכים שכל אחד יהיה שד"ר לחלק ולפזר קפות, כי
 זה יכול להכניס להם תוספת על פרנסה, וכן כדאי מאד שכל בחור יאמץ
 איזה ילד ויקבל על זה שכר כמו שדברנו, וזה סך הכל שתים עשרה שעות
 לחדש, ומשלמים על זה מזמן, וחבל שאברכים לא יקחו את זה, כי זה כסף
 קל, סך הכל צריכים לדבר אתם, לחזק ולשמח את הילדים שאין להם אף
 אחד.

בענין האברך שרוצה להכנס לכולל וכו', תברר איפה הוא גר? ומה
 הסבה שרוצה דוקא להיות בכולל שלנו?

בענין הבית הוראה וכו', בודאי אתם צריכים להיות ביחד באחדות,
 ואני חושב שהכי טוב שיהיה תחת פקוחו של הרב ... גרו יאיר.

ראה למסר את נפשך עבור הילדים שלך, ותחזק ותעודד אותם, ותלמד אתם כי חייך קודמים.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הס"מ עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

רציתי מאד מאד שאתה וגיסך ... נרו יאיר תקחו בידכם את הישיבה "דמשק אליעזר" כדי שנצליח בזה.

המאחל לך שבת שלום

גשעה.

בעזרת השם יהברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר חקת ו' תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד רציתי שתכנס בכלל ותלמד הלכות נדה, שזה מאד מאד חשוב לאברך בשנה ראשונה, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי זה גובל באסורי כריתות, ולכן תכנס מה שיותר מהר בכלל לאברכים "תפארת בנימין", וכן תשתדל מאד מאד ללמד בכל יום את הדף היומי.

תשתדל מאד לשמח את אשתך, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה; ותכבד ותיקר את אשתך, כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים

וּכְבֹּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵינוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ, [תַּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כַּדִּי שְׁתַּהֲיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת סג.) 'דַּיִינוּ שְׁמַגְדֻלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחַטָּא, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהִבְעֵל מְכָרָח לַעֲזוֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרָב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לַעֲזוֹר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלֹא כְמוֹ אֵלּוּ הַחֲדָשִׁים מְקָרוֹב בָּאוּ שְׁמֻסְלָפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְהַפְכִים דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם נִזְהָר בְּהַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מַאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלַתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תַּכְנִים פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהֵדָר מְצִלִי אָמַר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיד", אֲשֶׁרֵי הַמְּקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

גשעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר חֻקַּת ו' תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יעזר הקדוש ברוך הוא שיהכל יגמר בכי טוב, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, ותרנו רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלצייכם, ולא יחסר לכם שום דבר.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הס"מ רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת ורוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך שבת שלום

גשפ.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בלק ח' תמוז התשע"ג
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי השמחה הוא רפואה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ורואים שכל אנשים שסובלים מה שסובלים וכו' וכו', זה בא להם רק מחמת חסרון השמחה, כי באמת אם אדם היה תמיד בשמחה, לא היה חסר לו שום דבר, ואז היה נכלל באין סוף ברוך הוא, כי השמחה מרחבת את הדעת בגשמיות וברוחניות גם יחד, ולכן צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא בכל יום ובכל שעה רק

על שמחה, כי כשיש שמחה יש הכל, כי השמחה מרחבת את הדעת, ואמרו חכמינו הקדושים (נדרים מ"א). דעת קניית מה חסרת, דעת חסרת מה קניית, אם יש לאדם דעת יש לו הכל, ואם אין לו דעת אין לו כלום, ועקר הדעת הוא להכיר את הבורא יתברך שמו מפרטי הבריאה, וכמו שכתוב (דברים ד' ל"ט) "וידעת היום והשבת אל לבבך כי הוי"ה הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד", צריכים להכניס את הדעת בתוך הלב שיהיה מח שליט על הלב, ויבער לבבו תמיד אליו יתברך בתבערה עצומה, וזה זוכים דיקא כשמקרבים אל צדיק גדול הדבוק באין סוף ברוך הוא, וזה מעלת האדם שזוכה להיות מקרב אל רבנו ז"ל, שהוא הרבי שבדור הזה, אשרי מי שזוכה להתקרב אליו, ואז ידליק את לבבו בתבערה עצומה אחריו יתברך, ושיהיה לו חשק ותשוקה עצומה ללמד תורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה.

אתה צריך לדעת אשר מובא (זהר שלח ק"ס:) זכאה חוילקהון דאינון דמשתדלי באורייתא לשמה, דהא מתקשרי בקודשא בריך הוא ממש, ואקרון אחים ורעים, הדא הוא דכתיב (תהלים קכ"ב ח) "למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך", [אשרי חלקיהם של אלו שעוסקים בתורה לשמה, שהם מתקשרים בהקדוש ברוך הוא ממש], ולכן אל תהיה בטל, תעשה לעצמך קביעות חזקה מהיום הזה ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדר היום, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלשה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ). "ובביתו אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

העולה על הכל רק להיות תמיד שמח, והרגע שאדם שמח יש לו את הכל, ומוחלין עוונותיו, כמו שכתוב (תהלים ק"ד) "אנכי אשמח בהוי"ה יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם", מרב שמחה שאדם שמח בו יתברך, על ידי זה כבר לא יחטא, ויהיה נכלל גם הוא באין סוף ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק ח' תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ וְתִשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת
רַק בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׁמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם
יְחָד, וְכָלֵל שֶׁתֵּהִי בְּשִׁמְחָה כָּל הַחַיִּים יִשְׁתַּנֶּה לָּךְ לְטוֹבָה, וְלִכְן תַּעֲשִׂי כָּל מָה
שֶׁבִיכְלֶתְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין שְׁלֵא יִגַּשׁ אֵלָיו
שׁוֹם מִחִלּוֹת וְחִלָּאִים רְעִים וְכוּ' וְכוּ', וּבֵינָן שִׁיְהִיָּה שְׁמוֹר מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֵׁישׁ
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי הַשִּׁמְחָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ הוּא הַדְּבָר הַכִּי יִקַּר, וְלִכְן זֶה בָּא לְאָדָם
מָאד מָאד קָשָׁה, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רַק עַל שִׁמְחָה, כִּי
כְּשֵׁישׁ לְאָדָם שִׁמְחָה יֵשׁ לוֹ כְּבָר אֶת הַכֹּל.

נָא וְנָא תִמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ שִׁיְהִיָּה לָּךְ רַק שְׁלוֹם הֵן בְּבִיתְךָ עִם בַּעֲלֶיךָ,
וְהֵן בַּחוּץ עִם הַשְּׂכָנֹת שְׁלֶיךָ, וְתִשְׁמְרִי מָאד מָאד לֹא לִפְלַ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרִירוֹת
וּבְדִכְאוֹן, שְׂזָה הַפֶּתַח לְכָל הַכְּשָׁלוֹנוֹת בְּחַיִּים, וְאִם הֵייתָ יוֹדַעַת אֶל מָה יְכוּלִים
לְזַכּוֹת עַל יְדֵי שִׁמְחָה, אֲזִי הֵייתָ תָּמִיד שִׁמְחָה וְעַלִּיזָה, וְלֹא הִיָּה חֶסֶר לָּךְ שׁוֹם
דְּבָר.

וְלִכְן אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי
מָאד מָאד לֹא לִתֵּת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁתִּפְסֵי אוֹתָךְ, כִּי הַסִּ"מ רוּצָה רַק
לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנֵנוּ
ז"ל הִזְהִירָנוּ מָאד מָאד עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד)
שֶׁצָּרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֶת צָרִיכָה
לְדַעַת שֶׁלִּהְיוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכְן אֲשַׁרִּי מִי
שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת
עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה
שֶׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁחִזְקָה בָּזָה בְּכָל יוֹם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשפב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בלק ח' תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ג"א) הפקרות אין צריכים כלל וכו', כי יכולים להיות איש כשר בלי הפקרות וכו', ומצד שני אמר רבנו ז"ל מה אמר לכם אין דבר יותר גדול מלהיות אצלי בראש השנה, וכן אמר שעל דבר של מסירות נפש אי אפשר לומר להזולת שיעשה מסירות נפש, בשעה שהוא לא אוהו בזה, ויען שלדה זה ענין גדול מאד שהבעל יהיה אז עם אשתו, כדי שיהיה לה בטחון עצמי ולא תפחד, אזי כדאי שהבעל ישאר עם אשתו, ומכל שכן כשיוצא שיש ברית, הבעל מכרח להשאר, ולא כמו הפזיזים שעושים מסירות נפש וכו', ומשאירים את האשה והתינוק שידאג האבא או חמיו בענין הברית, זה כבר פזיזות והפקרות וכו', ולכן מה טוב ומה נעים אם עד ראש השנה לא תלדי, שבצלך ישאר, ויקשר את עצמו ממקום שהוא אל הקבוץ הקדוש שלנו באומן, וזה ברור למי שיש לו שכל בקדקדו, ולא כמו אלו המפקרים שעוזבים את האשה וכו', וזה גורם אחר כך פצוץ בשלום בית, ומה גם שבאים לגרושין רחמנא ליצלן, וזה בודאי לא רצה רבנו ז"ל.

כל דבר צריכים לעשות עם שכל, ולשמר מאד מאד מרבוי אור, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) שגם בעבודת השם יתברך יש הענין של פן יהרסו וכו', וצריכים מאד מאד לשמר מזה, וידוע שרבי אברהם בן רבי נחמן טולטשינער ז"ל (בעל מחבר באור הלקוטים) אמר בזה הלשון "כשאדם עושה מסירות נפש, הוא צריך לשמר מאד שלא יתחרט אחר כך".

נשָׂאָר רק שְׁשֵׁנִיכֶם תתפללוּ שֶׁהַלְדָה תהִיָּה קֶדֶם, וְאִז לֹא יִהְיֶה בְעֵינָה שְׁבַעֲלֶךָ יוּכַל לְנַסֵּעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן, אֲבָל אִם עֲדִין לֹא הוֹלְדָת בְּהַתְּאָרִיךְ הַזֶּה אִז, כְּדָאי שֶׁהוּא יִשְׂאָר, וְהַכֹּל יִבּוֹא עַל נִכּוֹן.

רק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד וְאֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְקָלוֹת, רק תְּהִי רְגִילָה לומר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאֹד מְסֻגָּל לְלִדָה קְלָה, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכְּן טוֹב שֶׁתִּאמְרִי בְּכֹל פֶּעַם אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אֲבָרָהִם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהְרֹן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבָרְסֵלַב, רַבִּי נֶתָן מְבָרְסֵלַב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת רק זֹכֵרֹת תְּהִי רְגִילָה לומר אֵת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּן תִּאמְרִי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתוֹלִידִי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדִקְתָּם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֶד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבֵּר אֵת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתַסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיִמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנֶךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלַחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק ח' תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שָׂאֵת וּבַעֲלֶךָ חַיִּים בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, וְכָךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת, כִּי כִּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאִמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הֵלְכָה ח') אִי אִפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אִפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אִפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם שְׂאֵתֶם מוֹדִים עַל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה, כִּי כִּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה כ"ד סִימָן א') בּוֹא וּרְאֵה כִּמָּה נְסִים עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ, שְׂאֵלוֹלֵי הֲיֵה אוֹכֵל פֶּת כִּשְׂהִיא חֲיָה, הֲיִתֵּה יוֹרֶדֶת בְּתוֹךְ מַעֲיֹ וּמִשְׁרֻטַּת אוֹתוֹ, אֲלֵא בְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲיֵן בְּתוֹךְ גְּרַגְרָתוֹ שֶׁהוּא מוֹרִיד אֶת הַפֶּת בְּשְׁלוֹם; אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶה טֹבֵעַ שְׂאוּכֵל וּבוֹלֵעַ אֶת הָאֶכָל וְכוּ', וְאֵינוֹ שֵׁם לֵב אֶת הַרְטִיבוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּתוֹךְ פִּיו וְכוּ', שְׁעוֹלָה לוֹ רַק וְכוּ', וְזֶה כְּמוֹ מַעֲיֵן שֶׁבְּרָא לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִרְוֹנוֹ, כְּדִי שֶׁהָאֶכָל תִּרְדַּ בְּשְׁלוֹם, וְזֶה נִס בְּתוֹךְ נֶס, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶה טֹבֵעַ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שׁוֹחֵר טוֹב תְּהִלִּים ק"ו) אִי אִפְשָׁר לְעוֹלָם בְּלֹא נֶסִין וּבְלֹא פְּלִאִין. כִּיצַד, אָדָם נִתּוֹן עַל גְּבִי הַמְטָה וְהַנְחָשׁ בְּאַרְץ לְפָנָיו וְכֹא לְעַמֵּד וְהִרְגִישׁ בּוֹ הַנְּחָשׁ, כִּיּוֹן שֶׁבָּא לְתַן רִגְלוֹ עָלָיו בְּרַח הַנְּחָשׁ מִפְּנֵיו. וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה פְּלִאִי עֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמוֹ. וּמִי יוֹדֵעַ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים קל"ד) "לְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבַדּוֹ". הוּא לְבַדּוֹ יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ; וְזֶה דְּבַר גְּדוּלָה

מֵאֵד מֵאֵד כְּשֶׁאֲדָם מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת וַיִּוְדַע בִּידְעָה בְּרוּרָה
שֶׁהוּא חַי בְּנֶס, וְהִכַּל סְבִיבוֹ זֶה נֶס.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם עוֹד נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וּכְדַאי
שֶׁתִּנְסֶנּוּ לַעֲשׂוֹת טָפוּל לְהַרְיוֹן, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהֲכַל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּלֶק ח' תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂכָךְ אֲמָרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּנִיחָס) בְּרוּךְ חַכְמֵם
הַרְזִים כְּשֵׁם שְׂאִין פְּרָצוּפִיָּהֶם שְׂוִין זֶה לְזֶה, כִּךְ אִין דַּעְתָּם שְׂוִין זֶה לְזֶה, אֲלֵא
כֹּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דַּעַת בְּפִנֵּי עֲצָמוֹ, וְכֵן אֹמֵר (אִיוב כ"ח) "לַעֲשׂוֹת לְרוּחַ
מִשְׁקַל וּמִים תִּכְּן בְּמִדָּה" כֹּל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה יֵשׁ לוֹ דַּעַת בְּפִנֵּי עֲצָמוֹ, תַּדַּע לָךְ
שֶׁהוּא כֵן מִלְּשָׁה מִבְּקֶשׁ מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ, וְאוֹמֵר לְפָנָיו
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם גְּלוּי וַיְדוּע לְפָנָיו דַּעְתָּם שֶׁל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאִין בְּשַׁל בְּנֵיךְ
דוּמָה זֶה לְזֶה, כְּשֶׁאֲנִי מִסְתַּלֵּק מִהֵן בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ אִם בְּקִשְׁתָּ לְמַנּוֹת עֲלֵיהֶם
מִנְהִיג, מִנָּה עֲלֵיהֶם אָדָם שִׁיָּהָא סוּבַל לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי דַּעְתּוֹ, מִנִּין, מִמָּה
שְׂקָרָאוּ בַּעֲנִין שְׁנֵאָמַר (בַּמִּדְבָּר כ"ז ט"ו) "יִפְקֹד הוִי"ָּה אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכֹל בְּשָׂר"
וְגו'.

עַקֵּר הַחֲכָמָה לְגִשֶׁר בֵּין שְׁנֵי הַפְּכִים, וְאֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק
א' סִימָן פ') שְׂעַקֵּר הַשְּׁלוֹם כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מְשֻׁלְּמִים בִּינֵיהֶם, וְלָכֵן מִי שְׂעוֹסֵק
בְּצָרְכֵי צְבוּוה, צְרִיף לְדַעַת אִיף לְהַסְתַּדֵּר עִם כֻּלָּם וְכוּ', וּכְמֵאָמַר הַעוֹלָם "לְלַכֵּת
בֵּין הַטְּפוֹת וְלֹא לְהַתְרַטֵּב", תִּשְׁתַּדֵּל בִּיתֵּר שְׂאֵת בִּיתֵּר עוֹ לְהַשְׁלִים בִּינֵיהֶם
אֲשֶׁר אִין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם, כְּמֵאָמַר ז"ל (עֲקָצִין

פָּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאמַר (תהלים כ"ט) "הַיְוָיָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוָיָה יִכְרֹךְ אֶת עַמּוֹ בַשְּׁלוֹם".

כָּל זְמַן שֶׁאֲנַחְנוּ מְלַבְּשִׁים בְּלִבוֹשׁ גּוֹף גִּשְׁמִי וְחִמְרִי, אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה לְלַמֵּד בְּרַבִּים אֶת סִפְרוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל "לְקוּטֵי מוֹהֲרָן", שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חיי מוה"ר"ן סימן שמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ לְקוּטֵי מוֹהֲרָן שִׁיָּצָא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה, וְאָמַר מֵאַחַר שִׁיָּצָא בְּעוֹלָם אֲנִי חָפֵץ מְאֹד שִׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְּעוּרָרוּת גְּדוֹל מְאֹד לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלָיו, אַחֵר כֶּף אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד בְּחִבּוּרֵי הַקְּדוֹשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְךָ לְהוֹסִיף תְּלִמִּידִים שִׁישְׁמְעוּ אֶת הַשְּׁעוּר, וְהַעֲקֹר תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמָּצִים שֶׁבְּעוֹלָם שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בִּינֵיהֶם, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) הַעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצֻמָּן עַל אַהֲבָה שֶׁבִּינֵינוּ; וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַמַּשׁ אֶת זֶה פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, כִּי אֵין טוֹב כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּגְדוֹל, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּהַחֲבוּרָה שְׁלָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁפָּה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק ח' תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה לְזִכּוֹת לְסִים מְסַכְתָּא אַחַת, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאֲמַרוּ תְּקוּנֵי זֹהַר (הַקְּדוּמָה) כָּל מָאן דְּזָכָה לְהִלְכָה חַד יְרִית עֲלֵמָא חַד, כָּל שְׁכָן מָאן דְּזָכָה לְמַסְכְּתָא חַד; וְאֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"ח:) אָמַר אַבְיִי תִיתִי לִי דְכִי חֲזִינָא צוּרְבָא מְרַבְּנָן דְּשְׁלִים מְסַכְתִּיהָ עֲבִידְנָא יוֹמָא טְבָא לְרַבְּנָן; וְרֵאשִׁים מְזֵה גְדֹל הַמַּעֲלָה כְּשׁוֹזְכִים לַעֲשׂוֹת סִיּוּם מְסַכְתָּא, וְלָכֵן תַּתְחִילוּ עֲכָשׁוּ

ללמד כְּסֻדְרֵן דָּף אַחַר דָּף מַסְכַּת שַׁבָּת, כִּי הֶעֱקָר הוּא לְלַמֵּד כְּסֻדְרֵן, כִּי אִם אָדָם תּוֹפֵס פָּרָק זֶה וְאַחַר כֵּךְ פָּרָק אַחַר וְכוּ', לְבַסּוֹף נֶאֱבָד הַחֹשֶׁק, אֲבָל אִם אָדָם מִתְחִיל אֶת הַש"ס מֵהִתְחַלָּה וְלוֹמֵד כָּל יוֹם קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת וְכוּ', אֲזִי לְבַסּוֹף זוֹכֵה לְסִיִּים מַסְכְּתָא אַחַר מַסְכְּתָא, עַד שְׁזוֹכֵה לְסִיִּים אֶת כָּל הַש"ס כְּלוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא פְּנַחֵס י"א) לְמָה נִמְשְׁלָה תוֹרָה לְתַאֲנָה שָׂרַב הָאֵילָנוֹת הַזֹּאת וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאַחַד וְהַתַּאֲנָה נִלְקָטָה מֵעַט מֵעַט וְכֵךְ הַתוֹרָה הַיּוֹם לוֹמֵד מֵעַט וְלִמְחָר הִרְבָּה לְפִי שְׂאִינָה מִתְלַמְּדָת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשִׁתִּים; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הֵטַפֵּשׁ הַזֶּה תִּמְנָה אֵיךְ יְכוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֵּךְ הִרְבָּה, אָמַר רַבִּי יֵנְאִי לְמָה הִדְבָּר דּוֹמָה לְכַפֵּר שְׁהִיָּה תְלוּי בְּאֹוִיר טַפֵּשׁ אֹוִמֵר מִי יוֹכַל לְהִבְיָאוּ וּפְקַח אֹוִמֵר לֹא אַחַד תֵּלָה אוֹתוֹ מִבִּיא סֵלָם אוֹ קִנָּה וּמֹוֹרִיד אוֹתוֹ כֵּךְ כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹוִמֵר אֵימְתִי אֶקְרָא כָּל הַתוֹרָה וּמִי שֶׁהוּא פְקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה שׁוֹנָה פָּרָק אַחַד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמַסִּים כָּל הַתוֹרָה כְּלָה; וְלִכֵּן מֵעַכְשָׁו תִּתְחַלְלוּ כְּסֻדְרֵן מִמַּסְכַּת שַׁבָּת, וְתִלְמְדוּ כָּל יוֹם דָּף אַחַר דָּף, פָּרָק אַחַר פָּרָק, עַד שְׁתַּסִּימוּ מַסְכַּת שַׁבָּת וְתִתְחַלְלוּ עוֹד מַסְכַּת, עַד שְׁבַמְשָׁךְ הַשָּׁנִים תִּזְכּוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַש"ס כְּלוּ, שְׂאֹמֵר רַבְנוּ ז"ל מִי שְׁזוֹכֵה לְסִיִּים אֶת הַש"ס מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צֵלָם אֱלָקִים.

בְּעֵינֵי סְעָדָה לְעֲשׂוֹת בְּסִיּוֹם מַסְכְּתָא, יֵשׁ וְיֵשׁ וְכוּ', הֵינּוּ יֵשׁ שְׁלוֹמֵדִים בְּצַנִּיעוֹת וְלֹא רוֹצִים שְׂיִדְעוּ שְׁגָמַר מַסְכְּתָא, מִמִּילָא עוֹשֶׂה סְעָדָה קְטָנָה עִם הַחֲבָרוֹתָא שְׁלוּ, וְיֵשׁ שְׁכֵן רוֹצֵה שְׁיִהִיָּה פְרָסוֹם גְּדוֹל, אֲזִי עוֹשֶׂה סְעָדָה גְּדוֹלָה, וְהַכֵּל כְּפִי הָאָדָם וְכוּ'.

הֶעֱקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׁנִיכֶם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבֻעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַת בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חִזָּק מְאֹד לְלַמֵּד כְּסֻדְרֵן אֶת הַמַּסְכְּתָא שְׁבַחְרַתֶּם, וְתִזְכְּרוּ הֵיטֵב אֲשֶׁר דָּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת ק"ב). "וּבִבְיַתִּי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְּלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיּוֹת נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמַיְמָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׂנוֹזְפָה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם

שֶׁפֶעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענִיבֶרְג מִקּוֹסוֹן זְצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתְּשַׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.



סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסֶה וּלְהַצְלִיחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוּ, תִּקְנֻוּ, גְלוּ וְצַוֵּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵינוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹו עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹו תִלָּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָי לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצֵךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכְפָּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַחֲמָה כֹּלָה וְאִינָמו
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלַת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושבילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בְּהִיוֹתָם מִתִּי מִסֹּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ, אִמְרַת יִי
צְרַפְתָּהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבְּסָ לְשֹׁאֵן
עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו : כו שָׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בַּחֲרָ
בוֹ : כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשׂוֹן וַיַּחֲשׂוֹן, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבַרְוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסֹּפֶר : לה וַיֵּאֱכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: